Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἐπίσης ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, ὅταν οἱ φόροι εἰσπράττωνται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχμῶν 25 μέχρι 200, ἐκτὸς τῆς τυχὸν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 38.

Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου ἐκ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ μὴ στηριζομένη εἰς τὴν ἐν τῷ στελέχει τοῦ διπλοτύπου βιβλίου ἔγγραφον ἀπόδειξιν, θεωρεῖται ὡς ἄδικος, καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιούτου φόρου.

Ἄρθρ. 39.

Μετακόμισις ἐλαίου, κουκκουλοδεκάτων, ῥητινοκατραμίων δὲν γίνεται, μήτε προμήθεια ἀποθήκης δι' αὐτά.

Ἄρθρ. 40.

Ὅταν πρόκειται περὶ εἰσπράξεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία διορίζει ἐπὶ τούτῳ τοὺς ἀναγκαίους ἐπιστάτας καὶ φύλακας.

Ἄρθρ. 41.

Οἱ φορολογούμενοι ὑπόκεινται πρὸς τὸ δημόσιον εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις εἰς ἃς καὶ πρὸς τὸν ἐνοικιαστήν.

Ἄρθρ. 42.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 34 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν οἱ φόροι εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι ὁ πρῶτος ἐκτιμητὴς θέλει διορίζεσθαι παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, τὸ δὲ δικαίωμα τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ μόνου τοῦ φορολογουμένου.

Ἄρθρ. 43.

Οἱ φορολογούμενοι δύνανται νὰ κρατήσωσι τοὺς εἰς εἴδη φόρους των, ἐκφράζοντες δι' ἀναφορᾶς των τὴν περὶ τούτου θέλησίν των πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, καὶ προτείνοντες τὴν τιμὴν εἰς ἣν τοὺς παραδέχονται· ἀλλ' ἐὰν οἱ φορολογούμενοι καθ' ἣν περίπτωσιν τὸ δημόσιον εἰσπράττει ἀπ' εὐθείας καὶ διὰ λογαριασμόν του, προσκληθέντες τακτικῶς δὲν ἤθελον μεταφέρει τοὺς φόρους των εἰς τὰς δημοσίους ἀποθήκας, δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ πληρώσωσι τούτους εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῆς τιμῆς ἑνὸς ἑκάστου εἴδους, σχηματιζομένου παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, ἢ Ὑποδιοικητοῦ, Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευούσης μιᾶς ἑκάστης ἐπαρχίας, ἀλλ' ὑποβαλλομένου προηγουμένως εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Γραμματείας.

Ἄρθρ. 44.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον τοῦ ταμείου, τὴν ἀνάγκην τῶν φορολογουμένων καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν ἀρχῶν δύναται ν' ἀποδεχθῇ τὰς παρὰ τῶν φορολογουμένων προτεινομένας τιμὰς, ἂν δὲν ἦναι κατώτεραι τῆς τρεχούσης τιμῆς, νὰ προτείνῃ εἰς αὐτοὺς συνθήκας, ἢ νὰ διατάξῃ τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν τῶν καρπῶν.

Ἄρθρ. 45.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, τύπους καὶ πίνακας, εἰς τοὺς Οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους καὶ τοὺς ἐπιστάτας, τόσον διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα πληρωμὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 46.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 (17) Μαΐου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ εἰκοσιπέντε τὸ κορίνιον.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἀνωτέρω φόρος θέλει εἰσπραχθῆ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ἐπιμελείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, βοηθουμένων ἀπὸ τοὺς ἀναγκαίους ἐπιστάτας.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν κοριν[illegible]ων θέλει ἀρχίσει κατὰ τὸν Ἰούνιον, ἡ δὲ εἴσπραξις τοῦ φόρου θέλει γίνεσθαι παρὰ τῶν ἁρμοδίων ταμιῶν, ἅμα παραδοθῶσιν εἰς αὐτοὺς παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων οἱ χρηματικοὶ πίνακες.

Ἄρθρ. 4.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων ἤθελε φωραθῆ ὑποκρύπτων τὰ κορίνιά του, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ φόρου ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἁπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 27 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου τοῦ 1842.

Ἄρθρ. 5.

Αἱ περὶ ἐκδόσεως τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 37, τοῦ ἐρετεινοῦ περὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου ἐφαρμόζονται καθ' ὅλα καὶ εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Μαΐου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 10.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 14 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν φόρων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ εὐκολύνωμεν ἔτι μᾶλλον τὴν ἔγκαιρον παρουσίασιν τῶν ἐνστάσεων κατὰ τῶν φορολογικῶν καταλόγων τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 10.

Πᾶσα εὐκολία παρακαταθήκης (entrepôt), πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ ἐπιστροφὴ δικαιωμάτων (primes et remboursemens de droits) ἥτις ἤθελε χορηγηθῇ ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ θατέρας τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων περὶ τὴν διὰ θαλάσσης ἢ ἐπὶ τῶν ποταμῶν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν ὁποιουδήποτε ἀντικειμένου, θέλει ἐπίσης χορηγεῖσθαι εἰς τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἑτέρας συνομολογούσης Δυνάμεως, ὁπόταν ἡ εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ γίνεται ὑπὸ τὰς σημαίας των.

Ἄρθρ. 11.

Συμφωνεῖται ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν θάτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν ἤθελε χορηγήσει εἰς τὰ κατειργασμένα ἢ ἀκατέργασα προϊόντα ἑτέρας Ἐπικρατείας περιωρισμένην ἢ ἀπεριόριστον ἄδειαν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς, εὐκολίαν παρακαταθήκης, ἐλάττωσιν ἢ ἐπιστροφὴν δικαιωμάτων ἢ ἀμοιβῶν ἐπὶ τῇ βεβαιώσει ἴσων ἐμπορικῶν ἢ ἄλλων πλεονεκτημάτων, τὸ ἕτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ διὰ τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως προϊόντα αὐτοῦ τὴν ἰδίαν περιωρισμένην ἢ ἀπεριόριστον ἄδειαν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς, τὴν ἰδίαν εὐκολίαν παρακαταθήκης ἐλάττωσιν ἢ ἐπιστροφὴν δικαιωμάτων ἢ ἀμοιβῶν, εἰμὴ καθ' ὅσον ἤθελε προσφέρει τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα ἡ ῥηθεῖσα Ἐπικράτεια προσέφερε, καὶ ἂν δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ τὰ αὐτὰ κατά τε ἔκτασιν καὶ ποιότητα, ἀφοῦ δώσῃ ἀντάξια ἄλλα, εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν δὲν θέλει ἀπολαμβάνει τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα, εἰμὴ ἀφ' ἧς στιγμῆς ἤθελε τὰ ἐξασφαλίσει εἰς τὸ ἕτερον τῶν συνομολογούντων Μερῶν.

Ἄρθρ. 12.

Φθάνοντες οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρας τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων μὲ τὰ πλοῖά των εἰς μίαν τῶν εἰς τὴν ἑτέραν ἀνηκουσῶν ἀκτῶν, μὴ προθέμενοι δὲ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν λιμένα, ἢ εἰσελθόντες, μὴ προθέμενοι ν' ἀποβιβάσωσιν οὐδὲν μέρος τοῦ φορτίου των, θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι ν' ἀπέρχωνται καὶ ἐξακολουθῶσι τὸ ταξιδιόν των χωρὶς νὰ ὑποβληθοῦν εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους ἢ βάρη ὁποιαδήποτε ἕνεκα τοῦ σκάφους ἢ τοῦ φορτίου, παρὰ τὰ τῶν ναυηγεσίων καὶ τὰ διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἀκτῶν καὶ φάρων, ὁπόταν τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐπιβάλλωνται καὶ εἰς τὰ ἐγχώρια πλοῖα εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι θέλουν συμμορφοῦσθαι πάντοτε καὶ μὲ τοὺς ἀφορῶντας τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰ φρούρια ἢ τοὺς λιμένας, ἔνθα ἤθελον προσορμισθῆ, κανονισμοὺς καὶ Διατάγματα ἔχοντα ἢ μέλλοντα νὰ λάβωσιν ἰσχὺν διὰ τὰ ἐγχώρια πλοῖα, καὶ ὅτι θέλει εἶσθαι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν τελωνίων νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ πλοῖα ταῦτα, νὰ μένουν ἐντὸς αὐτῶν καὶ νὰ λαμβάνουν καὶ ἄλλας προφυλάξεις, ὁποῖαι ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαῖαι διὰ νὰ προληφθῇ πᾶσα παράνομος ἐμπορία, ἐφόσον μένουν τὰ πλοῖα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των.

Ἄρθρ. 13.

Συμφωνεῖται ὡσαύτως, ὅτι τὰ πλοῖα ἑκατέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἐμβάντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἄλλης, δύνανται νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ ν' ἀποβιβάσωσιν ἓν μέρος μόνον τοῦ φορτίου των, καθόσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης ἤθελεν ἐπιθυμήσει, καὶ ν' ἀπέρχωνται ἐλευθέρως μὲ τὸ λοιπὸν, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους καὶ βάρη ὁποιαδήποτε, παρὰ τὰ διὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ἀποβιβασθὲν μέρος, ὅπερ θέλει σημειωθῆ καὶ σβεννύεσθαι ἐν τῷ δηλωτικῷ τῷ περιέχοντι τὴν

nant de toute autre contrée pourvu que l'importation ou l'exportation se fasse par des bâtimens grecs ou oldembourgeois.

Art. 10.

Toute faculté d'entrepôt et toutes primes et remboursemens de droits, qui seraient accor és dans les territoires d'une des hautes parties contractantes à l'importation ou à l'exportation par mer ou sur des rivières de quelque objet que ce soit, seront également accordés aux objets de même nature produits du sol ou de l industrie de l'autre partie contractante lorsque l'importation ou l'exportation se fait sous leur pavillon.

Art. 11.

Il est entendu que dans le cas où l'une des hautes parties contractantes viendrait à accorder aux productions brutes ou manufacturées d'un autre pays, une permission limitée ou illimitée d'importation ou d'exportation une faculté d'entrepôt, une diminution ou remboursement de droit ou des primes sur l'assurance d'avantages de commerce égaux ou autres, l'autre des hautes parties contractantes ne pourra demander pour ces produits de même nature, la même permission limitée ou illimitée d'importation ou d'exportation, la même faculté d'entrepôt, diminution ou remboursement de droits ou les mêmes primes, qu'en offrant les mêmes avantages que cet autre pays accorde ; et s'il ne peut en présenter de même étendue et qualité, qu'après en avoir donné l'équivalent, et dans ce dernier cas il n'en jouira qu'à dater du moment où il les aura assurés.

Art. 12.

Les sujets de l'une des hautes parties contractantes arrivant avec leur bâtimens à l'une des côtes appartenant à l'autre, mais ne voulant pas entrer dans le port, ou après y être entrés ne voulant décharger aucune partie de leur cargaison auront la liberté de partir et de poursuivre leur voyage, sans payer d'autres droits impôts ou charges quelconques, pour le bâtiment ou la cargaison, que les droits de pilotage, de quayage et d'entretien de fanaux, quand ces droits sont perçus sur les bâtimens nationaux dans les mêmes cas.—Bien entendu, cependant qu'ils se conformeront toujours aux réglemens et ordonnances concernant la navigation et les places ou ports dans les quels ils pourront abor er, qui sont ou seront en vigueur pour les bâtimens nationaux, et qu'il sera permis aux officiers de douanes de les visiter de rester à bord et de pren re telles precautions qui pourraient être nécessaires pour prévenir tout commerce illicite, pendant que les bâtimens resteront dans l'enceinte de leur jurisdiction.

Art. 13.

Il est aussi convennu que les bâtimens de l'une des hautes parties contractantes étant entrés dans les ports de l'autre, pourront se borner à ne décharger qu'une partie de leur cargaison, selon que le capitaine ou propriétaire le désirera, et qu'ils pourront s'en aller librement avec le reste, sans payer de droits, impôts ou charges quelconques que pour la partie qui aura été mise a terre et qui sera marquée et biffée

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μετακομίση τότε μόνον, ὅταν ὁ ἐνοικιαστὴς προκαταβάλῃ τὸ ἀγώγιον ὑπολογιζόμενον πρὸς δύο λεπτὰ τὴν ὀκὰν διὰ πᾶσαν ὥραν. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἡ ἄνευ εὐλόγου αἰτίας καὶ πρὸς κατάθλιψιν ἢ αἰσχροκέρδειαν ἀπαιτουμένη μετακόμισις διὰ δυσβάτων δρόμων.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ νὰ ζητῇ τὴν μετακόμισιν ταύτην εἰς ἡμέρας, καθ' ἃς οἱ φορολογούμενοι ἀσχολοῦνται εἰς γεωργικὰς ἐργασίας, μὴ ἐπιδεχομένας ἀναβολὴν, οἷον εἰς σπορὰν γαιῶν, θέρος, συλλογὴν συγκομιδὴν καρπῶν καὶ τὰ παρόμοια.

Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, καθ' ὅσον ἀποδεδειγμένως δὲν ἤθελεν ἔχει χρείαν ὅλων τῶν πρὸς μετακόμισιν ὡρισμένων δέκα ὡρῶν τοῦ νὰ κάμῃ χρῆσιν, ἐναντίον τῆς θελήσεως τοῦ φορολογουμένου, καὶ τοῦ τυχὸν μένοντος πρὸς συμπλήρωσιν τῶν δέκα ὡρῶν χρόνου.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς ν' ἀπαιτῶσιν ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους χρήματα ἀντὶ τῆς εἰς εἴδη μετακομιδῆς τῶν προϊόντων ἐκ μέρους τῶν τελευταίων τούτων.

Ὁ παραβαίνων τὴν τελευταίαν ταύτην διάταξιν ἐνοικιαστὴς θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον 50 — 200 δρ. παρὰ τοῦ Πταισματοδικείου.

Ἄρθρ. 30.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν μετακόμισιν τῶν καρπῶν ἐντὸς ἑξήκοντα ἡμερῶν ἀνυπερθέτως μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν, ἥτις θέλει πιστοποιεῖσθαι παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ὡσαύτως ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ τοὺς λάβῃ ἐντὸς τῶν 60 ἡμερῶν, παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς μετακομίσεως.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος προσκληθεὶς διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἀποποιηθῇ τὴν μετακόμισιν, καὶ παρέλθωσιν αἱ 60 ἡμέραι, ὁ ἐνοικιαστὴς δύναται νὰ τοὺς μετακομίσῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων, τὰ ὁποῖα ἀφοῦ ἀποδείξει δεόντως ἐνώπιον τοῦιδ οικητικοῦ δικαστηρίου, θέλει λάβει παρὰ τοῦ φορολογουμένου δυνάμει τοῦ περὶ καταδιώξεως νόμου.

Ἄρθρ. 31.

Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς δεκατίζονται εἰς τοὺς ἀγροὺς κατ' ἐκτίμησιν εἰς εἶδος. Ὁ φόρος τοῦ βαμβακίου λαμβάνεται ὅμως εἰς εὐγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπὸν, καὶ ἡ παράδοσις πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν πρέπει νὰ τελειώσῃ μέχρι 31 Δεκεμβρ. 1842. Ἡ μετακόμισίς του γίνεται ὡς καὶ ἡ τῶν γεννημάτων.

Ἄρθρ. 32.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν φόρων.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λαχανοκήπων, περιβολίων, τῶν ἐντὸς τούτων εὑρισκομένων κλημάτων καὶ τῶν ὀπωροφόρων δένδρων· τῶν ἐντὸς αὐτῶν ἢ σποράδην κειμένων τῶν γρασιδίων, ἀμπελώνων καὶ σύκων, ἐκτὸς μόνον τῶν ξηρῶν σύκων τῆς Μεσσήνης καὶ Καλαμῶν, καὶ λοιπῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν προϊόντων τῆς γῆς, εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐπιφορτιζομένων ἐπὶ τούτῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων ἢ ἐν ἀνάγκῃ καὶ εἰδικῶν ἐπιστατῶν.

Ἄρθρ. 33.

Οἱ ἀνωτέρω φόροι θέλουν πληρόνεσθαι εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν γενομένην σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἑπομένου ἄρθρου· καὶ τῶν μὲν ὀπωροφόρων δένδρων, κήπων κλ. ὁ φόρος θέλει πληρόνεσθαι εἰς δύο δόσεις, τὴν ά. Αὐγούστου καὶ 15 Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ ἀμπέλων ἐντὸς τοῦ μηνὸς ὅστις ἔπεται εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ τρύγους.

Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὰς ἀμπέλους τὸ προϊὸν αὐτῶν θέλει ἐκτιμᾶσθαι ἐπὶ τῆς ἀμπέλου κατὰ ποσὸν καὶ ποιὸν εἰς μοῦστον, ὁ δὲ φόρος θέλει ἐπιβάλεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου τρεχούσης τιμῆς τοῦ μούστου, βεβαιωμένης παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Δημάρχου.

Ἄρθρ. 34.

Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς, ὅστις προηγεῖται τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν, καὶ ὀφείλουν οἱ διοικηταὶ νὰ προσκαλῶσι τοὺς φορολογουμένους καὶ τοὺς ἐνοικιαστὰς νὰ διορίζωσιν ἕκαστος ἐγκαίρως ἴδιον ἐκτιμητὴν ἐντὸς προσδιωρισμένης προθεσμίας μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ ἀρνουμένου θέλει διορίζεσθαι ἀμέσως παρὰ τοῦ διοικητοῦ. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν ἐκτιμητῶν ἀποφασίζεται ἀνεκκλήτως τρίτος διαιτητὴς διοριζόμενος πρὶν ἔτι ἀναφανῶσιν αἱ διενέξεις παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου, καὶ μὴ συμφωνούντων τούτων παρὰ τοῦ διοικητοῦ. Ὁ τρίτος οὗτος ἐκτιμητὴς δίδει τὸν ὅρκον ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ συντάττει πρωτόκολλον ἐκτιμήσεως, ὑποβαλλόμενον εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ Διοικητοῦ ἢ Ὑποδιοικητοῦ· ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ τόσον ὁ ἐνοικιαστὴς, ὅσον καὶ ὁ φορολογούμενος δύνανται νὰ ἐξαιρέσωσι τὸν Διοικητὴν ἢ Ὑποδιοικητὴν, ἐὰν ἔχωσι νομίμους αἰτίας· ἡ περὶ ἐξαιρέσεως αἴτησις φέρεται ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἢ ἀπορρίπτει ταύτην, ἢ ἀποδεχόμενον διορίζει ἐν τῷ ἅμα τὸν ἐπιδιαιτητήν· ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου εἶναι διὰ παντὸς ἐνδίκου μέσου ἀπρόσβλητος.

Οἱ ἐκτιμηταὶ διὰ πᾶσαν ἐκ μέρους αὐτῶν γενομένην ἐν γνώσει δολίαν ἢ ψευδῆ ἐκτίμησιν, εἴτε ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπέλων, εἴτε ὡς πρὸς τὸν τοῦ ποσοῦ καὶ ποιοῦ τοῦ προϊόντος εἰς οἶνον, θέλουν θεωρεῖσθαι ὑπεύθυνοι καὶ καταδιώκεσθαι ἐνώπιον τῶν ποινικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 35.

Ἡ ἀντιμισθία τοῦ τρίτου ἐκτιμητοῦ δὲν θέλει ὑπερβῇ τὰς δέκα δραχμὰς τὴν ἡμέραν· ἀλλ' ἐννοεῖται, ὅτι ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας θέλει διεκπεραιοῖ ὅσον ἔνεστι πολλὰς τοιαύτας ἐκτιμήσεις, ἐὰν ὑπάρχωσι, τὰς ὁποίας ὀφείλει ὁ Διοικητὴς διὰ μιᾶς νὰ ὑποβάλῃ εἰς αὐτόν. Ἡ ἀντιμισθία πληρόνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τῶν φορολογουμένων ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 36.

Ἐνοικιασταὶ καὶ φορολογούμενοι δύνανται νὰ κάμωσιν ἰδιαιτέρας συμφωνίας ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκάτωσιν· ἀλλ' αἱ ἐκ τῆς ἀθετήσεως τοιούτων συμφωνιῶν γενόμεναι διενέξεις θέλουν διαλύεσθαι διὰ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 37.

Ἅμα προσδιορισθῇ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου σημειοῦται ὁλογράφως εἰς τὴν ἁρμοδίαν στήλην καὶ ὁ φορολογούμενος ὑπογράφεται εἰς τὸ στέλεχος ἑνὸς διπλοτύπου βιβλίου, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ ἐνοικιαστής· ἐν περιπτώσει ἀμαθείας ἢ ἀποποιήσεως τοῦ φορολογουμένου, ὑπογράφουσιν ἀντ' αὐτοῦ δύω μάρτυρες, ἐξ ὧν εἷς ἱερεὺς τοῦ χωρίου, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξακριβώσωσι τὸ σημειωθησόμενον ποσόν.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποσπᾷ τὸ διπλότυπον, καὶ ἀφοῦ τὸ ὑπογράψει τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φόρου ὁ ἐνοικιαστὴς πιστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου τοῦ μένοντος εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου, ἢ εἰς ἰδιαίτερον ἔγγραφον.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ παραδώσουν τὰ στελέχη τῶν βιβλίων εἰς τὸν ἁρμόδιον Διοικητὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους, ἐπὶ πειθαρχικῷ προστίμῳ 500 μέχρι 3,000 δραχμῶν, ἐπιβαλλομένῳ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς καὶ ὅταν παραδώσωσι τὰ βιβλία ἐλλειπῆ, καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον, ἢ ἀτάκτως κατεστρωμένα.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μερῶς κατ' εἶδος, ποιόν, καὶ ποσὸν εἰς βιβλίον ἐπίτηδες, παραβάλλουσι τὰ δηλωτικὰ καὶ τὰς ἀναπληρωτικὰς δηλώσεις μὲ τὰς διασαφήσεις καὶ αὐτὰς μὲ τὰ εἰσαγόμενα ἢ ἐξαγόμενα ἐμπορεύματα, ἐπιστατοῦν εἰς τὴν καταμέτρησιν, ἢ τὸ ζύγισμα, καὶ προσδιορίζουν τὸ πληρωτέον τέλος, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ τελωνείων Νόμου, ἐκτιμῶντες τὰ ἐμπορεύματα, ὁσάκις τὸ τέλος πληρόνεται ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, ἢ διακρίνοντες τὴν τάξιν αὐτῶν, ὅταν τὸ τέλος διαφέρῃ κατὰ τὴν ποιότητα τοῦ ἐμπορεύματος, τὸ δὲ εἰσπρακτέον τέλος σημειοῦται εἰς τὸ εἰρημένον βιβλίον.

Συνυπογράφουν εἰς τὰ ἐκδιδόμενα διπλότυπα πληρωμῆς, καὶ εἰς ὅσα ἄλλα ἔγγραφα αἱ τελωνιακαὶ διατάξεις ἀπαιτοῦσι τὴν σύμπραξίν των, ἐκτελοῦσι δὲ τὰ ἔργα τοῦ ἐπιστάτου, ἢ τοῦ γραμματέως, ἐν περιπτώσει κωλύματος αὐτῶν.

Δ'. Γραμματεῖς.

§. 22. Οἱ γραμματεῖς εἶναι ἰδίως εἰς χρέος νὰ κάμωσι τὰς ἐγγραφὰς εἰς τὰ διάφορα βιβλία τῶν τελωνείων, καὶ ἐν γένει νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν γραφικὴν ἐργασίαν. Εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καθαρὰν, τακτικὴν καὶ ἐνήμερον τήρησιν τῶν βιβλίων, καὶ φροντίζουσιν περὶ τῆς τακτοποιήσεως καὶ διατηρήσεως τῶν τὴν εἴσπραξιν ἀφορώντων ἐγγράφων, καὶ ἐν γένει τῶν ἀρχείων, καθὼς καὶ περὶ τῆς ταχείας διεκπεραιώσεως τῶν ἐγγράφων τῆς ὑπηρεσίας.

Ὅταν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, βοηθοῦνται εἰς τὰς ἐργασίας των παρὰ τῶν ἐλεγκτῶν, ἐν περιπτώσει δὲ κωλύματος τούτων, ἐκπληροῦσι τὰ χρέη των.

Ε'. Ὑπογραμματεῖς.

§. 23. Οἱ ὑπογραμματεῖς εἶναι ἐν γένει βοηθοὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐργαζόμενοι κατὰ τὰς παραγγελίας, τοῦ ἐπιστάτου εἰς εἰδικὰς ἐργασίας, οἷον τὴν κράτησιν τοῦ βιβλίου τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν, τὴν ἀντιγραφὴν, τὰς ἀνταποκρίσεις, ἢ συμβοηθοῦντες τὸν γραμματέα εἰς τὴν κράτησιν τῶν ἰδίως ἀνατεθειμένων εἰς αὐτὸν βιβλίων.

ΣΤ'. Ἀρχιφύλακες.

§. 24. Οἱ ἀρχιφύλακες ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἀκριβῆ καὶ εὐσυνείδητον ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν φυλάκων, τοὺς ὁποίους καὶ ὁδηγοῦν κατὰ τοῦτο, καὶ ἐπιτηροῦν καὶ ἐνισχύουν διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν παραδείγματος. Ἰδίως προσέχουν, ὥστε τὰ εἰσβιβαζόμενα καὶ ἀποβιβαζόμενα διὰ τοῦ τελωνείου ἐμπορεύματα νὰ μὴ ὑπεκρεύγωσι τὴν διατεταγμένην ἐπίσκεψιν καὶ τὴν παραβολὴν μὲ τὰς διασαφήσεις. Καλοῦν πρὸς τοῦτο τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπιστάτου καὶ τοῦ ἐλεγκτοῦ, καὶ προσέχουν ἐν γένει τόσον ἀμέσως αὐτοὶ, ὅσον καὶ ἐμμέσως διὰ τῶν λοιπῶν φυλάκων νὰ μὴ γίνωνται λαθραῖαι εἰσβιβάσεις ἢ ἀποβιβάσεις ἢ γινομένας νὰ τὰς ἀνακαλύπτωσιν.

Ζ'. Ὑποεπιστάται.

§. 25. Οἱ ἐπιστάται τῶν ὑποτελωνείων, ὅπου δὲν ὑπάρχουν βοηθοὶ ἐλεγκταὶ, ἐκτελοῦν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι καθήκοντα ἐπιστατῶν, ἐλεγκτῶν καὶ γραμματέων. Κρατοῦν ἑπομένως μόνοι των ὅλα τὰ βιβλία καὶ τὸ ταμεῖον, ἐνεργοῦν τὴν εἴσπραξιν καὶ ἀποστέλλουν κατὰ δεκαήμερον εἰς τοὺς προϊσταμένους αὐτῶν τελώνας τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα, ἐὰν δὲν ἔχωσι διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας νὰ τὰ παραδίδωσιν εἴς τι διοικητικὸν ταμεῖον πλησιέστερα κείμενον, ὅτε πέμπουν πρὸς τὸ προϊστάμενον τελωνεῖον τὴν περὶ παραδόσεως τῶν χρημάτων ἀπόδειξιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς κρατοῦσιν ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ τακτικὰ ἔξοδα, παραδίδουν τὸ ὑπόλοιπον εἰς τὸ προϊστάμενον τελωνεῖον ἢ τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον, ἀπὸ τὰ ὁποῖα λαμβάνουσι τὴν πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἀποδοχῶν των τυχὸν ἀπαιτουμένην ποσότητα, καὶ στέλλουν μηνιαίαν κατάστασιν εἰς τὸ προϊστάμενον τελωνεῖον.

Ὅπου ὑπάρχουν βοηθοὶ ἐλεγκταὶ, ἐκτελοῦσιν οὗτοι τὰ χρέη τῶν ἐλεγκτῶν ἰδίως, συμμερίζονται δὲ τὴν λοιπὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν μετὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ ὑποτελωνείου.

Η'. Σταθμάρχαι.

§. 26. Οἱ σταθμάρχαι τὸ τελωνιακῶν σταθμῶν διαφέρουν κατὰ τὸν βαθμὸν μόνον ἀπὸ τοὺς ἐπιστάτας τῶν ὑποτελωνείων, δι' ὧν δὲν συγχωρεῖται εἰσαγωγὴ ξένων ἐμπορευμάτων, ἐκτὸς μόνον, ὅτι, ὁσάκις πρόκειται περὶ ἐξαγωγῆς διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους οἱ σταθμάρχαι ὀφείλουν νὰ λάβωσι προηγουμένως τὴν περὶ τούτου ἄδειαν τῶν προϊσταμένων τελωνείων ἢ ὑποτελωνείων, ἑπομένως ἐκτελοῦν τ' αὐτὰ χρέη τὰ διατεταγμένα εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐδάφ. 1.

Θ'. Φύλακες τελωνιακῶν θέσεων.

§. 27. Οἱ διωρισμένοι φύλακες εἰς τελωνιακὰ φυλακεῖα δὲν εἰσπράττουν δικαιώματα, ἑπομένως οὔτε βιβλία ἔχουν νὰ κρατήσωσιν· ἡ δὲ ὑπηρεσία των περιορίζεται εἰς τὸ νὰ βεβαιῶνται, ὅτι τὰ πρὸς εἰσαγωγὴν, ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν παρουσιαζόμενα ἐμπορεύματα ἐπλήρωσαν ἤδη τὸ ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένον τέλος, ἢ εἶναι ἐλεύθερα τέλους· τῶν δὲ λοιπῶν ἐμπορευμάτων, ὅσα τυχὸν ἤθελον συλλάβει ἐξαγόμενα ἢ εἰσαγόμενα λαθραίως, νὰ κάμνωσι κατάσχεσιν, καὶ ν' ἀναφέρωνται ἀμέσως εἰς τὸ τελωνεῖον ἢ τὸ ὑποτελωνεῖον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξαρτῶνται, διὰ νὰ ἐνεργῶνται, τὰ περαιτέρω κατὰ τὸν Νόμον.

Ι'. Φύλακες.

§. 28. Κατὰ τὰς ὁποίας λαμβάνουν διαταγὰς ἀπὸ τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου, καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν καὶ διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιφύλακος, ὅπου ὑπάρχει, ὀφείλουν οἱ φύλακες νὰ προσέχωσι νυχθημερὸν διὰ νὰ μὴ εἰσάγωνται ἢ ἐξάγωνται ἐμπορεύματα, ὑπευκρεύγοντα λαθραίως τὴν πληρωμὴν τῶν κανονισμένων δικαιωμάτων. Δὲν συγχωροῦν ἑπομένως τὴν εἰσβίβασιν εἰς πλοῖα ἢ τὴν ἀποβίβασιν ἐξ αὐτῶν οὐδενὸς εἴδους ἐμπορευμάτων, ἄνευ γραπτῆς ἀδείας τοῦ ἐπιστάτου, διαλαμβανούσης σαφῶς τὸ εἶδος τοῦ ἐμπορεύματος, ἢ εἰς ἄλλην παρὰ τὰς διωρισμένας ὥρας, καθ' ἃς εἶναι ἀνοικτὸν τὸ κατάστημα τοῦ τελωνείου, ἢ ἀπὸ ἄλλα μέρη παρὰ τὰ διωρισμένα. Ὁσάκις δὲ ἤθελον συλλάβει ἐμπορεύματα πρὸς εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν, κομιζόμενα κατὰ παράβασιν τῶν κανονισμῶν, συλλαμβάνουν αὐτὰ, καὶ τὰ φέρουν εἰς τὸ τελωνεῖον διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ παραιτέρω κατὰ τὸν Νόμον.

Οἱ φύλακες ἐκτελοῦν τὰ χρέη των ταῦτα ἢ περιφερόμενοι εἰς διάφορα μέρη, καθ' ἃς λαμβάνουν διαταγὰς ἢ ὁδηγίας, ἢ καὶ φυλάττοντες εἰς ὡρισμένην θέσιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν δύνανται ν' ἀπομακρυνθῶσιν εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἄνευ ἀδείας τῶν ἀνωτέρων των.

ΙΑ'. Ἐπιστάται διαμετακομίσεως.

§. 29. Ὅπου ὑπάρχουν διωρισμένοι ἰδιαίτεροι ἐπιστάται τῆς διαμετακομίσεως, ἔχουν οὗτοι ἰδίως τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἀποθηκῶν, ἐν αἷς τίθενται τὰ πρὸς διαμετακόμισιν ἐμπορεύματα. Κρατοῦν τὰ κανονισμένα ἰδιαίτερα βιβλία περὶ τῆς ἀποταμιεύσεως αὐτῶν, τῆς εἰσαγωγῆς των πρὸς ἀνάλωσιν, ἢ διαμετακόμισιν, ἢ τῆς ἐξαγωγῆς των διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους· ἐκτελοῦν δὲ τὴν ὑπηρεσίαν των κατὰ τὰ ἐν τῷ τελωνιακῷ Νόμῳ ὡρισμένα, ὑπὸ ἰδίαν μὲν αὐτῶν εὐθύνην, ἀλλ' ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου, εἰς ὃν καὶ ὑπάγονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ ἀποδόσεως λογαριασμῶν.

§. 30. Τὰ τελωνεῖα διευθύνουν κατὰ μῆνα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χθῆ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐπιφορτιζομένων ἐπὶ τούτῳ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων, ἢ διοριζομένων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἰδιαιτέρων ἐπιστατῶν, ὅπου ἤθελε τὸ κρίνει ὠφέλιμον.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἀπαρίθμησις ἑκάστου ποιμνίου καὶ τῶν μεγάλων ζώων, πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως διορισθησόμενον ἐπιστάτην τοῦ τμήματος, εἰς τὸ ὁποῖον παρεχείμασαν καὶ ἐγέννησαν· τὰ δὲ ἀγωγιατικὰ ζῶα ἀπαριθμοῦνται, ὅπου καὶ ἂν εὑρεθῶσιν.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἀπαρίθμησις ἐν γένει τῶν ζώων λιανικῶν τε καὶ χονδρικῶν, θέλει ἀρχίσει ἀπὸ τὰς 20 Ἰανουαρίου, ἐκτὸς ἐκείνης τῶν χώρων, ἥτις ἄρχεται ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος πληρόνεται εἰς δύο δόσεις τὴν 20 Ἀπριλίου, κατὰ τὴν 20 Μαΐου ἐκτὸς τοῦ φόρου τῶν χωρίων, ὅστις πληρόνεται τὴν 15 Δεκεμβρίου τ. ε.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ φροντὶς πρὸς εἴσπραξιν τῶν χρημάτων, ἀνήκει κυρίως εἰς τὸν ταμίαν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ἀνήκει τὸ τμῆμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔγεινεν ἡ ἀπαρίθμησις· ἀλλὰ τῶν ἀγωγιατικῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρωθῆ εἰς τὸν ταμίαν τοῦ τμήματος, ὅπου οἱ κύριοι αὐτῶν ἔχουν τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας των.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ πρὸ τῆς ἀπαριθμήσεως σφαγέντα, ἢ ἄλλως ἀπολεσθέντα ζῶα, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν.

Ἄρθρ. 8.

Ὅστις ἤθελεν ἀποσπάσει τὰ ἴδιά του, ἢ τὰ ὁποῖα αὐτὸς βόσκει ζῶα ἀπὸ τὴν ἀπαρίθμησιν, ἢ δὲν ἤθελε φανερώσει εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν ἀπαρίθμησιν ὑπάλληλον, ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ ὅλας τὰς θέσεις, ὅπου εὑρίσκονται τὰ ῥηθέντα ἴδιά του, ἢ τὰ παρ' αὐτοῦ βοσκόμενα ζῶα, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀποφύγῃ τὴν φορολογίαν, καθὼς καὶ ὅστις καθ' ὁποιανδήποτε ἄλλον τρόπον ἀπάτης ζημιοῖ τὸ δημόσιον, κατὰ τοὺς εἰς αὐτὸ ὀφειλομένους ἐπὶ τῶν ζώων φόρους, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἁπλοῦ φόρου εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τετραπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἐπροσπάθησε τοιουτοτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τῆς χρηματικῆς ποινῆς, τὸ ἓν τρίτον δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, εἴτε ἰδιώτης ἤθελεν εἶναι οὗτος, εἴτε δημόσιος ὑπηρέτης, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους κατέβαλε, διὰ νὰ μὴν ἀποστερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων.

Ἐπίσης ἔχουν δικαίωμα νὰ λάβουν τοιαύτην ἀνταμοιβὴν οἱ ἰδιαίτεροι ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ἐπιστάται, ἐκτὸς τῶν τὴν πρώτην ἀπαρίθμησιν ἐνεργούντων, καὶ ὅταν ἀκόμη ἤθελον ἐνεργήσει οἱ αὐτοὶ καὶ δευτέραν τῶν αὐτῶν ζώων ἀπαρίθμησιν.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη χρηματικὴ ποινὴ, θέλει καταγινώσκεσθαι ἀπὸ τὸ πλημμελειοδικεῖον ἐκεῖνο, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἐπράχθη τὸ πλημμέλημα. Αἱ δὲ περὶ τοῦ ἁπλοῦ φόρου διενέξεις, εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἁρμοδιότητος τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων. Ἡ καταδίωξις τοῦ ποινικοῦ μέρους θέλει ὅμως πάντοτε προηγεῖσθαι τῆς περὶ τοῦ ἁπλοῦ φόρου δίκης· ἀλλ' ἡ ἀθωωτικὴ, ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ πλημμελειοδικείου, δὲν ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἁπλοῦ φόρου, ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου διοικητικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 10.

Ἡ Οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι, ἢ οἱ τὴν πρώτην ἀπαρίθμησιν ἐνεργοῦντες ἰδιαίτεροι ἐπιστάται, θεωροῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 8 ἀναφερόμενα παρανομήματα, ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἁρμοδίου παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελέως.

Οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι θέλουν ἐνεργεῖ τὴν προανάκρισιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, θέλουν δὲ ἀρχίζει καὶ ἀποπερατόνει αὐτὴν, ἄνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως.

Ἄρθρ. 11.

Οἱ ἐπιφορτισθησόμενοι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου Οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι, ταμίαι, ἐπιστάται καὶ εἰσπράκτορες, θέλουν ἐφοδιασθῆ μὲ διπλότυπα βιβλία καὶ πίνακας, τῶν ὁποίων τὴν χρῆσιν θέλει κανονίσει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς τὰς ὁποίας θέλει ἐκδώσει ἐπὶ τούτῳ ὁδηγίας.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπάλληλος, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχ. 25 — 200, ἐκτὸς τῆς τυχὸν εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 13.

Πᾶσα διένεξις ἀναφυεῖσα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου, μεταξὺ τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ δημασίου, δικάζεται ἀπὸ τὸ διοικητικὸν δικαστήριον τῆς διοικήσεως, ἢ ὑποδιοικήσεως, εἰς ἣν ἀνεφύη, ἀντιπροσωπευομένου τοῦ δημοσίου παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων.

Ἄρθρ. 14.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 (23) Ὀκτωβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 25 καὶ 26. (Παρελείφθησαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 27.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ κατὰ τὸ 1843 ἐπαρχιακοῦ φόρου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 34 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Προσδιορίζεται κατὰ μέγιστον ὅρον, ὡς μέτρον τοῦ ἐπιβλητέου ἐπαρχιακοῦ φόρου πρὸς θεραπείαν τῶν κατὰ τὸ ἐρχόμενον 1843 ἔτος ὑποχρεωτικῶν τε καὶ προαιρετικῶν ἐπαρχιακῶν ἐξόδων, πέντε ἑκατοστὰ τῶν ἀμέσων δημοσίων φόρων, ἤτοι τοῦ ἐγ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 45.

Ἡ Τράπεζα ὡς ἰδιωτικὸν κατάστημα δέχεται τὰς ἀναφορὰς, ἐκθέσεις καὶ λοιπὰς τοιαύτας πράξεις ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου Τὰ πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ὑποθήκης συμβόλαια πρέπει νὰ ἦναι ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ προεξοφλήσεως.

Ἄρθρ. 46.

Ὁ Διευθυντὴς ἔχων βάσιν τὸν συνταχθέντα κατάλογον τῶν παραδεκτέων εἰς προεξόφλησιν ἐμπόρων, καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς πιστώσεώς των ἀποφαίνεται ἐντὸς 24 ὡρῶν περὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ μὴ τῆς προτάσεως, τοῦτο δὲ μόνον εἰς τὰς ἡμέρας καθ' ἃς δὲν γίνονται συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου περὶ προεξοφλήσεων· ἀκολούθως ὑποβάλλει τὰς πράξεις του εἰς τὰς ἁρμοδίους συνεδριάσεις.

Οὐδεὶς ἔχει δικαίωμα νὰ ζητῇ λόγον ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν διατὶ ἡ ὑπογραφή του δὲν ἔγεινε δεκτή.

Ἄρθρ. 47.

Ὑπάρχουν διπλότυπα εἰς τὰ ὁποῖα ἐγγράφεται τὸ προεξοφληθὲν ποσὸν, ἡ προθεσμία καὶ ὁ πληρωθεὶς τόκος. Τὸ στέλεχος ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ λαβόντος τὸ προεξόφλημα, τὸ δὲ παράρτημα παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ. Τοῦτο δὲ ὁ αἰτῶν παρουσιάζει εἰς τὸν ταμίαν, διὰ νὰ τὸ πληρώσῃ καὶ νὰ λάβῃ ἐπὶ τοῦ ἰδίου τὴν ἀπόδειξιν τῆς προεξοφλήσεως.

Ἄρθρ. 48.

Εἶναι δεκτὰ εἰς προεξόφλησιν τὰ ἑξῆς ἀντικείμενα·

ά. Συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμάτια εἰς διαταγὴν ἐκδεδομέναι ἐν τῇ Ἑλλάδι, φέρουσαι τοὐλάχιστον τρεῖς ὑπογραφὰς ἀξιοχρέων ἀτόμων ἐχόντων τὴν σταθερὰν διαμονήν των, ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος· ἐκ τῶν τριῶν οἱ δύο πρέπει νὰ εἶναι ἔμποροι.

β΄. Συναλλαγματικαὶ ἐκδεδομέναι ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας ἀποδεχθεῖσαι ὅμως καὶ πληρωτέαι ἐντὸς αὐτῆς ὑπὸ ἀξιοχρέου ἐμπόρου ἐγκαταστημένου ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ φέρουσαι πρὸς τούτοις καὶ ἄλλην μίαν ὑπογραφὴν ἐμπόρου ἐπίσης ἐγκαταστημένου εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἐκτίμησις τῆς ἐξωτερικῆς ὑπογραφῆς ἀνατίθεται εἰς τὴν διεύθυνσιν ὑπὸ ἰδίαν αὐτῆς εὐθύνην.

Ἄρθρ. 49.

Ὁσάκις ἡ πληρωμὴ τῶν τοιούτων συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων δὲν μέλλῃ νὰ γενῇ ἐντὸς τῆς ἕδρας τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος, καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων του, ἡ Τράπεζα δύναται νὰ ἀποποιηθῇ τὴν προεξόφλησιν.

Ἄρθρ. 50.

Ὁ εἰς τὸ ἄρθρ. 59 κατάλογος συντάττεται εἰς γενικὴν συνεδρίασιν τοῦ συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένων εἰς τὴν σύνταξίν του καὶ δύο τιμητῶν (censeurs), οἵτινες ἔχουν ἀποφασιστικὴν ψῆφον.

Ἄρθρ. 51.

Οὐδεμία παρεκτροπὴ ἐκ τοῦ καταλόγου τούτου ἐπιτρέπεται εἰμὴ διὰ λόγους ἀναγνωρισθέντας μετὰ τὴν σύνταξίν του, ὁπότε ὁ κατάλογος τροποποιεῖται ἄνευ ἀναβολῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Ἄρθρ. 52.

Ὁ κατάλογος οὗτος φυλάττεται μυστικὸς ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων ἂν ζητηθῇ.

Ἄρθρ. 53.

Ὁ ἔχων πίστωσιν εἰς τὸν κατάλογον δύναται νὰ ἐξαντλήσῃ ὅλον τὸ ποσὸν τῆς πίστεώς του, παρουσιάζων ἑκάστοτε τὰς ὑπογραφὰς τῶν ἰδίων ἐμπόρων, ἐὰν ἕκαστος τῶν τελευταίων τούτων δὲν ἐξήντλησεν ἤδη τὴν προσδιωρισμένην ὑπὲρ αὐτοῦ πίστωσιν κατὰ τὸν κατάλογον· ἀλλ' ἡ διάταξις αὕτη δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ εἰς τὴν Διεύθυνσιν, ἥτις δύναται, ὁσάκις τὸ νομίσῃ ἀναγκαῖον, νὰ ζητῇ νέας ὑπογραφάς.

Ἄρθρ. 54.

Ἡ ὑπογραφὴ τῶν μελῶν τῆς Διευθύνσεως καὶ τῶν τιμητῶν, διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας των, εἶναι ἐπίσης δεκτὴ, ἀλλὰ συζητουμένης τῆς δι' αὐτοὺς πιστώσεως δὲν παρευρίσκονται εἰς τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 55.

Καμμία συναλλαγματικὴ ἢ γραμμάτιον δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὸν εἰς προεξόφλησιν, δοθείσης ὑπονοίας, ὅτι πηγάζει ἀπὸ αἰτίας λαθρεμπορίου, ἢ χρησιμεύει εἰς ἐπιχειρήσεις ἐναντίον τῆς ἀσφαλείας καὶ τῶν συμφερόντων τῆς ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 56.

Δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς τὰς προεξοφλητικὰς ἐργασίας τῆς Τραπέζης ὁ χρεωκοπήσας ἢ πτωχεύσας, πρὶν νομίμως ἀποκατασταθῇ, ἐπὶ τούτῳ ὀφείλει ὁ Διευθυντὴς νὰ πληροφορῆται τὰς πτωχεύσεις καὶ χρεωκοπίας, καὶ νὰ κρατῇ κατάλογον, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ τὰς ἐγγράφῃ σημειῶν καὶ τὰς τυχὸν ἐγκαταστάσεις. Δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς προεξόφλησιν οὔτε ὁ ἀφήσας νὰ γενῇ διαμαρτύρησις τῶν παρὰ τῇ Τραπέζῃ συναλλαγμάτων του.

Ἄρθρ. 57.

Διορίζονται ἐν τῇ ἀρχῇ ἑκάστου ἔτους, καὶ ἐπὶ γενικῆς συνεδριάσεως τοῦ συμβουλίου ἓξ τιμηταὶ, μεταξὺ τῶν ἐμπόρων τῶν ἐχόντων τοὐλάχιστον πέντε ὀνομαστικὰς μετοχὰς, καὶ κατοικούντων εἰς τὴν ἕδραν τοῦ καταστήματος, οἵτινες ἀνὰ δύο ἐνεργοῦν κατὰ μῆνα τὰ ἔργα τῆς εἰς αὐτοὺς ἀνατεθειμένης ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 58.

Τὸ συμβούλιον διὰ κληρώσεως προσδιορίζει τὴν ἀνωτέρω διαίρεσιν, ὥστε οἱ πρῶτοι δύο θέλουν ἐπανέρχεσθαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀφοῦ καὶ οἱ λοιποὶ τέσσαρες ἐκπληρώσωσι τὰ καθήκοντά των.

Ἄρθρ. 59.

Οἱ Τιμηταὶ συντάττουν μετὰ τοῦ συμβουλίου τὸν κατάλογον τῶν παραδεκτῶν εἰς τὴν προεξόφλησιν ἐμπόρων, καὶ τὸ παραδεκτὸν ποσὸν διὰ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τοῖς δοθῇ πίστωσις.

Ἄρθρ. 60.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ τιμητοῦ εἶναι ἄμισθος, καὶ παύει αὐτοδικαίως ὅταν ὑποπέσῃ εἰς ἐμπορικὴν, ἢ πολιτικὴν ἀνικανότητα, ἢ ἀπωλέσῃ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα τῆς θέσεως.

Ἄρθρ. 61.

Ἡ ὑπηρεσία ἑκάστης τούτων τῶν δυάδων ἀλλάσει κατὰ μῆνα, μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης χάνει τὸ κῦρός του καὶ ὁ συνταχθεὶς κατὰ τὴν διάρκειαν ταύτην κατάλογος.

Ἄρθρ. 62.

Ὁ διορισμὸς τῶν τιμητῶν καὶ ἡ κατάταξίς των δημοσιεύεται δι' ἐφημερίδος καὶ τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν θύραν τοῦ καταστήματος.

Ἄρθρ. 63.

Κωλυομένου τινὸς τῶν διορισθέντων τιμητῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του προσκαλεῖται ὁ πρεσβύτερος τῶν ἀμέσως δύο ἑπομένων. Ἂν δὲ τὸ κώλυμα διαρκέσῃ ὑπὲρ τὰς δύω περιόδους, ἀντικαθίσταται ὁ κωλυόμενος διὰ νέας ἐκλογῆς.

Ἄρθρ. 64.

Οἱ τιμηταὶ δίδουν ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τὸν ἑξῆς ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας των.

« Ὀμνύω νὰ ἐκπληρῶ τὰ καθήκοντά μου μὲ αὐστηρὰν ἀμεροληψίαν, καὶ νὰ φυλάττω αὐστηρὰν ἐχεμυθίαν ».

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

στημα, χωρὶς νὰ προσμείνωσι τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 98.

Ἐὰν εἰς τὰς γινομένας ἐπισκέψεις τῶν διαμετακομιζομένων ἐμπορευμάτων εὕρωσιν αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ ἢ οἱ ἐν τοῖς ὁρίοις σταθμάρχαι διαφορὰς περὶ τὸ εἶδος, τὸ ποιὸν καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν (βάρος ἢ μέτρον) ἐνεργοῦνται τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 86 διατεταγμένα.

Ἄρθρ. 99.

Ὡς πρὸς τὴν προθεσμίαν τῆς παρουσιάσεως τοῦ πιστοποιητικοῦ περὶ τοῦ ὅτι τὰ διαμετακομιζόμενα ἐμπορεύματα ἐξήχθησαν ἐκ τοῦ Κράτους, ἢ ἐτέθησαν εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς συνεπείας τῆς μὴ παρουσιάσεως, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 86, 88 καὶ 89.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα μενόντων ἀζητήτων πραγμάτων.

Ἄρθρ. 100.

Εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα, καὶ ὅπου τοιοῦτον δὲν ὑπάρχει, εἰς τὸ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, παρακατατίθενται τὰ ἐμπορεύματα, ὅσα δὲν παρουσιάζεται οὐδεὶς νὰ παραλάβῃ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκφορτώσεώς των· φυλάττονται δὲ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς παραλαβῆς των, ἐντὸς τῶν ὁποίων, ὅστις παρουσιάσει ἐπισήμους τίτλους τοῦ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματός του, δύναται νὰ τὰ λάβῃ πληρόνων τὸ τέλος τῆς ἀποταμιεύσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 74 ὡς καὶ τὰ γενόμενα ἔξοδα τῆς διατηρήσεως.

Ἄρθρ. 101.

Ἅμα κατατεθῶσιν εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα, ἢ εἰς τὸ τελωνεῖον, τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν θύραν τῶν καταστημάτων τούτων, δημοσιεύεται δὲ καὶ διὰ τῆς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως προσδιωρισμένης διὰ τὰς ἀγγελίας ἐφημερίδος δηλοποίησις διαλαμβάνουσα τὸ εἶδος τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ δοχεῖα ἐν οἷς περιέχονται, τὰ ἐπὶ τούτων σημεῖα, τὸ ὄνομα τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πλοίου δι' οὗ μετεκομίσθησαν, ἢ τοῦ ἁγωγιάτου, τὸ μέρος ὅθεν ἐπεβιβάσθησαν τὰ ἐμπορεύματα, καὶ ὅσα ἄλλα χαρακτηριστικὰ δύνανται νὰ ὁδηγήσωσιν εἰς εὕρεσιν τῶν κυρίων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 102.

Μετὰ παρέλευσιν ἓξ μηνῶν καὶ μιᾶς ἡμέρας ἐὰν κάνεὶς ἔχων δίκαιον εἰς τὴν παραλαβὴν αὐτῶν δὲν τὰ ζητήσῃ, ἐκποιοῦνται ἐπὶ δημοπρασίας, καὶ τὸ τίμημα αὐτῶν ὁριστικῶς ἀποκτηθὲν ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰσάγεται εἰς τὸ ταμεῖον. Ὁ δὲ κύριος τοῦ ἐμπορεύματος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἐντὸς ἓξ περαιτέρω μηνῶν.

Ἄρθρ. 103.

Ἀνίσως ὑπόκεινται εἰς φθοράν, ἐκποιοῦνται καὶ πρὸ τῶν ἓξ μηνῶν, ἅμα ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, ἀλλὰ πάντοτε μέχρις ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς παρακαταθήκης αὐτῶν εἰς τὸ κατάστημα τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἢ εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα ἔχει τὸ δικαίωμα, ὁ ἀναγνωρισθεὶς κύριος αὐτῶν νὰ λάβῃ τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως προϊὸν, ἐκπιπτομένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποταμιεύσεως δι' ὅσον καιρὸν ἔμειναν παρακατατεθειμένα· ἔτι δὲ καὶ τοῦ τελωνίου τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῶν τῆς δημοπρασίας καὶ λοιπῶν ἐξόδων.

Ἄρθρ. 104.

Ἡ δημοπρασία προκηρύττεται δι' εἰδοποιήσεως τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς δημοσιευομένης παρὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς ὅλους τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του δήμους· ἐκτελεῖται δὲ ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς παρουσίᾳ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, παρουσίᾳ τῆς δημοτικῆς, κατὰ τὰ εἰς τὴν πολιτικὴν δικονομίαν περὶ δημοπρασιῶν ὡρισμένα. Εἰς τὰς μεγάλας ἐμπορικὰς πόλεις, τὰς ὡς τοιαύτας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀναγνωρισθησομένας δι' ἐπισήμου πράξεως ἀρκεῖ νὰ γίνῃ ἡ δημοσίευσις τῆς προκηρύξεως τῆς δημοπρασίας εἰς αὐτὰς μόνον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Περὶ κατασχέσεως ἐμπορευμάτων ἐπὶ λαθρεμπορίῳ ἢ παραβάσεως τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 105.

Πᾶν ἐμπόρευμα ἐπιβιβαζόμενον εἰς πλοῖον ἢ ἀποβιβαζόμενον εἰς μέρη, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τελωνιακὰ καταστήματα, ἢ ἀπὸ θέσεις μὴ οὔσας διωρισμένας δι' ἐπιβίβασιν ἢ ἀποβίβασιν ἐμπορευμάτων, ἢ ἀπὸ θέσεις μὴ ἀπηγορευμένας μέν, ἀλλ' ἄνευ γραπτῆς ἀδείας τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἢ εἰς ὥρας μὴ ἐπιτετραμμένας, ἢ μὲ πλαστὰ ἔγγραφα, καθὼς καὶ ὁ,τιδήποτε ὑποκείμενον εἰς τελώνιον, τὸ ὁποῖον ἤθελεν εὑρεθῇ κεκρυμμένον εἰς τὰ ἐνδύματά τινος ἐξερχομένου ἀπὸ πλοῖον ἢ εἰσερχομένου, συλλαμβάνεται καὶ φέρεται ὡς λαθρεμπόριον εἰς τὸ πλησιέστερον τελωνιακὸν κατάστημα.

Ἄρθρ. 106.

Ὅστις, εἴτε φύλαξ τελωνιακὸς, εἴτε ὑπάλληλος τοιοῦτος, ἢ ἄλλης τινὸς ἀρχῆς, εἴτε καὶ ἰδιώτης, παρατηρήσει τινὰ ἀποπειρώμενον νὰ εἰσάξῃ ἢ ἐξάξῃ λαθραίως πρᾶγμα ὑποκείμενον εἰς πληρωμὴν τελωνίου, ὀφείλει νὰ τὸν καταδιώξῃ καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν τῆς τε ἐνόπλου δυνάμεως καὶ τῶν παρατυχόντων ἰδιωτῶν πρὸς σύλληψιν τοῦ λαθρεμπορευομένου πράγματος.

Ἄρθρ. 107.

Ἅμα κομισθῇ τὸ συλληφθὲν πρᾶγμα εἰς τὸ τελωνιακὸν κατάστημα, συντάσσεται παρὰ τοῦ ἐπιστάτου πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτίθενται ἐν ἀκριβείᾳ ὅλα τὰ περιστατικὰ, τὰ ὁποῖα βεβαιοῦσιν ὅτι τὸ προκείμενον πρᾶγμα εἰσήγετο ἢ ἐξήγετο λαθραίως.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ὑπογράφουν οἱ συλλαβόντες τὸ πρᾶγμα, οἱ λοιποὶ τυχὸν μάρτυρες τοῦ συμβάντος καὶ ὁ ἐπιστάτης. Τοιαῦτα πρωτόκολλα δύναται νὰ συντάξῃ πᾶς τελωνιακὸς ὑπάλληλος, ἐκτὸς τῶν φυλάκων, ἔχουν δὲ ταῦτα ἰσχὺν, ἐνόσῳ δὲν προσβληθῶσιν ὡς πλαστά.

Ἄρθρ. 108.

Ἐὰν ἐκεῖνοι οἵτινες μετέφερον τὸ πρᾶγμα εἶναι παρόντες, προσκαλοῦνται νὰ προτείνωσι τὰ δικαιολογήματά των καὶ νὰ ὑπογράψωσι τὸ πρωτόκολλον, ἀρνουμένων δὲ τούτων, γίνεται μνεία εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Τὰ παρ' αὐτῶν προταθέντα τυχὸν δικαιολογήματα ἐκτίθενται παρὰ πόδας τοῦ πρωτοκόλλου καὶ ὑπογράφονται.

Ἄρθρ. 109.

Ὁ προϊστάμενος τοῦ τελωνιακοῦ καταστήματος λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὸ πρωτόκολλον τῆς κατασχέσεως καὶ τὰ δικολογήματα τοῦ μεταφέροντος τὸ πρᾶγμα, ἀποφασίζει περὶ τῆς πληρωμῆς τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου γίνεται προσφυγὴ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, τῆς ὁποίας ἡ ἀπόφασις εἶναι ὁριστικὴ καὶ τελεσίδικος.

Ταῦτα δὲ ἰσχύουν μέχρις οὗ κανονισθῶσιν ἄλλως πως τὰ περὶ ἐκδικάσεως τῶν λαθρεμπορίων καὶ τῶν παραβάσεων τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 110.

Τὸ κατασχεθὲν πρᾶγμα κρατεῖται εἰς τὸ κατάστημα τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, μέχρις οὗ πληρωθῇ ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἢ ἀποφασισθῇ ἡ ἀπόδοσις του παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀνωτέρας ἀρχῆς, ἐν περιστάσει προσφυγῆς εἰς αὐτήν.

Ἄρθρ. 111.

Ὅταν ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπόχρεως νὰ πληρώσῃ δὲν εἶναι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 32.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ 3 καὶ 4 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 2 (14) Αὐγούστου 1839 Β. Διατάγματος, περὶ τοῦ σχεδίου Ἑρμουπόλεως.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι ὁ διὰ τοῦ ἀπὸ 2 (14) Αὐγούστου 1839 Ἡμετέρου Διατάγματος προσδιορισθεὶς ἐλάχιστος ὅρος τοῦ ἐμβαδοῦ τῶν ἐν Ἑρμουπόλει οἰκοπέδων βάλλει ἰσχυρὰ προσκόμματα εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν τῆς πόλεως διά τε τὸ στενόχωρον τοῦ τόπου καὶ τὸ ἀνωμαλον τῆς ἐπιφανείας ὡς καὶ διὰ τὴν ὑπέρογκον τιμὴν τῶν γηπέδων.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου τ. ε. προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἐγκρίνομεν ὅπως τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ ῥηθέντος Διατάγματος ἀντικατασταθῶσι διὰ τῶν ἀκολούθων.

1. Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τοῦ ἐμβαδοῦ τῶν οἰκοπέδων πρὸς ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν εἰς τὸ ἀνωρελὲς ἐν γένει μέρος τῆς πόλεως καὶ εἰς τὴν συνοικίαν τῶν Ψαρριανῶν προσδιορίζεται διὰ μὲν τὰς πρωτίστας ὁδοὺς εἰς Β. τετραγωνικοὺς πήχεις 56, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς εἰς Β. π. τετραγωνικοὺς 28, εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιστάσεις τὸ πρόσωπον καὶ βάθος τοῦ οἰκοπέδου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἦναι ἔλαττον τῶν 5 Β πήχεων. Εἰς τὸ ἐμπορικὸν μέρος τῆς πόλεως, τοῦ ὁποίου τὸ ὅριον θέλει προσδιορίσει ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ, συμπράξει τοῦ ἀρχιτέκτονος τῆς πόλεως καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἁρμοδίου Διοικητοῦ, ἐπιτρέπεται καὶ ἐμβαδὸν ὀλιγώτερον τοῦ ῥηθέντος, ἀλλ' ὄχι μικρότερον τῶν 15 τετραγωνικῶν Β. πήχ. μὲ πρόσωπον 4 Β. πήχεων καὶ βάθος 3 τοὐλάχιστον. Ἡ τελευταία αὕτη διάταξις δὲν ἐμποδίζει ὅμως ὥστε δύο ὁμοῦ οἰκόπεδα νὰ σχηματίσωσι πρόσωπον 4 Β. πήχεων, ἀλλὰ τοιουτοτρόπως ὥστε ἑκάτερον αὐτῶν νὰ μὴν ἔχῃ μικρότερον τῶν δύο Β. πήχεων.

2. Πᾶν οἰκόπεδον, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει τὸ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον προσδιοριζόμενον ἐμβαδὸν ἢ ἔχει μὲν τὸ ἐμβαδὸν, δὲν ἔχει δὲ τὰς ῥηθείσας διαστάσεις, εἰς μὲν τὴν πρώτην περίστασιν θεωρεῖται ὡς τεμάχιον καὶ παραχωρεῖται κατ' ἐκτίμησιν πραγματογνωμόνων εἰς τοὺς γείτονας, ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας προσκληθῇ παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς νὰ τὸ παραχωρήσῃ εἰς τὸν ἀνήκοντα γείτονα, δὲν ἤθελε δυνηθῇ νὰ τὸ καταστήσῃ οἰκοδομήσιμον διὰ τῆς προσκτήσεως τοῦ ἀπαιτομένου γηπέδου, εἰς δὲ τὴν δευτέραν περίστασιν ἐνεργεῖται μεταῤῥύθμισις τῶν ὁρίων αὐτοῦ μετὰ τῶν γειτονικῶν γηπέδων, καθ' ὅσον ἐπὶ τῶν τελευταίων τούτων δὲν ἀνηγέρθησαν ἤδη οἰκοδομαὶ ἄλλως παραχωροῦνται εἰς τοὺς γείτονας ὡς τεμάχια.

Ὁσάκις τὰ συνεχόμενα οἰκόπεδα εἶναι τεμάχια, τὸ μεγαλήτερον τεμάχιον προσλαμβάνει ἓν ἢ πλειότερα τῶν μικροτέρων μέχρις οὗ κατασταθῇ ἄρτιον· ὁ προσλαμβάνων τεμάχιον ὑποχρεοῦται νὰ ἀποζημιώσῃ καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ τυχοῦσαν οἰκοδομὴν κατ' ἐκτίμησιν.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐντέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρ.) 1842.

ΟΘΩΝ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταῤῥυθμίσεως τῶν οἰκοπέδων εἰς τὴν ἀνοιχθεῖσαν ὁδὸν τοῦ Ἑρμοῦ εἰς Ἑρμούπολιν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 123 πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἑρμουπόλεως, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν τροποποίησιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως εἰς τὰ ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἑρμοῦ κείμενα τρία τετράγωνα ὑπὸ τὰ στοιχ. Ε. Ζ. Θ. καθὼς καὶ τὴν δι' ἀνέγερσιν δημοτικοῦ καταστήματος ἀπαλλοτρίωσιν τῶν εἰς τὸ τετράγωνον ὑπὸ στοιχ. Η. τοῦ ὑποβληθέντος Ἡμῖν σχεδίου κειμένων ἰδιοκτησιῶν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπιτρέπομεν κατὰ τὸ ὑποβληθὲν καὶ ἐγκρινόμενον παρ' Ἡμῶν σχέδιον.

α) Νὰ ἀνοιχθῇ νέα ὁδὸς ἐν εἴδει στοᾶς εἰς τὰ κατὰ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἑρμοῦ ὑπὸ τὰ στοιχ. Ε. Ζ. δύο τετράγωνα καὶ νὰ ἀναγερθῶσιν ἑκατέρωθεν τῶν ὁδῶν τούτων ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἐργαστήρια.

β) Νὰ ἀνοιχθῇ ὡσαύτως νέα ὁδὸς συγκοινωνίας εἰς τὸ κατὰ τὴν δεξιὰν πλευρὰν τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἑρμοῦ ὑπὸ τὸ στοιχ. Η. τετράγωνον.

2. Τὸ ὑπὸ τὰ στοιχ. Α. Β. Γ. Δ. μέρος τοῦ Η. τετραγώνου προσδιορίζεται εἰς ἀνέγερσιν δημοτικῶν καταστημάτων, οἱ κύριοι δὲ τῶν ἐν αὐτῷ κειμένων ἰδιοκτησιῶν δὲν θέλουν ἀπαλλοτριωθῆ τῆς ἰδιοκτησίας των, εἰμὴ ἀφοῦ προηγηθῇ ἐκτίμησις κατὰ τὰ ἄρθρα 25, 26, 27 τοῦ ἀπὸ 12 (24) Νοεμβρίου 1836 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῶν Ἀθηνῶν Ἡμετέρου Διατάγματος καὶ ἐνεργηθῇ ἡ ἀποζημίωσις ἐκ μέρους τοῦ δήμου εἴτε εἰς χρήματα, εἴτε εἰς ἀνταλλαγὴν ἑτέρων ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς δημοτικῶν γηπέδων ἴσης ἀξίας, κατ' ἐκλογὴν τῶν ἰδιοκτητῶν.

Εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἰδιοκτησιῶν δὲν θέλει λαμβάνεσθαι ποσῶς ὑπ' ὄψιν ἡ τυχοῦσα αὔξησις τῆς τιμῆς, ὡς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς νέας μεταῤῥυθμίσεως τοῦ σχεδίου.

3. Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1842 (3 Ἰανουαρ. 1843).

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναπτύξεως τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου τῆς γεωργίας

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διενεργουσῶν τὰς δημοπρασίας ἀρχῶν, ἀφοῦ παρέλθωσιν αἱ ὡς ἀνωτέρω προσδιωρισμέναι προθεσμίαι διὰ τὰς συνενώσεις πολλῶν χωρίων τοῦ ἄρθρου 9, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐπισυναπτομένων τῶν διακηρύξεων τῶν περὶ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν ἀποδείξεων τῶν ἱερέων κατὰ τὸ ἄρθρ. 12 καὶ ἄλλων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν, σχηματίζει πρὶν ἀρχίσωσιν αἱ δημοπρασίαι ἐλάχιστον ὅρον, τὸν ὁποῖον ὀφείλει ν' ἀποστέλλῃ ἀμέσως ἐσφραγισμένον εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὅπου θέλει ἀνοίγεσθαι εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐξελέγξεως, ἀντίγραφον δ' αὐτοῦ νὰ φυλάττῃ μυστικὸν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν διαφόρων δημοπρασιῶν, ἂν ὅμως μετὰ τὸν σχηματισμὸν τούτου τοῦ ἐλαχίστου ὅρου ἡ Γραμματεία ἤθελε λάβει νεωτέρας ἀξιοπίστους πληροφορίας κατὰ τὰς ὁποίας αἱ πρόσοδοι δήμου ἢ χωρίου τινὸς ἔχουσι μεγαλητέραν ἀξίαν τῆς ἤδη ὑπολογισθείσης ἢ μικροτέραν κατὰ συνέπειαν ἀπροβλέπτων περιστάσεων, θέλει μεταβάλλει ἀναλόγως τὸν ἐλάχιστον ὅρον δικαιολογοῦσα τὴν μεταβολὴν ταύτην δι' ἐκθέσεώς της, ἀναφερούσης ῥητῶς τὰς πληροφορίας, εἰς τὰς ὁποίας στηρίζεται, ἐγκρίνει τὴν δημοπρασίαν, ἂν αὕτη ἔφθασεν ἢ ὑπερέβη τὸν ἐλάχιστον ὅρον, ἂν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀφ' ἧς φθάσωσι τὰ πρακτικὰ εἰς τὸ γραφεῖόν της δὲν ἔγεινεν ἀνωτέρα προσφορά, καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ πιθανὰ διδόμενα ὅτι αἱ πρόσοδοι ἔχουσι μεγαλητέραν ἀξίαν ἀπὸ τὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν προσφερθεῖσαν.

Ἂν δὲ ἔγεινε προσφορὰ ἀνωτέρα ἐντὸς τῶν πέντε ἡμερῶν ἢ ἡ Γραμματεία ἔχῃ διδόμενα νὰ πιστεύῃ ὅτι αἱ πρόσοδοι δημοπρατούμεναι ἐκ νέου δύναται νὰ ἐπιτύχωσι ἀνωτέραν προσφοράν, διατάττει καί τοι ὑπερβάσης τῆς τελευταίας δημοπρασίας τὸν ἐλάχιστον ὅρον νέαν δημοπρασίαν, ἥτις θέλει εἶσθαι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον ἐὰν φθάσῃ τὸν παρὰ τῆς ἰδίας Γραμματείας τεθέντα ἐπὶ τούτῳ νέον ὅρον. Καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν αἱ τελευταῖαι προσφοραὶ εἰς πρώτην ἢ δευτέραν δημοπρασίαν δὲν ἔφθασεν οὔτε τὸν ἀπ' ἀρχῆς τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον, οὔτε τὸν μετὰ ταῦτα παρὰ τῆς Γραμματείας ὁρισθέντα, ἐπὶ ἔλαττω νέον ὅρον, ἡ Γραμματεία θέλει διατάξει τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἴσπραξιν, ἢ τὴν ἐκ νέου τῶν φόρων δημοπράτησιν, ἂν δὲ αἱ προσφοραὶ, εἴτε τῆς πρώτης εἴτε τῆς δευτέρας δημοπρασίας φθάσουν τοὐλάχιστον τὸν νέον ἐλάχιστον ὅρον, ἐντὸς δὲ πέντε ἡμερῶν δὲν δοθῇ νέα προσφορὰ ἡ Γραμματεία θέλει ἐγκρίνει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας, οἱ δὲ τελευταῖοι πλειοδόται θεωροῦνται ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφορὰς των ἐντὸς τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γραμματείας πέντε ἡμερῶν προστιθεμένων καὶ τῶν ἀναγκαίων ἡμερῶν διὰ τὴν παραπομπὴν τῆς ἀποφάσεώς της εἰς τὰς διοικητικὰς καὶ τὰς οἰκονομικὰς ἀρχὰς, καὶ τὴν ἐκ μέρους τῶν τελευταίων τούτων κοινοποίησιν αὐτῆς εἰς τοὺς πλειοδότας.

Ἄρθρ. 18.

Ἕκαστος πλειστηριαστὴς ὀφείλει νὰ παρουσιάζῃ ἕνα, ἢ ἐὰν εἷς δὲν ἐξαρκῇ πλειοτέρους ἀξιοχρέους ἐγγυητὰς καὶ πληρωτὰς ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν καὶ ἀποζημιώσεως ἕνεκα ζημιῶν ἐνδεχομένων νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τὸ ἀναξιόχρεων τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ, ἐκτὸς ἐὰν τὸ μὴ ἀξιόχρεων τοῦ ἐγγυητοῦ ἐπῆλθε μετὰ τὴν δημοπρασίαν καὶ παραδοχὴν αὐτοῦ. Εἰς τὰς αὐτὰς ἀποζημιώσεις ὑπόκεινται, καὶ ἐὰν ἐκ τῆς μὴ παραδοχῆς ὁμολογουμένως ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ ἤθελε προκύψει ζημία εἰς τὸ δημόσιον.

Οἱ χορηγοῦντες πιστοποιητικὰ περὶ τῆς κτηματικῆς περιουσίας τῶν συνδημοτῶν αὐτῶν δήμαρχοι θεωροῦνται ὑπεύθυνοι ἕνεκα ψευδῶν ἢ δολίων δηλώσεων καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρ. 255 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 19.

Ἐὰν ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἀποποιθῇ, ἐντὸς 24 ὡρῶν, νὰ ὑπογράψῃ τὰς χρεωστικὰς ὁμολογίας, ἢ νὰ δώσῃ τοὺς ὁποίους ὑπεσχέθη ἀξιογρέους ἐγγυητὰς, αἱ πρόσοδοι ἀναπλειστηριάζονται εἰς βάρος του 24 ὥρας ἀφοῦ κοινοποιηθῇ εἰς αὐτὸν ἡ περὶ ἀναπλειστηριασμοῦ ἀπόφασις. Ἐπίσης ἀναπλειστηριάζονται αἱ πρόσοδοι ὡς ἀνωτέρω, εἰς βάρος τοῦ τελευταίου πλειοδότου, ἐὰν αὐτὸς ἀρνηθῇ νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας εἰς τὴν ὁποίαν ἔμεινε τελευταῖος πλειοδότης· ἀλλ' εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις μετὰ τὸν ἀναπλειστηριασμὸν, συγχωρεῖται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ἐγένετο ὁ ἀναπλειστηριασμὸς, νὰ ἐνάξῃ τὸ δημόσιον ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων διὰ νὰ προτείνῃ τοὺς τυχὸν νομίμους λόγους, δι' οὓς ἠρνήθη νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ ἢ τὰς ὁμολογίας, ἢ νὰ δώσῃ τοὺς ἐγγυητάς του.

Ἄρθρ. 20.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν ξηρῶν σύκων τῆς Μεσσήνης καὶ Καλαμῶν, τῶν λεμονίων τῆς Τροιζῆνος ὀρυζίων, κουκουλίων, ἐλαιῶν καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων ἐξαιροῦνται τῆς ὁλικῆς ἐνοικιάσεως τῶν λοιπῶν προϊόντων, καὶ δημοπρατοῦνται ἰδιαιτέρως κατὰ τὰς δοθησομένας περὶ τούτου ὁδηγίας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐκτὸς ὅπου ἐγκριθῇ νὰ συνενωθῶσι μὲ τοὺς λοιποὺς ἐγκτητικοὺς φόρους διὰ τὸ ἀσήμαντον τοῦ ἐξαιρουμένου εἴδους· ἀλλ' ἡ συμπαραλαβὴ αὕτη πρέπει νὰ ὁρισθῇ ῥητῶς εἰς τὴν διακήρυξιν.

Τὰ περὶ διαθέσεως τῶν σταφίδων καὶ βαλανοκιδίων θέλουν κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρων νόμων.

Ἄρθρ. 21.

Ὁ φόρος τῶν δεκάτων τῶν διαλελυμένων καὶ διατηρουμένων Μοναστηρίων συνενοικιάζεται μὲ τὰ δέκατα τῶν χωρίων ἢ δήμων, ἐντὸς τῶν ὁποίων κεῖνται αἱ εἰς τὰ Μοναστήρια ἀνήκουσαι γαῖαι.

Περὶ τῆς εἰσπράξεως τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων, καὶ τοῦ δευτέρου δεκάτου τῶν διατηρουμένων Μοναστηρίων διατάττονται τὰ εἰκότα δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 22.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ πληρώσωσι τὰ ἐνοίκια τῶν μὲν ἐγκτητικῶν φόρων εἰς πέντε δόσεις, τουτέστι,

τὴν 1 Ὀκτωβρίου
» 1 Νοεμβρίου
» Δεκεμβρίου
} τοῦ 1842.

τὴν 1 Ἰανουαρίου
» 1 Φεβρουαρίου
} τοῦ 1843.

τῶν δ' ἐλαιῶν εἰς δύο δόσεις

τὴν 1 Φεβρουαρίου
καὶ τὴν 1 Μαρτίου
} 1843.

Ἄρθρ. 23.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δημάρχους καὶ τοὺς εἰδικοὺς παρέδρους νὰ λάβουν μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις, τῶν δημοσίων προσόδων τῶν δήμων ἢ τῶν χωρίων αὐτῶν εἴτε ὡς ἐνοικιασταὶ εἴτε εἴτε ὡς ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταὶ, εἴτε καὶ ὡς συνεταῖροι αὐτῶν. Ὅστις δὲ ἤθελεν ἀνακαλυφθῇ λαμβάνων ἄμεσον ἢ ἔμμεσον μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις ταύτας θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 100 μέχρι 1000 δραχ. καὶ θέλει γίνεσθαι ἔκπτωτος τῆς θέσεώς του καὶ στερεῖσθαι διὰ τρεῖς ὁλοκλήρους περιόδους τοῦ δικαιώματος τοῦ διορισμοῦ του εἰς παρομοίαν θέσιν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ὑποχρεώσεις ἐν γένει τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ φορολογουμένων.

Ἄρθρ. 24.

Ὁ τελευταῖος πλειοδότης, ὅτις ἤθελεν ἀναγνωρισθῇ ἐνοικια-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ρόμενα δὲν ὑπόκεινται εἰς τελώνιον, δίδεται ἐγγύησις ἔγγραφος, ὅτι δὲν θέλουν ἐξαχθῆ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας. Ἐὰν δὲ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀνυπερβλήτου προθεσμίας δὲν παρουσιασθῆ ἀπόδειξις τελωνείου, ὑποτελωνείου, ἢ τελωνιακοῦ τινος σταθμοῦ, περὶ τῆς μεταφορᾶς καὶ ἀποβιβάσεως αὐτῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους, ὁ ἔμπορος καὶ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι νὰ πληρώσουν τὸ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς νενομισμένον τελώνιον.

Ἄρθρ. 56.

Ἡ πρὸς λύσιν τῆς ἐγγυήσεως διδομένη ἀπόδειξις τῆς ἀποβιβάσεως πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ ἐπ' ἀκριβὲς τὸ εἶδος, τὸ ποσὸν, ἢ βάρος, καὶ τὸ ποιὸν τῶν μεταφερθέντων πραγμάτων, καὶ ν' ἀναφέρῃ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ δηλωτικοῦ μὲ τὸ ὁποῖον συνωδεύοντο.

Αἱ ἀποδείξεις αὗται συνυπογράφονται καὶ ἀπὸ τὴν λιμενικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρ. 57.

Οὐχ ἧττον καὶ ἐὰν τὰ μεταφερθέντα ζῶα, ἢ οἱ δημητριακοὶ καρποὶ ἦναι ὀλιγώτερα τῶν ὅσα διελάμβανε τὸ δηλωτικὸν, δίδεται ἀπόδειξις ἀποβιβάσεως δι' ὅσα πραγματικῶς ἀπεβιβάσθησαν, καὶ πληρόνεται διὰ τὰ ἐλλείποντα ἁπλοῦν τελώνιον ἐξαγωγῆς, ἐὰν δὲ ἦναι πλειότερα πληρόνεται διὰ τὰ περιπλέον διπλοῦν τελώνιον τῆς ἐξαγωγῆς.

Ἄρθρ. 58.

Ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἄλλων μηνῶν μετὰ παρέλευσιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρ. 55 τεθείσης τριμήνου προθεσμίας, προσαγάγῃ ὁ ἔμπορος ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ἀξιοπίστους ἀποδείξεις, ὅτι ἐκ περιστάσεων ἀνωτέρας δυνάμεως δὲν ἐδυνήθη νὰ φέρῃ ἐμπροθέσμως τὴν ἀπόδειξιν ἀποβιβάσεως, ἀποδίδεται εἰς αὐτὸν τὸ πληρωθὲν τελώνιον.

Ἄρθρ. 59.

Μετὰ παρέλευσιν τῆς διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου παραχωρουμένης δευτέρας τριμήνου προθεσμίας, δὲν εἶναι πλέον δεκτὴ οὐδεμία αἴτησις ἐπιστροφῆς τοῦ πληρωθέντος δικαιώματος κατὰ τὸ ἄρθρ. 55.

Ἄρθρ. 60.

Τὰ δηλωτικὰ τῶν ἐπὶ ἐγγυήσει μεταφερομένων ἐντὸς τοῦ Κράτους δημητριακῶν καρπῶν καὶ ζώων, ἀντιγράφονται εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, τοῦ ὁποίου ἀπόσπασμα διευθύνεται κατὰ μῆνα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν. Εἰς ταύτην ἀποστέλλονται ὁμοίως κατὰ μῆνα ἐγγεγραμμένα εἰς λεπτομερῆ πίνακα καὶ τὰ παρουσιασθέντα ἀποδεικτικὰ ἀποβιβάσεως, ἀφοῦ ληφθῇ προηγουμένως σημείωσις αὐτῶν ἐπὶ τοῦ εἰρημένου βιβλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης προσορμιζομένων πλοίων.

Ἄρθρ. 61.

Πλοίαρχοι ἢ κυβερνῆται πλοίων, τὰ ὁποῖα ἐκ τρικυμίας, ἐχθρικῆς καταδιώξεως, ἢ ἄλλου τινὸς τυχαίου συμβάντος ἤθελον ἐξ ἀνάγκης προσορμισθῆ εἰς λιμένα τοῦ Βασιλείου, εἶναι εἰς χρέος νὰ φανερώσωσιν εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν τὰς αἰτίας τῆς προσορμίσεώς των. Ὑποχρεοῦνται δὲ νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰ διατεταγμένα εἰς τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 περὶ δηλώσεως τοῦ φορτίου των, τότε μόνον ὅταν ἤθελον ἀποφασίσει νὰ ἐκφορτώσωσι μέρος τοὐλάχιστον τοῦ φορτίου των.

Ἄρθρ. 62.

Ἐὰν κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν τῆς ἐκφορτώσεως ἀνακαλυφθῇ ὅτι ἡ δήλωσις δὲν συμφωνεῖ μὲ τὰς ἐν τῷ πλοίῳ εὑρισκομένας πραγματείας ὡς πρὸς τὸ εἶδος, τὸ ποιὸν ἢ τὸ ποσὸν (μέτρον ἢ βάρος) ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 28.

Ἄρθρ. 63.

Ἐὰν τὰ ἐξ ἀνάγκης προσορμισθέντα πλοῖα ἔχωσι χρείαν ἐπισκευῆς, καὶ ἀπαιτῆται πρὸς τοῦτο ἡ ἐκφόρτωσίς των ὁλοκλήρως ἢ κατὰ μέρος, οἱ πλοίαρχοι αὐτῶν ὑποχρεοῦνται νὰ συμμορφωθῶσι προηγουμένως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15 περὶ δηλώσεως τῶν φορτίων, καὶ πᾶσα μὴ ἀκριβὴς δήλωσις ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 28· μετὰ δὲ ταῦτα ἀποβιβάζονται τὰ ἐν αὐτοῖς ἐμπορεύματα καὶ καταθέτονται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τελωνείου.

Ἄρθρ. 64.

Ἀποτεθέντα εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τελωνείου δύνανται νὰ μένωσιν ἐκεῖ ἕνα μῆνα καὶ ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ἡμίσεως καθ' ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν. Ἐὰν ἐντὸς τοῦ διαστήματος τούτου δὲν ἐπιβιβασθῶσι πάλιν εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τὴν ἐπισκευὴν αὐτοῦ, θέλουν μετατίθεσθαι εἰς τὸ κατάστημα τῆς ἀποταμιεύσεως, καὶ ὅπου τοιοῦτον δὲν ὑπάρχει, θέλουν ὑποβάλλεσθαι τὰ ἐμπορεύματα μ' ὅλον τοῦτο εἰς τὰς τῆς ἀποταμιεύσεως πληρωμὰς καὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 65.

Ἐὰν τὰ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 63 ἐκφορτωθέντα ἐμπορεύματα δὲν ἐπιβιβασθῶσι πάλιν εἰς τὸ ἴδιον πλοῖον, ἀλλ' ἀποκομισθῶσι δι' ἄλλου, πληρόνεται ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν τὸ κανονισμένον δικαίωμα τῆς ἀπὸ πλοῖον εἰς πλοῖον μεταβιβάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ ἐπισκέψεων.

Ἄρθρ. 66.

Πᾶν πλοῖον προσορμιζόμενον ἢ ἀναχωροῦν ὑπόκειται εἰς ἐπίσκεψιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἥτις γίνεται ἀφ' οὗ δοθῶσι τὰ δηλωτικὰ καὶ αἱ ἀναπληρωτικαὶ δηλώσεις.

Ἄρθρ. 67.

Καὶ αὐτὰ τὰ ἑλληνικὰ πολεμικὰ πλοῖα ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐπίσκεψιν, χρεωστεῖ ὅμως ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς νὰ εἰδοποιήσῃ προηγουμένως τὸν ἀνώτερον ἀξιωματικὸν, καὶ νὰ εἰσέρχεται εἰς αὐτὰ συνωδευμένος ἀπὸ τὸν λιμενάρχην.

Ἄρθρ. 68.

Ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ὀφείλει νὰ ἐπισκέπτεται πᾶν εἰς ἐπίσκεψιν ὑποκείμενον πλοῖον ὅταν ἀναχωρῇ, δύναται δὲ νὰ ἐπισκέπτεται τὰ εἰς τὸν λιμένα προσωρμισμένα ὁσάκις τὸ κρίνει ἀναγκαῖον· εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου τελευταίαν ἐπίσκεψιν θέλει συνοδεύεσθαι παρὰ τοῦ λιμενάρχου.

Ἄρθρ. 69.

Ἀνίσως πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἡμεδαπὸς ἀντισταθῇ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ὑποχρεοῦται διὰ τοῦ λιμενάρχου καὶ ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 25 — 100 δραχ. πληρονομένων εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν. Ἐὰν δὲ ὁ ἀντισταθεὶς πλοίαρχος ἦναι ἀλλοδαπὸς ἐνεργοῦνται τὰ ἀνωτέρω συνδρομῇ τοῦ προξενείου εἰς ὃ ὑπάγεται· μὴ ὑπάρχοντος δὲ προξενείου, ἐπιμελείᾳ τοῦ λιμενάρχου.

Ἄρθρ. 70.

Εἰς τοὺς εἰσερχομένους πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου προϊσταμένους τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν, εἶναι εἰς χρέος οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνῆται νὰ ἐπιδεικνύωσι τὰ ἐν αὐτῷ ἐμπορεύματα, νὰ ἀνοίγωσι τὰ κλειστὰ μέρη τοῦ πλοίου καὶ νὰ χορηγῶσι πᾶσαν εὐκολίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των. Τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐπισκέψεως συντάττεται ἔκθεσις ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, τοῦ λιμενάρχου καὶ τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, ἐὰν ἦναι ἀναγκαία πρὸς βεβαίωσιν ἀνακαλυφθείσης τινὸς παραβάσεως, τοὐναντίον δὲν γίνεται ἔκθεσις.

Ἄρθρ. 71.

Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ χρεωστεῖ νὰ σημειοῖ ἑκάστοτε εἰς τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ δηλωτικοῦ, τὸ ὁποῖον φέρει τὸ πλοῖον.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νησαν κατὰ τὰ ἔτη 1836, 1837, 1838, καὶ 1839· ἐκ τούτου προέκυψεν ἐπισώρευσις ἔκτακτος ποινικῶν ὑποθέσεων αἵτινες ὁσάκις διεξήγοντο ἀπὸ τὰ τακτικὰ δικαστήρια ἀπησχόλουν τοὺς ἀνακριτὰς καὶ τὰ συμβούλια, ὁσάκις δ' ὑπεβάλλοντο εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐκτάκτων στρατοδικείων ἐπῆγον τὴν κολόβωσιν τῶν πρωτοδικείων ὡς ἐκ τοῦ διορισμοῦ τινῶν ἐκ τῶν μελῶν εἰς τὰ ἔκτακτα ἐκεῖνα δικαστήρια. Καὶ ἐκ τούτου λοιπὸν ἐπίσης ἡ ἀνάγκη τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πρωτοδικῶν.

Ἡ Κυβέρνησις πειθομένη εἰς τοὺς λόγους τούτους ἐπρόσθεσεν ἀπὸ τοῦ 1837 εἰς τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῶν τριάκοντα πρωτοδικῶν, ἄλλους δέκα ἕως δεκαπέντε, ὅρον τὸν ὁποῖον ἄχρι τοῦδε δὲν ὑπερέβημεν καὶ ἐλπίζομεν νὰ μὴ ὑπερβῶμεν πολύ. Οὕτως ἐξηγεῖται ἡ ἐπὶ 30000 σχεδὸν δραχμῶν αὔξησις τοῦ ἄρθρου τούτου κατὰ τὸ 1837 καὶ ἐφεξῆς ἡ ἀναβιβάσασα τὸ ὅλον αὐτοῦ ποσὸν εἰς δραχ. 210,000 περίπου. Αἱ περιπλέον ἀναφαινόμεναι 50,000 δραχ. κατ' ἔτος ἀπὸ τοῦ 1838, ἀποτελοῦσι τὴν μισθοδοσίαν τῶν ὑπογραμματέων καὶ γραφέων, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ὡρίσθη εἰς δύω ὑπογραμματεῖς καὶ 3 γραφεῖς δι' ἕκαστον πρωτοδικεῖον. Κατὰ τὴν ἀναλογίαν ταύτην ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν ὑπογραμματέων ἔπρεπε νὰ ἀναβαίνῃ εἰς 20 καὶ τῶν γραφέων εἰς 30, ἡ δὲ δαπάνη διὰ μὲν τοὺς πρώτους εἰς 24000 δραχ. διὰ δὲ τοὺς δευτέρους εἰς 21600, διὰ δὲ τὸ ὅλον εἰς 45600, δραχμάς. Ἔγειναν ὅμως αὐξήσεις τινὲς εἰς δικαστήρια ἔχοντα πολὺ περισσοτέρας παρὰ τὰ λοιπὰ ἐργασίας, οἷον εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις, εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ, εἰς τὸ ἐν Τριπόλει καὶ αἱ αὐξήσεις αὗται ἀναβιβάζουσι τὸ ἀνάλωμα τοῦτο εἰς τὸν προαναφερθέντα ὅρον τῶν 50,000 δραχ.

2. Ὑλικόν.

Τὰ ἐνοίκια καὶ τὰ κυρίως γραφικὰ ἔξοδα τῶν πρωτοδικείων, τὰ ἐνοίκια, οἱ μισθοὶ τῶν γραφέων τῶν εἰσαγγελέων καὶ τὰ γραφικὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου αὐτῶν, ἀποτελοῦσι τὸ δεύτερον ἄρθρον τοῦ κεφαλαίου τούτου τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν εἶναι μεγαλήτερον εἰς τὰ τελευταῖα τέσσαρα ἔτη παρ' εἰς τὰ δύω πρῶτα διὰ τὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην συμβᾶσαν αὔξησιν τῶν δικαστικῶν ἐργασιῶν, περὶ ἧς ἐγένετο ἀνωτέρω λόγος. Εἴπομεν ἤδη ὅτι πολλαχοῦ ἐδιορίσθησαν δύω ἀνακριταί, φυσικῷ τῷ λόγῳ ἕκαστος αὐτῶν ἔχει ἰδιαιτέραν γραφικὴν δαπάνην. Εἴπομεν ὅτι διάφορα πρωτοδικεῖα ἐδιαιρέθησαν εἰς δύω τμήματα, ἐπίσης αὐξάνει καὶ ἐκ τούτου τὸ ἀνάλωμα τοῦ ὑλικοῦ. Πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις δύω πρωτοδικεῖα, τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ τὸ ἐν Ναυπλίῳ, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦ Ἰουνίου 1841 ἔδρευον εἰς δημόσια καταστήματα, ἠναγκάσθησαν ἔκτοτε νὰ τὰ ἐγκαταλείψωσι (τὸ μὲν διὰ τὴν κακὴν κατάστασιν τῆς οἰκοδομῆς, τὸ δὲ διότι καταλληλότερον ἐθεωρήθη εἰς ἄλλην δημόσιον ὑπηρεσίαν) καὶ νὰ μεταβῶσιν εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας, πληρόνοντα ἐνοίκια τὰ ὁποῖα πρότερον δὲν ἐπλήρωναν.

Ἐμποροδικεῖα.

1. Προσωπικόν.

Κατὰ τὰ ἄρθρα 233 § 4 καὶ 5 καὶ 236 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων Νόμου, εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα, δὲν μισθοδοτοῦνται εἰμὴ ὁ πρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς καὶ ὁ μὲν πρῶτος λόγῳ 3600 δραχ. κατ' ἔτος, ὁ δὲ δεύτερος λόγῳ 1800. Ἐπειδὴ δὲ τρία εἶναι τὰ ὑπάρχοντα ἐμποροδικεῖα, ἡ ὅλη δαπάνη αὐτῶν ἔπρεπε νὰ συμποσοῦται εἰς δραχ. 16200. Εἰς τὸν κανονικὸν τοῦτον ὅρον προσθετέον ἓν ἐπιμίσθιον 100 δραχ. κατὰ μῆνα τὸ ὁποῖον ἐλάμβανεν ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐμποροδικῶν μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1839, ἀπὸ δὲ τοῦ 1838 τὰς μισθοδοσίας 3 ὑπογραμματέων καὶ 3 γραφέων (ὧν ἀνὰ εἷς διατελεῖ παρ' ἑκάστῳ ἐμποροδικείῳ) συμποσουμένας εἰς δραχ. 5760 καὶ θέλομεν ἔχει διὰ μὲν τὰ δύω πρῶτα ἔτη 17400 δραχμ. ἐτήσιον ἀνάλωμα, διὰ δὲ τὰ τέσσαρα τελευταῖα (καὶ ἐκτὸς τοῦ προαναφερθέντος ἐπιμισθίου) 22,960 δρ. ἐτήσιον ἀνάλωμα, ὅρους εἰς τοὺς ὁποίους πώποτε δὲν ἔφθασεν ἡ πραγματικὴ δαπάνη, καθότι συνέβησαν διαλείμματα περὶ τὴν ἀναπλήρωσιν τινῶν θέσεων, διότι ἐγένοντο κρατήσεις ἀπὸ μισθοὺς ὑπαλλήλων ἀπόντων δι' ἀδείας κτλ.

2. Ὑλικόν.

Ἡ Κυβέρνησις ἀπένειμεν εἰς ἕκαστον τῶν ἐμποροδικείων διὰ νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὸ ἐνοίκιον τοῦ καταστήματός του καὶ εἰς τὰ κυρίως γραφικὰ ἔξοδά του, 1,400 δραχ. ἐπιχορήγησιν κατὰ τὰ τέσσαρα πρῶτα ἔτη (1836 — 1839), ἀλλ' ἐπειδὴ παρετηρήθη ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι μεγαλήτερον τοῦ δέοντος, καθότι τῷ ὄντι οὐδ' ἐδαπανήθη πραγματικῶς εἰμὴ κατὰ τὸ 1837 ἔτος, ἠλαττώθη ἔπειτα ἡ ἐπιχορήγησις εἰς δραχ. 1,266 δι' ἕκαστον ἐμποροδικεῖον (δραχ. 3,800 διὰ τὰ τρία) αἱ ὁποῖαι καὶ αὐταί, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ πίνακος ὑπὸ στοιχ. β, δὲν ἐδαπανήθησαν ὅλαι.

Εἰρηνοδικεῖα.

1. Προσωπικόν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 235 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, τὰ μέλη τῶν εἰρηνοδικείων δὲν μισθοδοτοῦνται ἀπὸ τοῦ ταμείου, ἀλλ' ἀπολαμβάνουν τὰ τέλη καὶ δικαιώματά των· ἡ διάταξις αὕτη ἴσχυσεν ἀτροπολόγητος μέχρι τοῦ ἔτους 1839, ὅτε κατὰ τὴν 29 Ἀπριλίου, ἐξεδόθη τὸ περὶ χορηγήσεως ἐπιμισθίου εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας, καὶ γραμματεῖς αὐτῶν Β. Διάταγμα, ἔργον ἀληθοῦς ἀνάγκης διότι εἶχεν ἀποδειχθῇ ὅτι μὲ μόνα τὰ ἀπὸ τοῦ χαρτοσήμου τέλη των οἱ δικαστικοὶ οὗτοι ὑπάλληλοι ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑπάρξωσι καὶ ὅτι τινὲς μεταξὺ αὐτῶν δὲν ἀπελάμβανον εἰμὴ πέντε δραχμῶν πρόσοδον κατὰ μῆνα! Τὸ μέτρον τοῦ ἐπιμισθίου ἦλθε τῷ ὄντι εἰς βοήθειαν τῶν δικαστικῶν τούτων ὑπαλλήλων, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἴσως περιττὸν νὰ παρατηρηθῇ ἐνταῦθα ὅτι δὲν ἐθεράπευσε καθ' ὁλοκληρίαν τὰς ἀνάγκας αὐτῶν τε καὶ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὅτι διὰ νὰ δύναται μὲν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἦναι αὐστηροτέρα περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν κατωτέρων τούτων δικαστῶν, νὰ δύναται δὲ νὰ εἰσάξῃ ἐντὸς τοῦ πολυτίμου αὐτοῦ κλάδου ἄνδρας μὲ παιδείαν, ἀληθεῖς τοῦ λαοῦ εὐεργέτας, ἦτο ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ τύχωσι βίου ἀνετωτέρου, εἴτε μισθοδοτούμενοι ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου, εἴτε λαμβάνοντες ἄλλην τινὰ δικαίαν καὶ εὔλογον ἀντιμισθίαν, διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων των καὶ ἰδίως τῶν τοῦ ὑποθηκοφύλακος ἔργων τὰ ὁποῖα σήμερον, καθὼς καὶ διάφορα ἄλλα, διεξάγουσι δωρεάν, μόνην ἔχοντες ἀμοιβὴν τὴν ἀπὸ τῶν δικαστικῶν καθηκόντων.

Ἡ δὲ ἤδη καταβαλλομένη εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας ἀπὸ τοῦ ταμείου ἀντιμισθία ἀναβαίνει.

Δι' 11	εἰρηνοδίκας ἁ. τάξεως	(εἰρηνοδ. κατ' ἔτος 480) (γραμματεὺς » 360)		9,240
Διὰ 52	β'. »	(εἰρηνοδίκης » 360) (γραμματεὺς » 240)		31,200
Διὰ 48	γ'. »	(εἰρηνοδίκης » 240) (γραμματεὺς » 180)		19,320
		Τὸ ὅλον δραχμαὶ		59,760

Ἡ πραγματικὴ δαπάνη τοῦ ἔτους 1833 δὲν ἀναβαίνει εἰμὴ εἰς τὰ δύο τρίτα τοῦ ὅρου τούτου, καθότι τῷ ὄντι μόνον ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου τοῦ ἔτους ἐκείνου ἤρχισε νὰ ἐνεργῆται. Κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος πλησιάζει τὸ ἀνάλωμα εἰς τὸν ὁλικὸν ὅρον, τὸν ὁποῖον ὅμως δὲν φθάνει οὐδὲ τότε καθότι πάντοτε γίνονται οἰκονομίαι τινὲς ἀπὸ κενὰς ἐκ διαλειμμάτων θέσεις καὶ ἀπὸ κρατήσεις ἐπὶ τῆς ἀντιμισθίας ἀπόντων ὑπαλλήλων.

2. Ὑλικόν.

Οἱ εἰρηνοδίκαι ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰ γραφικὰ ἔξοδά των ἀπὸ τὰ τέλη καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν, ἐξαιρέσει 1 τοῦ καταστήμα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Περὶ τοῦ νόμου τούτου νομίζω ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσω ἐνταῦθα τὰ ἑξῆς. Ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ χαρτοσήμου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1837 ἔτους οἱ ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων ἐμισθοδοτοῦντο ἐκ τῆς προμηθείας τῶν 50 0/0 ἥτις ἐπαραχωρεῖτο εἰς ταῦτα ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ χαρτοσήμου· ἀλλ' ἐνὸς καὶ ἐπέκεινα ἔτους πεῖρα εἶχεν ἀποδείξει ὅτι ἂν εἰς ἓν ἢ δύω δικαστήρια, ἡ παραχώρησις αὕτη ἤρκει πρὸς τὸ ὁποῖον ἐγένετο σκοπὸν, εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ μόλις ὁλόκληραι αἱ εἰσπράξεις ἠδύναντο νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τῶν γραφείων. Ἡ Βασ. Κυβέρνησις ἐθεώρησεν ἑπομένως ἀπαραιτήτως ἀπαιτούμενον πρὸς τὴν συντήρησιν τῶν δικαστικῶν γραφείων νὰ ἐκδώσῃ τὸν προμνημονευθέντα νόμον, δι' οὗ ἀνέλαβε τὸ δημόσιον ταμεῖον τὴν μισθοδοσίαν τῶν δικαστικῶν ὑπογραμματέων καὶ γραφέων, ὁρισθεῖσαν δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως εἰς 100 δραχμὰς κατὰ μῆνα τὸ πολὺ διὰ τοὺς πρώτους καὶ 60 διὰ τοὺς δευτέρους, εἰσπράττει δὲ ἤδη ὁλόκληρα τὰ τοῦ χαρτοσήμου τέλη. Ἐνταῦθα γεννᾶται τὸ ζήτημα ἂν ἀπὸ τοῦ 1838 ἔτους, ὅτε ἐλήφθη τὸ μέτρον τοῦτο, ἄχρι τοῦδε αἱ εἰσπράξεις τοῦ χαρτοσήμου παρὰ τοῖς πολυμελέσι δικαστηρίοις δὲν ἐβελτιώθησαν καὶ ἂν τὸ δημόσιον ἐξακολουθῇ νὰ ζημιώνηται ὡς ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου. Πρὸ πάντων θέλω παρατηρήσει ὅτι ὅλον τὸ ποσὸν τῶν 65000 δραχμῶν περίπου εἰς ὃ κατ' ἔτος ἀναβαίνει ἡ μισθοδοσία τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος προσωπικοῦ, δὲν ἐλογίσθη κατὰ πρῶτον τὸ 1838 ἔτος εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ταμείου, ὡς ἤθελε συμπεράνει τις ἐκ πρώτης ὄψεως, παραβάλλων τοὺς ἀπολογισμοὺς τοῦ ἔτους αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀμέσως προηγουμένου. Καὶ πρότερον ἡ δαπάνη αὕτη ἐγίνετο πραγματικῶς κατὰ μέγα μέρος, ἀλλὰ δὲν ἐκαταφαίνετο ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ὡς γινομένη, καθὰ προεῖπον, διὰ παραχωρήσεως ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων καὶ ὄχι διὰ καταβολῆς ἐκ τοῦ ταμείου. Εἰς δὲ ταῦτα νομίζω χρέος μου νὰ προσεπιφέρω ὅτι ἂν κατ' ἀρχὰς τὸ ταμεῖον ἐζημιώθη μικρὸν ὡς ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου τούτου, διὰ τὴν ἔκτοτε ὅμως γενομένην βαθμηδὸν αὔξησιν τῶν ἐργασιῶν τῶν δικαστηρίων καὶ ἑπομένως τῶν εἰσπράξεων τοῦ χαρτοσήμου, καθίσταται βέβαιον ὅτι ἤδη τὸ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου νόμου καθιερωθὲν μέτρον προσφέρει ὄφελος εἰς τὸ δημόσιον, καθότι καθ' ἃς ἔχομεν ἐπισήμους πληροφορίας, μόναι αἱ ἀπὸ τοῦ καταναλισκομένου εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις χαρτοσήμου παρὰ τοῖς πολυμελέσι, δικαστηρίοις εἰσπράξεις ἀνέβησαν κατὰ μὲν τὸ 1839 εἰς 70,000 περίπου δραχ., κατὰ δὲ τὸ 1840 εἰς 85,000 καὶ τελευταῖον κατὰ τὸ 1841 εἰς 110,000· ἑπομένως ὅταν εἰς τὰ ποσὰ ταῦτα προστεθῇ καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ δαπανωμένου εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις χάρτου εἴσπραξις, ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι καθίσταται βέβαιον ὅτι κατὰ μὲν τὸ 1839 ἡ ζημία τοῦ δημοσίου δὲν ἦτον πλέον μεγάλη κατὰ δὲ τὸ 1840 τὸ ἥμισυ τῶν εἰσπράξεων ἐκάλυψεν ὅλα τὰ ἔξοδα, κατὰ δὲ τὸ 1841 ἄφησε καί τι κέρδος τὸ ὁποῖον πιθανώτατα θέλει αὐξήσει εἰς τὸ ἑξῆς καὶ δὲν ἤθελεν εἰσέρχεται ἀκέραιον εἰς τὸ ταμεῖον ἂν ἐξηκολούθη τὸ παλαιὸν μέτρον τῆς παραχωρήσεως ὅλου τοῦ ἡμίσεως τῶν εἰσπραττομένων τελῶν. Συμπεραίνομεν λοιπὸν ὅτι ὁ εἰρημένος νόμος ἐπαγαγὼν ἀναπόφευκτον καὶ δικαίαν τινα ζημίαν ὅταν τὰ τέλη ἦσαν ὀλίγα, θέλει, αὐξανομένων τῶν τελῶν, ἀποβῆ ἐπικερδὴς εἰς τὸ ταμεῖον.

Καὶ ταῦτα ἐν γένει ὡς πρὸς τὸν νόμον τοῦτον· ἐπανερχόμενος δὲ εἰς τὴν ἐκτέλεσίν του καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ἄρειον Πάγον, παρατηρῶ ὅτι ὅταν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 1920, τὸ συνιστάμενον, ὡς προείρηται, ἀπὸ τῆς μισθοδοσίας ἑνὸς ὑπογραμματέως καὶ ἑνὸς γραφέως, προστεθῇ ἡ ἀντιμισθία τοῦ κλητῆρος περὶ ἧς ἐπίσης ἔγινεν ἀνωτέρω λόγος, ἐξηγεῖται ἡ καθ' ὅλα τὰ ἑπόμενα τέσσαρα ἔτη δαπάνη τοῦ Ἀρείου Πάγου ἥτις ἦτο κατὰ τὰ 1838 μικρὸν μεγαλητέρα παρὰ ἐρεζῆς, καθότι ἂν καὶ τὰ ἐπιμίσθια τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως ἔπαυσαν συγχρόνως μὲ τὸ 1837 ἔτος, τὸ εἰς ἕνα ὅμως τῶν Ἀρειοπαγιτῶν χορηγηθὲν ἐπιμίσθιον δραχ. 100 κατὰ μῆνα διήρκεσεν ἐπὶ τοὺς πρώτους ἓξ μῆνας τοῦ 1838.

Τελευτῶν τὰς περὶ τοῦ ἄρθρου τούτου παρατηρήσεις μου, προσεπιφέρω ὅτι δὲν ἔκαμα ἀνωτέρω παντάπασι μνείαν τοῦ ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου 1837 Νόμου περὶ προσθήκης ἕκτου μέλους εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, καθότι τὸ ἕκτον τοῦτο μέλος δὲν ἐδιορίσθη εἰμὴ κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἔκτοτε δ' ἄχρι τοῦδε διατελεῖ κενὴ ἡ θέσις τοῦ παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ ἀντισαγγελέως, ὥστε ἡ προσθήκη τοῦ ἕκτου Ἀρειοπαγίτου συνοδευθεῖσα μὲ τὴν κένωσιν τῆς τοῦ ἀντισαγγελέως θέσεως, δὲν ἐπέφερε κατὰ τὸ παρὸν πραγματικὴν αὔξησιν εἰς τὴν δαπάνην τοῦ ἀνωτάτου τούτου δικαστηρίου.

2) Ὑλικόν.

Τὸ ὑλικὸν τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐσύγκειτο κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς παρελθούσης ἑξαετοῦς περιόδου ἀπὸ τὸ ἐνοίκιον τῆς εἰσαγγελίας, τὸν μισθὸν τοῦ γραφέως αὐτῆς καὶ τὰ κυρίως γραφικὰ ἔξοδα τῆς τε εἰσαγγελίας καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀπὸ τὰ ὁποῖα αἱ ἀρχαὶ αὗται προμηθεύονται τὰ βιβλία καὶ τὰς ἐφημερίδας ὅσων ἔχουν ἀπαραίτητον χρείαν. Πρὸς ἐκπλήρωσιν ὅλων τούτων τῶν ἀναγκῶν χορηγεῖται εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον ἐπιχορήγησις κατ' ἀποκοπὴν ἥτις ὁρισθεῖσα ἐν ἔτει 1836 εἰς δραχ. 3300 ἐπεριορίσθη μετὰ ταῦτα εἰς δραχ. 2700 καὶ ἐτηρήθη τοιαύτη κατὰ τὰ ἔτη 1837, — 38, — 39, καὶ 40. Τὴν παρατηρουμένην κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος 1841 αὔξησιν ἐπέφερεν ἡ ἐνοικίασις ἰδιωτικοῦ καταστήματος διὰ τὸν Ἄρειον Πάγον, τὸν ὁποῖον ἐδρεύοντα ἄχρι τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ εἰρημένου ἔτους εἰς δημόσιον, ἠναγκάσθη ἡ Βασ. Κυβέρνησις νὰ μεταφέρῃ ἀλλαχοῦ, καθότι τὸ δημόσιον ἐκεῖνο κατάστημα μεταποιηθὲν, ὡς γνωστὸν κατὰ τὸ 1835 πρὸς τὴν χρῆσιν ταύτην ἀπὸ ἐρειπωμένης τινὸς ἐκκλησίας καὶ διὰ τὴν ἐντελῶς ἀκατάλληλον κατασκευήν του καὶ διὰ τὴν ἀφόρητον ὑγρασίαν του εἶχε καταντήσει παστάπασιν ἀσυμβίβαστον ὄχι μόνον μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ δικαστηρίου, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ὑγείαν τῶν ἐν αὐτῷ ἐργαζομένων.

Ἐφέται.

1) Προσωπικόν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 8 συνδυαζόμενον μὲ τὰ ἐδάφια 2 καὶ 4 τοῦ 233 ἄρθρου τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, ἕκαστον δικαστήριον ἐφετῶν ἀπαιτεῖ διὰ τὴν μισθοδοσίαν.

Τοῦ προέδρου	δρ.	6000
Τοῦ εἰσαγγελέως	»	6000
Πέντε ἐφετῶν ἀνὰ 3600 δρ.	»	18000
Τοῦ ἀντεισαγγελέως	»	3600
Τοῦ γραμματέως	»	2100
Τὸ ὅλον	δρ.	35700

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1834 περὶ τοῦ ἀριθμοῦ κτλ. τῶν δικαστηρίων τοῦ Βασιλείου διατάγματος ὑπάρχουσι δύω ἐφετῶν δικαστήρια, ἄρα ἡ δαπάνη αὐτῶν ἔπρεπε ν' ἀναβῇ εἰς δρ. 71400. Τὸ πραγματικὸν ἀνάλωμα δὲν ἔφθασε προδήλως τὸν ὅρον τοῦτον κατὰ τὰ ἔτη 1836 καὶ 1837, ἀλλ' ἂν καὶ κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη εἶναι ἱκανὰ ἀνώτερον αὐτοῦ, κυρίως οὐδὲ τότε δὲν ἔφθασε τὸν ὅρον τοῦτον· ἡ δὲ φαινομένη ὑπέρβασις προκύπτει ἐκ τοῦ ὅτι, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1838 τεθέντος εἰς ἐνέργειαν τοῦ περὶ μισθοδοσίας τῶν δικαστῶν ὑπογραμματέων καὶ γραφέων νόμου, περὶ οὗ ἐξηγήθημεν ἤδη ἀνωτέρω, εἰς τὴν κανονικὴν δαπάνην προσετέθησαν κατ' ἔτος δραχ. 6960, ἤτοι ἡ ἀντιμισθία δύω μὲν ὑπογραμματέων καὶ ἑνὸς γραφέως διὰ τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον τῶν ἐφετῶν, δύω δὲ ὑπογραμματέων καὶ δύω γραφέων διὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Β'. Οἱ ἁρμόδιοι διοικηταὶ θέλουν ἐλαττώσει τὰς φορολογικὰς μερίδας τῶν δήμων κατὰ λόγον τῆς τυχὸν ἐπενεχθησομένης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μειώσεως εἰς τὰ παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ψηφισθέντα ἔξοδα, διατηρουμένης πάντοτε τῆς τεθείσης παρὰ τῶν ἁρμοδίων συμβουλίων ἀναλογίας εἰς τὴν διανομὴν αὐτῶν.

Γ'. Διὰ τὰς ἐπαρχίας εἰς τὰς ὁποίας ἡ ληφθεῖσα βάσις εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων ἐπὶ τῶν δήμων δὲν εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν τεθεῖσαν εἰς τὸν ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) τ. ε. μνησθέντα Νόμον, ἡ εἴσπραξις τῶν δημοτικῶν μερίδων ἀναβάλλεται μέχρις οὗ μεταῤῥυθμίσωσιν αὐτὰς κατὰ τὸν Νόμον τὰ ἁρμόδια ἐπαρχιακὰ συμβούλια εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν σύνοδον.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰουνίου (10 Ἰουλίου) 1842.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐκ τῆς προικοδοτήσεως χρέους.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων Γραμματειῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 17 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου τῶν 26 Μαΐου (7 Ἰουνίου) 1835 ἐπιτραπεῖσα εἴσπραξις τοῦ χρέους τῆς προικοδοτήσεως δηλ. τῆς ἐτησίας δόσεως τοῦ χρεωλύτρου καὶ τόκων διευθύνεται κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον πίνακα.

Ἄρθρ. 2.

Ὅταν λοιπὸν τὸ ἐκ τῆς προικοδοτήσεως χρέος δὲν πληρόνεται εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προικοδοτήσεως περὶ τοῦ προικοδοτουμένου ὁλικῶς ἢ καὶ εἰς μερίδια, τότε εἰμπορεῖ νὰ εἰσπράττηται μετέπειτα, ὅμως πάντοτε μόνον μετὰ τὴν παρέλευσιν ἑνὸς ὁλοκλήρου ἔτους, ἀριθμουμένου ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐξετελέσθη ἡ προικοδότησις, καὶ μάλιστα θέλει πληρόνεσθαι ὁ ἤδη ἐκπνεύσας ἐτήσιος τόκος καὶ χρεώλυτρον 6 τοῖς 0/0 καὶ τὸ κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 1 ἀναφερθέντα πίνακα εἰσπρακτέον ὑπόλοιπον τοῦ χρέους τῆς ὁλικῆς προικοδοτήσεως, τὰ ὁποῖα ὁμοῦ συνάμα σχηματίζουσι κατὰ τὸ ἄρθρ. 17 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου τὴν πληρωθησομένην τιμὴν τῆς ἀγορᾶς ὁλοκλήρου. Ἡ εἴσπραξις τοῦ ὑπολοίπου τοῦ τῆς προικοδοτήσεως χρέους τούτου καὶ προθεσμίας, δὲν εἶναι συγχωρημένον κατὰ τὸ ἀναφερθὲν 17 ἄρθρον.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ εἰς τὸ ἄρθρ. 16 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου ἐπιφυλαχθὲν εἰς τὸ δημόσιον δικαίωμα τῆς ὑποθηκεύσεως ἐπὶ τῶν προικοδοτουμένων κτημάτων, κανονίζεται ἐπίσης κατὰ τὴν γενομένην ἀπόδοσιν τῶν ἐτησίων δόσεων, τόκων καὶ τοῦ χρεωλύτρου. Τὸ μέγεθος τῆς ἀπαιτουμένης ὑποθήκης λοιπὸν πάντοτε εἶναι ἴσον μὲ τὸ εἰσπρακτέον ὑπόλοιπον τοῦ τῆς προικοδοτήσεως χρέους, καὶ τὸ τυχὸν καθυστεροῦν ἐκ τῶν ἐτησίων δόσεων τοῦ χρεωλύτρου καὶ τόκων, καὶ παύει ἐπομένως μετὰ τὴν ὁλικὴν εἴσπραξιν τούτων ἐντελῶς καὶ διὰ πάντα.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰανουαρίου (7 Φεβρουαρίου) 1837.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς
Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΧΜΑΛΤΣ, Δ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ ἐν Ναυπλίῳ. Ὅταν τὸ ποσὸν τοῦτο προστεθῇ εἰς τὸ κανονικὸν, γίνεται πρόδηλος ἡ ἀλήθεια ὅτι ποτὲ σχεδὸν τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν συνεπληρώθη πραγματικῶς καὶ τοῦτο διότι, 1) κατ' ἀρχὰς ἐγένοντο οἰκονομίαι τινὲς μὴ διορισθέντος Προέδρου εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν καὶ ἀναπληρωθέντος ἑνὸς τῶν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἐφετῶν δι' ἑνὸς παρέδρου μισθοδοτουμένου λόγῳ διακοσίων δραχμῶν κατὰ μῆνα καὶ 2) διότι συνέβησαν διαλείμματα περὶ τὴν ἀναπλήρωσιν τινῶν θέσεων.

2) Ὑλικόν.

Τὸ ὑλικὸν τῶν ἐφετῶν σύγκειται ἀπὸ τὰ ἐνοίκια, τὰς ἀντιμισθίας τῶν ὑπαλλήλων τῶν εἰσαγγελιῶν καὶ τὰ κυρίως γραφικὰ ἔξοδα τούτων τε καὶ τῶν δικαστικῶν γραφείων· τὰ ἔξοδα ταῦτα εἶναι μεγαλήτερα ἢ πρότερον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1839, καθότι ἄχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀμφότερα τὰ ἐφετεῖα ἔδρευον εἰς δημόσια καταστήματα, ἐνῷ ἔκτοτε, διὰ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν οἰκοδομῶν τούτων ἐβιάσθη ἡ Β. Κυβέρνησις νὰ ἐνοικιάσῃ ἰδιωτικὰς οἰκίας δι' ἀμφότερα. Εἰς τὸν ἰδιοκτήτην μάλιστα τοῦ ἐν Ναυπλίῳ καταστήματος ἐγένετο κατὰ τὸ 1840 προκαταβολὴ πενταετοῦς ἐνοικίου, λόγῳ 100 δραχμῶν κατ' ἔτος καὶ ἐντεῦθεν ἡ διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀνύψωσις τοῦ ἄρθρου τούτου.

Κακουργιοδικεῖα.

1. Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἔξοδα.

Τοῦ ἄρθρου τούτου ἡ δαπάνη ἀρκούντως ἐξηγουμένη ἀπὸ τὴν ἐπωνυμίαν της αὐτὴν, δὲν εἶναι μεγάλη· παραλλάσσει δὲ κατὰ τὰ διάφορα ἔτη ά. διότι ἄλλοτε μὲν συγκροτοῦνται κατ' ἔτος τρεῖς σύνοδοι κακουργιοδικῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου δικαστηρίου ἐφετῶν, ἄλλοτε δὲ τέσσαρες. β'. διότι ὁσάκις τὰ κακουργιοδικεῖα συγκροτοῦνται κατὰ πρῶτον εἰς πόλιν τινὰ γίνεται χρεία νέας ἀποσκευῆς. γ'. διότι εἰς μὲν τὰς Ἀθήνας καὶ τὸ Ναύπλιον ὑπάρχουσι ἰδιαίτερα καταστήματα προσδιωρισμένα διὰ τὰς συνόδους τῶν κακουργιοδικῶν, ἀλλαχοῦ δὲ ἀναγκάζεται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνοικιάζῃ τοιαῦτα ὥστε προκύπτει αὔξησις ἢ μείωσις τῆς δαπάνης καθ' ὅσον αἱ σύνοδοι συγκροτοῦνται εἰς τὰς δύο εἰρημένας πόλεις ἢ ἀλλαχοῦ.

2. *Ἀποζημιώσεις συνέδρων καὶ ἐνόρκων.*

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐνόρκων κανονίζεται ἀπὸ τὸ 67 ἄρθρον τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων Νόμου, ἡ δὲ τῶν συνέδρων ἀπὸ τὸν δεύτερον παράγραφον τοῦ ἄρθρου 63 τῆς ποινικῆς διατιμήσεως. Συντελοῦσι δὲ εἰς τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην κατάρτισιν τοῦ ποσοῦ τῆς δαπάνης ταύτης ά. ὁ προαναφερθεὶς ἤδη λόγος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνόδων· β'. ὁ πολὺς ἢ ὀλίγος ἀριθμὸς τῶν προσελθόντων ἐνόρκων, καὶ γ'. ἡ περίστασις ἂν τὸ κακουργιοδικεῖον ἐδρεύῃ εἰς τὴν καθέδραν τῶν ἐφετῶν ἢ ἀλλαχοῦ, καθότι ὅταν γίνεται τὸ πρῶτον δὲν πληρόνονται ἀποζημιώσεις συνέδρων καὶ εἰσαγγελέων.

Πρωτοδικεῖα.

1. Προσωπικόν.

Ὁ νομοθέτης, ὁρίσας ἀποκλειστικῶς τῶν ἀρειοπαγιτῶν καὶ τῶν ἐφετῶν, ἐκανόνισε, τὸν ἐλάχιστον μόνον τῶν πρωτοδικῶν ὅρον τάξας αὐτὸν εἰς τρεῖς (ἴδε ἀριθμὸν 6 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ) καὶ εἰς τὸν ὅρον τοῦτον ἐπεριορίσθη ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις κατὰ τὴν σύστασιν τῶν δικαστηρίων, ἐπιφυλαχθεῖσα νὰ ὁδηγηθῇ ἀπὸ τὴν πεῖραν ἂν πρέπῃ καὶ μέχρι τίνος ν' αὐξήσῃ τὸ προσωπικὸν τῶν κατωτέρων τούτων δικαστηρίων. Κατὰ τὸν ἐλάχιστον τοῦτον ὅρον ἡ δαπάνη ἑκάστου πρωτοδικείου, δυνάμει τῶν ἐδαφίων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 233 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων συμποσοῦται κατ' ἔτος ὡς ἑξῆς.

Μισθὸς τοῦ προέδρου	δρ.	3,600
» τοῦ εἰσαγγελέως	»	3,600
» τριῶν πρωτοδ. ἀνὰ δρ. 2400 κατ' ἔτος	»	7,200
» τοῦ ἀντεισαγγελέως.	»	2,400
» τοῦ γραμματέως	»	1,800
Τὸ ὅλον	δρ.	18,600

Ὁ ἀριθμὸς τῶν πρωτοδικείων τοῦ Βασιλείου ἐπροσδιωρίσθη εἰς δέκα, ἐλάχιστον ὅρον τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ ἄρθρῳ τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ κανονισθέντων, ἑπομένως ἡ ἐτησία δαπάνη ἔπρεπε ν' ἀναβαίνῃ εἰς 186,000 δραχμάς.

Τὸν ἐλάχιστον τοῦτον ὅρον δὲν τὸν βλέπομεν ὑπερβαινόμενον κατὰ τὸ 1836, ἀλλὰ κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη ἐγένετο χρεία αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τούτου διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους.

1. Κατὰ τὸν νόμον (ἄρθρον 32 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ 363 τῆς ποινικ. δικονομίας.) τὰ πλημμελειοδικεῖά μας σύγκεινται ἐκ μελῶν πέντε. Συγκροτουμένων λοιπῶν τῶν πρωτοδικείων ἀπὸ τὸν πρόεδρον καὶ τρεῖς μόνον πρωτοδίκας, τὰ πλημμελειρδικεῖα δὲν ἐδύναντο νὰ συνεδριάσωσιν εἰμὴ προσκαλουμένου τακτικῶς ἑνὸς παρέδρου· ἀλλ' οἱ πλεῖστοι πάρεδροί μας δὲν εἶναι ὡς ἀλλαχοῦ, ἄνθρωποι παρασκευαζόμενοι εἰς τὸ δικαστικὸν στάδιον διὰ τῆς προκαταρκτικῆς ἐκπληρώσεως τῶν τοιούτων καθηκόντων καὶ ἑπομένως ἔχοντες γνώσεις τινὰς, θεωροῦντες τὰ ἔργα ταῦτα ὡς κύρια αὐτῶν ἔργα καὶ νομίζοντες χρέος των νὰ καταβάλλωσι περὶ τὴν ἐκτέλεσίν των ὅλον τὸν δυνατὸν ζῆλον, διότι ἐλπίζουσιν ἀμοιβὴν τῶν κόπων των. Οἱ πάρεδροί μας εἶναι, ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων, ἄνθρωποι κτηματίαι ἢ ἔμποροι, διωρισμένοι ἐξ ἀνάγκης καὶ ἐκπληροῦντες ὅλως διόλου παρέργως τὰ καθήκοντα ταῦτα. Δὲν εἶναι λοιπὸν δυνατὸν νὰ καλῶνται τακτικῶς εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων των καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἀπόλυτος χρεία νὰ ὑπάρχῃ συγκεκροτήμενον τὸ δικαστήριον ἀπὸ τακτικοὺς δικαστὰς, εἰς δὲ τοὺς παρέδρους νὰ μὴ καταφεύγῃ εἰμὴ ἐν περιπτώσει κωλυμάτων· ἄλλως ἡ διαχείρισις τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἀπήντα, ὡς ἀπὸ πείρας ἀπεδείχθη, τὰ μεγαλήτερα προσκόμματα.

2. Νόμος ἐξεδόθη τὴν 8 Δεκεμβρίου 1839 περὶ διαιρέσεως τῶν πρωτοδικείων εἰς δύο τμήματα· ὁ νόμος οὗτος ὑπηγορεύθη ἀπὸ κατεπείγουσαν ἀνάγκην. Κατὰ τὴν σύστασιν τῶν δικαστηρίων ἐπεσωρεύθησαν εἰς αὐτὰ ὅλαι αἱ ὑποθέσεις αἱ παραχθεῖσαι εἰς διάστημα πολλῶν ἐτῶν καθ' ἃ ἡ Ἑλλὰς ἐχήρευε δικαιοσύνης· ἐκτὸς τούτων εἰσήγοντο καθεκάστην καὶ νέαι οὐκ ὀλίγαι, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἐξογκοῦτο ὁλονὲν καθόσον ἀνεπτύσσετο ἡ ἐμπορικὴ καὶ ἐν γένει ἡ συναλλακτικὴ κίνησις καὶ ηὔξανε ὁ πληθυσμὸς τοῦ Κράτους, ὅστις καθ' ἃς ἔχομεν ἐπισήμους πληροφορίας ἐνῷ κατὰ τὸ 1837 συνεποσοῦτο εἰς 801254 κατοίκους, κατὰ τὸ 1840 ἀνέβη εἰς 881,132 καὶ ἑπομένως ἐπροόδευσε καθ' ἓν δέκατον. Ἐντεῦθεν συνέβη πολλαχοῦ σημαντικὴ καθυστέρησις περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων καὶ ὑπηγορεύθη τὸ μέτρον τῆς διαιρέσεως τινῶν εἰς δύο τμήματα καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ καθότι μὲ τέσσαρα μέλη ὢν τὸ ἓν τοὐλάχιστον, ἐνίοτε δὲ καὶ δύο, ἐξεπλήρουν ἔργα ἀνακριτοῦ καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μετέχωσι τῶν πολιτικῶν ἐργασιῶν, μόλις ἠδύνατο νὰ συγκροτηθῇ ἓν τμῆμα.

Ἡ Ἑλλὰς μόλις ἐξερχομένη ἀπὸ τὴν ἐπανάστασίν της κατὰ τὰ παρελθόντα ταῦτα ἔτη καὶ ἔχουσα νὰ καθιδρύσῃ συμφέροντα τάξεως καὶ νομιμότητος ἀπέναντι πολλῶν ἕξεων ἀταξίας καὶ ἀνομίας αἵτινες εἶχον ριζώσει ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου καὶ τῶν ἐμφυλίων στάσεων, ἔμελλεν ἀναγκαίως νὰ εὑρεθῇ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐνίοτε εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις ὡς πρὸς τὴν διανομὴν τῆς δικαιοσύνης. Καὶ τῷ ὄντι στάσεις τινὲς, κατ' εὐτυχίαν ταχέως κατευνασθεῖσαι, καὶ λῃστεῖαι οὐχὶ ὀλίγαι ἀνεφά-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως πυρασφαλιστικῆς ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀδριατικὴ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία.»

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ὑπ' ἀριθ. 14,567, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Ἐγκριθὲν παρ' Ἡμῶν τὸ ἐπισυνημμένον καταστατικὸν ἔγγραφον τῆς πυρασφαλιστικῆς ἑταιρίας, ἐπονομαζομένης, *Ἀδριατικὴ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία*, οἱ γενικοὶ ἀντιπρόσωποί της Κ. Ἔσλιγγ καὶ συντροφία ἔχουν τὴν ἰσχὺν νὰ ἐνεργοῦν τὰς πυρασφαλιστικὰς ἐπιχειρήσεις των εἰς τὴν πρωτεύουσαν, καὶ ἐπίσης οἱ παρ' αὐτῶν διορισθησόμενοι εἰς Σύραν, Ναύπλιον, Π. Πάτρας, καθὼς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τοῦ Κράτους Μας, τὰς ἐπιδεκτικὰς τοιούτων ἐπιχειρήσεων.

2. Ἀποκλειστικὸν προνόμιον δίδεται εἰς τὴν ἀνωτέρω ἑταιρίαν ν' ἀναδέχηται εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξασφαλίσεις· διὰ τὰς ζημίας τῆς πυρκαϊᾶς καὶ νὰ κλείῃ συμφωνίας περὶ αὐτῶν, τὸ δὲ προνόμιον τοῦτο ἰσχύει μέχρι τῆς 18 (30) Ἰουνίου 1851 ἔτους.

Ἐξαιροῦνται δὲ τοῦ ὅρου τούτου αἱ πυρασφαλιστικαὶ ἑταιρίαι, ὅσαι ἤθελον συστηθῆ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος μὴ ἐξαρτώμεναι ἀπὸ ξένας πυρασφαλιστικὰς ἑταιρίας.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ἡμῶν Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ἰουνίου 1839.

Ο ΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἀριθ. 11 τοῦ 1842 ἔτους.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προικίσεως τινῶν ὀρφανῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐγκρίνομεν νὰ παραχωρηθῶσι προσέτι δωρεὰν καὶ χάριν προικίσεως·

Εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀλεξίου Ν. Λεβιδιώτου·

Τὴν θυγατέρα Φωτεινὴν Μήτρου Στουρνάρη·

Ἐκ τῶν διαθεσίμων ἐθνικῶν γαιῶν γῆ καλλιεργήσιμος ἀξίας δραχ. τριῶν χιλιάδων κατ' ἐκτίμησιν.

Τὴν θυγατέρα τοῦ ἐξ Ὕδρας Ἰωάννου Μεθενίτου·

Τὴν θυγατέρα τοῦ Νικαλάου Παππάζογλου·

Μίαν τῶν θυγατέρων τοῦ ἐκ Πετζῶν Νικολάου Βαίνου·

Τὴν θυγατέρα τοῦ ἐκ Τριπόλεως Γ. Πολίτου·

Τὴν θυγατέρα τοῦ ἐξ Ὕδρας Δέδε Κοκορέλη·

Τὴν θυγατέρα τοῦ ἐξ Ἄνδρου Σταματίου Ψωμᾶ·

Γῆ ἀξίας καὶ κατ' ἐκτίμησιν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὡρισμένα δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων.

Ἡ ἀξία τῶν ἀνωτέρω γαιῶν θέλει ἐκπεσθῆ ἀφόσα τυχὸν ἓν ἕκαστον ἐκ τῶν διαληφθέντων ἀτόμων ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸ ἔθνος.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1842.

Ο ΘΩΝ.

Ο Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ,

Ἀριθ. 12,

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Ἰουνίου.

Ἀριθ. 2928 / 17100

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Τελωνείων τοῦ Κράτους.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ ἀναπληρώσωμεν τὸν ὑπάρχοντα περὶ τελωνείων ὀργανισμὸν καὶ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς διατάξεις, καὶ νὰ καταστήσωμεν ἀσφαλέστερον τὸν ἔλεγχον τοῦ κλάδου τούτου τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν Τελωνείων.

Ἄρθρ. 1.

Διὰ τὴν καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἀκριβῆ τήρησιν τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαταττομένων περὶ εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς, μεταφορᾶς καὶ διαμετακομίσεως τῶν εἰς τελώνιον ὑποκειμένων πραγμάτων, καὶ διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν διωρισμένων τελῶν ἐπὶ τῆς διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς, μεταφορᾶς καὶ διαμετακομίσεως, θέλουν ὑπάρχει εἰς τὸ ἑξῆς ἐπιθεωρηταὶ τελωνείων, τελωνεῖα, ὑποτελωνεῖα, τελωνιακοὶ σταθμοὶ καὶ φυλακεῖα, κατὰ τὸ περὶ τούτου ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδιδόμενον Ἡμέτερον Διάταγμα.

Ἄρθρ. 2.

Ὡς ἐμπορεύματα δὲ θεωροῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν τελωνιακῶν τελῶν, ὅλα τὰ κατειργασμένα ἢ ἀκατέργαστα ἀντικείμενα, ἐπιτήδεια εἰς ἀγορὰν καὶ πώλησιν, ἐξαιρουμένων τῶν ἤδη μεταχειρισμένων εἰδῶν ἐνδυμασίας, στολισμοῦ ἢ καθαριότητος (toilette) καὶ λοιπῶν παρομοίων τῶν πρὸς ἄμεσον ἀτομικὴν χρῆσιν τῶν ὁδοιπόρων, ἐπιβατῶν, τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων ἢ ἀγωγιατῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τελωνιακῶν τελῶν.

Ἄρθρ. 3.

Τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα τῆς εἰσαγωγῆς, τῆς ἐξαγωγῆς, τῆς μεταφορᾶς καὶ τῆς ἀπὸ πλοῖον εἰς πλοῖον μεταβιβάσεως μένουν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐμπορικοὶ πράκτορες ἤθελον ἐπικαλεσθῆ τὴν μεσολάβησίν των εἰς ἐκτέλεσιν ἢ διατήρησιν τῶν ἀποφάσεών των. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστικῶν ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων, δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη τοῦ ὁποίου ἔχουσι δικαιώματος τοῦ νὰ καταφύγωσι, μετὰ τὴν ἐπιστροφήν των, εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς τῆς πατρίδος των.

Ἄρθρ. 15.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς προξένους, ὑποπροξένους ἢ ἐμπορικοὺς τούτους πράκτορας νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν καὶ φυλάκισιν δραπετῶν τῶν πολεμικῶν ἢ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας των. Θέλουν δὲ ἀπευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια, τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς ἀρμοδίους ὑπαλλήλους καὶ θέλουν ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπέτας, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων ἢ τῶν ναυτολογίων (rôles d' équipage) ἢ δι' ἰδιαιτέρων ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι τὰ δεῖνα ἄτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν δεῖνα πληρωμάτων, τῆς δὲ αἰτήσεως οὕτως ἀποδεικνυομένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἡ ἀπόδοσις. Συλλαμβανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπέται, θέλουν τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος προξένων, ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν πρακτόρων, δύνανται δὲ καὶ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίας φυλακὰς ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτούς, διὰ νὰ πεμφθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουν ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους· ἀλλ' ἂν δὲν ἀποπεμφθῶσι εἰς διάστημα δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των θέλουν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουν συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ.

Ἐννοεῖται μολαταῦτα ὅτι, ἂν ὁ δραπέτης τυγχάνῃ πράξας ἤδη κακούργημά τι ἢ πλημμέλημα, ἠμπορεῖ ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσίς του, μεχρισοῦ τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἤθελεν ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἤθελεν αὕτη ἐκτελεσθῆ.

Ἄρθρ. 16.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλοῖόν τι τῆς μιᾶς τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἤθελε ναυαγήσει, ἤθελεν ὑποφέρει ἄλλην τινὰ βλάβην ἢ ἤθελεν ἐξοκείλει εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἑτέρας Ἐπικρατείας, θέλει χορηγηθῆ πᾶσα συνδρομὴ καὶ ἀντίληψις εἰς τοὺς ναυαγήσαντας ἢ τρέχοντας κίνδυνον καὶ θέλουν τοῖς προμηθευθῆ διαβατήρια διὰ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Τὰ παθόντα τὸ ναυάγιον πλοῖα καὶ πραγματεῖαι, ἢ τὸ προκύψαν ἐξ αὐτῶν ἐὰν ἐπωλήθησαν θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν ἢ τοὺς συμμετόχους (ayant cause) ἐὰν ζητηθῶσι ἐντὸς ἑνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας, ἐπὶ τῇ ἀποτίσει τῶν διὰ τὴν ναυαγιαίρεσιν δαπανῶν εἰς τὰς ὁποίας ἤθελον ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ τὰ ἐπιχώρια πλοῖα, καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ναυαγιαιρέσεων ἐργολαβίαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλωσι τὴν ὑπηρεσίαν των, εἰμὴ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν, καθ' ἃς ἤθελε προσφέρεσθαι ἡ ὑπηρεσία των εἰς τοὺς κυβερνήτας καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐγχωρίων πλοίων, ἄλλως τε ἑκάτεραι αἱ Κυβερνήσεις θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ὅπως αἱ ἐργολαβίαι αὗται ἀπέχωσι πάσης παρενοχλήσεως ἢ αὐθαιρέτων πράξεων. Τὰ διασωθέντα ἀντικείμενα δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμήν τινα δικαιωμάτων εἰμὴ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον διατεθῆ ἐπομένως ταῦτα πρὸς κατανάλωσιν εἰς τὸν τόπον ἔνθα συνέβη τὸ ναυάγιον. Εἰς πᾶσαν ὅμως περίστασιν τὰ ἄρμενα τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς κανὲν δικαίωμα.

l'ordre ou la tranquillité du pays, ou que les dits Consuls, Vice-Consuls ou agens consulaires ne requissent leur intervention pour faire éxécuter ou maintenir leur décisions. Bien entendu, que cette espèce de jugement ou d'arbitrage ne saurait pourtant priver les parties contendantes du droit qu'elles ont, à leur retour, de recourir aux autorités judiciaires de leur partie.

Art. 15.

Les dits Consuls, Vice-Consuls ou agens consulaires seront autorisés à requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs des navires de guerre et marchands de leurs pays et ils s'adresseront pour cet objet, aux tribunaux, juges et officiers compétens, et réclameront, par écrit, les déserteurs susmentionnés, en prouvant, par la communication des registres des navires ou rôles de l'equipage, ou par d'autres documens officiels, que de tels individus ont fait partie des dits équipages, et cette reclamation ainsi prouvée, l'extradition ne sera point refusée.

De tels déserteurs lorsqu'ils auront été arrêtés, seront mis à la disposition des dits Consuls, Vice-Consuls ou agens consulaires et pourront être enfermés dans les prisons publiques à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, pour être envoyés aux navires aux quels ils appartenaient, ou d'autres de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans l'espace de deux mois à compter du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté, et ne seront plus arrêtés pour la même cause.

Il est entendu, toute fois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime ou délit, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal, nanti de l'affaire ait rendu sa sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 16.

Dans le cas où quelque bâtiment de l'une des hautes parties contractantes aurait échoué, fait naufrage ou souffert quelque dommage sur les côtes de la domination de l'autre, il sera donné toute aide et assistance aux personnes naufragées ou qui se trouveraient en danger, et il leur sera accordé des passeports pour retourner dans leur patrie. — Les bâtimens et les marchandises naufragés, ou leurs produits, s'ils ont été vendus, seront restitués à leurs propriétaires ou ayant cause, s'ils sont reclamés dans l'an et jour, en payant les frais de sauvetage que payeraient les bâtimens nationaux dans les mêmes cas, et les compagnies de sauvetage ne pourront faire accepter leurs services que dans les mêmes cas, et après les mêmes délais qui seraient accordés aux capitaines et aux équipages des bâtimens susmentionnés. Les gouvernemens respectifs veilleront d'ailleurs à ce que ces compagnies ne se permettent point de vexations ou d'actes arbitraires. Les articles sauvés ne seront assujettis à payer des droits qu'en tant qu'on en disposerait ensuite pour la consommation dans les pays où le naufrage a eu lieu. En tout cas, les agrès du navire naufragé ne seront soumis à aucun droit.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1. 1842 ΑΘΗΝΑΙ, 12 Ιανουαρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1841 ἔτος.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες ν' ἀπαλλάξωμεν ὅσον ἔνεστι τοὺς ἀγαπητοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους ἀπὸ τὰς καταπιέσεις, αἵτινες συνήθως συνοδεύουν τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως τῶν φόρων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1841 προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν.

§. 1.

α) Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα, (αἶγας καὶ πρόβατα) τριάκοντα πέντε λεπτὰ κατὰ κεφαλήν.

β) Διὰ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.

γ) Διὰ τοὺς ὄνους δραχμὴν μίαν.

δ) Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.

§. 2.

Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου.

α) Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν μικρῶν ζώων (αἰγῶν, χοίρων, καὶ προβάτων).

β) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν καὶ ἀφοῦ ἔπαυσαν νὰ θηλάζωσι, μέχρι τῆς ἡλικίας τριῶν ἐτῶν συμπληρωμένων.

γ) Οἱ ἀροτῆρες βόες ἂν καὶ σφάζωνται διὰ γῆρας.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπραχθῆ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐπιφορτιζομένων ἐπὶ τούτῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, ἢ ἰδιαιτέρων ἐπιστατῶν, διοριζομένων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ὅπου ἤθελε τὸ κρίνει ὠφέλιμον.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἀπαρίθμησις ἑκάστου ποιμνίου καὶ τῶν μεγάλων ζώων, πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως διορισθησόμενον ἐπιστάτην τοῦ τμήματος, εἰς τὸ ὁποῖον παρεχείμασαν καὶ ἐγέννησαν· τὰ δὲ ἀγωγιατικὰ ζῶα ἀπαριθμοῦνται ὅπου καὶ ἂν εὑρεθῶσι.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἀπαρίθμησις ἐν γένει τῶν ζώων λιανικῶν τε καὶ χοντρικῶν, θέλει ἀρχίσει ἀπὸ τὰς 20 Ἰανουαρίου, ἐκτὸς ἐκείνης τῶν χοίρων, ἥτις ἐνεργεῖται προηγουμένως ἀρχίζουσα ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ εἴσπραξις τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου ἐν γένει, γίνεται ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου καὶ Μαΐου.

Ἡ φροντὶς πρὸς εἴσπραξιν τῶν χρημάτων ἀνήκει κυρίως εἰς τὸν ταμίαν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ἀνήκει τὸ τμῆμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔγεινεν ἡ ἀπαρίθμησις· ἀλλὰ τῶν ἀγωγιατικῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρωθῆ εἰς τὸν ταμίαν τοῦ τμήματος, ὅπου οἱ Κύριοι αὐτῶν ἔχουν τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας των.

Ἄρθρ. 6.

Τὰ πρὸ τῆς ἀπαριθμήσεως σφαγέντα ἢ ἄλλως ἀπολεσθέντα ζῶα, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν, ἐκτὸς μόνον τῶν σφαγέντων χοίρων, τῶν ὁποίων ὁ φόρος θέλει εἰσπραχθῆ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλόγων τῶν συνταχθέντων, δυνάμει διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπὸ ἐπὶ τούτῳ διορισθέντας ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως αὐτῶν ἐπιστάτας.

Ἄρθρ. 7.

Ὅστις ἤθελεν ἀποσπάσει τὰ ἴδιά του, ἢ τὰ ὁποῖα αὐτὸς βόσκει ζῶα, ἀπὸ τὴν ἀπαρίθμησιν, ἢ δὲν ἤθελε φανερώσει εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν ἀπαρίθμησιν ὑπάλληλον, ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, ὅλας τὰς θέσεις, ὅπου εὑρίσκονται τὰ ῥηθέντα ἴδιά του, ἢ παρ' αὐτοῦ βοσκόμενα ζῶα, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀποφύγῃ τὴν φορολογίαν, καθὼς καὶ ὅστις καθ' ὁποιονδήποτε ἄλλον τρόπον, δι' ἀπάτης ζημιοῖ τὸ δημόσιον, κατὰ τοὺς εἰς αὐτὸ ὀφειλομένους ἐπὶ τῶν ζώων φόρους, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἁπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινήν, ἴσην μὲ τὸ τετραπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἐπροσπάθησε τοιουτοτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 2.

Φθάνοντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα κενὰ ἢ φέροντα φορτίον εἰς τοὺς λιμένας καὶ ἄλλα μέρη ἀποβάσεων κείμενα εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς θαλάσσης ἢ εἰς τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τοῦ Ὀλδενβούργου ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχόμενα καὶ ἐξ οἱουδήποτε τόπου ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των, θέλουν θεωρεῖσθαι κατά τε τὴν ἄριξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των, ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φάρων, ναυηγεσίων καὶ ὅρμου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἴς τινας δημοσίους ὑπηρέτας χορηγουμένας ἀντιμισθίας, καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιονδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε. Καὶ ἀμοιβαίως τὰ Ὀλδενβουργικὰ πλοῖα φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κενὰ ἢ μετὰ φορτίου ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχόμενα καὶ ἐξ οἱουδήποτε τόπου ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των, θέλουν θεωρεῖσθαι κατά τε τὴν ἄριξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των, ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων, χωρητικότητος, φόρων, ναυηγεσίων καὶ ὅρμου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἴς τινας δημοσίους ὑπηρέτας χορηγουμένας ἀντιμισθίας καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιονδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε.

Ἄρθρ. 3.

Πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος δι' Ἑλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐπὶ πλοίων Ὀλδενβουργικῶν ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχομένων, εἴτε ἤθελε σύγκεισθαι τὸ φορτίον των ἀπὸ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Μ. Δουκάτου τοῦ Ὀλδενβούργου, εἴτε ἤθελε προέρχεσθαι τοῦτο ἐξ οἱουδήποτε ἄλλου μέρους, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους καὶ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Μ. Δουκάτον τοῦ Ὀλδενβούργου διὰ πλοίων Ὀλδενβουργικῶν, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχομένων, εἴτε ἤθελε σύγκεισθαι τὸ φορτίον των ἀπὸ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος εἴτε ἤθελε προέρχεσθαι τοῦτο ἐξ οἱουδήποτε ἄλλου μέρους, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

Ἄρθρ. 4.

Πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ ἐξαχθῇ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος δι' Ἑλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ ἐξαχθῇ καὶ ἐπὶ πλοίων Ὀλδενβουργικῶν, οἱοσδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ὁ προσδιορισμός των χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

Art. 2.

Les bâtimens grecs qui arriveront sur leur lest, ou chargés dans les ports et autres places de débarquement situés au bord de la mer ou des rivières du Gd. Duché d'Oldenbourg de quelque lieu qu'ils viennent, et de quelque pays que provienne leur cargaison, seront traités à leur entrée, pendant leur séjour, et à leur sortie, sur le même pied que les bâtimens nationaux venant de même lieu, par rapport aux droits de tonnage, de fanaux, de pilotage et de port, ainsi qu'aux vacations des officiers publics, et à tout autre droit ou charge, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissemens particuliers quelconques. Et réciproquement les bâtimens oldenbourgeois qui arriveront sur leur lest ou chargés, dans les ports du royaume de la Grèce, de quelque lieu qu'ils viennent, et de quelque pays que provienne leur cargaison, seront traités, à leur entrée, pendant leur séjour et à leur sortie sur le même pied que les bâtimens nationaux, venant de même lieu, par rapport aux droits de tonnage, de fanaux, de pilotage et de port, ainsi qu'aux vacations des officiers publics, et à tout autre droit ou charge de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales ou d'établissemens particuliers quelconques.

Art. 3.

Tout ce qui pourra légalement être importé dans le Royaume de la Grèce par bâtimens grecs pourra également y être importé par bâtimens Oldenbourgeois, de quelque lieu qu'ils viennent, soit que leur cargaison provienne du sol ou de l'industrie du Gd. Duché d'Oldenbourg soit qu'elle provienne de tout autre pays, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement des administrations locales, ou d'établissemens particuliers quelconques, que si l'importation avait lieu en bâtimens nationaux. Et réciproquement tout ce qui pourra légalement être importé au Gd. Duché d'Oldembourg par bâtimens oldenbourgeois soit que leur cargaison provienne du sol ou de l'industrie de la Grèce soit qu'elle provienne de tout autre pays, pourra également y être importé par bâtimens grecs, de quelque lieu qu'ils viennent, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissemens particuliers quelconques, que si l'importation avait lieu sur bâtimens nationaux.

Art. 4.

Tout ce qui pourra légalement être exporté du Royaume de la Grèce, par bâtimens grecs, pourra également en être exporté par bâtimens oldenbourgeois quelque soit leur destination, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales ou d'établissemens particuliers quelconques que si

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἔτος τοῦτο διηνεκῆ πλήρωσιν ὅλων τῶν κανονικῶν θέσεων τῆς Γραμματείας.

Ἐπειδὴ καθ' ὅλον τὸ 1838 ἔτος τὸ προσωπικὸν τῆς Γραμματείας ἦτο πλῆρες, ἡ δαπάνη τοῦ ἄρθρου τούτου, συμποσουμένη εἰς δραχ. 28,488 καὶ λεπ. 24 πρσεγγίζει μᾶλλον ἢ πρῶτον τὸν κανονικὸν ὅρον· ἡ φαινομένη μικρὰ εἰσέτι μείωσις προέκυψεν ἀπὸ κρατήσεις ἐνεργηθείσας ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας δύο ὑπαλλήλων λαβόντων μικράς τινας προκαταβολάς.

Εἰς τὸ κατὰ πόδας ἔτος ἡ δαπάνη ὑπερβαίνει τὸν κανονικὸν ὅρον, ἀλλὰ τοῦτο διότι εἰς τὴν γενομένην κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο τροπολογίαν περὶ τὴν διάταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐνεκρίθη εὐλόγως νὰ πληρόνεται ἀπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο καὶ τὸ λεγόμενον βοηθητικὸν προσωπικὸν τῆς Γραμματείας, τοῦ ὁποίου ἡ μισθοδοσία ἐπεριλαμβάνετο πρότερον εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου· εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς ὅλας τὰς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἐπετράπη ὑπὸ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως νὰ προσλαμβάνωσιν, ὁσάκις ὑπάρχῃ ἀνάγκη, ἀριθμόν τινα γραφέων τῶν ὁποίων ἡ μισθοδοσία δὲν ὑπερβαίνει τὰς 100 δραχμὰς κατὰ μῆνα καὶ εἶναι συνήθως μικροτέρα τοῦ ποσοῦ τούτου· τοιούτους γραφεῖς ἡ Γραμματεία προσελάμβανε κατὰ τὴν ἀνάγκην δύο, τρεῖς, ἢ τὸ πολὺ τέσσαρας καὶ τούτων, ὡς προείρηται, ἡ ἀντιμισθία ἀποτελεῖ τὴν κατὰ τὸ 1839 ὑπάρχουσαν ὑπέρβασιν. Καθόσον ἀφορᾷ τὸ κανονικὸν προσωπικόν, τοῦτο ἔπαθε κατὰ τὸ 1839 σημαντικὴν ἐλάττωσιν ὡς ἀποσπασθέντος ἀπὸ τῆς Γραμματείας τοῦ δευτέρου ὑπουργικοῦ συμβούλου ὅστις διετέλει παρ' αὐτῇ ἕνεκα τῶν νομοθετικῶν ἐργασιῶν, ἀφῃρέθη δὲ κυρίως πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ Διατάγματος ταχθείσης προθεσμίας καθότι αἱ περὶ τοῦ πολιτικοῦ νόμου ἐργασίαι ἐξακολουθοῦσιν ἔτι καὶ εἶναι μακρὰν τοῦ νὰ ἐγγίζωσιν εἰς τὸ τέλος των.

Κατὰ τὰ ἔτη 1840 καὶ 1841 ἡ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας δαπάνη σχεδὸν εἰς τὸ αὐτὸ ποσὸν ἀναβαίνουσα, εἶναι κατωτέρα τοῦ κανονικοῦ, καίτοι περιλαμβάνουσα τὴν μισθοδοσίαν τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, διὰ τὸν προειρημένον λόγον τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ ἑνὸς συμβούλου.

Δὲν νομίζω περιττὸν νὰ προσθέσω ἐπὶ τέλους τῶν ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐξηγήσεών μου ὅτι ἤδη ἡ δαπάνη αὐτοῦ ἐνεργεῖται λόγῳ δραχ. 24,600 κατ' ἔτος, ὅρου κατωτέρου τοῦ κατὰ πρῶτον ὁρισθέντος ποσοῦ κατὰ δραχ. 1,800 καὶ τοῦτο ἀφοῦ ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τὸ ποσὸν ἐκεῖνο τὴν μισθοδοσίαν τοῦ δευτέρου ὑπουργικοῦ συμβούλου καὶ τὸ ἐπιμίσθιον τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως.

2. Ὑλικόν.

Ἡ κατὰ τὸ 1836 δαπάνη τοῦ ὑλικοῦ (ἢ τῶν γραφικῶν ἐξόδων ὡς πρότερον ἐλέγοντο) εἶναι πολὺ μεγαλητέρα παρὰ κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη, διότι ἀπὸ τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἐπληρώθησαν κατὰ τὸ 1836 ὄχι ὀλίγα ἔξοδα κἀμμίαν σχέσιν μὴ ἔχοντα μὲ τὸ ὑλικὸν τῆς Γραμματείας· οἷον

ά. Δι' ἀντιμισθίαν τῶν μεταφραστῶν τοῦ Γαλλ. πολιτ. Νόμου δραχ.	5,000
β'. Διὰ τυπωτικὰ τῆς μεταφράσεως ταύτης. . .	2,072,25
γ'. Διὰ κατασκευὴν βιβλ. πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου	4,373,95
δ'. Διὰ συνδρομὴν εἰς διάφορα δικαστικὰ συγγράμματα.	650
έ. Δι' ἀντιμισθίαν τοῦ Κ. Α. Πάλμα, τότε διατελοῦντος ὡς δικηγόρου εἰς Σύρον καὶ μεταβάντος εἰς Ἀθήνας κατὰ πρόσκλησιν τῆς Βασ. Κυβερνήσεως διὰ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς νομοθετικὰς ἐργασίας.	560
Τὸ ὅλον	12,656,20

Ἀφαιρεθείσης τῆς ἐκτάκτου ταύτης δαπάνης, τὸ ὑλικὸν τοῦ 1836 ἔτους περιορίζεται εἰς δραχμὰς 11326 καὶ λεπτὰ 45, συγκροτουμένας.

1. Ἀπὸ τὸ ἐνοίκιον τῆς Γραμματείας, δραχμαὶ	3000
2. Ἀπὸ τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ	4200
3. Ἀπὸ τὰ πρὸς σχηματισμὸν τῆς βιβλιοθήκης δαπανώμενα	1200
4. Ἀπὸ τὰ κυρίως γραφικὰ ἔξοδα καὶ τὴν συντήρησιν τῆς ἀποσκευῆς τοῦ γραφείου	2926:45
Τὸ ὅλον δρ.	11326:45

Κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος 1837 ἡ δαπάνη τοῦ ἄρθ. τούτου ἀναβαίνει εἰς μόνον τὸ σύνολον τῶν τεσσάρων τούτων κονδυλίων (μὲ ἀσήμαντον αὔξησιν) τὸ ὁποῖον παρίστησι κατὰ τὸ 1838 ἐλάττωσιν 2470 καὶ λ. 29 ἕνεκα τῆς μειώσεως τοῦ ἐνοικίου ἀπὸ 3000 εἰς 2000 δρ. καὶ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ. Κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἔτη τὸ ἀνάλωμα τοῦ ὑλικοῦ συμποσοῦται εἰς μόνας 5700 περίπου δραχ. καθότι, ὡς εἶπον ἔπάνω, ἀφῃρέθη ἤδη ἀπὸ αὐτοῦ ἡ μισθοδοσία τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ. Ἐν γένει παρατηρῶ ὅτι τὰ γραφικὰ ἔξοδα τῆς Γραμματείας δὲν εἶναι πολλά, μάλιστα ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀπ' αὐτῶν σχηματίζεται καὶ ἡ μικρὰ βιβλιοθήκη τῆς Γραμματείας.

Ἄρειος Πάγος.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 9 καὶ τὰ ἐδάφια 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 233 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου, ἡ ἐτησία δαπάνη τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶναι ὡς ἑξῆς.

Μισθὸς τοῦ προέδρου	δρ.	7200
» τοῦ εἰσαγγελέως	»	7200
» τοῦ ἀντιπροέδρου	»	5400
» πέντε δικαστῶν ἀνὰ 4200 δρ.	»	21000
» τοῦ ἀντεισαγγελέως	»	4200
» τοῦ γραμματέως	»	2400
Τὸ ὅλον	δρ.	47400

Καθ' ὅλα τὰ ἔτη περὶ ὧν δίδεται ἤδη λόγος, φαίνεται ὑπέρβασις τοῦ κανονικοῦ τούτου ποσοῦ, διότι

1. Τῷ 1836 καὶ τῷ 1837 ἔτει ἐπληρώθη εἰς μὲν τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν εἰσαγγελέα ἐπιμίσθιον δραχμῶν 2400 κατ' ἔτος, εἰς δ' ἕνα τῶν Ἀρειοπαγιτῶν διορισθέντα ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ Ἀρείου Πάγου μείναντα εἰς τὴν δικαστικὴν ταύτην θέσιν, λόγῳ ἀποζημιώσεως ἐπιμίσθιον 1200 δρ. Ἐπομένως ἐγένετο προσθήκη, καθ' ἕκαστον τῶν δύο τούτων ἐτῶν εἰς τὸ κανονικὸν ποσὸν, τῆς ἐκτάκτου δαπάνης 600 δραχμῶν· ἐκτὸς τούτου, ἀπὸ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1837 ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ διατελῶν κλητὴρ ὅστις ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας του μὲ τὰς ἀπὸ τοῦ χαρτοσήμου εἰσπράξεις του, ἔλαβεν ἀντὶ τούτων καταβαλλομένων ἤδη ὁλοκλήρων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἀντιμισθίαν 60 δραχμῶν κατὰ μῆνα. Ἐκ τούτων συνάγεται ὅτι κατ' ἀμφότερα ταῦτα τὰ ἔτη ἀφαιρουμένων τῶν ἐπιμισθίων καὶ τῆς ἀντιμισθίας τοῦ κλητῆρος, τὸ κανονικὸν ποσὸν δὲν ἐδαπανήθη ὁλόκληρον, μέρος διότι τὸ προσωπικὸν δὲν ἦτο δι' ὅλου αὐτοῦ τοῦ διαστήματος πλῆρες, μέρος διότι ἐγένοντο κρατήσεις τινὲς ἕνεκα προκαταβληθέντων μισθῶν.

2. Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1838 τεθέντος εἰς ἐνέργειαν τοῦ ἀπὸ 6 Δεκεμβρίου 1837 περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπογραμματέων καὶ γραφέων νόμου, προσετέθη εἰς τὴν δαπάνην τοῦ Ἀρείου Πάγου ἡ ποσότης δραχμῶν 1920 δι' ἕνα ὑπογραμματέα καὶ ἕνα γραφέα.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Τραπεζικαὶ ἐργασίαι.

Ἄρθρ. 65.

Συγχωρεῖται εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ λαμβάνῃ χρήματα καὶ νὰ δίδῃ συναλλαγματικὰς εἰς τὰ ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης ὑποκαταστήματά της, λαμβάνουσα προμήθειαν δύο τοῖς χιλίοις. Τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν ἔχουν καὶ τὰ ὑποκαταστήματα.

Ἄρθρ. 66.

Αἱ τοιαῦται συναλλαγματικαὶ εἶναι τριπλότυποι, εἰς τὸ στέλεχος καὶ τὸ παράρτημα σημειοῦται συνοπτικῶς τὸ ληφθὲν προμήθευτρον, τὸ ὄνομα τοῦ λαβόντος τὴν συναλλαγματικὴν καὶ τὸ τοῦ ὑποκαταστήματος τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν πληρωμήν, τὸ μεσόφυλλον σχηματίζει τὴν συναλλαγματικήν.

Ὁ Διευθυντὴς ὑπογράφει καὶ τὰ τρία φύλλα ὁ δὲ συναλλαττόμενος ὑπογράφων τὸ στέλεχος καὶ λαμβάνων τὸ μεσόφυλλον μετὰ τοῦ παραρτήματος τὰ ἐγχειρίζει εἰς τὸν ταμίαν, οὗτος δὲ πληρονόμενος τὸ παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ σημειωθὲν προμήθευτρον ὑπογράφει τὸ μεσόφυλλον καὶ τὸ παράρτημα, καὶ ἐγχειρίζει τὸ πρῶτον εἰς τὸν συναλλαττόμενον. Τὰ παραρτήμα χρησιμεύουν εἰς ἔλεγχον τοῦ ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Περὶ δανείου ἐπὶ ὑποθήκῃ.

Ἄρθρ. 67.

Ὁ αἰτῶν δάνειον ἐπὶ ὑποθήκῃ παραδίδει τὴν αἴτησίν του εἰς τὸν Διευθυντήν· ἡ αἴτησις πρέπει νὰ περιέχῃ ἀ. σημείωσιν τοῦ ὀνόματος, ἐπαγγέλματος καὶ κατοικίας τοῦ αἰτοῦντος· β΄. τὸ ποσὸν τοῦ ζητουμένου δανείου καὶ τὸν χρόνον ἐντὸς τοῦ ὁποίου θέλει τὸ ἀποδώσει· γ΄ περιγραφὴν ἀκριβῆ τοῦ εἰς ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος, τῆς θέσεως, τῆς ἐκτάσεως τῶν γειτόνων, τοῦ εἴδους καὶ τῆς ποιότητος αὐτοῦ· δ΄. λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν ἐπὶ τοῦ εἰρημένου κτήματος δικαιωμάτων του καὶ μνείαν τῶν ἐγγυτέρων συγγενῶν τοῦ κληρονομουμένου ἐὰν τὸ κτῆμα εἶναι κληρονομικόν· ε. ὑποκειμένου εἰς πυρκαϊὰν τοῦ κτήματος βεβαίωσιν τοῦ ὅτι ὑπάρχει ἐξασφαλισμένον καὶ ὑπόσχεσιν ὅτι θέλει ἀνανεώσει τὸ ἀσφαλιστήριον μέχρι τέλους τῆς προθεσμίας τοῦ δανείου καὶ ς΄. ἂν ἦναι ἐπιβεβαρυμένον μὲ κάνενὸς εἴδους χρέος. Ἐπὶ τέλους θέλει ἐπισυνάπτει τὰ πρωτότυπα ἢ ἀντίγραφα τῶν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀνωτέρων ἐγγράφων του.

Ἄρθρ. 68.

Ἡ πυρασφάλεια πρέπει νὰ ὁμολογῆται ἀπὸ κατάστημα παρέχον ἐγγυήσεις ἀποχρώσας εἰς τὴν Τράπεζαν, μέχρις οὗ δὲ συστηθῶσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους τὰ ἀνάλογα καταστήματα τοῦ εἴδους ταύτου, ἢ ἡ διεύθυνσις συνενοηθῇ μετά τινος ἀξιοχρέου καταστήματος τῶν ἐν Εὐρώπῃ, καὶ ἀναδεχθῇ ἡ ἰδία τὴν φροντίδα τῆς ἐξασφαλίσεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δανειζομένου, ὀφείλει οὗτος νὰ φροντίζῃ ὁ ἴδιος καὶ νὰ παρουσιάζῃ ἐν τάξει τὰς περὶ τούτου ἀποδείξεις του εἰς τὴν διεύθυνσιν.

Ἄρθρ. 69.

Ὡς ὑποκείμενα εἰς τὸ χρέος τῆς ἀσφαλείας κτήματα θεωροῦνμόνον αἱ οἰκοδομαί.

Ἄρθρ. 70.

Ὁ ὑποδιευθυντὴς εἰσάγει τὴν αἴτησιν εἰς τὸ συμβούλιον τὸ ὁποῖον ἢ παραδέχεται αὐτὴν ἢ παραπέμπει τὸν αἰτοῦντα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1841 Νόμου περὶ ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος ὡς πρὸς τὰ δάνεια τῆς Τραπέζης. Εἰς τὴν δευτέραν ταύτην περίπτωσιν ὁ Διευθυντὴς γράφει ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τὸ *ἐθεωρήθη*, καὶ ἑπομένως δημοσιεύεται ἡ αἴτησις εἰς τὸ παράρτημα τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 71.

Ὁσάκις δὲ ἡ αἴτησις γίνεται δεκτὴ ἢ ἐξεπληρώθησαν οἱ ὅροι τοῦ περὶ ἀσφαλείας τῆς ὑποθήκης νόμου διορίζονται εἷς ἢ πλείονες ἐκτιμηταί, γενομένης δὲ τῆς ἐκτιμήσεως, σταθμίζεται αὕτη ἀπὸ τὸν εἰσηγητὴν ὅστις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὴν περιορίσῃ. Ἀλλ' ὁσάκις ὁ αἰτῶν νομίσῃ ὅτι ἀδικεῖται ἀπὸ τὴν πρᾶξιν τοῦ εἰσηγητοῦ ζητεῖ ὁλοκλήρου τοῦ Συμβουλίου τὴν ἀπόφασιν. Ἐκπληρωθέντων δὲ ὅλων τῶν προηγουμένων ὅρων παραπέμπεται ὁ αἰτῶν νὰ συντάξῃ τὸ συμβόλαιον τὸ ὁποῖον παρουσιάζει εἰς τὸν εἰσηγητὴν μὲ πιστοποιητικὸν τοῦ ὑποθηκοφύλακος, ὅτι ἐνέγραψε τὴν ὑποθήκην καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐγγεγραμμένη προηγουμένως ἑτέρα ἢ ὅτι ὑπάρχει διὰ τόσην ποσότητα. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐκ διπλοτύπου βιβλίου δίδεται ἔνταλμα πρὸς τὸν ταμίαν διὰ νὰ μετρήσῃ τὸ συμφωνηθὲν ποσόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Περὶ δανείου ἐπὶ ἐνεχύρῳ.

Ἄρθρ. 72.

Εἶναι δεκτὰ εἰς ἐνέχυρον εἰργασμένος καὶ ἀκατέργαστος χρυσὸς καὶ ἄργυρος. Ὁ αἰτῶν δάνειον ἐπὶ ἐνεχύρῳ πράττει ὅ,τι καὶ ὁ ἐπὶ ὑποθήκῃ. Ἀντὶ δὲ τῆς περιγραφῆς τοῦ ἀκινήτου κτήματος σημειοῖ εἰς τὴν αἴτησίν του τὸ εἶδος, τὸ ποσὸν καὶ ποιὸν τοῦ εἰς ἐνέχυρον προσφερομένου πράγματος, κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἐνεργοῦνται αἱ περὶ τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείων προεκτεθεῖσαι ὁδηγίαι, καθ' ὅσον αὗται ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ ἐπὶ ἐνεχύρῳ.

Ἄρθρ. 73.

Διορίζονται δύο εἴδη ἐκτιμητῶν οἱ μὲν διὰ τὰ κτήματα οἱ δὲ διὰ τὸν χρυσὸν καὶ ἄργυρον. Ὁ διορισμὸς τῶν ἐκτιμητῶν ἀνήκει εἰς τὴν Διεύθυνσιν καὶ γίνεται ἐπὶ γενικῆς συνεδριάσεως τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 74.

Οἱ ἐκτιμηταὶ δίδουν ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τὸν ἑξῆς ὅρκον.

« *Ὀρκίζομαι νὰ ἐκτιμήσω τιμίως καὶ εὐσυνειδότως οὐχὶ* » *δὲ κατὰ χάριν ἢ ἔχθραν* ».

Ἄρθρ. 75.

Ὡς βάσιν δὲ εἰς τὰς ἐργασίας των θέλουν ἔχει ἐπὶ μὲν τῶν οἰκοδομῶν τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα, οὐχὶ καθόσον προκύπτει ἀπὸ προσωρινὰς τοῦ τόπου ἀνάγκας, ἀλλ' ἀπὸ τὴν γενικὴν τοῦ μέλλοντος ἔποψιν. Ἐπὶ ἀμπελώνων, σταριδαμπελώνων, φυτειῶν, δενδρώνων, ἐλαιώνων καὶ τῶν ὁμοίων, τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα ἐκκαθαρισμένον ἀφ' ὅλα τὰ ἔξοδα καὶ τὰς φυσικὰς ἐλαττώσεις, καὶ ἀναγκαίας καλλιεργείας ἐκτιμωμένων τῶν προϊόντων εἰς τὴν ὡς ἔγγιστα συνήθη καὶ γενικὴν ἀξίαν των. Ἐπὶ δὲ κτημάτων τὰ ὁποῖα δὲν ἐκαλλιεργήθησαν ἢ δὲν ἐτέθησαν εἰς παραγωγὴν, τὴν ἀγοραίαν τιμήν των· ἡ ἐκτίμησις γίνεται ἐγγράφως καὶ εἶναι αἰτιολογημένη, κατατίθεται δὲ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀποδείξεων τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρ. 76.

Οἱ ἐκτιμηταὶ λαμβάνουν ἀμοιβὴν διὰ τὰ ἔργα των ἀπὸ 1—2 τοῖς χιλίοις ἐπὶ τοῦ δοθησομένου δανείου καὶ ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τοῦ κτήματος καὶ τῆς ποσότητος τοῦ δανείου· περὶ τούτου γίνεται ἀπόφασις τῆς Διευθύνσεως. Λαμβάνουν προσέτι καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ὁδοιπορίας των κανονιζόμενα ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν.

Ἡ ἀμοιβὴ καὶ τὰ ἔξοδα προκαταβάλλονται.

ΤΜΗΜΑ Γ΄.

Ὑποκαστήματα τῆς Τραπέζης.

Ἀρθ. 77.

Ἡ Τράπεζα θέλει συστήσει τέσσαρα ὑποκαταστήματα, εὐθὺς ὅτε τὰ κεφάλαιά της τῇ ἐπιτρέψουν, καὶ τὰ ὁποῖα ὡς ἐντε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ διπλοῦ τῆς ἀξίας τοῦ καρποῦ, τὸν ὁποῖον ἤθελε συνάξει τοιουτοτρόπως.

Ἄρθρ. 8.

Ὅστις φωραθῇ ἐξάγων λαθραίως βαλανοκικίδια ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς ποινῆς τοῦ ὀκταπλοῦ τελωνιακοῦ τέλους, καὶ εἰς πληρωμὴν τοῦ τριπλοῦ ἐγγείου φόρου.

Ἄρθρ. 9.

Ἀπαγορεύεται ἡ σύμμιξις βαλανοκικιδίων διαφόρων ποιοτήτων κατὰ τὴν ἐξαγωγήν. Ὅστις ἤθελε ἀντιβῇ εἰς τὴν διάταξιν ταύτην ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸν φόρον καὶ τὸ τελώνιον τοῦ ἐξαγομένου καρποῦ, θεωρουμένου ὁλοκλήρου τούτου ὡς τῆς πολυτιμωτέρας ἐκ τῶν συμμίκτων εἰδῶν ποιότητος.

Ἄρθρ. 10.

Δι' ἰδιαιτέρου Νόμου θέλει κανονισθῇ ὁ τρόπος τῆς φορολογίας τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους καταναλισκομένων βαλανοκικιδίων.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου (6 Αὐγούστου) 1842.

Ο ΘΩΝ

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 19. (Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 26 Αὐγούστου.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Περὶ

Ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Μεγάλου Δουκὸς τοῦ Ὀλδενβούργου ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Ὀλδενβούργῳ, τὴν 20 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1842 καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν τὴν 1 (13) Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Μεγάλου Δουκὸς τοῦ Ὀλδενβούργου, κινούμεναι ἀπὸ τὴν εἰλικρινῆ πρόθεσιν τοῦ νὰ στερεώσωσι τὴν καλὴν ἁρμονίαν εὐτυχῶς ὑπάρχουσαν μεταξὺ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, καὶ νὰ ἐκτείνωσι καὶ ἐνισχύσωσι τὰς μεταξὺ τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν ὑπηκόων ἐμπορικὰς σχέσεις καὶ πεπεισμέναι ὅτι οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ συντείνῃ πλειότερον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τοῦτο ἀμοιβαίων εὐχῶν των, ὡς ἡ σύστασις ἐλευθερίας περὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν θεμελιουμένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς δικαίας ἀμοιβαιότητος, συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρων τῶν δύο Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, θέλουν προσορμίζεσθαι ἐλευθέρως ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ ἑαυτῶν, τῶν πλοίων των καὶ τῶν φορτίων εἰς τοὺς λιμένας, καὶ ἄλλα μέρη ἀποβάσεως κείμενα εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς θαλάσσης καὶ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν τῆς Ἐπικρατείας τοῦ ἑτέρου, ἀπανταχοῦ ὅπου τὸ ἀλλοδαπὸν ἐμπόριον εἶναι ἐπιτετραμμένον. Δύνανται εἴτε προσωρινῶς, εἴτε πολυχρονίως νὰ ἐνδιαμείνωσιν εἰς ὁποιονδήποτε μέρος τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν, νὰ ἐνοικιάσουν καὶ καθέξουν οἰκίας καὶ ἀποθήκας διὰ τὸ ἐμπόριόν των· θέλουν ἀπολαύει ἐν γένει διά τε ἑαυτοὺς καὶ τὰς ἰδιοκτησίας των τὴν πληρεστέραν ἀσφάλειαν καὶ θέλει τοῖς χορηγεῖσθαι διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἐμπορίου των πᾶσα πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ἀπονεμομένη προστασία ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑπείκωσιν εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν.

DECLARATION MINISTÉRIELLE

Entre

Les Gouvernements de Grèce et d'Oldenbourg concernant les rapports de navigation et de commerce des deux Etats. Signé à Athènes et à Oldenbourg le 20 avril (2 mai) 1842 et dont les ratifications ont été echangées le 1 (13) juin de la même année.

Le gouvernement de S. M. le Roi de Grèce et celui de S. A. R. le Grand Duc d'Oldenbourg animés du désir sincère de consolider les rapports de bonne intelligence qui subsistent si heureusement entre les deux Etats, et d'étendre et raffermir les rélations commerciales entre leurs sujets respectifs et persuadés que rien ne saurait contribuer d'avantage à l'accomplissement de leurs vœux mutuels à cet égard que l'établissement d'une liberté de commerce et de navigation basée sur le principe d'une juste réciprocité sont convenus des articles suivans.

Article 1.

Les sujets de chacune des deux hautes parties contractantes pourront avec toute sûreté, pour leurs personnes, vaisseaux et cargaisons, aborder librement dans les ports et autres places de débarquement situés au bord de la mer ou des rivières des territoires de l'autre, partout où le commerce avec l'étranger est permis. Ils pourront s'y arrêter et résider dans quelque partie que ce soit, des dits territoires; y louer et occuper des maisons et des magasins pour leur commerce et ils jouiront généralement tant pour leurs personnes que pour leurs propriétés de la plus entière sécurite, et il leur sera accordé pour les affaires de leur négoce toute protection dont y jouissent les nationaux, à charge de se soumettre aux lois et ordonnances des pays respectifs.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λῶς ἐξηρτημένα εἰς τὴν ἐνέργειάν των ὑπ' αὐτῆς, θέλει ὀνομάσει Γραφεῖα τῆς Τραπέζης.

Ἄρθ. 78.

Τὰ τέσσαρα Γραφεῖα θέλουν ἑδρεύει τὸ μὲν εἰς Σύρον, τὸ δὲ εἰς Ναύπλιον, τὸ δὲ εἰς Πάτρας, καὶ τὸ ἕτερον εἰς Χαλκίδα.

Τὸ κεντρικὸν κατάστημα ἐπιφυλάττεται νὰ συστήσῃ καὶ ἕτερα ὅπου τὸ νομίσει ἀναγκαῖον, καὶ ἐνεργεῖ ἀπ' εὐθείας, ἢ καὶ δι' εἰδικῶν ἀνταποκριτῶν του εἰς τὰ λοιπὰ μέρη, ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ὑποκαταστήματα. Ἡ Διεύθυνσις θέλει προσδιορίσει τὴν περιφέρειαν τῶν εἰρημένων ὑποκαταστημάτων, καὶ κανονίσει τὰ καθήκοντα καὶ τὴν ἐργασίαν των. Ταῦτα δὲ θέλουν εἶσθαι ὅσον ἔνεστι ὁμοιόμορφα μὲ τὸν τύπον καὶ τὸν μηχανισμὸν τοῦ κεντρικοῦ Καταστήματος.

Ἄρθ. 79.

Τὸ προσωπικὸν ἑκάστου Γραφείου θέλει ἀποτελεῖσθαι ἀπὸ ἕνα Διευθυντὴν καὶ δύω Συμβούλους ἐκλεγομένους κατὰ προτίμησιν μεταξὺ τῶν παλαιῶν μετόχων τῆς Τραπέζης.

Ἄρθ. 80.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σύρου θέλει ἀλλάσσει κατὰ τριμηνίαν καὶ θέλει λαμβάνει τὴν θέσιν του ἐναλλὰξ εἷς τῶν συμβούλων.

Ὁ Διευθυντὴς δὲ μεταβαίνει εἰς τὴν θέσιν τοῦ συμβούλου.

Ἄρθ. 81.

Ὁ Διευθυντὴς καὶ οἱ δύο σύμβουλοι τοῦ ὑποκαταστήματος δίδουν τὸν ὅρκον των ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ, οἱ δὲ τιμηταὶ καὶ ἐκτιμηταὶ ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος.

Ἄρθ. 82.

Πρὸς ἀντιμισθίαν τῆς Διευθύνσεως καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑποκαταστημάτων προσδιορίζονται δέκα τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν κερδῶν, τὰ ὁποῖα ἕκαστον αὐτῶν ἤθελεν ἀναδείξει εἰς τὸ μηνιαῖον ἰσοζύγιόν του. Τὰ ποσοστὰ ταῦτα τὰ ὁποῖα εἶναι ὁ ἀνώτατος ὅρος ἐννοοῦνται δι' ἀμοιβὴν τοῦ προσωπικοῦ καὶ πρὸς ἀποζημίωσιν παντὸς ἐξόδου, χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται ἡ Τράπεζα εἰς ἄλλην ἀποζημίωσιν. Τὴν διανομὴν δὲ τῶν ποσοστῶν τούτων θέλει ὁρίσει ἡ Τράπεζα ἐπὶ τῆς συστάσεως ἑκάστου ὑποκαταστήματος χωρὶς πώποτε νὰ ὑπερβῇ τὸν ὅρον αὐτῶν.

Ἄρθ. 83.

Ἡ Διεύθυνσις θέλει προσδιορίσει τὴν ἐγγύησιν, τὴν ὁποίαν ἕκαστον γραφεῖον ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ.

Ἄρθ. 84.

Διὰ τὰς προεξοφλήσεις, τὰ γραφεῖα συντάττουν κατάλογον τῶν εἰς τὴν προεξόφλησιν παραδεκτέων ἐμπόρων καὶ τὸν στέλλουν κατὰ δεκαπενθήμερον εἰς τὴν Διεύθυνσιν, ἥτις τὸν ἐπεξεργάζεται καὶ τὸν ἐπιστρέφει. Αἱ προεξοφλήσεις δι' ἕκαστον γραφεῖον πρέπει νὰ στηρίζωνται εἰς τὸν τοιοῦτον κατάλογον, διὰ τυχοῦσαν δὲ βραδύτητα ὡς ἐκ τῆς ἀποστολῆς καὶ ἐπιστροφῆς τοῦ καταλόγου, ἕκαστον γραφεῖον θέλει ἔχει προσδιορισμένον τὶ ποσὸν, τὸ ὁποῖον δύναται ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθύνῃ νὰ ἀσχολήσῃ ἐν τῷ μεταξύ. Τὰ γραφεῖα ταῦτα θέλουν πέμπει εἰς τὴν Διεύθυνσιν κατὰ δεκαήμερον συνοπτικὴν ἔκθεσιν τῆς καταστάσεώς των.

Ἄρθ. 85.

Ὁσάκις τὰ γραφεῖα καὶ οἱ εἰδικοὶ ἐπίτροποι ἐνεργοῦν δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ δὲν δύνανται νὰ δώσωσι δάνεια, πρὶν λάβωσι περὶ τούτου τὴν ἄδειαν τῆς διευθύνσεως. Πρὸς τοῦτο ὑποχρεοῦνται νὰ διευθύνωσιν ἀντίγραφα ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων ἀποδείξεων διὰ νὰ ἐκδοθῇ ἡ ἄδεια. Δύνανται δὲ νὰ παραχωρῶσι δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὅρων, ἐφ' ὧν ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τὴν γενικὴν Διεύθυνσιν, καὶ κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας ὁδηγίας, τὰς ὁποίας θέλουν λαμβάνει δι' ὅλας τὰς ἐργασίας τοῦ ὑποκαταστήματος καὶ χωρὶς νὰ ζητῶσιν ἄδειαν ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν, ἀλλ' ὀφείλουν νὰ προσέχουν καλῶς εἰς τὴν σύνταξιν τῶν συμβολαίων.

Ἄρθ. 86.

Τὰ γραφεῖα καὶ οἱ εἰδικοὶ ἐπίτροποι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν ζημίαν προκύψουσαν ἐξ ἀμελείας ἢ ἀπάτης των. Εἶναι δὲ ὑπόχρεοι ὁσάκις ὑπερασπίζωνται τὰ δικαιώματα τῆς Τραπέζης ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων νὰ εἰδοποιῶσι τὴν Διεύθυνσιν ἐκθέτοντες τὴν ὑπόθεσιν. Μεχρισοῦ ἀποφασίσῃ ἡ Διεύθυνσις νὰ θέσῃ τραπεζικὰ γραμμάτια εἰς κυκλοφορίαν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, θέλει ἐφοδιάσει τὰ γραφεῖά της μὲ ὑποδείγματα ἑκάστου εἴδους διὰ νὰ ἐπαγρυπνοῦν ἐναντίον πάσης νοθεύσεως καὶ παραποιήσεως. Ὅμοια δὲ ὑποδείγματα θέλουν παρακατατεθῆ καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς Διοικητικοὺς ταμίας τοῦ Κράτους.

Ἀκροτελευταῖον ἄρθρον.

Ἄρθ. 87.

Ὁ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1841 περὶ Τραπέζης Νόμος, ὁ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος ὡς πρὸς τὰ δάνεια τῆς Τραπέζης Νόμος, ὁ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου π. ε. Κανονισμὸς, ὁ ἀπὸ 19 (31) Αὐγούστου π. ε. τροποποιητικὸς Νόμος, αἱ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν τροπολογίαι τοῦ κανονισμοῦ, ὁ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τῶν συνεδριάσεων τῆς γενικῆς συνελεύσεως, καθὼς καὶ ὅσοι ἄλλοι κανονισμοὶ ἢ τροποποιήσεις εἰσαχθῶσιν ἀκολούθως ἀπὸ τὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων καὶ ἐγκριθῶσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελοῦν τὸν Κώδηκα τῆς Τραπέζης ὡς πρὸς τοὺς μετόχους καὶ τοὺς τρίτους ὁμοῦ μὲ τὸν παρόντα κανονισμὸν, ὅστις ὡς ἐκφράζων τὸ νομικὸν συμβόλαιον τῶν μετόχων, θέλει ὑπογραφῆ παρὰ τῶν παρόντων μελῶν τῆς συνελεύσεως καὶ δημοσιευθῆ διὰ τοῦ τύπου. Τὸ πρωτότυπον τούτου θέλει μένει εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ἀνηκόντως ἐπιβεβαιωμένον θέλει παρακατατεθῆ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ἐνταῦθα ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 Δεκεμβρίου 1841.

Ἀπόσπασμα τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῶν συνεδριάσεων τῆς Γενικῆς συνελεύσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἄρθ. 5.

Ἐὰν πλειότεροι παρὰ τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν πρὸς συγκρότησιν τῆς συνελεύσεως παρουσιασθῶσι μέτοχοι φέροντες τὸ αὐτὸ ποσὸν μετοχῶν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προτιμῶνται οἱ ἔχοντες περισσοτέρας ὀνομαστικὰς μετοχὰς, διὰ δὲ τοὺς ἔχοντας ἰσαρίθμους ἐκ τῶν τελευταίων τούτων ἀποφασίζει ὁ λαχνός.

Ἄρθ. 19.

Τὸ ὁριστικὸν γραφεῖον συγκροτεῖται ἀπὸ τὸν τακτικὸν πρόεδρον τῆς συνελεύσεως, δύω ἀντιπροέδρους, καὶ δύω γραμματεῖς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 3.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 30 Ἰανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παρατάσεως τῆς ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1837 προθεσμίας μέχρι τέλους τοῦ 1842 ἔτους.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς ὑποβληθείσας εἰς Ἡμᾶς παρατηρήσεις τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, καὶ περὶ πολλοῦ ποιούμενοι τὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων Μας, διατάττομεν.

Α΄. Ἡ δοθεῖσα διὰ τοῦ δ΄. ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1837

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 17.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 22 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν σταφίδων διὰ τὸ 1842 ἔτος.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ περὶ φορολογίας τῶν σταφίδων Νόμος διὰ τὸ ἔτος 1841 μένει ὁ αὐτὸς καὶ διὰ τὸ ἔτος 1842, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ χρέη τῶν δύο ἐφόρων κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ αὐτοῦ Νόμου θέλουν ἀνατεθῆ εἰς ἐπιθεωρητὰς τῶν τελωνείων.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία, θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Ἰουλίου 1842.

ΟΘΩΝ

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν σταφίδων διὰ τὸ 1841 ἔτος.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν σταφίδων ἔγγειος φόρος τοῦ 1841 ἔτους θέλει εἰσπραχθῆ εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους, συνάμα μὲ τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ φόρος αὐτὸς ὡς καὶ τὸ τελώνιον ἐπὶ τῶν σταφίδων, θέλει λαμβάνεσθαι εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ ἀποκοπτομένῃ ἐπιτοπίως τιμῇ, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἀναγνωρίσει ὡς τοιαύτην ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν γραμματεία, καὶ ἀφοῦ προστεθῆ εἰς αὐτὴν ἓν ἐννατημόριον περιπλέον.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ περὶ τῆς ἀναγνωρισθησομένης τιμῆς ἀπόφασις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ βάσει πρωτοκόλλων ἀφορώντων τὴν τιμὴν τῶν σταφίδων κατ' ἐπαρχίαν, τὰ πρωτόκολλα ταῦτα σχηματίζονται παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς διωρισμένου ἐφόρου καὶ τοῦ τελώνου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἑκάστης ἐπαρχίας, συνερχομένων εἰς συμβούλιον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ διοικητὴς ὀφείλει νὰ προσκαλῇ καὶ τρεῖς ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ εὐϋπολήπτοτέρων ἐμπόρων διὰ νὰ δώσωσιν ὅλας τὰς πληροφορίας περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν τιμῶν. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, εἰς τὰ ὁποῖα σημειοῦται ἡ γνώμη τόσον τῶν ἐμπόρων, ὅσον καὶ τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν, δικαιολογημένη ἀποχρώντως, ὑπογράφονται παρὰ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν Γραμματείαν παρὰ τοῦ διοικητοῦ, ὅστις χρεωστεῖ νὰ τὰ συνοδεύῃ μὲ τὰς χρειώδεις παρατηρήσεις. Ἡ δὲ Γραμματεία, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φθάσῃ εἰς αὐτὴν τὸ πρωτόκολλον, ἀποφασίζει, εἴτε ἀποδεχομένη, εἴτε τροποποιοῦσα τὴν τιμήν, ἥτις δηλοῦται ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ὡς ἀποκομμένη. Τὴν δὲ ἀπόφασίν της ταύτην χρεωστεῖ νὰ δημοσιεύῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ ταύτην, οἱ ἔχοντες συμφέρον, ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φθάσῃ ἐπιτοπίως τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι καταχωρισμένη ἡ ἀπόφασις τῆς Γραμματείας, δύνανται νὰ ἐκκαλέσωσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον ἐν τῷ τμήματι τοῦ ἀμφισβητουμένου Διοικητικοῦ, προσδιορίζει ὁριστικῶς τὰς τιμάς. Ἀλλ' ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν θέλει ἔχει κἀμμίαν ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς μεταξὺ ἰδιωτῶν.

Ἄρθρ. 4.

Ἐὰν πρὸ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς τιμῆς διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος, τὰ φορτωμένα μὲ σταφίδα πλοῖα θελήσουν νὰ ἀποπλεύσωσι, τότε μόνον δύνανται νὰ πράξωσι τοῦτο, ὅταν οἱ σταφιδέμποροι, ἢ οἱ ἐξάγοντες τὴν σταφίδα δώσωσιν ἀξιόχρεων ἐγγύησιν τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνίου.

Ἄρθρ. 5.

Ὡς πρὸς τὰς σταφίδας ἐκείνας, διὰ τὰς ὁποίας οἱ ἰδιοκτῆται ἐσυμφώνησαν ἴσως ἤδη μὲ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμὴν, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, χωρὶς νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν γενησομένην πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, ὁρίζομεν ὥστε κατὰ τὴν τοιαύτην περίπτωσιν, διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἀδίκως ὁ φόρος εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, ν' ἀποζημιώνῃ οὗτος τὸν ἀγοραστὴν δι' ὅσον ἀξίζει τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δέκατον.

Ἄρθρ. 6.

Πρὸς ἀκριβῆ ἐπιτήρησιν καὶ ἔλεγχον τῆς εἰσπράξεως τοῦ προκειμένου φόρου θέλουν διορισθῆ δύο ἔφοροι, ὁ μὲν εἰς τὴν Κορινθίαν, ὁ δὲ εἰς τὴν Ἀχαΐαν. Ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν θέλει δοθῆ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς ἐπιστατῶν καὶ φυλάκων.

Ἄρθρ. 7

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας ἡ ἐπιτήρησις θέλει ἀνατεθῆ εἰς τὰς διοικητικὰς ἢ τὰς οἰκονομικὰς ἀρχάς, καθ' ἃς ὁδηγίας ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ἐκδώσει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἄρθρ. 8.

Αἱ ἐπικαρπίαι τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐθνικοϊδιοκτήτων σταφιδαμπέλων θέλουσιν ἐνοικιασθῆ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τὸν περὶ ἐγκτητικῶν φόρων ἐφετεινὸν Νόμον, οὐχ ἧττον ὅμως ὑπόκεινται οἱ ἐξ αὐτῶν καρποὶ, ἂν ἤθελον ἐξαχθῆ, εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, κατὰ τὰ ἀνωτέρω διατασσόμενα.

Ἄρθρ. 9.

Ὅστις ἤθελε φωραθῆ λαθραίως ἐξάγων σταφίδα, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνίου. Τὸ περιπλέον τοῦ κανονισμένου δικαιώματος ποσὸν μοιράζεται εἰς τέσσαρα ἴσα μέρη· καὶ τὰ μὲν τρία τέταρτα εἰσάγονται εἰς τὸ ταμεῖον, τὸ ἕτερον δὲ δίδεται δι' ἀνταμοιβὴν τῶν ἀνακαλυψάντων τὸ λαθρεμπόριον.

Ἄρθρ. 10.

Πᾶσα διένεξις ἥτις ἤθελε προκύψει μεταξὺ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν, ἢ μεταξὺ διαφόρων ἐνοικιαστῶν καὶ ὑπενοικιαστῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐπικαρπίαν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ποινικῆς διατιμήσεως, ὅλα τὰ ἔξοδα τῶν φυλακῶν καὶ αὐτῶν, δηλαδή, τῶν φυλακῶν τῶν ὑποδίκων εἶναι εἰς βάρος τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἐνῷ ἡ ἡμετέρα διακρίνει τὰ ἔξοδα ταῦτα καὶ ὑπάγουσα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὰς ποινικὰς φυλακὰς (ἐδ. 8 τοῦ ἄρθρου 3), τίθησιν εἰς βάρος τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὅλα τὰ τῶν φυλακῶν τῶν ὑποδίκων ἔξοδα. Ἐντεῦθεν εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπολογισμὸν ὑπάρχει κεράλαιον φυλακῶν τῶν ὑποδίκων ἀρκετὰ σημαντικὸν διότι ἀποτελεῖ τὸ 1/17 περίπου τῆς ὅλης δαπάνης μας καὶ αὐξάνει τὴν πρὸς τὸ σύμπαν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀναλογίαν της, εἰς δὲ τὸν Γαλλικὸν δὲν ὑπάρχει παντάπασιν τοιαύτη δαπάνη ὡς περιειλημμένη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας. 2. Ἡ μεγάλη δυσαναλογία ἡ ὑπάρχουσα μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ Κράτους μας, ἐπιφέρει ἀναγκαίαν καὶ ἀκαταμάχητον αὔξησιν τῶν ἐσόδων τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης. Ἂν παραβάλωμεν τὰς περιφερίας τῶν πλημμελειοδικείων καὶ κακουργειοδικείων μας μὲ τὰς Γαλλικὰς τῶν αὐτῶν δικαστηρίων περιφερείας, εὑρίσκομεν ὅτι λόγῳ μὲν τοῦ πληθυσμοῦ (1) ἔχομεν ὀλίγον μικροτέρας περιφερείας πλημμελειοδικῶν, μικρὸν δὲ μεγαλητέρας τὰς τῶν κακουργιοδικῶν· λόγῳ ὅμως τῆς ἐκτάσεως (2) τὰ πλημμελειοδικεῖά μας ἔχουσι πλέον ἢ τριπλασίας περιφερείας καὶ τὰ κακουργιοδικεῖα πλέον ἢ τετραπλασίας σχεδόν· ἐντεῦθεν συμβαίνει ὅτι ὅλα τὰ ἔξοδα πορείας τῶν μαρτύρων, τῶν κλητήρων, τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων αὐξάνουσι καθ' ὑπερβολήν· καὶ οὐδὲ δύνανται ἄλλως γενέσθαι, καθότι ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαστηρίων ἥτις μόνη ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἐλάττωσιν τῆς δαπάνης ταύτης, εἶναι περιττὴ ὡς πρὸς τὸν ὑπάρχοντα πληθυσμὸν καὶ ἐκτὸς τούτου ἤθελεν ἐπιφέρει τὴν πολὺ μεγαλητέραν αὔξησιν ἑνὸς ἄλλου ἄρθρου τοῦ δικαστικοῦ προϋπολογισμοῦ. 3. ἐξετάζοντες τὰς καταστάσεις τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἐν τῇ Γαλλίᾳ, παρατηροῦμεν ὅτι σχεδὸν τὰ δύω τρίτα τῶν ἐνώπιον τῶν πλημμελειοδικείων εἰσαγομένων πράξεων καταδιώκονται ἐπιμελείᾳ εἴτε τῶν πολιτικῶς ἐναγόντων, εἴτε δημοσίων διοικήσεων, δήμων ἢ δημοσίων καταστημάτων. Κατὰ τὸ ἄρθρον 158 τῆς Γαλλικῆς ποινικῆς διατιμήσεως, τὰ ἔξοδα ὅλων τῶν τοιούτων ὑποθέσεων, καταβαλλόμενα ἀπὸ τοὺς ἔχοντας συμφέρον, δὲν συγχέονται πώποτε μὲ τὰ διὰ λογαριασμὸν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμμ. πληρονόμενα ἐπίλοιπα ποινικὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα ἐπομένως φαίνονται αὐτόθι ἀπηλλαγμένα ἀπὸ τὸ μέγιστον μέρος τῆς ἐνώπιον τῶν πλημμελειοδικῶν δαπάνης. Ὑπάρχει καὶ παρ' ἡμῖν καθιερωμένη ἡ ἀνωτέρω διάταξις (ἴδε τὰ ἄρθρα 21 καὶ 22 τοῦ περὶ ἐκκαθαρίσεως κλπ. Β. διατάγματος)· ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν δὲν ἐφρμόσθη εἰσέτι διότι αἱ ἰδέαι τῆς τακτικῆς καταδιώξεως τῶν ἀδικημάτων δὲν ἐρρίζωσαν ἀρκετὰ εἰς τὸν τόπον ὥστε νὰ διεξάγεται αὕτη καὶ ἀπὸ ἰδιώτας καὶ ἀπὸ τοὺς μὲ αὐτοὺς ἐξωμοιουμένους δήμους κλπ. Ἐπομένως οἱ εἰσαγγελεῖς ἀναγκάζονται συνήθως νὰ ἐνεργῶσιν αὐτεπαγγέλτως τὰς καταδιώξεις ταύτας αἵτινες ἄλλως ἤθελον μένει ἀτιμώρητοι πρὸς βλάβην ὅλης τῆς κοινωνίας. Διατελῶ ὤν,

Μὲ βαθύτατον σέβας Βασιλεῦ,

Προθυμότατος θεράπων καὶ πιστὸς ὑπήκοός Σου

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

---

(1) Εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπὶ 33,500,000 κατοίκων ὑπάρχουσι 363 πλημμελειοδικεῖα· τὰ δὲ κακουργιοδικεῖα συγκροτοῦνται καθ' ἕκαστον νομὸν (τῶν ὁποίων ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς συμποσοῦται εἰς 86) καὶ ὄχι ὡς παρ' ἡμῖν, καθ' ἑκάστην περιφέρειαν ἐφετῶν.

(2) Ἡ Γαλλία ἔχει 154,000 τετραγωνικῶν μιλίων ἔκτασιν ἡ δὲ Ἑλλὰς 14,380.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Τμῆμα	Αὔξων ἀριθμ.	Τελωνεῖα	Τάξις	Ὑποτελωνεῖα.	Τάξις	Τελωνιακοὶ σταθμοὶ	Φυλακεῖα
3. ΝΑΥΠΛΙΑΣ.	9	Ναύπλιον	1	Ἄστρος	2	Ἅγιος Ἀνδρέας	Τυρὸς
				Λεωνίδιον	3		Πούλιθρα
							Μῦλοι
							Τουλῶν
	10	Ὕδρα	2	Πόρος	1	Μέθαινα	Σαμπάριζα
				Ἑρμιόνη	3		Τροιζὴν
	11	Πέτζαι	2	Ἐπίδαυρος Λιμηρὰ	3	Ἱεράξ	
				Κορωνὶς	3	Κυπαρίσσι	Βαλανίδια
						Πορτοχέλι	
4. ΚΑΛΑΜΩΝ.	12	Καλάμαι	2	Κορώνη	2	Ἁλμυρὸς	
				Νησίον	3	Κυτριαὶ	
						Πεταλίδι	
	13	Γύθειον	3			Βάτικα	
						Καρδαμύλη	
						Αἰμένι	
						Ἀρχάγγελος	
	14	Πύλος	3	Κυπαρισσία	2	Μεθώνη	Ἀγρίλι καὶ Κακόβατον
				Τριφυλία	2	Πρώτη	Γαργαλιάνοι
	15	Πάτραι	1	Αἴγιον	1	Ἀκράτα	Διθαράκια
				Ναύπακτος	2	Ἀντίῤῥιον	Τεμένη
							Καρβοστάσι
							Ψαθόπυργος
	16						Τροιζόνια
5. ΠΑΤΡΩΝ.		Ἄμφισσα	3	Γαλαξείδιον	1		
				Βιτρινίτζα	3	Χόστια	Ψάθα
				Ἀντίκυῤῥα	2	Λειβαδόστρα	Βουδόρευμα
	17			Δομβρένα	3		
		Κόρινθος	3	Ζάχολη	3	Κιάτος	Στραβὰ
	18	(ἔδρα Λουτράκιον)		Καλαμάκιον	3	καὶ Ξυλόκαστρον	
		Κυλλήνη	3	Κατάκωλον	1	Ἀλφειὸς	Ἅγιος Ἰσίδωρος
	19					Πυργὶ	Κουνουπέλι
		Μεσολόγγιον	2	Ἀνατολικὸν	1	Βασιλάδι	
	20			Νεοχ. καὶ Κατοχὴ	3	Σκάλα Κατοχῆς	Κρυονέρι
6. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ.		Βόνιτζα	3	Καρβασαρᾶς	3	Λουτράκι	Ζαβέρδα
				Παλαιοχαλιὰ	3		Ἄκτιον
				Μακρυνόρος	1		Χελοβίβαρον
							Βλόχα καὶ Ἀράπη
							Ἀγριελαία (Κομπότι)
							Χελῶνα
	21						Μενίδι
	22	Ἀστακὸς	3	Μύτικας	2		Ἅγιος Παντελεήμων
		Ἴταμος	3				Καλλιδρόμη
							Ἴταμος
							Μολόχα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἰδόντες καὶ ἐρευνήσαντες τὴν Ὑπουργικὴν διακήρυξιν τὴν ἀφορῶσαν τὰς μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μ. Δουκάτου τοῦ Ὀλδενβούργου περὶ ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας σχέσεις ὑπογραφεῖσαν τὴν 20 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1342, ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας Κ. Ἰακώβου Ῥίζου διὰ ν' ἀνταλλαχθῇ μ' ἑτέραν τοιαύτην ὑπογραφεῖσαν τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὑπὸ τοῦ Κ. Βαρώνου Βεργ, Συμβούλου ἐξ ἀπορρήτων, ἐπιτετραμμένου τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματείας τοῦ Μ. Δουκάτου τοῦ Ὀλδενβούργου, ἡ ὁποία διακήρυξις συγκειμένη ἐκ δέκα ἐννέα ἄρθρων ἄρχεται ὡς ἀκολούθως·

« Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος » καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Μ. Δουκὸς τοῦ Ὀλδενβούρ- » γου κινούμεναι ἀπὸ τὴν εἰλικρινῆ πρόθεσιν τοῦ νὰ στερεώσωσι » τὴν καλὴν ἁρμονίαν εὐτυχῶς ὑπάρχουσαν μεταξὺ τῶν δύο Ἐπι- » κρατειῶν, καὶ νὰ ἐκτείνωσι καὶ ἐνισχύσωσι τὰς μεταξὺ τῶν » ἀμοιβαίων αὐτῶν ὑπηκόων ἐμπορικὰς σχέσεις καὶ πεπεισμέναι » ὅτι οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ συντείνῃ πλειότερον εἰς τὴν ἐκπλή- » ρωσιν τῶν πρὸς τοῦτο ἀμοιβαίων εὐχῶν των, ὡς ἡ σύστασις » ἐλευθερίας περὶ τὸ ἐμπόριον καὶ ναυτιλίαν θεμελιουμένης ἐπὶ » τῆς ἀρχῆς δικαίας ἀμοιβαιότητος, συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα » κτλ. κτλ. κτλ. » καὶ τελειόνει διὰ τῶν ἀκολούθων λέξεων·

« Πρὸς πίστωσιν τούτων ἡ παροῦσα διακήρυξις ὑπεγράφη δια- » ταγῇ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῦ » ἐπὶ τοῦ Β. Αὐτοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμ- » ματέως τῆς Ἐπικρατείας διὰ ν' ἀνταλλαχθῇ μὲ ὁμοίαν ἄλλην » ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Μ. Δουκὸς » τοῦ Ὀλδενβούργου. »

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1842.

Ι. ΡΙΖΟΣ,

« Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

» ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων. »

Εὕρομεν τὴν ῥηθεῖσαν Διακήρυξιν σύμφωνον κατὰ πάντα μὲ τοὺς σκοπούς Μας, ἐπομένως ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν αὐτὴν διὰ τῆς παρούσης ὑποσχόμενοι νὰ ἐκπληρῶμεν, φυλάττωμεν καὶ διατάττωμεν νὰ φυλάττεται πιστῶς πᾶν ὅ,τι διαλαμβάνεται ἐν αὐτῇ, χωρὶς νὰ συγχωρήσωμεν νὰ ἐπενεχθῇ κατ' οὐδένα τρόπον εἰς αὐτὴν παράβασις.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ἐξεδώσαμεν τὴν ἐπικύρωσιν ταύτην ὑπογεγραμμένην διὰ χειρὸς Ἡμῶν, καὶ φέρουσαν τὴν σφραγίδα τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1842.

ΟΘΩΝ.

(Τ. Σ.)

Ι. ΡΙΖΟΣ.

OTHON

PAR LA GRACE DE DIEU

ROI DE LA GRÈCE.

Ayant vu et examiné la Déclaration ministérielle concernant les rapports de navigation et de commerce entre le Royaume de Grèce et le Gd Duché d'Oldembourg signé le 20 Avril (2 Mai) 1842 par Notre Secrétaire d'Etat de la Maison Royale et des Rélations Extérieures Mr J. Rizo pour être échangée contre un acte conforme signé le même jour de la part de Mr le Baron de Berg, Conseiller Intime, chargé de la direction du département des Relations Extérieures du Gd Duché d'Oldembourg, la quelle Déclaration en dix neuf articles commence par ces mots :

« Le Gouvernement de S. M. le Roi de Grèce et celui de S. A. R le Grand Duc d'Oldembourg animés du désir sincère de consolider les rapports de bonne intelligence qui subsistent si heureusement entre les deux états, et d'étendre et raffermir les relations commerciales entre leurs sujets respectifs et persuadés que rien ne saurait contribuer d'avantage à l'accomplissement de leurs vœux mutuels à cet égard que l'établissement d'une liberté de commerce et de navigation basée sur le principe d'une juste réciprocité sont convenus des articles suivants, etc. etc. etc. » et finit par ceux-ci :

« En foi de quoi la présente déclaration a été signée par ordre de S. M. le Roi de la Grèce, par le Secrétaire d'Etat au Département de la Maison Royale et des Relations Extérieures, pour être échangée contre un acte conforme expédié de la part du gouvernement de S. A. R. le Grand Duc d'Oldembourg.

Fait à Athènes le 20 avril (2 mai) 1842.

G. RIZO

Secrétaire d'Etat au Département de la Maison Royale et des Relations Extérieures.

Nous avons trouvé la dite Déclaration conforme en tous à Nos intentions. En conséquence Nons l'approuvons et ratifions par les présentes en promettant de remplir ,d'observer et de faire observer fidèlement tout ce qui y est contenu sans permettre qu'il y soit contrevenu de quelque manière que ce soit.

En foi de quoi Nous avons donné cette ratification signé de Notre main et munie du sceau de Notre Royaume.

Fait à Athènes le 28 Avril (10 Mai) 1842.

OTHON

(L. S.)

J. RIZO.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ αὐτὰ, κατὰ τὴν ἐν ἰσχύει τελωνιακὴν διατίμησιν καὶ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς διατάξεις, μέχρι τῆς ἐκδόσεως νέου τελωνιακοῦ τιμολογίου.

Ἄρθρ. 4.

Πᾶν ἐμπόρευμα εἴτε τοῦ Βασιλείου εἴτε ξένης ἐπικρατείας ἐξαχθὲν ἅπαξ τοῦ Κράτους, θεωρεῖται ὡς ξένης ἐπικρατείας ἐμπόρευμα, ἐὰν τυχὸν ἤθελε πάλιν ἐπιστρέψει εἰς τὸ Βασίλειον, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὸ ὡρισμένον εἰσαγωγικὸν τελώνιον.

Ἄρθρ. 5.

Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4.

1. Ὅσα ἐμπορεύματα δύνανται νὰ διακριθῶσιν ἀπὸ τὰ κατὰ πρώτην φορὰν εἰσαγόμενα εἰς τὸ Κράτος διὰ προσθέτων γνωρισμάτων, ὡς καὶ ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ὁμοειδῆ δὲν παράγονται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Τὰ ἐξαιρούμενα ταῦτα ἐμπορεύματα θέλουν σημειωθῆ εἰς ἰδιαίτερον Β. Διάταγμα.

2. Ὅσα ἐμπορεύματα μεταφέρονται ἀπὸ ὁποιονδήποτε μέρος τῆς ἐπικρατείας εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου μέρη τοῦ Βασιλείου, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, καθ' ὅσον δὲν εἶναι ῥητῶς ὡρισμένα διὰ τὴν ἀλλοδαπήν.

3. Ὅσα ἐμπορεύματα μεταφέρονται ἀπὸ μέρη τοῦ Βασιλείου εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, ἢ τὰ δυτικὰ παράλια τοῦ Βασιλείου, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, διὰ πλοίων ἅτινα ἀναγκαζόμενα ἀπὸ τρικυμίαν ἢ ἐναντίους ἀνέμους, καταφεύγουν πρὸς καιρὸν εἰς τὰς Ἰονικὰς νήσους.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων 2 καὶ 3, ἀπαιτεῖται νὰ μὴ γίνεται ἐκ μέρους τῶν πλοίων κἀμμία πρᾶξις ἀποβιβάσεως ἢ ἐπιβιβάσεως, ἐκτὸς τῆς παραλαβῆς τῶν ἀναγκαίων τροφῶν, καὶ νὰ πιστοποιῆται τοῦτο διὰ τῶν ἐκεῖ Ἡμετέρων προξένων, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν, παρὰ τῶν τελωνιακῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 6.

Πᾶν ξένον ἐμπόρευμα, τοῦ ὁποίου ὁμοειδὲς παράγεται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, εἰσαχθὲν ἅπαξ πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, καὶ πληρῶσαν τὸ τέλος τῆς εἰσαγωγῆς, ἐξομοιοῦται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν καὶ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπὶ τούτου τέλους, μὲ τὰ ἐντόπια προϊόντα. Ἡ διάκρισις αὕτη θέλει κανονισθῆ δι' ἰδιαιτέρου Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ ἐμπορεύματα ὅσα ἐπλήρωσαν ἅπαξ τὸ τέλος τῆς μεταφορᾶς, δύνανται νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, χωρὶς νὰ πληρώσωσι τέλος ἐξαγωγῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν διωρισμένων τόπων διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγήν.

Ἄρθρ. 8.

Δὲν συγχωρεῖται ἡ εἰσαγωγὴ, ἐξαγωγὴ, ἡ ἀπὸ πλοῖον εἰς πλοῖον μεταβίβασις οὐδενὸς εἴδους ἐμπορευμάτων εἰς λιμένα ἢ κἀνὲν ἄλλο μέρος, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἁρμοδία πρὸς τοῦτο τελωνιακὴ Ἀρχή.

Ἄρθρ. 9.

Τῶν ἐντοπίων προϊόντων καὶ τῶν ξένων τῶν ἤδη πληρωσάντων τὸ τελώνιον τῆς εἰσαγωγῆς, εἴτε πέμπονται ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, εἴτε μεταφέρονται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, συγχωρεῖται ἡ ἐξαγωγὴ καὶ ἡ εἰς τὴν ὁποίαν τυχὸν ὑπόκεινται τελώνισις δι' ὅλων τῶν τελωνείων, ὑποτελωνείων καὶ τελωνιακῶν σταθμῶν, ὄχι ὅμως καὶ διὰ τῶν τελωνιακῶν φυλακείων.

Εἰς τὴν κατ' εὐθεῖαν διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν ἀπὸ τελωνιακοὺς σταθμοὺς, ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἄδεια τοῦ τελωνείου ἢ ὑποτελωνείου, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται ὁ σταθμὸς δι' οὗ ἐξάγονται.

Ἄρθρ. 10.

Τῶν ἐντοπίων προϊόντων, ὅσα ἐπλήρωσαν τὸ τελώνιον εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῶν, συγχωρεῖται ἡ ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφορὰ δι' ὅλων τῶν τελωνείων, ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ τῶν τελωνιακῶν φυλακείων.

Ἄρθρ. 11.

Τῶν ἐντελῶν προϊόντων τῶν ἐντοπίων ἐργαστηρίων καὶ ἐργοστασίων, τὰ ὁποῖα μεταφερόμενα ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, ἢ καὶ ἐξαγόμενα ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου, εἶναι ἐλεύθερα τέλους· ἔτι δὲ τῶν πρὸς γεωργίαν καὶ κρεοπωλίαν (τροφὴν) ζώων, καὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν, τὰ ὁποῖα μεταφερόμενα ἐντὸς τοῦ Κράτους, εἶναι ὁμοίως ἐλεύθερα τέλους, συγχωρεῖται ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ δι' ὅλων τῶν τελωνείων, ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ τῶν τελωνιακῶν φυλακείων.

Εἰς τὴν διὰ τῶν τελωνιακῶν φυλακείων ἐξαγωγὴν καὶ εἰσαγωγὴν τῶν εἰρημένων εἰδῶν ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἄδεια τοῦ τελωνείου, ἢ ὑποτελωνείου, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται τὸ φυλακεῖον, δι' οὗ εἰσάγονται ἢ ἐξάγονται.

Ἄρθρ. 12.

Τῶν ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας κομιζομένων ἐμπορευμάτων συγχωρεῖται ἡ τελώνισις καὶ εἰσαγωγὴ διὰ μόνον τῶν τελωνείων.

Ἐξαιρετικῶς δὲ, χάριν εὐκολίας τοῦ ἐμπορίου, καὶ διὰ τῶν ἑξῆς ὑποτελωνείων, Αἰγίνης, Αἰγίου, Ἀμουργοῦ, Ἄνδρου, Ἀντικύρας, Ἀνατολικοῦ, Ἀταλάντης, Ἀμαλιαπόλεως, Ἄστρους, Γαλαξειδίου, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, Θρονίου, Ἴου, Καρύστου, Κατακώλου, Κορωνίδος, Κορώνης, Κέας, Κιμήλου, Κυπαρισσίας, Λίμνης, Μακρυνόρους, Μήλου, Μυκώνου, Μύτικος, Ναυπάκτου, Πάρου, Πόρου, Σίφνου, Σκοπέλου, Σκύρου, Σκιάθου, Στυλίδος, Τριφυλίας, Φιλιατρῶν καὶ Ὠρεῶν.

Ἄρθρ. 13.

Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα ὅσα δὲν διαλαμβάνονται εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον, εἰς τοὺς τελωνιακοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ φυλακεῖα αὐτὰ, συγχωρεῖται ἡ εἰσαγωγὴ ἐκείνων μόνον τῶν ξένων ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα προεπλήρωσαν ἤδη τὸ τελώνιον εἰς τὰ τελωνεῖα ἢ ὑποτελωνεῖα, ὅπου ἡ τελώνισις αὐτῶν εἶναι ἐπιτετραμμένη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

Περὶ τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγήν.

Α'. Διὰ θαλάσσης.

1. Εἰσαγωγή.

Ἄρθρ. 14.

Παντὸς πλοίου προσορμιζομένου εἰς λιμένα τοῦ Βασιλείου, εἴτε διὰ νὰ ἐκφορτώσῃ ὅλον τὸ φορτίον του, ἢ μέρος αὐτοῦ, εἴτε καὶ ἁπλῶς ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν του, χωρὶς νὰ ἐκφορτώσῃ τίποτε, χρεωστεῖ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης νὰ παρουσιάζῃ εἰς τὴν ὑγειονομικὴν Ἀρχὴν, ὁμοῦ μὲ τὰ ναυτιλιακά του ἔγγραφα, καὶ τὸ δηλωτικὸν τοῦ φορτίου του ἐντὸς δώδεκα ὡρῶν μετὰ τὴν προσόρμισίν του. Τὸ τελευταῖον τοῦτο πρέπει νὰ στέλλεται πάραυτα ἀπὸ τὴν ὑγειονομικὴν εἰς τὴν τελωνιακὴν Ἀρχήν. Τὸ δηλωτικὸν τοῦτο πρέπει νὰ ἦναι ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου τὸ περιεχόμενον βεβαιοῦται διὰ τῶν ὑπογραφῶν τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τῶν τόπων, ὅθεν ἐφορτώθησαν τὰ ἐμπορεύματα ἂν ἐκεῖ ἐκδίδωνται τοιαῦται δηλώσεις, ἄλλως τὸ συντάττει ὁ ἴδιος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης. Καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν προσελήφθησαν μόνον εἰς τόπον, ὅπου δὲν ἐκδίδονται ἐπίσημοι δηλώσεις, ἐμπορεύματα εἰς φορτίον, βεβαιωθὲν ἤδη παρ' ἀρχῆς τινος, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ προσθέσῃ ταῦτα ἐπὶ τῷ ὁποίῳ φέρει ἐπισήμῳ δηλωτικῷ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ψαντος νέον δήμου δὲν ὑπήγοντο πρότερον εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγεται οὗτος ὑποθηκοφύλακα, τὰ βιβλία τῶν παλαιῶν δήμων ἀφ' ὧν συγκροτεῖται ὁ νέος, εἰ μὲν πρόκειται περὶ συγχωνευθέντος ὁλοκλήρου δήμου, θέλουν ἀποσταλῆ εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἤδη οὗτος ὑπάγεται, εἰ δὲ περὶ κερματισθέντος δήμου θέλουν φυλαχθῆ παρὰ τῷ ὑποθηκοφύλακι εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγεται τὸ μεγαλήτερον αὐτοῦ μέρος, καὶ ἐν ἀμφιβολίᾳ παρὰ τῷ ὑποθηκοφύλακι τὸν ὁποῖον ἤθελε διορίσει ὁ ἁρμόδιος παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελεύς.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ὑποθηκοφύλαξ παρὰ τῷ ὁποίῳ θέλουν ὑπάρχει κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τὰ βιβλία δήμων ἐκλειψάντων, ὀφείλει, προκειμένου νὰ γένωσι νέαι ἐγγραφαὶ ἢ προσημειώσεις ἐπὶ κτημάτων κειμένων εἰς τοὺς εἰρημένους δήμους, καὶ περιεχομένων εἰς τὴν περιφέρειάν του, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι προηγούμεναι ἐγγραφαὶ ἢ προσημειώσεις νὰ ἐνεργῇ ἐπὶ τῶν βιβλίων τοῦ νέου δήμου παραπομπὴν ἀνάλογον μὲ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου Β. Διατάγματος ὡρισμένην.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ὑποθηκοφύλαξ ὅστις κατὰ τὸ ἄρθρον 3, ὀφείλει νὰ ἀποστείλῃ εἰς ἄλλον ὑποθηκοφύλακα τὰ παλαιὰ βιβλία δήμου κερματισθέντος θέλει ἐνεργήσει ἀμέσως πρὶν τῆς ἀποστολῆς των ἐπὶ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ νέου δήμου μεταφραφὴν ὅλων τῶν παλαιῶν ἐγγραφῶν προσημειώσεων καὶ ὑπαγορεύσεων ἐγγραφῶν ὅσαι ὑπάρχουσιν ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ εἰρημένου (κερματισθέντος) δήμου τὰ ὁποῖα διατελοῦσι εἰς τὴν περιφέρειάν του, ἐπὶ δὲ τοῦ βιβλίου τῶν ἐκθέσεων παραπομπὴν ἀνάλογον μὲ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 42 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου Β. Διατάγματος ὡρισμένην, σημειόνων συγχρόνως τὸν ὑποθηκοφύλακα πρὸς τὸν ὁποῖον στέλλοντα τὰ βιβλία.

Ἄρθρ. 6.

Ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν πρόκειται κατὰ τὸ μνησθὲν ἄρθρον 3 νὰ μείνωσι τὰ βιβλία δήμου κερματισθέντος παρὰ τῷ ὁποίῳ ἦσαν ὑποθηκοφύλακι, οὗτος ὀφείλει ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ τι ἐγγεγραμμένον ἐπὶ τῶν μεταβάντων εἰς τὸν ἄλλον ὑποθηκοφύλακα κτημάτων νὰ πέμψῃ εἰς αὐτὸν ἀπόδειξιν ῥητῶς διαλαμβάνουσαν τοῦτο. Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ νὰ ἐνεργήσῃ εἰς βιβλίον ἐπίτηδες δοθησόμενον εἰς αὐτὸν καθαρὰν πλήρη καὶ ἀκριβῆ ἀντιγραφὴν ὅλων τῶν ἐγγραφῶν, προσημειώσεων καὶ ἀπαγορεύσεων ἐγγραφῶν τῶν ἀφορωσῶν τὰ ἐκ τῆς περιφερείας ταύτης μεταβάντα εἰς ἄλλην περιφέρειαν ὑποθηκοφύλακος κτήματα, καὶ πέμψῃ αὐτὸ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα τοῦτον, ὅστις φυλάττων αὐτό, ὀφείλει ὁσάκις πρόκειται νὰ γενῶσι νέαι ὑποθηκῶν πράξεις ἐπὶ τῶν εἰρημένων κτημάτων νὰ ἐνεργῇ ἐπὶ τῶν βιβλίων τοῦ δήμου εἰς ὃν ὑπάγονται ἤδη τὰ κτήματα ταῦτα, παραπομπὰς ἀναλόγους μὲ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις, 8 καὶ 42 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου Β. Διατάγματος ὡρισμένας.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ ὑποθηκοφύλακες εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰς ζημίας ὅσαι ἤθελον προκύψει εἰς τὰ μέρη ὡς ἐκ τῆς μὴ ἀκριβοῦς καὶ ταχείας ἐνεργείας τῶν παραπομπῶν ἢ μεταγραφῶν περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ τρία προηγούμενα.

Ἄρθρ. 8.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Μαΐου 1842.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 11.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προικίσεως τινῶν ὀρφανῶν τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν νέα δείγματα κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν τῆς πατρικῆς Ἡμῶν προνοίας ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν τῶν ὑπὲρ πατρίδος καὶ πίστεως πεσόντων ἐν πολέμῳ, ἢ παθόντων πολυειδῶς κατὰ τὸν ὑπερ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν νὰ παραχωρηθῶσι χάριν προικίσεως·

Εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Λοιδωρικίου ὁπλαρχηγοῦ Καλτζοδήμου·

Τὴν θυγατέρα τοῦ ὁπλαρχηγοῦ Στάθη Κατζικογιάννη Ἀφένδραν·

Τὴν θυγατέρα τοῦ ἐκ Ψαρρῶν Μαρκῆ Μηλαίτη·

Τὴν θυγατέρα τοῦ ἐκ Ψαρρῶν Ἀναγνώστη Κοντοῦ·

Μίαν ἐκ τῶν θυγατέρων τοῦ ἐκ Ψαρρῶν Γεωργίου Καλαφάτη·

Τὴν Βασιλικὴν θυγατέρα τοῦ Π. Καραγιάννη ἐκ τῶν Ἰονίων Νήσων·

Τὴν Χαρίκλειαν Ζέρβα·

Τὴν Εἰρήνην Β. Διαμάντη, καὶ

Ἐλενίτσαν Πασχούλη·

Εἰς μίαν ἑκάστην τούτων νὰ παραχωρηθῇ δωρεὰν ἐκ τῶν διαθεσίμων ἐθνικῶν γαιῶν, καλλιεργήσιμος γῆ κατ' ἐκτίμησιν καὶ κατ' ἐκλογὴν αὐτῶν ἀξίας δραχ. τριῶν χιλιάδων πεντακοσίων.

Τὴν θυγατέρα τοῦ ὁπλαρχηγοῦ Λάμπρου Ἰωάννου Τσούκου ἐξ Ἀγράφων·

Τὴν θυγατέρα τοῦ ἐκ χωρίου Κωνσταντίνους τῆς Μεσσηνίας Κώνστα Μπούρα·

Τὴν θυγατέρα τοῦ Γκίκα Ἀναστασάκη ἐξ Ὕδρας·

Μαροῦσαν θυγατέρα τοῦ Ι Μπουδούρη ἐξ Ὕδρας·

Εἰρήνην θυγατέρα Νικολάου Καλέκα ἐξ Ὕδρας·

Τὴν θυγατέρα τοῦ πρώην στρατιωτικοῦ Πετρούλη ἀπὸ Γόρτυνα·

Τὴν θυγατέρα τοῦ ἐξ Ἀμπελακίων Νικολάου Ἀμπελακιώτου·

Τὴν θυγατέρα τοῦ ἐξ Ἄργους Δημητρίου Μεντῆ·

Τὴν Γαροφαλίτσαν θυγατέρα τοῦ ἐκ Λακεδαίμονος Ἀθανασίου Ἀποσποράκου·

Τὴν θυγατέρα τοῦ ἐκ Κραββάρων Παππᾶ Δημητρίου Τζερεμέ·

Εἰς μίαν ἑκάστην τούτων νὰ παραχωρηθῇ δωρεὰν ἐκ τῶν διαθεσίμων ἐθνικῶν γαιῶν κατ' ἐκλογὴν αὐτῶν, καὶ κατ' ἐκτίμησιν γῆ καλλιεργήσιμος ἀξίας δραχμῶν δύω χιλιάδων πεντακοσίων.

Τὴν θυγατέρα τῆς ἐκ Πετζῶν Κυριακῆς Βούλενας·

Τὴν θυγατέρα Ἀναστασίου Νικολάου ἐξ Ἠπείρου·

Τὴν θυγατέρα τοῦ Δ. Μπαρλᾶ ἀπὸ Ἀκαρνανίαν·

Τὴν θυγατέρα τοῦ Κουσουρῆ ἀπὸ Ἀκαρνανίαν·

Τὴν ρυγατέρα τοῦ Γιάννη Λινάρδου ἀπὸ Λακεδαίμονα·

Τὴν Σμαράγδα Τζιπλάκου ἐκ τοῦ δήμου Καρυστίων·

Μίαν ἐκ τῶν θυγατέρων τοῦ Γκουζούλη ἀπὸ Κόρινθον·

Εἰς μίαν ἑκάστην τῶν τελευταίων τούτων νὰ παραχωρηθῇ κατ' ἐκτίμησιν καὶ κατ' ἐκλογὴν αὐτῶν δωρεὰν ἐκ τῶν διαθεσίμων ἐθνικῶν γαιῶν γῆ ἀξίας δραχμῶν χιλίων.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Β. Διατάγματος καὶ πληροφορηθέντες, ὅτι εἰς τὴν παραχώρησιν τῶν κατὰ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τοῦ Πειραιῶς οἰκοπέδων ἔλαβον χώραν ὑπερβάσεις τινὲς ὡς πρὸς τὸν τεθέντα μέγιστον ὅρον τῆς ἐκτάσεως τῶν οἰκοπέδων, ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀρ. 13,306 προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α΄. Ἐγκρίνομεν τὰς καθ' ὑπέρβασιν τοῦ τεθέντος μεγίστου ὅρου τῆς ἐκτάσεως τῶν παρὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τοῦ Πειραιῶς παραχωρηθέντων οἰκοπέδων, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ συμμορφωθῶσιν οἱ κάτοχοι αὐτῶν μὲ τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 3 (15) Δεκεμβρίου 1834 Β. Διατάγματος.

Β΄. Ἐγκρίνομεν κατ' ἐπιείκειαν ὥστε τὰ τεμάχια, τὰ ὁποῖα συμπεριέλαβον τινὲς αὐθαιρέτως εἰς τὰ παραχωρηθέντα αὐτοῖς οἰκόπεδα, νὰ μένωσιν εἰς τὴν κυριότητα αὐτῶν, ἐὰν ἀνήγειρον ἤδη ἐπὶ τῶν τεμαχίων τούτων οἰκοδομὰς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τοῦ νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ ἀξία αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς, καὶ νὰ πληρωθῇ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον εἰς μίαν δόσιν εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκτίμησιν τὸ ἀντίτιμον ὡς καὶ ὅλαι αἱ ὠφέλειαι, τὰς ὁποίας ἀπήλαυσαν οὗτοι ἐκ τῆς χρήσεως τῶν οἰκοπέδων τούτων, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς καταπατήσεως αὐτῶν.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι ἐντέλλονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Νοεμβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθυντὴς
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 25.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙ 25 Ὀκτωβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς ἰδιοκτητῶν τῶν Χίων ἐπὶ τῶν εἰς Πειραιᾶ παραχωρηθέντων αὐτοῖς γηπέδων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 9,226, 9,934 κοινῇ ἀναφορᾷ τῶν Ἡμετέρων Γραμματειῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὅσοι Χίοι ᾠκοδόμησαν οἰκίας ἢ ἀποθήκας ἐπὶ τῶν ἐν Πειραιεῖ παραχωρηθέντων αὐτοῖς γηπέδων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τὴν λῆξιν τῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 13 (25) Μαρτίου 1837 τεθείσης προθεσμίας ἀναγνωρίζονται ἰδιοκτῆται αὐτῶν μετὰ τὴν ἐμπρόθεσμον πληρωμὴν ὅλου τοῦ ἀντιτίμου κατὰ τὰς περὶ τούτου τεθείσας βάσεις εἰς τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου 1836 Β. Διατάγματος.

2. Ἐπίσης ἀναγνωρίζονται ἰδιοκτῆται τῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ συνέπειαν τοῦ διαληφθέντος ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) 1836 Διατάγματος παραχωρηθέντων γηπέδων, καὶ ὅσοι τῶν Χίων ἤρχισαν τὴν ἀνέγερσιν τῶν οἰκοδομῶν αὐτῶν πρὶν ἢ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μνημονευθείσης προθεσμίας, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τοῦ νὰ ἀποπερατώσωσιν αὐτὰς ἐντὸς ἐννέα μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ νὰ πληρώσωσιν ἐμπροθέσμως τὸ ἀντίτιμον τῶν γηπέδων· παρελθούσης δὲ ἐπὶ ματαίῳ καὶ τῆς προθεσμίας ταύτης, τὰ γήπεδα μεταβαίνουσιν εἰς τοῦ δημοσίου τὴν κυριότητα.

3. Τὰ οἰκόπεδα, ἅτινα δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν προηγουμένων ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος Διατάγματος καθὼς καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μεταβῶσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου μετὰ τὴν λῆξιν τῆς διὰ τοῦ ἄρθρ. 2 διδομένης ἐννεαμήνου νέας προθεσμίας, θέλουν ἐκποιηθῇ ἐπὶ δημοπρασίᾳ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ ἐκποιήσεως, ἐθν. φθαρτῶν κτημάτων Νόμου, ἐφ' ὅσον ἤθελεν εἶσθαι πιθανὸν νὰ ἀναγερθῶσι τάχιστα οἰκοδομαί.

4. Εἰς τὰς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Ὀκτωβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθυντὴς
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προθεσμίας πρὸς ἀνέγερσιν θεμελίων οἰκοδομῶν ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν Πειραιᾶ ἀγορασθέντων ἐθνικῶν γηπέδων

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 11, 348 κοινῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν ἐγκρίνομεν ὥστε ἡ κατὰ τὸ ἀπὸ 29 Μαρτίου 1839 ὑπ' ἀριθ. 667 Ἡμέτερον Διάταγμα δοθεῖσα δίμηνος προθεσμία πρὸς ἀνέγερσιν θεμελίων οἰκοδομῶν εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τῶν ἐν τοῖς § 37, 38, 39 καὶ 41 τῆς πόλεως Πειραιῶς ἐθνικῶν γηπέδων, νὰ λογίζηται, διὰ μὲν τοὺς ἤδη λαβόντας τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας των, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς ἀφ' ἧς ἡμέρας λάβωσιν αὐτούς.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι παραγγέλλονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Ὀκτωβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθυντὴς
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γνωστὸς, ἢ ἀποποιῆται νὰ πληρώσῃ ἀμέσως τὸ τελώνιον καὶ τὴν ποινὴν πωλεῖται τὸ κατασχεθὲν ἐπὶ δημοπρασίας καὶ λαμβάνονται ἐκ τοῦ πλειστηριάσματος τὰ ὀφειλόμενα κατὰ τὰ ἄρθρα 102 καὶ 103. Ἂν δὲ τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἐξαρκῇ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ποινῆς τοῦ τελωνίου καὶ τῶν γενομένων ἐξόδων, ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐλλείποντος οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπόχρεοι, εἴτε εἶναι ἤδη οὗτοι, ἢ γίνουν κατόπιν γνωστοί. Ἐὰν δὲ τὸ τίμημα ὑπερβαίνῃ τὰ ὀφειλόμενα, ἀποδίδεται τὸ περίσσευμα εἰς ὃν τινα φέρει, ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀξιοπίστους ἀποδείξεις τοῦ ἐπὶ τοῦ πράγματος δικαιώματός του.

Ἄρθρ. 112.

Κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ διαγεγραμμένα ἐνεργοῦν αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ, ὁσάκις διὰ τῶν ἐπισκέψεων καὶ ἐξετάσεων των ἀνακαλύψωσι παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου τιμωρουμένας μὲ χρηματικὴν ποινήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ΙΑ'.

Περὶ καταμηνύσεων λαθρεμπορίων καὶ ἄλλων παραβάσεων τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν.

Α'. Ἐναντίον ἰδιωτῶν.

Ἄρθ. 113.

Εἰς πᾶσαν περίστασιν, καθ' ἣν λιμενικὴ, ὑγειονομικὴ, δημοτικὴ ἢ ἄλλη τις ἀρχὴ ἤθελεν ὁπωσδήποτε λάβει γνῶσιν ἢ ὑπόνοιαν, ἐνεργουμένης τινὸς λαθρεμπορεύσεως, παραβάσεως τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν ἢ ὁποιασδήποτε ἄλλης καταχρήσεως, ὀφείλει νὰ καταμηνύσῃ τὰς πράξεις ταύτας εἰς τὴν ἁρμοδίαν τελωνιακὴν ἀρχὴν, διὰ νὰ πράξῃ κατὰ τὰ καθήκοντά της.

Ἄρθρ. 114.

Ἐὰν ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἐπίκειται κίνδυνος μὴ ἀφανισθῶσι τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα δύνανται ν' ἀποδείξωσι τὴν καταδικαστέαν πρᾶξιν, ὀφείλει ἡ λαβοῦσα γνῶσιν τούτων ἀρχὴ νὰ συντάξῃ ἀμέσως περὶ αὐτῶν τακτικὸν πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον παραδίδει εἰς τὸν ἁρμόδιον τελωνιακὸν ἐπιστάτην.

Ἄρθρ. 115.

Ἐὰν ἰδιώτης λάβῃ τοιαύτας ὑπονοίας, ἀναφέρεται εἰς τὴν πλησιεστέραν τελωνιακὴν ἀρχὴν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ κατὰ νόμον. Ἐὰν ἐπίκειται ἐκ τούτου κίνδυνος ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς, καὶ ὑπάρχῃ πλησιεστέρα ἄλλη τις Ἀρχὴ, ἀναφέρεται εἰς ταύτην, ἥτις ὀφείλει ἄνευ ἀναβολῆς νὰ πράξῃ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον. Ἐὰν καὶ τοῦτο δὲν παρέχῃ ἀρκετὴν ταχύτητα, προσλαμβάνει τοὐλάχιστον δύο ἀξιοπίστους μάρτυρας πρὸς βεβαίωσιν τῶν διδομένων, τὰ ὁποῖα εἶναι κίνδυνος μὴ ἐξαφανισθῶσι.

Β'. Ἐναντίον τελωνιακῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 116.

Ὁσάκις ἀρχή τις ἢ ἰδιώτης ἀνακαλύψῃ κατάχρησιν τελώνου ἢ ἄλλου τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου, καταμηνύει τοῦτον εἰς τὸν ἐπιθεωρητήν. Ἐὰν δὲ ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς τῆς αὐτοψίας ἢ τῆς ἀκροάσεως μαρτύρων ἢ τῆς βεβαιώσεως περιστατικοῦ τινος ἐνδέχεται ν' ἀποβῇ δύσκολος ἡ ἀπόδειξις τῆς καταχρήσεως, δύναται καὶ πρὸ τῆς καταμηνύσεως νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν, ἥτις ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τὸ ἄρθρ. 115.

Ἄρθρ. 117.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς, ἅμα λαβὼν γνῶσιν τῆς καταμηνύσεως, ἐπιχειρεῖ διοικητικὴν προανάκρισιν, καὶ ἂν ἐκ τῆς προανακρίσεως λάβῃ βασίμους ὑπονοίας τῆς ἀληθείας τῆς καταχρήσεως παύει τὸν ὑπάλληλον ἀντικαθιστῶν αὐτὸν προσωρινῶς δι' ἄλλου, καὶ ἀναφέρει ἐντὸς 24 ὡρῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, πρὸς τὴν ὁποίαν διευθύνει μετὰ ταῦτα καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς προανακρίσεως, συνοδεύων αὐτὰ μὲ ἔκθεσιν λεπτομερῆ.

Ἄρθρ. 118.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐνεργεῖ τὰ περαιτέρω κατὰ τὴν ἁρμοδιότητά της ὡς πρὸς τὴν προσωρινὴν ἢ τὴν ὁριστικὴν παῦσιν, καὶ τὴν παραπομπὴν εἰς τὰ δικαστήρια τοῦ καταχραστοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρ. 119.

Ὅταν ἡ καταμήνυσις λαθρεμπορίου ἢ ἄλλης τινὸς παραβάσεως τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν, ἢ καταχρήσεως ὑπαλλήλου τινὸς, ἀποδειχθῇ, ἀφοῦ τὸ δημόσιον λάβῃ τὸ νενομισμένον τελώνιον, ὁ ἰδιώτης, ἢ ὁ τελωνιακὸς φύλαξ, ὅστις ἔκαμε τὴν καταμήνυσιν, λαμβάνει τὸ τρίτον τῆς ἐπιβαλλομένης χρηματικῆς ποινῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ τελωνίου.

Ἄρθρ. 120.

Ἡ ὑποχρέωσις πρὸς πληρωμὴν τελωνίου εἶναι γενικὴ, ἑπομένως καὶ τὰ πρὸς χρῆσιν δημοσίας ὑπηρεσίας ἀρχῆς τινος εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα ὑπόκεινται εἰς αὐτήν. Ἐξαίρεσις γίνεται μόνον δυνάμει εἰδικοῦ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 121.

Πρὶν πληρωθῇ τὸ τελώνιον, δὲν συγχωρεῖται νὰ σηκωθῇ τὸ ἐμπόρευμα, καθ' ὅσον δὲν ἤθελον ἐπιτρέπεσθαι προθεσμίαι διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 122.

Ἐὰν ἐμπροθέσμως δὲν πληρωθῶσι τὰ ἀπὸ ἔμπορόν τινα ὀφειλόμενα, ἐκτὸς τῶν ἄλλων νομίμων καταδιωκτικῶν μέτρων, κρατεῖται ἀπὸ τὰ ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα ἤθελε φέρει μετὰ ταῦτα, ὅσον μέρος ἀρκεῖ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους του. Ἐὰν δὲ ἡ κράνησις αὕτη δὲν ἀρκέσῃ εἰς τὸ νὰ τὸν παρακινήσῃ νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ χρέος του, ἐκποιοῦνται ἐπὶ δημοπρασίας τὰ κρατηθέντα ἐμπορεύματα.

Ἄρθρ. 123.

Διὰ πᾶσαν εἴσπραξιν εἶναι εἰς χρέος νὰ ἐκδώσῃ ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς διπλότυπον ἀποδεικτικὸν, προσυπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν ἐλεγκτὴν, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος, εἰς δὲ τὸ στέλεχος ὑπογράφει ὁ πληρώσας τὸ τελώνιον.

Ἂν οὗτος δὲν ἠξεύρῃ νὰ γράψῃ προσκαλεῖται τρίτος τις, ἀλλὰ δὲν συγχωρεῖται νὰ ὑπογράφῃ ἀντὶ τοῦ πληρωτοῦ ὁ ἴδιος προϊστάμενος ἢ ἄλλος τις ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς.

Αἱ περὶ τριπλοτύπων καὶ διπλοτύπων ἐν ἰσχύει διατάξεις ἐφαρμόζονται καθ' ὅλα καὶ εἰς τὴν προπειμένην περίπτωσιν.

Ἄρθρ. 124.

Ὁσάκις ἡ παρὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλομένη χρηματικὴ ποινὴ δὲν φθάνῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῶν ἐπανορθωτικῶν χρηματικῶν ποινῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, αὗται θέλουν λογίζεσθαι ὡς πρόστιμα.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 125.

Αἱ περὶ τελωνείων ἐν ἰσχύει ἄχρι τοῦδε διατάξεις ἀκυροῦνται καθ' ὅσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἄρθρ. 126.

Ὁ παρὼν Νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 15 Ἰουλίου τρέχοντος ἔτους.

Ἄρθρ. 127.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ Γραμματεῖαι καθ' ὅσον εἰς ἑκάστην ἀνήκει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαΐου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Θεωροῦντες ὅτι τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου καὶ τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖ τὴν τακτοποίησιν τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν ὑπαρχόντων φόρων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὅταν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ περὶ ἐπιτηδευμάτων Νόμου τῆς 4 (16) Νοεμβρίου 1837 καὶ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ περὶ οἰκοδομῶν τῆς 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1836, οἱ συνταχθησόμενοι φορολογικοὶ κατάλογοι τοιχοκολληθῶσιν εἰς τὸ δημαρχικὸν κατάστημα, χρεωστοῦν οἱ δήμαρχοι καὶ εἰδικοὶ πάρεδροι τῶν χωρίων νὰ λαμβάνωσι πρόνοιαν, ὥστε διὰ διακηρύξεως, ἀναγνωσθησομένης, ἐπιμελείᾳ αὐτῶν, τὴν πρώτην μετὰ τὴν τοιχοκόλλησιν κυριακὴν μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῆς πόλεως ἢ τοῦ χωρίου, νὰ γνωστοποιῆται ἡ τοιχοκόλλησις αὕτη, ἡ δὲ προθεσμία τῶν δώδεκα ἡμερῶν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὁποίας, κατὰ τοὺς διαληφθέντας Νόμους, οἱ φορολογούμενοι χάνουσι τὸ δικαίωμα νὰ κάμνωσι τὰς ἐνστάσεις των, ἐννοεῖται ἀφ' ἧς ἡμέρας γενῇ ἡ ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσις τῆς διαληφθείσης γνωστοποιήσεως βεβαιωμένης τακτικῶς διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐπιμελείᾳ τῆς ὁποίας ἔγεινεν ἡ ἀνάγνωσις αὕτη.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ εἴσπραξις τῶν φόρων ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν, ἀνατεθειμένη μέχρι τοῦδε διὰ τῶν Νόμων τῆς 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1836 καὶ 4 (16) Νοεμβρίου 1837 εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα, ἀνατίθεται τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ διοικητικὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ δήμαρχοι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν περὶ ἐπιτηδευμάτων φόρον, ὀφείλουν ἅμα ὑπογραφῶσιν αἱ περὶ ἐξασκήσεως τοῦ ἐπιτηδεύματος ἄδειαι, νὰ τὰς ἀπευθύνωσιν εἰς τοὺς διοικητικοὺς ταμίας, οἵτινες ἐγχειρίζουν ἑκάστην αὐτῶν εἰς ὅποιον ἀνήκει, ἅμα λάβωσι παρ' αὐτοῦ τὸ ποσὸν τῆς πρώτης τριμηνίας.

Ἡ πληρωμὴ τῶν τριμηνιαίων φόρων σημειόνεται ἑκάστοτε εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς ἀδείας, ἐπιβεβαιουμένη παρὰ τοῦ διοικητικοῦ ταμία. Ἐπίσης ὀφείλουσιν οἱ δήμαρχοι νὰ ἀπευθύνωσιν εἰς τοὺς διοικητικοὺς ταμίας τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν ἐνδιαλαμβανόμενον ἰδιαίτερον κατάλογον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου οἱ ταμίαι θέλουν εἰσπράττει τὸν νόμιμον φόρον.

Ἄρθ. 4.

Ἡ εἴσπραξις τῶν μέχρι τοῦδε καθυστερούντων φόρων ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν, ἀνατίθεται ἐπίσης εἰς τοὺς αὐτοὺς διοικητικοὺς ταμίας.

Ἄρθρ. 5.

Θέλει δίδεται εἰς τὰ διοικητικὰ ταμεῖα διὰ τὰ παρ' αὐτῶν εἰσπραττόμενα ὡς ἀντιμισθία ἓν ποσοστὸν τρία τοῖς ἑκατὸν, τὸ ὁποῖον θέλει λαμβάνεσθαι ἀπὸ τὸ εἰς τοὺς δήμους μέχρι τοῦδε παραχωρούμενον ἐκ τῶν ῥηθέντων φόρων ποσοστὸν 20 τοῖς 0/0. Ἑπομένως τὸ εἰς τοὺς δήμους παραχωρηθησόμενον τοῦ λοιποῦ ποσοστὸν θέλει συνίστασθαι εἰς δεκαεπτὰ τοῖς ἑκατὸν, ἀπαλλατομένους τοῦ λοιποῦ ἀφ' ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως.

Ἄρθρ. 6.

Οἱ εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Νόμους ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν ὁρισμοί, οἱ ὁποῖοι ἀντιβαίνουν εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος Νόμου, θεωροῦνται ἄκυροι.

Ἄρθ. 7.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Μαΐου 1842.

ΟΘΩΝ.

Δ. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΔΔΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τακτοποιήσεως τῶν ὑποθηκικῶν βιβλίων τῶν μεταῤῥυθμισθέντων δήμων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 2 καὶ τὸν τελευταῖον παράγραφον τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1836 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου Β. Διατάγματος, θεωροῦντες ὅτι ὡς ἐκ τῆς γενομένης ἐσχάτως μεταῤῥυθμίσεως περὶ τὴν συγκρότησιν πολλῶν δήμων εἶναι ἀνάγκη νὰ συναρμολογηθῶσιν ἀναλόγως καὶ τὰ βιβλία αὐτῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν προειρημένων διατάξεων· ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ὁσάκις ὁ νέος δῆμος ὁ προκύψας ὡς ἐκ τῆς γενομένης μεταῤῥυθμίσεως διετήρησε τὴν ἐπωνυμίαν ἑνὸς τῶν παλαιῶν δήμων ἀφ' ὧν ἤδη συγκροτεῖται, αἱ νέαι ἐγγραφαὶ καὶ ἐκθέσεις ὑποθηκῶν ὁλοκλήρου τῆς νέας περιφερείας θέλουν γίνεσθαι εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν τοῦ παλαιοῦ τούτου δήμου, περαινομένων τῶν ὑπολοίπων βιβλίων τῶν συγχωνευθέντων ἐντὸς αὐτῆς δήμων.

Ὁσάκις δὲ ὁ νέος δῆμος ἔλαβε νέαν ἐπωνυμίαν, ὅλα τὰ βιβλία τῶν συγχωνευθέντων ἐν αὐτῷ δημοτικῶν μονάδων θέλουν κλείσει, ἀνοιγομένων ἄλλων διὰ τὴν ὑποθηκικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ νέου δήμου.

Ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου ὅλων τῶν βιβλίων τῶν διὰ τῆς γενομένης συγχωνεύσεως καταργηθέντων δήμων θέλουν οἱ ὑποθηκοφύλακες, ἀμέσως μετὰ τὴν παλαιὰν ἐπιγραφὴν, σημειώσει τὸ ἐνεστὼς ὄνομα τοῦ δήμου ἢ τῶν δήμων, τῶν ὁποίων ἀποτελοῦσι ἤδη μέρος οἱ καταργηθέντες.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ κλείσιμον τῶν βιβλίων τῶν ἐγγραφῶν καὶ ἐκθέσεων ὅσα πρέπει νὰ περανθῶσι κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου θέλει ἐνεργηθῇ ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ὑποθηκοφύλακος παραλαβῆς τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τῶν ἀνηκόντων βιβλίων, ἐφαρμοζομένου ἀναλόγως τοῦ ἐν τῷ ἀρθρ. 48 τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1836 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου Β. Διατάγματος διαγραφέντος τύπου ὡς πρὸς τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν παλαιῶν βιβλίων τῶν προσημειώσεων.

Ἡ ὑπὸ τῶν ὑποθηκοφυλάκων παραλαβὴ τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τῶν νέων βιβλίων θέλει πιστοποιηθῇ εἰς μὲν τὰς ἕδρας τῶν εἰρηνοδικῶν ὅπου ὑπάρχει ταχυδρομεῖον διὰ πράξεως ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ταχυδρομείου καὶ τοῦ ὑποθηκοφύλακος, τῆς ὁποίας τὸ πρωτότυπον θέλει ἀποσταλῇ εἰς τὸν ἁρμόδιον παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα καὶ φυλαχθῇ παρ' αὐτῷ, εἰς δὲ τὰς ἕδρας ὅπου ταχυδρομεῖον δὲν ὑπάρχει διὰ ἐπιδοτηρίου δικαστικοῦ κλητῆρος ἐπίτηδες σταλησομένου ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ τὸ ὁποῖον θέλει ἐπίσης φυλαχθῇ παρὰ τῷ τελευταίῳ τούτῳ. Τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς τοῦ κλητῆρος θέλουν πληρωθῇ ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν.

Ἄρθρ. 3.

Ὁσάκις μέρη τοῦ ἐκ τῆς γενομένης μεταῤῥυθμίσεως προκύ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἡμετέρου Διατάγματος τριετὴς προθεσμία, παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ 1842 ἔτους· ὥςε δύνανται καὶ οἱ μὴ ἔχοντες θεωρητικὰς τῆς ναυτικῆς γνώσεις νὰ λαμβάνωσιν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο τὰ διπλώματα ἐμπορικῶν πλοιάρχων.

Β΄. Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία νὰ κοινοποιήσῃ ἀμέσως τὴν Ἀπόφασίν Μας ταύτην εἰς τὰς λιμενικὰς τοῦ Κράτους ἀρχὰς, καὶ νὰ δώσῃ τὰς περὶ τῆς ἐκτελέσεως ἀναγκαίας διαταγὰς, ἐωσοῦ ἀποφασίσωμεν τὰ παραιτέρω περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1841 (12 Ἰανουαρίου 1842).

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 4. (Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 5.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 4 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ διορισμοῦ β΄. ἀντισαγγελέως παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις πρωτοδικείῳ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις πρωτοδικείῳ εἰσαγγελέως ηὔξησεν εἰς τοσοῦτον, ὥστε ἡ συνδρομὴ ἑνὸς μόνου ἀντεισαγγελέως δὲν ἀρκεῖ εἰς τὴν διεξαγωγήν της, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ ἄρθρον 6, τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων Νόμου, δὲν διατελεῖ ἄχρι τοῦδε ὡς καὶ παρ' ὅλοις τοῖς λοιποῖς πρωτοδικίοις, εἰμὴ εἷς μόνος ἀντεισαγγελεὺς, δύναται νὰ διορισθῇ τοῦ λοιποῦ καὶ δεύτερος τοιοῦτος δικαστικὸς ὑπάλληλος.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα, ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου (9 Μαρτ.) 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 6.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐλευθέρας ἐμφανίσεως τῶν δικηγόρων ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικείων, τῶν ἐμποροδικείων, τῶν ἐμπορικὰς ὑποθέσεις δικαζόντων πρωτοδικείων καὶ ἐφετείων, καὶ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1836 Νόμον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐνῷ ἐπιτρέπεται εἰς πάντα Ἕλληνα καταστημένον ἔν τινι δήμῳ τοῦ Βασιλείου νὰ παρίσταται πρὸς ὑπεράσπισιν ἀλλοτρίων δικαιωμάτων παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις καὶ ἐμποροδίκαις, ὡσαύτως δὲ καὶ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν, ὁσάκις ταῦτα δικάζουσιν ὑποθέσεις ἐμπορικὰς, τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀφαιρεῖται ἀπὸ μόνους τοὺς μὴ παρ' αὐτοῖς διωρισμένους δικηγόρους.

Λαβόντες ἐπίσης ὑπ' ὄψιν τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1838 περὶ διοικητικῶν δικαστηρίων Νόμου, διὰ τῆς ὁποίας οὐδέποτε δὲν ἐπιτρέπεται εἰς δικηγόρον νὰ ἐμφανισθῇ ὡς πληρεξούσιος τῶν διαδίκων ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Σκεφθέντες ὅτι ἀμφότεραι αἱ ἀπαγορεύσεις αὗται ἀνεδείχθησαν εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων ἐπιζήμιοι μᾶλλον ἢ ἐπωφελεῖς εἰς τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν, καὶ εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Αἱ περὶ δικηγόρων ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1836 Νόμου, καὶ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1838 καταργοῦνται, καὶ οἱ δικηγόροι δύνανται νὰ ἐμφανίζωνται πρὸς ὑπεράσπισιν ἀλλοτρίων δικαίων ἐνώπιον πάντων τῶν εἰρηνοδικῶν, τῶν ἐμποροδικῶν, καθὼς καὶ τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν, ὁσάκις οὗτοι δικάζουσιν ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, ὡσαύτως δὲ καὶ πάντων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, χωρὶς ν' ἀπαιτῆται πρὸς τοῦτο ὁ παρὰ τοῖς εἰρημένοις δικαστηρίοις εἰδικὸς διορισμός των.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Φεβρουαρίου (11 Μαρτ.) 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 7.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χορηγήσεως γαιῶν εἰς τοὺς πυρπολιστὰς, ναύτας, καὶ ναυκλήρους κατὰ τὸ 1822.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν δεῖγμα τῆς Ἡμετέρας εὐαρεσκείας εἰς τοὺς κατὰ τὴν 6 Ἰουνίου τοῦ 1822 ἔτους ἀριστεύσαντας πυρπολιστὰς, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομι-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἀριθ. 2928
16800.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν Τελωνείων καὶ τῶν ἀφορώντων τὸ προσωπικὸν αὐτῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ κανονίσωμεν καὶ νὰ διαῤῥυθμίσωμεν ἐπὶ τὸ καταλληλότερον τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τελωνείων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ σχηματισμοῦ καὶ διαιρέσεως τῶν Τελωνείων.

§. 1. Τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους μετὰ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτὰ ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ φυλακείων διαιροῦνται εἰς ἓξ τμήματα· τὰ δὲ τελωνεῖα καὶ ὑποτελωνεῖα ὑποδιαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, κατὰ τὸν ἑπόμενον πίνακα.

Τμῆμα	Αὔξων ἀριθμ.	Τελωνεῖα	Τάξις	Ὑποτελωνεῖα	Τάξις	Τελωνιανοὶ σταθμοὶ	Φυλακεῖα
1. ΠΕΙΡΑΙΩΣ.	1	Πειραιεὺς	1	Αἴγινα	2	Πορτοράφτι	
				Ἐλευσὶς	3	Ἀνάβυσσος	Ἀμπελάκια
				Μέγαρα	3	Μαραθὼν	Ἅγιος Νικόλαος
				Σαλαμὶς	3	Ὀρωπὸς-Κάλαμος	Φανερωμένη
				Ἐπίδαυρος	3	Πιάδα	
						Σοφικὸν	
	2	Χαλκὶς	2	Αἰδηψὸς	3		Ἐρέτρια
				Ὠρεοὶ	2	Ἁγία Ἄννα	Πάνορμον
				Λίμνη	2	Γλῶσσα	Ἀγνῶντος
				Σκόπελος	2	Ἡλιοδρόμια	Λιθάδα
				Σκιάθος	2		Ξηροχώριον
	3	Κούμη	3	Κάρυστος	2	Στοῦρα	
				Σκῦρος	2	Ἀλιβέρι	
	4	Ἀκρία	2	Ἀταλάντη	2		Φούρκα
				Ἀμαλιούπολις	2		Γαρδίκι
				Στυλὶς	2		Γιαννιτζοῦ
				Θρονίον	3		Λιβανάτα
				Χαμάκον	3		Μελισσίνη
							Μῶλος
							Ῥοβολιάρι
							Σούρπη
							Ταράτζα
							Βαρυμπόμπη
2. ΣΥΡΟΣ.	5	Σύρα	1	Κέα	2		Σαράλια
				Κύθνος	3		Φάρος
				Μύκωνος	2		
				Σέριφος	3		
				Σίφνος	2		
				Κίμωλος	3		
				Μῆλος	1		
	6	Νάξος	3	Πάρος (Παροικία)	2	Ἀντίπαρος	Ἀπείρανθος
						Κέφαλος	Φιλώτιον
						Νάουσα	
	7	Τῆνος	3	Ἄνδρος	1		
				Κόρθιον	3		
				Γαύριον	3		
				Πάνορμον	3		
	8	Θήρα	2	Ἀμουργὸς	2	Ἀνάφη	Ἀθήναιον
				Ἴος	2	Φολέγανδρος	Ἀκρωτήριον
						Σίκινος	Ἐπάνω Μεριὰ
							Ἐμπόριον
							Γωνία

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 17.

Συμφωνεῖται ὅτι τὰ ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κατ' εὐθεῖαν φθάνοντα εἰς ἕνα λιμένα τοῦ Μ. Δουκάτου τοῦ Ὀλδενβούργου πλοῖα ἢ τὰ ἐκ τοῦ εἰρημένου Μ. Δουκάτου εἰς λιμένα τινὰ τοῦ Κράτους τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελον εἶσθαι προμηθευμένα ἀπὸ ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν ἐκδεδομένην ὑπὸ τοῦ ἐπ' αὐτῷ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου τοῦ λιμένος, ὅθεν ἐξέπλευσαν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος πλοῖα καὶ βεβαιοῦσαν ὅτι οὐδεμία λοιμικὴ ἢ κολλητικὴ νόσος ὑπῆρχεν εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα, δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἄλλην κάθαρσιν εἰμὴ εἰς τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ λιμένος, ὅπου ἤθελον προσορμισθῇ, μετὰ τὴν ὁποίαν θέλει ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὰ νὰ εἰσέλθωσιν ἀμέσως καὶ ἀποβιβάσωσι τὰ φορτία των. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τοῦτο θέλει γίνεσθαι ὁπόταν οὐδεὶς ἐν τοῖς πλοίοις τούτοις ἤθελε προσβληθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θαλασσοπλοΐας ἀπὸ λοιμικὴν ἢ κολλητικὴν νόσον, ὁπόταν τὰ πλοῖα ταῦτα δὲν ἤθελον κοινωνήσει καθ' ὁδὸν μὲ πλοῖον ἕτερον εὑρισκόμενον καὶ αὐτὸ εἰς στάσιν νὰ ὑποβληθῇ εἰς κάθαρσιν, καὶ ὁπόταν ὁ τόπος, ὅθεν προέρχονται, δὲν ἤθελεν εἶσθαι τόσον γενικῶς μολυσμένος ἢ ὕποπτος, ὥστε νὰ ἔδωσεν αἰτίαν, πρὸ τῆς ἀφίξεώς των, εἰς ἔκδοσιν Διατάγματος, θεωροῦντος ἅπαντα τὰ ἐκεῖθεν προερχόμενα πλοῖα ὡς ὕποπτα, καὶ ἐπομένως ὑποκείμενα εἰς κάθαρσιν.

Ἄρθρ. 18.

Παρεκτὸς τῶν πλεονεκτημάτων τῶν ἐξασφαλιζομένων διὰ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων τῆς παρούσης συνθήκης αἱ συνομολογοῦσαι Δυνάμεις θέλουσι χορηγήσει ἡ μία εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς ἑτέρας πᾶν ἐμπορίου ἢ ναυτιλίας πλεονέκτημα, τὸ ὁποῖον χορηγοῦσι ἢ ἤθελον χορηγήσει εἰς τὸ μέλλον εἰς ἕτερον ὁποιονδήποτε ἔθνος, δωρεὰν, ἂν ἡ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους τούτου παραχώρησις ἐγένετο δωρεὰν, καὶ δι' ἀνταλλαγῆς τοῦ αὐτοῦ πλεονεκτήματος, ἢ ἑτέρου ἀνταξίου ἂν ἡ παραχώρησις ἐγένετο ἐπὶ συμφωνίᾳ. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε πρόκεισθαι λόγος περὶ ἀνταξίου τινὸς πλεονεκτήματος αἱ δύο Κυβερνήσεις ὑποχρεοῦνται νὰ συντάξωσιν ἄνευ ἀναβολῆς περὶ τούτου ἰδιαιτέραν σύμβασιν.

Ἄρθρ. 19.

Αἱ ἐν τοῖς ἀνωτέροις ἄρθροις ἐκτεθεῖσαι συμφωνίαι θέλουν τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνταλλαχθῶσιν αἱ τῆς παρούσης Διακηρύξεως ἐπικυρώσεις καὶ θέλουν ἰσχύει ἐξ ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ῥηθείσης ἀνταλλαγῆς καὶ περαιτέρω μέχρι τῆς συμπληρώσεως δώδεκα μηνῶν μετὰ τὴν ἐπίσημον δήλωσιν τὴν ὁποίαν θάτερον τῶν συνομολογούντων μερῶν ἤθελεν ἀπευθύνει τῷ ἑτέρῳ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ παύσωσι τῆς Διακηρύξεως ταύτης αἱ συνέπειαι.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἡ παροῦσα Διακήρυξις ὑπεγράφη διαταγῇ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας διὰ ν' ἀνταλλαχθῇ μὲ ὁμοίαν ἄλλην ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Μ. Δουκὸς τοῦ Ὀλδενβούργου.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1842.

Ι. ΡΙΖΟΣ,

Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων.

Art. 17.

Il est convenu que les bâtimens qui arriveront directement du royaume de la Grèce, à un port du Grand-Duché d'Oldembourg, ou du dit Grand Duché à un port de la domination de S. M. le Roi de la Grèce, et qui seraient pourvus d'un certificat de santé donné par l'officier compétent à cet égard du port d'où les bâtimens sont sortis, et assurant qu'aucune maladie maligne ou contagieuse n'existait dans ce port, ne seront soumis à aucune autre quarantaine que celle qui sera nécessaire pour la visite de l'officier de santé du port, où les bâtimens seraient arrivés, après la quelle il sera permis à ces bâtimens d'entrer immediatement et de décharger leurs cargaisons. Bien entendu, toute fois, qu'il n'y ait eu personne à leur bord, qui ait été attaqué pendant le voyage d'une maladie maligne ou contagieuse, que les bâtimens n'aient point communiqué dans leur traversée avec un bâtiment qui serait lui-même dans le cas de subir une quarantaine, et que la contrée d'où ils viendraient, ne fût pas à cette époque si généralement infectée ou suspectée qu'on ait rendu, avant leur arrivée, une ordonnance d'après la quelle tous les bâtimens venant de cette contrée, seraient regardés comme suspects, et en conséquence assujettis à une quarantaine.

Art. 18.

Outre les avantages assurés par les dispositions précédentes du présent Traité les Puissances contractantes accorderont l'une aux sujets de l'autre, tous les avantages de commerce et de navigation qu'elles accordent ou accorderont à une autre nation quelconque, gratuitement, si la concession en faveur de cette nation est gratuite, et en échange de la même compensation ou d'un équivalent, si la concession a été conditionnelle. Dans le cas où il s'agira d'un équivalent les deux gouvernemens sont tenus de conclure sans retard un arrangement particulier à cet égard.

Art. 19.

Les stipulations portées par les articles précédens seront mises à exécution à dater du jour où les ratifications de cette Déclaration auront été échangées et elles seront en vigueur pendant six années, à partir du jour du dit échange et au delà jusqu'à l'expiration des douze mois qui suivront une notification officielle faite par l'une des parties contractantes à l'autre dans le but d'en faire cesser les effets.

En foi de quoi la présente Déclaration a été signée par ordre de S. M. le Roi de la Grèce par le Secrétaire d'Etat au Département de Sa Maison royale et des Relations Extérieures pour être échangée contre un acte conforme expédié de la part du gouvernement de S. A. R. le Grand Duc d'Oldembourg.

Fait à Athènes, le 20 Avril (2 Mai) 1842.

J. RIZO

Secrétaire d'Etat au Départ. de la Maison royale et des Relations Extérieures.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προικίσεως τινῶν ὀρφανῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Εἰς τὰς Κυρίας Παναγιώταν καὶ Μαρίαν, θυγατέρας τοῦ ποτὲ ὁπλαρχηγοῦ Ἠλία Δικαίου, ἀδελφοῦ τοῦ Γρηγορίου Δικαίου (Παππαφλέσα) νὰ δοθῶσι χάριν προικοδοτήσεως καὶ εἰς λογαριασμὸν τῶν ὅσων ἡ οἰκογένεια αὐτῶν ἔχει νὰ λαμβάνῃ διὰ παλαιὰς ἀπαιτήσεις καλλιεργήσιμος γῆ ἐκ τῶν διαθεσίμων ἐθνικῶν, ὅπου ἤθελον ζητήσει δραχμῶν τριῶν χιλιάδων πεντακοσίων ἀρ. 3500 διὰ μίαν ἑκάστην κατ' ἐκτίμησιν.

Εἰς τὴν ὀρφανὴν Θ. Γκιώνη ἐξ Ὕδρας ὁμοίως δραχμῶν δύο χιλιάδων ἀρ. 2,0000.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1042.

Ο Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας

Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προικίσεως τινῶν ὀρφανῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, εὐαρεστούμεθα νὰ διατάξωμεν, καὶ διατάττομεν νὰ παραχωρηθῶσι κατ' ἐκτίμησιν χάριν προικίσεως.

Α. Εἰς τὴν Μαρίαν Πιέρου Βοϊδῆ Μαυρομιχάλη ἐξ Οἰτύλου, καὶ Καλλιώπην Κ. Κοτζιᾶ ἐκ Ψαρρῶν γῆ καλλιεργήσιμος ἐκ τῶν διαθεσίμων ἐθνικῶν τοῦ Κράτους γαιῶν ἀξίας δραχμῶν τριῶν χιλιάδων καὶ πεντακοσίων.

Β΄. Εἰς τὴν Ἀγγελικὴν Γιώτου Λάμπρου Σουλιώτου,
Μαρίαν Κ. Πετμεζᾶ ἐκ Κυναίθης,
Μίαν τῶν θυγατέρων Δ. Μονόπολη ἐκ Θήρας,
Τὴν θυγατέρα Λ. Βόγλη ἐξ Ὕδρας·
Θυγατέραν Γ. Παππαθεοχάρη ἐξ Ὕδρας·
Ἀρχόντω Ι. Ἀγγελοπούλου ἰατροῦ ἐκ Σπετζῶν·
Σουλτάναν Κ. Κασουμούλη ἐκ Ναούσης·
Ζαχάρω Ἀντωνίου Γ. Μαυρομιχάλη ἐξ Οἰτύλου·
Θυγατέρα Ν. Κουτουμάνη ἐξ Ἠπείρου·
Εἰς μίαν ἑκάστην ἐξ αὐτῶν γῆ ἐπίσης ὡς ἀνωτέρω ἀξίας δραχμῶν δύο χιλιάδων καὶ πεντακοσίων.

Γ΄. Τὴν θυγατέρα Παναγιώτας Σταματικοπούλας Βασιλακονύμφης ἐκ Τριπόλεως·
Γιαννοῦλαν Θ. Μπάρα λοχαγοῦ ἐκ Δωρίδος·
Τὴν θυγατέρα Α. Κοζαδίνου ἐκ Μυκώνου·
Ἀθηνᾶ Α. Μιτάρα ἐκ Ψαρρῶν
Μαρίαν Σμυρναίαν ὀρφανὴν πατρὸς καὶ μητρός.
Θυγατέρα Χρίστου Μοσκοβίτου ἐκ Σπετζῶν, ἀκρωτηριασθέντος εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.
Μαριγὼ Κωνσταντίνου Σωφροκώνστα ἐκ Καρπενησίου·
Δημητρούλα Καρακώστα ἐκ Κραββάρων.
Μαρίαν Δήμου Ἀναστασοπούλου ἐκ τοῦ δήμου Ἰθώμης τῆς Μεσσηνίας·
Ἄνναν Γ. Μαραγγοῦ ἐκ Καλαμῶν·
Ἐλισάβετ Λάμπρου Τζόκου Κερασοβίτη ἐξ Ἀγράφων·
Βασιλικὴν Μήτρου Χριστοδούλου Βάρκα ἐξ Ἀγράφων.
Βασίλω Γεωργάκη Μάρκου Κολοκοτρώνη ἐκ τοῦ δήμου Φαλάνθου·
Μαριγὼ ὀρφανὴ ἀπελεύθερος.
Ἑλένην Γεωργίου Σωτηροπούλου ἐξ Αἰγίου·
Τὴν θυγατερα τοῦ Κων. Λεπενιωτάκη ἐκ Δραγαμέστου
Ἀγγέλω Χρίστου Γαραβέλου ἐκ τοῦ δήμου Ἐχίνου.
Πανόργια Γιαννάκη Τζόρβα ἐκ Διστόμου,
Ζαχάρω Γεωργίου Μαυρομιχάλη ἐξ Οἰτύλου,
Μαροῦλαν Βασιλείου Μιτζάκου ἐξ Οἰτύλου,
Γεωργοῦλαν Λινάρδου Παππαχριστοφίλη ἐκ Λακεδαίμονος.
Εἰς μίαν ἑκάστην ἐκ τῶν ἀνωτέρω θέλει παραχωρηθῆ ἐπίσης γῆ ἀξίας δραχμῶν χιλίων.

Ἡ παραχώρησις τῶν γαιῶν θέλει ἐνεργεῖται ἅμα τελῆται ὁ γάμος.

Ε΄. Τὸ ποσὸν μιᾶς ἑκάστης προικίσεως θέλει ἐκπεσθῆ ἐν καιρῷ ἀφ' ὅσα τυχὸν ἑκάστη ἐκ τῶν δικληφθεισῶν ἔχει νὰ λαμβάνῃ διὰ παλαιὰς πρὸς τὸ δημόσιον ἀπαιτήσεις της.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1842.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας

Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 22.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς ἐνταῦθα συστηθείστης ἀνωνύμου ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

« ἡ Ἑταιρία τοῦ ἐν Ἀθήναις Θεάτρου. »

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ καθυποβληθέντα Ἡμῖν ἔγγραφα περὶ συστάσεως ἀνωνύμου ἑταιρίας ἐν Ἀθήναις πρὸς διατήρησιν καὶ πρόοδον τοῦ ἐνταῦθα θεάτρου, ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 29, 37, 40 καὶ 45 τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδηκος, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Ἐγκρίνεται ἡ ἐνταῦθα συστηθεῖσα ἀνώνυμος ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « ἡ *Ἑταιρία τοῦ ἐν Ἀθήναις Θεάτρου* » καὶ ἐπικυροῦνται οἱ ὅροι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2,127 καταστατικοῦ αὐτῆς τοῦ συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κ. Πιτάρη, τὸ ὁποῖον θέλει μένει προσηρτημένον ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι, μὲ τὴν τροποποίησιν ὅτι θέλει θεωρεῖσθαι ἰδιοκτησία τῆς διαλυθείσης ἑταιρίας μόνον ἐκεῖνα τὰ δῶρα, τὰ ὁποῖα χορηγοῦνται

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τος, τὸ ὁποῖον προμηθεύεται εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τοὺς δήμους· καὶ 2 τῶν ἐφημερίδων τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Ἑλλ. Ταχυδρόμου καὶ τῶν σφραγίδων αὐτῶν, ἅτινα πάντα πληρόνονται ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποτελοῦσι τὴν δαπάνην τοῦ ὑλικοῦ.

Ἡ τιμὴ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἦτο μέχρι τοῦ 1840 δραχμαὶ 24 κατ' ἔτος, ἡ τιμὴ τοῦ Ἑλλ. Ταχυδρόμου δραχ. 40. Ἡ δαπάνη τῶν σφραγίδων εἶναι ἀσήμαντος καθότι ἅπαξ γινομένη δὲν ἐπανέρχεται εἰμὴ καθ' ὅσον συσταίνεται νέον εἰρηνοδικεῖον ἢ συμβῇ ἀπώλεια τῆς σφραγίδος παλαιοῦ. Κυρίως λοιπὸν τὸ τακτικὸν ἔξοδον τῆς Γραμματείας δι' ἕκαστον εἰρηνοδικεῖον συνίσταται εἰ 64 δραχ. κατ' ἔτος Ἡ δὲ παρατηρουμένη ἀνωμαλία περὶ τὰ ποσὰ τῶν διαφόρων ἐτῶν προκύπτει ἐκ τοῦ ὅτι 1) ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰρηνοδικείων ὅστις κατὰ τὸ 1836 συνεποσοῦτο εἰς 80 μόνον, κατὰ τὸ 1841 ἀνέβη εἰς 108· 2) ὅταν γίνεται σύστασις νέου εἰρηνοδικείου, αὐξάνει ἡ δαπάνη ὄχι μόνον κατὰ λόγον τῆς ἐτησίας τιμῆς τῶν ἐφημερίδων τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου, ἀλλὰ συγχρόνως γίνεται καὶ μία ἔκτακτος δαπάνη διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἐφημερίδων τῆς Κυβερνήσεως ὅλων τῶν προλαβόντων ἐτῶν, ὥστε συστηθέντων ἐντὸς ἑνὸς ἔτους δέκα λ. χ. εἰρηνοδικείων, ἡ μὲν τακτικὴ ἐντεῦθεν τοῦ ἀναλώματος αὔξησις ἦτο ἄχρι τοῦδε ἐκ δραχ. 640, ἡ δ' ἔκτακτος (τιμὴ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως διὰ 5 ἢ 6 ἔτη) ἀναβαίνει εἰς 1,200 καὶ ἐπέκεινα. Ἄλλως τε ἡ δαπάνη αὕτη δὲν εἶναι πραγματικὴ καθότι ἐξέρχεται ἀφ' ἑνὸς δημοσίου ταμείου καὶ εἰσέρχεται εἰς ἄλλο, καθὸ πληρονομένη εἰς τὸ Βασ. Τυπογραφεῖον.

Ὑποδίκων φυλακαί.

1. Ἐνοίκιον.

2. Ἐπισκευαί.

Εἰς ἓξ ἕδρας πλημμελειοδικῶν (εἰς Πάτρας, Σύρον, Λαμίαν, Μεσολόγγιον, Καλάμας καὶ Σπάρτην) ἐνοικιάζονται φυλακαὶ καὶ εἰς τέσσαρας (εἰς Ἀθήνας, Χαλκίδα, Ναύπλιον καὶ Τρίπολιν) ὑπάρχουν δημόσια καταστήματα διατεθειμένα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Συνήθως τὰ ἐνοίκια τῶν φυλακῶν ἀναβαίνουν εἰς 2,600 περίπου δραχ. κατ' ἔτος· ἂν ἐνίοτε ἡ δαπάνη αὕτη ἀνυψοῦται μέχρι 3,600 δραχμῶν αἴτιον εἶναι, ὅτι ἡ ἐνιαχοῦ ἐπισώρευσις ὑποδίκων εἴτε ὡς ἐκ τῆς συγκροτήσεως κακουργιοδικείων εἴτε ἐξ ἄλλων αἰτιῶν, προκαλεῖ ἐνίοτε τὴν ἐνοικίασιν δευτέρων φυλακῶν, ὡς συνέβη εἰς Ἀθήνας, εἰς Σύρον κλπ.

Ἡ ἐπισκευὴ τῶν φυλακῶν εἶναι δαπάνη ἔκτακτος καὶ ἀκανόνιστος, προξενουμένη ὡς ἐκ τῆς ὄχι καλῆς καταστάσεως τῶν ὑπαρχόντων τεσσάρων δημοσίων καταστημάτων, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον τὸ ἐν Ναυπλίῳ ᾠκοδομήθη ἀπ' ἀρχῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Μολαταῦτα κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐπεριορίσθη εἰς μικρὰ πράγματα.

3. Μισθοὶ φυλακιτῶν.

Τὴν σήμερον δὲν ὑπάρχουν εἰμὴ δέκα τακτικοὶ φυλακῖται ὧν οἱ ἐν Σπάρτῃ, ἐν Καλάμαις, ἐν Τριπόλει καὶ ἐν Μεσολογγίῳ μισθοδοτοῦνται λόγῳ 42 δραχ. κατὰ μῆνα, οἱ ἐν Χαλκίδι, ἐν Σύρῳ, ἐν Ναυπλίῳ, ἐν Πάτραις καὶ ἐν Λαμίᾳ λόγῳ 60 δραχ. κατὰ μῆνα. Οἱ μισθοὶ οὗτοι συνιστῶσιν ἐτήσιον ἀνάλωμα δραχ. 5736, ἡ δὲ φαινομένη κατὰ τὰ 1837, 38 καὶ 39 ὑπέρβασις τοῦ ποσοῦ τούτου προέκυψεν ἐκ τοῦ ὅτι κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἐτῶν τούτων ὑπῆρχον εἰς Ἀθήνας, εἰς Ναύπλιον καὶ εἰς Χαλκίδα τρεῖς ἀνώτεροι φυλακῖται, ἐκ τῶν Φαλαγγιτῶν λαμβανόμενοι, μὲ 20 δραχμ. ἐπιμίσθιον ἕκαστος κατὰ μῆνα, ἡ δ' ἐνοικίασις δευτέρων φυλακῶν περὶ ἧς ἀνωτέρω ἐγένετο ἤδη λόγος ἐπροκάλει ἐκ διαλειμμάτων τὸν διορισμὸν δευτέρων προσωρινῶν φυλακιτῶν.

4. Διατροφὴ ὑποδίκων.

Ὅλοι οἱ ἐνδεεῖς ὑπόδικοι τρέφονται δαπάνῃ τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ ἐπειδὴ παρ' ἡμῖν συνήθως ἡ πενία συνοδεύει τὴν παραβίασιν τῶν νόμων, τῶν πλείστων ἂν ὄχι ὅλων τῶν προφυλακισμένων ἡ συντήρησις εἶναι εἰς βάρος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἡμερουσία τροφὴ τοῦ ὑποδίκου εἶναι ὡρισμένη εἰς 30—35 λεπ. ἀλλὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐπαρκεῖ ἐκτὸς τῆς τροφοδοσίας, καὶ εἰς τὴν ἐνδυμασίαν καὶ εἰς τὴν καθαριότητα καὶ εἰς τὴν ἰατρικὴν θεραπείαν τῶν ἀνθρώπων τούτων, ὥστε δύναται νὰ ὑπολογισθῇ ὅτι ἕκαστος ὑπόδικος δαπανᾷ κατὰ μῆνα, μέσον ὅρον, 12 δραχ.

Ἔξοδα ποινικῆς δικαιοσύνης.

1. Ἐπιμίσθια ἀνακριτῶν.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 234 τοῦ Δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, οἱ ἀνακριταὶ λαμβάνουν κατ' ἔτος ἐπιμίσθιον 300 δραχ. ἐπειδὴ δὲ εἰς ἕκαστον πλημμελειοδικεῖον ὑπάρχει τοὐλάχιστον εἷς ἀνακριτής, ἡ ὅλη δαπάνη ἔπρεπε ν' ἀναβαίνῃ εἰς 3,000 δραχ. κατ' ἔτος· ἀλλ' ἡ διάταξις τοῦ νόμου προσεπιφέρει ὅτι, ἡ ἀμοιβὴ αὕτη δὲν τοὺς δίδεται εἰμὴ ὅταν εὐαρεστήσωσιν ἐντελῶς ἐκπληροῦντες τὰ καθήκοντά των. Εἰς τὰ πρῶτα ταῦτα ἔτη τῆς συστάσεως τῶν δικαστηρίων ἦτο δύσκολον οἱ πρωτόπειροι οὗτοι ὑπάλληλοι νὰ εὐαρεστῶσιν ἐντελῶς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων των, ἀφ' ἑτέρου ὅμως δὲν ἦτο δίκαιον νὰ στερῶνται παντάπασιν ἀμοιβῆς τινος, εὐαρεστοῦντες τὸ κατὰ δύναμιν· ὅθεν ἡ Γραμματεία ἐνόμισε κατάλληλον ν' ἀπονείμῃ μέρος τοὐλάχιστον τῆς ἀντιμισθίας ταύτης ἀνάλογον τῆς καταβληθείσης ἀπὸ ἕκαστον ἱκανότητος καὶ ἐπιμελείας, καὶ ἐντεῦθεν ἡ ὑπάρχουσα κατὰ τὰ τρία πρῶτα ἔτη, μείωσις τοῦ κανονικοῦ ὅρου τῶν 3,000 δραχ. μείωσις ἥτις πραγματικῶς ἐξακολουθεῖ ἐν μέρει καὶ κατὰ τὰ 1839 καὶ 1840, κατὰ τὰ ὁποῖα ἡ δαπάνη δὲν φαίνεται μεγαλητέρα εἰμὴ διότι ἔγεινεν, ὡς προείρηται, αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνακριτῶν.

2. Ἔξοδα πορείας τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων.

Κατὰ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἄρθρου 63 τῆς ποινικῆς διατιμίσεως, οἱ ἀνακριταὶ καὶ οἱ ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας ὑπάλληλοι λαμβάνουσι, μακρυνόμενοι τῆς ἕδρας των πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τῆς ποινικῆς δικονομίας ἀνατεθειμμένων εἰς αὐτοὺς ἔργων, δι' ἔξοδα μὲν τροφῆς καὶ διατριβῆς δραχ. 3. ἢ 5 τὴν ἡμέραν, καθ' ὅσον ἐμακρύνθησαν μόνον πλειότερον τῶν 5 χιλιομέτρων ἢ καὶ πλειότερον τῶν 2 μυριομέτρων, δι' ἀγώγιον δὲ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει δραχ. 2. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ δραχ. 3. διὰ πᾶν μυριόμετρον, ἀριθμουμένης ἅπαξ τῆς προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου.

Τῆς διατάξεως ταύτης προϊὸν εἶναι τὸ δεύτερον ἄρθρον τῶν ἐξόδων τῆς ποινικ. δικαιοσύνης τὸ ὁποῖον κατ' ἀρχὰς μικρὸν ἀνεπτύχθη μετέπειτα δι' οὓς λόγους ἀνεπτύχθησαν ὅλα ἐν γένει τὰ ἔξοδα τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, λόγους τοὺς ὁποίους θέλομεν ἐκθέσει κατωτέρω, ὅταν πραγματευθῶμεν τὸ οὐσιωδέστερον αὐτῶν ἄρθρον, τὸ τέταρτον.

3 Ἐνοίκια ἀνακριτηρίων.

Ἐνοίκια ἀνακριτηρίων πληρόνονται ὅπου τὰ καταστήματα τῶν πρωτοδικείων δὲν εἶναι ἱκανὰ εὐρύχωρα ὥστε νὰ ἐργάζωνται ἐν αὐτοῖς καὶ οἱ ἀνακριταί· τοῦτο δὲ δὲν γίνεται ἤδη εἰμὴ εἰς μόνον τὸ Μεσολόγγιον, καθότι τὰ λοιπὰ ἰδιαίτερα ἀνακριτήρια (δύο τὸν ἀριθμὸν) συνεχωνεύθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος μὲ τὰ πρωτοδικεῖα τῶν ὁποίων ἀποτελοῦσι μέρος.

4. *Ἀποζημιώσεις μαρτύρων κλπ.*

Τὸ ἄρθρον τοῦτο σύγκειται·

1. Ἀπὸ τὰς ἀντιμισθίας καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ἰατρῶν, τῶν χειρούργων, τῶν μαιῶν, τῶν ἐμπειροτεχνῶν καὶ τῶν ἑρμηνέων (ἄρθρον 15 κ. ἐπ. τῆς ποινικῆς διατιμήσεως.)

2. Ἀπὸ τὰ δικαιώματα τῶν μαρτύρων (ἄρθρ. 23 καὶ ἐπ. τῆς αὐτῆς.)

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

3 Ἀπὸ τὰ πρὸς φύλαξιν ἐπιτεθειμένων σφραγίδων κλπ. ἔξοδα ἄριθ. 32 κ. ἑπ.)

4. Ἀπὸ τὰ δικαιώματα τῶν κλητήρων (ἄρθρ. 51) καὶ

5. Ἀπὸ τὰ ἔξοδα πορείας ὅλων τῶν προαναφερθέντων (ἄρθ. 65 καὶ ἑπ.)

Καθ' ὅλα τὰ ἔτη περὶ τῶν ὁποίων ἤδη δίδεται λόγος παρατηροῦμεν τὰ ἔξοδα ταῦτα βαθμηδὸν ἐξογκούμενα· τίνος ἄραγ' ἕνεκα; πρέπει νὰ ἀποδόσωμεν τὴν αὔξησιν ταύτην εἰς τὴν αὔξησιν τῶν κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν ὁποίων γίνονται; Ἠθέλαμεν οὐσιωδῶς ἀπατηθῆ ἂν ἀπὸ τῆς περισσείας τῶν δικαστικῶν ἐξόδων ἐσυνάγομεν τὸ πόρισμα ὅτι ἐπερίσσευσαν ἀναλόγως καὶ αἱ ἀθέμιτοι πράξεις, καθότι οὕτω σκεπτόμενοι καὶ ἀφορῶντες εἰς τὸ ὅτι τὰ ἔξοδα ταῦτα εἶναι περισσότερα ἢ πρότερον κατὰ τὰ δύω τελευταῖα ἔτη, ἔπρεπε νὰ συμπεράνωμεν ὅτι κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα ἡ Ἑλλὰς διετέλει εἰς χειροτέραν παρά ποτε κατάστασιν, ἐνῷ ἀπεναντίας πασίγνωστον εἶναι ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην καὶ μάλιστα κατὰ τὸ 1841, ὄχι μόνον στάσις δὲν συνέβη οὐδεμία, ἐνῷ κατὰ τὸ 1836, τὸ 1837 καὶ 1838 εἶχον συμβῆ τοιαῦται, ἀλλὰ καὶ ἡ ληστεία ἡ μαστίσασα προηγουμένως ἐκ διαλειμμάτων διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος σχεδὸν ἐντελῶς κατέπαυσεν.

Δὲν λέγω ὅτι δὲν εὑρέθημεν κατά τινα τῶν προηγουμένων ἐτῶν εἰς ἐκτάκτους ποινικὰς περιστάσεις, οὐδὲ ἀρνοῦμαι ὅτι ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ, τὴν ὁποίαν ἔλαβον ἤδη ἀφορμὴν ν' ἀναφέρω ἀνωτέρω, δὲν δύνανται ν' ἀναφαίνεται κατ' ἔτος καί τις αὔξησις ἀθεμίτων πράξεων· ἀλλ' ἡ μὲν πρόοδος τοῦ πληθυσμοῦ δὲν εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ ἐξηγῇ τὴν παντάπασι δυσανάλογον πρόοδον τῆς δαπάνης, τὰς δὲ ἐκτάκτους περιστάσεις τὰς ἴδομεν παρερχομένας ἐνῷ καιρῷ τὰ ποινικὰ ἔξοδα ἐξηκολούθουν ἐξογκούμενα. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ὑπάρχῃ αἰτία τοῦ πράγματος ἄλλη μονιμωτέρα καὶ ἀληθεστέρα καὶ τοιαύτη εἶναι ἡ κατ' ἔτος αὐστηροτέρα καταδίωξις καὶ ἀκριβεστέρα ἐξέλεγξις τῶν ἀθεμίτων πράξεων.

Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ἐξαιτοῦμαι τὴν ἄδειαν νὰ παρατηρήσω τὰ ἑξῆς.

Πρέπει βεβαίως νὰ ὑπάρχῃ εὔλογός τις ἀναλογία μεταξὺ τῶν ἐξόδων τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ συνόλου τῆς δικαστικῆς δαπάνης, καθόσον τὰ πρῶτα εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοσαύτης ἢ τοσαύτης ἐργασίας τῶν διαφόρων τοῦ δικαστικοῦ προϋπολογισμοῦ ἀρχῶν. Ἂν ἐξετάσωμεν τί συμβαίνει κατὰ τοῦτο ἀλλαχοῦ, εἰς τὴν Γαλλίαν λ. χ. βλέπομεν ὅτι τὰ ἔξοδα τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἀποτελοῦσι τὸ πέμπτον περίπου τῆς ὅλης δικαστικῆς δαπάνης, καὶ τὸν ὅρον τοῦτον δὲν δυνάμεθα, νομίζω, εἰμὴ νὰ θεωρήσωμεν ὡς εὔλογον, καθότι εἶναι ἀποτέλεσμα δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ἀπαραλλάκτου σχεδὸν μὲ τὸν ἐδικόν μας καὶ καταστάσεως πραγμάτων μονίμου καὶ πολυχρονίου. Ἂν ἤδη ἀναζητήσωμεν τὴν ἀναλογίαν ταύτην παρ' ἡμῖν εἰς τὰ προλαβόντα ἔτη, παρατηροῦμεν ὅτι κατὰ μὲν τὸ 1835 ἦτο ὡς 1/21 (20659 πρὸς 444,915), κατὰ δὲ τὸ 1836 ὡς 1/14 (37028 — εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο περιέλαβα τὰ ἄρθρα 2, 4 καὶ 5 τοῦ κεφαλαίου τούτου, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὰ κύρια ἔξοδα τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης — πρὸς 528,710), κατὰ δὲ τὸ 1837 ὡς 1/8 (66,752 πρὸς 568,592) κατὰ δὲ τὸ 1838 ὡς 1/6 (105,258 πρὸς 683,753), κατὰ δὲ τὸ 1839 ὡς 1/5 καὶ 10/13 (131,110 πρὸς 758,518), ὅτι τελευταῖον κατὰ τὸ 1840 ἡ ἀναλογία αὕτη ἦτο ὡς 1/5 καὶ 1/6 (143,902 πρὸς 781,986).

Λαμβάνοντες λοιπὸν ὡς βάσιν τὴν εὔλογον ἀναλογίαν τὴν ἐπικρατοῦσαν ὡς προαναφέραμεν εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ παρατηροῦντες τὴν προοδευτικὴν αὔξησιν τῆς ἀναλογίας ταύτης παρ' ἡμῖν, ἐξάγομεν τὸ συμπέρασμα ὅτι κατὰ τὸ 1835 ἐδαπανήθη εἰς τὴν ποινικὴν δικαιοσύνην τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ κατὰ τὸ 1836 δαπανηθέντος ποσοῦ ὄχι διότι συνέβη κατὰ τὸ πρῶτον τῶν δύω τούτων ἐτῶν τὸ ἥμισυ τῶν ἀθεμίτων πράξεων, ἀλλὰ διότι αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ μόλις συστηθεῖσαι δὲν ἀνέπτυξαν οὐδ' ἦτο δυνατὸν ν' ἀναπτύξωσι ὅλην ὅση ἀπαιτεῖτο τὴν δραστηριότητα καὶ ἱκανότητα περὶ τὴν καταδίωξιν καὶ ἐξέλεγξιν τῶν κακουργημάτων καὶ τῶν πλημμελημάτων, ὅτι κατὰ τὸ 1836 κατέβαλον πλείονα ζῆλον, ἐπιμέλειαν καὶ ἐπιτηδειότητα, κατὰ τὸ 1837 ἔτι πλέον καὶ οὕτω ἐφεξῆς πλησιάζουσαι κατ' ἔτος εἰς τὸν τελευταῖον ὅρον τῆς ἐργασίας των. Ἄλλη ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὅτι, ἐνῷ κατὰ τὸ 1835 ἐδαπανήθη, ὡς εἴδομεν, εἰς τὰ ποινικὰ ἔξοδα τὸ 1/21 τοῦ ὅλου ἀναλώματος, κατὰ τὸ 1834 ἐξοδεύσαμεν τὸ 1/12, εἰς δὲ τὸ 1833 σχεδὸν τὸ 1/65, ὥστε ἂν ἀπὸ τὴν δαπάνην ἐκρίνομεν περὶ τῆς ποινικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου ἔπρεπε νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη ὑπέκυψεν εἰς τὰς πλέον δυσεξηγήτους ἀνωμαλίας, ὅτι δηλαδὴ κατὰ τὸ 1834 ἔγειναν πενταπλάσιοι ἀθέμιτοι πράξεις ἢ κατὰ τὸ 1833 καὶ κατὰ τὸ 1835 πάλιν κατὰ τὸ τρίτον ὀλιγώτεροι παρὰ κατὰ τὸ 1834, ἐνῷ ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι κατὰ τὸ 1833, μόλις ἐγκαθιδρυθέντων τῆς νέας καταστάσεως τῶν πραγμάτων καὶ τῶν τριῶν ἐγκληματικῶν δικαστηρίων, ἡ καταδίωξις ἔγεινε καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ γένῃ πολλὰ ἀτελής, ὅτι κατὰ τὸ 1834, ἀναπτυχθείσης ὅσον ἔνεστι τῆς ἐνεργείας τῶν τριῶν τούτων δικαστηρίων, ἡ δικαιοσύνη ἐνήργησε πολλοστῷ τῷ λόγῳ δραστηριώτερον καὶ σχετικῶς δραστηριώτερον ἀπὸ αὐτὸ τὸ 1835 ὅτε, ἂν καὶ ἐσυστήθησαν ὅλα τὰ δικαστήρια, δὲν ἦτο ὅμως ὡς ἐπαρατηρήθη ἤδη, δυνατὸν καὶ νὰ ἐνεργήσωσιν ἀμέσως μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἐπιμέλειαν. Συμπεραίνομεν λοιπὸν ἐπαναλαμβάνοντες ὅτι ἡ βαθμιαία αὔξησις τῆς δαπάνης ταύτης δὲν ἀναδεικνύει εὐτυχῶς τὴν χειροτέρευσιν τῆς ποινικῆς μας καταστάσεως, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας τὴν μεγαλητέραν δεξιότητα καὶ προθυμίαν ἐκ μέρους τῆς δικαιοσύνης πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων της.

Ἄλλως τε τὰ ἔξοδα ταῦτα δὲν εἶναι ὅλα ἀποκλειστικῶς εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ταμείου. Κατὰ τὸ ἄρ. 19 τοῦ περὶ ἐκκαθαρίσεως κλπ. Β. Διατάγματος τὰ ἔξοδα ταῦτα εἶναι ἀπολήψιμα ὁσάκις ὁ κατηγορούμενος καταδικασθῇ· ἐντεῦθεν τὸ πέμπτον περίπου τοῦ συνόλου τῶν ἐξόδων τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἐπανέρχεται διὰ τῆς ἀπολήψεως, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς καταστάσεις τῶν ταμείων· καὶ μολονότι τὸ εἰσπραττόμενον τοῦτο ποσὸν δὲν εἶναι πολλὰ μικρόν, καθότι ἀπὸ τὸ ὁλικὸν τοῦ ἀναλώματος πρέπει ν' ἀφαιρεθῇ, ὡς ἀνεπιστρεπτεὶ δαπανώμενον, τὸ ἥμισυ μὲν διὰ τὰς ἀθωώσεις, τοῦ δὲ ὑπολειπομένου ἡμίσεως τοὐλάχιστον τὸ ἕτερον ἥμισυ διὰ τοὺς οὐδεμίαν περιουσίαν ἔχοντας καταδίκους, μολαταῦτα ἐδόθησαν κατ' αὐτὰς αὐστηραὶ διαταγαὶ πρὸς ἐπιμελεστέραν εἴσπραξιν τῶν ἐξόδων τούτων.

5) Ἔξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων.

Ἀπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο πληρόνονται τὰ ἔξοδα ὄχι μόνον τῆς τῶν ὑποδίκων μεταφορᾶς, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν πειστηρίων καὶ ἐγγράφων. Τὰ ἔξοδα ταῦτα κανονίζονται ἀπὸ τὸ ἄρθρον 4 καὶ ἑπ. τῆς ποινικῆς διατιμήσεως καὶ δὲν εἶναι πολλά, καθότι οἱ μὲν ὑπόδικοι μεταφέρονται συνήθως πεζοί, μόνον ὅταν ὑπάρχῃ πιστοποιημένη ἀνικανότης πρὸς τοιαύτην μεταφορὰν γίνεται χρῆσις ἁμάξης ἢ ἵππων· τὰ δ' ἔγγραφα καὶ πειστήρια μετακομίζονται συνήθως ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων καὶ μόνον ὅταν ᾖναι ὀγκώδη γίνεται ἄλλως ἡ μεταφορά των.

Ἔξοδα ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Τὸ ἓν μόνον τοῦτο ἄρθρον τοῦ ὑπὸ στοιχ. Β. πίνακος ἀποτελεῖ τρία εἰς τὸν ὑπὸ στοιχ. Α. ἀπὸ τὰ ὁποῖα καταφαίνεται σαφῶς ἐκ τίνων σύγκειται καὶ ἑπομένως θωρῶ περιττὴν περισσοτέραν περὶ αὐτοῦ ἀνάπτυξιν.

Ἐπισκευαὶ διαφόρων οἰκοδομῶν.

Ἐρρέθη ἤδη ἀνωτέρω ὅτι μέχρι τινὸς τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ τὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γείου, τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων, τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων, τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἔγγειος φόρος θέλει λογίζεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) ἐνεστῶτος ἔτους περὶ διανομῆς τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων Νόμου.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ὀκτωβρίου (10 Νοεμβρ.) 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ συστηθησομένου ἐργοστασίου τῆς ζαχάρεως.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διευθύνοντες ἐσωκλείστως εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας τὸ παρὰ τοῦ ἐν Παρισίοις Πρέσβεώς Μας κλεισθὲν συμφωνητικὸν μὲ τοὺς ἐργολάβους τοῦ ἐν Ἑλλάδι συστηθησομένου ἐργοστασίου ζαχάρεως ἀπὸ σεῦτλα, δηλοποιοῦμεν εἰς αὐτοὺς, ὅτι δίδομεν τὴν ἔγκρισίν μας εἰς τοῦτο, ἀφοῦ παρεντεθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 μετὰ τὴν λέξιν «indemniser, ἡ λέξις chaque année» συγχρόνως παραγγέλλομεν τοὺς ῥηθέντας Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, νὰ ἑτοιμάσουν τοῦτο εἰς τριπλοῦν καὶ νὰ ἐπικυρώσουν αὐτὸ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Ἡμετέρας ταύτης ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Ἰουνίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς Γ. ΓΑΑΡΑΚΗΣ.

Nous, envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté le Roi de Grèce près la cour de Sa Majesté le Roi des Français, muni des pleins pouvoirs de notre gouvernement, à l' éffet de conclure, avec Messieurs Constant Roberti, Brutus Villeroi et compagnie, un contrat ayant pour objet la culture et la fabrication du sucre de betteraves ainsi que le raffinage des sucres indigènes et exotiques en Grèce; Après avoir pris communication de l' acte de société, sous seing privé en date du dix huit avril mil huit cent trente neuf, dûment enregistré le vingt quatre du même mois et dont copie conforme est restée déposée dans les archives de la Légation; Avons, en éxécution des ordonnances Royales sous les dates des 6 (18) et 8 (20) février mil huit cent trente neuf, à nous transmises par son Excellence Monsieur le secrétaire d' état des affaires étrangères du royaume de Grèce, arrêté et stipulé définitivement avec Messieurs Constant Roberti, Brutus Villeroi et compagnie, sous la réserve expresse de la sanction Royale, les clauses et conditions suivantes, savoir:

Article 1er

Messieurs Constant Roberti, Brutus Villeroi et compagnie jouiront pendant dix années, à dater du jour de la ratification du présent contrat par le gouvernement Grec, du privilège exclusif dans tout le royaume de Grèce de la fabrication du sucre de betteraves et du raffinage des sucres exotiques.

Article 2.

Il sera concédé à Messieurs Constant Roberti et Brutus Villeroi et Cie ou à leurs réprésentants et ayant cause dant l' Eparchie de la Locride, les terres nécessaires à la culture des betteraves pour la fabrication des sucres dans le lieu bar les dits Constant Roberti et Brutus Viileroi, le quel lieu, est borné au nord par le canal de Talante, au sud par le mont Viglesa, à l' ouest par la rivière Platania et à l' est par les limites de Paléochorio, y compris le village, sauf les exceptions mentionnées à l' article trois suivant.

Article 3.

Huit à neuf mille stremes de terres nécessaires aux habitants pour la culture et leurs dotations civiles et militaires, seront extraits de celles comprises dans le dit poligone, et afin d' éviter des contestations entre les entrepreneurs et les habitans, ces protions de terrains seront séparées de la masse entière par les Ministères de l' Intérieur et des Finances.

Article 4.

Les terres seront concedées à bail pour dix ans. Si, après ce laps de temps, Messieurs Constant Roberti et Brutus Villeroi demandent la continuation du bail pour dix autres années ou moins, le gouvernement l' accordera aux mêmes clauses et conditions que le présent bail.

Article 5.

Te prix du bail est fixé à six pour cent de la valeur des terres d' après l' estimation qui en sera faite par experts assermentés, nommés par le gouvernement et acceptés par Messieurs Constant Roberti et Rrutus Villeroi et compagnie. Dans cette estimation, on ne prendra point en considération la valeur des bois qui se trouvent sur quelques unes des terres concedées à bail. Le prix du bail sera acquité chaque année en deux payemens, le premier janvier et le premier juin.

Article 6.

L' impôt foncier de dix pour cent, sera payé par Messieurs Constant Roberti et Brutus Villeroi et Cie en argent comptant d' après la valeur du produit des terres concedées à bail et d' après l' estimation qu' en feront annuellement des experts nommés par le Ministère des Finances, conjointement avec les dits Messieurs Constant Roberti et Brutus Villeroi et Cie sous les clauses de procédure civile grecque en matière d' arbitrage. Quant aux parties de terres boisées, Messieurs Constant Roberti et Brutus Villeroi et Cie payeront le prix d' estimation des bois qui les couvrent, après que la coupe en sera faite.

Article 7.

Cet impôt foncier sera acquité de la même manière jusqu' à l' introduction d' un nouveau système d' impôt établi sur des bases plus stables. Alors les terres données à bail aux entrepreneurs seront soumises aux dispositions générales de la perception du royaume.

Article 8.

Les entrepreneurs auront l' usage des eaux comprises daus le poligone, bécrit en l' article 2., sans pouvoir, toutefois empécher les habitans de s' en servir pour leurs besoins domestiques et pour l' exploitation usuelle de leurs terres. Les Ministères de l' Intérieur et des Finances régleront le service de ces eaux, de manière à ce que les habitants n' en soyent pas dépourvus. Les

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τῆς χρηματικῆς ποινῆς, τὸ ἓν τρίτον δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, εἴτε ἰδιώτης ἤθελεν εἶναι οὗτος, εἴτε δημόσιος ὑπηρέτης, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων τοὺς ὁποίους κατέβαλε, διὰ νὰ μὴν ἀποστερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων.

Ἐπίσης ἔχουν δικαίωμα νὰ λάβουν τοιαύτην ἀνταμοιβὴν οἱ ἰδιαίτεροι ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ἐπιστάται, ἐκτὸς τῶν τὴν πρώτην ἀπαρίθμησιν ἐνεργούντων.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη χρηματικὴ ποινὴ θέλει καταγινώσκεσθαι ἀπὸ τὸ πλημμελειοδικεῖον ἐκεῖνο, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἐπράχθη τὸ πλημμέλημα. Αἱ δὲ περὶ τοῦ ἁπλοῦ φόρου διενέξεις εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἁρμοδιότητος τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων. Ἡ καταδίωξις τοῦ ποινικοῦ μέρους θέλει ὅμως πάντοτε προηγεῖσθαι τῆς περὶ τοῦ ἁπλοῦ φόρου δίκης. Ἀλλ' ἡ ἀθωωτικὴ ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ πλημμελειοδικείου δὲν ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἁπλοῦ φόρου, ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου διοικητικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 9.

Οἱ Οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι, ἢ οἱ τὴν πρώτην ἀπαρίθμησιν ἐνεργοῦντες ἰδιαίτεροι ἐπιστάται θεωροῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 7 ἀναφερόμενα παρανομήματα, ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἁρμοδίου παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελέως. Οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι θέλουν ἐνεργεῖ τὴν προανάκρισιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, θέλουν δὲ ἀρχίζει καὶ ἀποπερατώνει αὐτὴν, ἄνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως.

Ἄρθρ. 10.

Οἱ ἐπιφορτισθησόμενοι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου Οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι, ταμίαι, ἐπιστάται, καὶ εἰσπράκτορες, θέλουν ἐφοδιασθῆ μὲ διπλότυπα βιβλία καὶ πίνακας, τῶν ὁποίων τὴν χρῆσιν θέλει κανονίσει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς τὰς ὁποίας θέλει ἐκδόσει ἐπὶ τούτῳ ὁδηγίας.

Ἄρθρ. 11.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπάλληλος, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχ. 25—200 ἐκτὸς τῆς τυχὸν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 12.

Πᾶσα διένεξις, ἀναφυεῖσα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου μεταξὺ τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ δημοσίου, δικάζεται ἀπὸ τὸ διοικητικὸν δικαστήριον τῆς διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεως εἰς ἣν ἀνεφύη, ἀντιπροσωπευομένου τοῦ δημοσίου παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων.

Ἄρθρ. 13.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Ἰανουαρίου 1842.

ΟΘΩΝ.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,

Α. ΒΑΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 2.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 14 Ἰανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωρήσαντες τὸν ἀπὸ 31 Δεκεμ. 1841 (12 Ἰανουαρ. 1842) ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν τῶν συνεδριάσεων τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τὴν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν πρᾶξιν τῆς συνελεύσεως περὶ κανονισμοῦ τοῦ καταστήματος τούτου, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 48 τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου π. ε. Κανονισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀποφασίζομεν.

1. Ἐγκρίνομεν τὰς τροποποιήσεις, τὰς ὁποίας ἡ γενικὴ συνέλευσις ἐπέφερεν εἰς τὸν ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου π. ε. Κανονισμόν.

α) Διὰ τῶν ἄρθρων 5 καὶ 19 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμ. 1841 (12 Ἰανουαρίου 1842) ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῶν συνεδριάσεων τῆς γεν. συνελεύσεως, καὶ

β) Διὰ τῶν ἄρθρων 1, 5, 11, 12, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 39, 40, 48, 54, 55, 68, 69, 70 καὶ 83 τῆς μνησθείσης ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν περὶ κανονισμοῦ πράξεως αὐτῆς μὲ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 54 ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως « Συμβούλων » εἰς τὰς λέξεις « μελῶν τῆς Διευθύνσεως ».

2. Ἀποδεχόμεθα ὡσαύτως καὶ τὰ ἐν τῇ αὐτῇ πράξει τῆς συνελεύσεως ἄρθρα 2, 5, 8, 36, 37, 38, 41, 42, 43, 50, 51, 52, 53, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 77, 78, 79, 80, 81, 82 καὶ 87, διὰ τῶν ὁποίων προστίθενται νέαι τινὲς διατάξεις εἰς τὸν εἰρημένον ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου Κανονισμόν.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Ἰανουαρίου 1842.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΠΡΑΞΙΣ.

Τῆς γενικῆς τῶν μετόχων συνελεύσεως περὶ κανονισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὴν Διεύθυνσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἄρθρ. 1.

Διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας τῶν μελῶν τῆς Διευθύνσεως, τῶν τιμητῶν, καὶ ὑπαλλήλων τῶν ὑποκαταστημάτων, δὲν συγχωρεῖται ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῶν ἀπαιτουμένων ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ πρὸς ἀσφάλειαν μετοχῶν των.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ διδόμενος ὅρκος ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, Ὑποδιευθυντοῦ, τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωτικῶν συμβούλων, εἶναι ὁ ἑξῆς·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Πίναξ Α'. Διαχείρισις τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. κατὰ τὰ ἔτη 1836, 1837 καὶ 1838.

Κεφάλαια	Ἄρθρα	Διατάρησις κονδυλίων.	Χρῆσις 1836. Τὰ πληρωθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1837.		Χρῆσις 1837. Τὰ πληρωθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1838.		Χρῆσις 1838. Τὰ πληρωθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1839.		Ὁλικὸν ποσὸν	
Α'.		*Γραμματεῖα*								
	1	Τακτικαὶ μισθοδοτήσεις	14,690	33	22,505	46	24,439	92	61,635	71
	2	Ἔκτακτοι μισθοδοτήσεις	3,600		3,600		4,048	32	11,248	32
	3	Γραφείου ἔξοδα	23,982	65	11,591	2	9,114	73	44,688	40
Β'.		*Ἄρειος Πάγος*								
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ	50,205		52,401	22	50,120	82	152,727	4
	2	Γραφείου ἔξοδα	3,300		2,699	99	2,699	88	8,699	87
Γ'.		*Ἐφετεῖα*								
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ	65,245	84	67,504	77	77,802	62	210,553	23
	2	Γραφείου ἔξοδα	7,350		7,199	70	7,399	81	21,949	51
Δ'.		*Ἐμποροδικεῖα*								
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ	16,370		16,911	66	22,575	61	55,857	27
	2	Γραφείου ἔξοδα	3,585		4,200		3,250		11,035	
Ε'.		*Πρωτοδικεῖα*								
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ	183,530	52	210,059	64	260,257	51	653,847	67
	2	Γραφείου ἔξοδα	26,144	60	29,930	33	34,275	55	90,350	48
ΣΤ'.		*Εἰρηνοδικεῖα*								
	1	Ἀποσκευῆς ἔξοδα	6,204		7,946		5,000		19,150	
Ζ'.		*Ὑποδίκων φυλακαὶ*								
	1	Μισθοὶ φυλακιτῶν	5,710	23	6,672		6,672	16	19,054	39
	2	Ἐνοίκια φυλακῶν	2,346	62	2,826	15	2,514	10	7,686	87
	3	Ἐπισκευαὶ φυλακῶν	5,662	54	2,078	23	3,182	70	10,923	47
	4	Διατροφὴ ὑποδίκων	29,107	2	26,806	18	35,194	96	91,109	6
Η'.		*Ἀνακριτικὰ ἔξοδα*								
	1	Ἐπιμίσθια ἀνακριτῶν	2,514	6	2,786	66	2,944	63	8,245	35
	2	Ἔξοδα πορείας ἀνακριτῶν	1,557	8	2,762		4,645	11	8,964	19
	3	Ἐνοίκια ἀνακριτηρίων	384		384		404		1,172	
	4	Ἀποζημιώσεις μαρτύρων	34,290	40	61,639	33	99,888	35	195,818	8
	5	Ὑποδίκων μεταφοραί	1,181	44	2,351	73	728	25	4,261	42
Θ'.		*Κακουργιοδικεῖα.*								
	1	Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἔξοδα . . .	970	98	1,531	3	1,330	7	3,832	8
	2	Πορείας καὶ ἀποζημιώσεως ἔξοδα . .	15,098	23	14,329	13	15,721	75	45,149	11
Ι'.		*Ἐκτέλεσις θαρατ. ἀποφάσεων.*								
	1	Μισθὸς δημίου	1,187	12	1,800		1,800		4,787	12
	2	Ἐνοίκια ἀποθηκῶν διὰ τὰς λαιμητόμους .	144		144		132		420	
	3	Ἄλλα ὅμοια ἔξοδα	2,831	67	»		671	66	3,503	33
ΙΑ'.		*Κτιρίων ἔξοδα.*								
	1	Δικαστήρια Ἀθην. Ναυπλίου καὶ Σπάρτης	5,180	37	51	60	270	38	5,502	35
ΙΒ'.		*Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον*								
	1	Στρατοδικείου ἔξοδα.	14,626	50	5,139	78	6,643	12	26,409	40
	2	Ὑπηρεσίας ὑποθηκῶν ἔξοδα. . . .	»		536	13	25	25	561	38
		Χρῆσις 1834.	1,583		»		»		1,583	
		» 1835	126		205		»		331	
		Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαρτίου 1842.	528,710	10	568,592	74	683,753	26	1,781,056	10

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

Γ. ΡΑΛΛΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Νόμου, ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, τῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου 1838 Νόμου συστηθέντων.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1842.

ΟΘΩΝ

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ,
Σ. ΒΑΛΕΤΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 18.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Ἰουλίου

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν βαλανοκικιδίων διὰ τὸ 1842 ἔτος

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκικιδοδένδρων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ἐγγείου φόρου, ἄνευ διακρίσεως ἰδιοκτήτων ἢ ἐθνικῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγομένων καρπῶν, θέλει εἰσπράττεσθαι εἰς τὰ τελωνεῖα ἐν καιρῷ τῆς ἐξαγωγῆς. Ὁ φόρος οὗτος ὡς καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τελώνιον ὁρίζονται ὡς ἑξῆς.

Διὰ τὴν Λακωνίαν, τὴν Λακεδαιμονίαν καὶ τὴν νῆσον Κέαν.

ἐπὶ τῆς χαμάδος —	ἔγγειος φόρος	Λεπ.	147	τὸ καντάρι.
	τελώνιον	»	88	
	τὸ ὅλον	»	235	
ἐπὶ τῶν ῥαβδιστῶν —	ἔγγειος φόρος	Λεπ.	105	τὸ καντάρι.
	τελώνιον	»	63	
	τὸ ὅλον	»	168	
ἐπὶ τοῦ χονδροῦ —	ἔγγειος φόρος	Λεπ.	82	τὸ καντάρι.
	τελώνιον	»	49	
	τὸ ὅλον	»	131	

Διὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ τὴν λοιπὴν Πελοπόννησον

ἐπὶ τοῦ ψιλοῦ καρποῦ —	ἔγγ. φόρος	Λεπ.	129	τὸ καντάρι.
	τελώνιον	»	77	
	τὸ ὅλον	»	206	
ἐπὶ τοῦ χονδροῦ —	ἔγγειος φόρος	Λεπ.	70	τὸ καντάρι.
	τελώνιον	»	42	
	τὸ ὅλον	»	112	

Διὰ τὴν Ἀττικὴν καὶ λοιπὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, ἐξαιρουμένης τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας.

ἐπὶ τοῦ ψιλοῦ καρποῦ —	ἔγγ. φόρος	Λεπ.	117	τὸ καντάρι.
	τελώνιον	»	70	
	τὸ ὅλον	»	187	
ἐπὶ τοῦ χονδροῦ —	ἔγγειος φόρος	Λεπ.	70	τὸ καντάρι.
	τελώνιον	»	42	
	τὸ ὅλον	»	112	

Ἄρθρ. 3.

Οἱ τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας φόροι τῶν βαλανοκικιδίων, οἱ ἐξαγόμενοι ἐκτὸς τοῦ Κράτους θέλουν εἰσπραχθῆ εἰς τὰ τελωνεῖα, Ἀστακοῦ, Αἰτωλικοῦ καὶ Κραββασαρᾶ καὶ ἀποδίδεσθαι εἰς χρήματα ὡς ἐξῆς· Ἐπὶ τοῦ ψιλοῦ καρποῦ — φόρος

ἐγκτητικὸς ἀδιακρίτως	Δραχ.	25	τὰς χιλίας λίτρας	
τελώνιον	»	6		
τὸ ὅλον.	»	31		
ἐπὶ τοῦ χονδροῦ — φόρος ἐγκτητικὸς ἀδιακρίτως	»	15	τὰς χιλίας λίτρας,	
τελώνιον	»	3. 60		
τὸ ὅλον	»	18. 60		
ἐπὶ τῶν κικιδίων — φόρος ἐγκτητικὸς ἀδιακρίτως	Λεπ.	25	τὴν ὀκὰν	
τελώνιον	»	6		
τὸ ὅλον	»	31		

Ἡ δι' ἄλλων λιμένων τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ἐξαγωγὴ ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ λαθρεμπορίου.

Ἄρθρ. 4.

Οἱ ἐκ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδοδένδρων καρποί, ἐξαιρουμένων τῶν τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας, θέλουν ἐκτεθῆ διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς δημοπρασίαν κατ' ἐπαρχίας ἢ τμηματικῶς, συμφώνως μὲ τὰς διατυπώσεις τῶν ἐφετεινῶν περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς δύο Νόμων ἀπὸ 5 (17) Μαΐου καὶ ἀπὸ 1 Ἰουλ. τ. ε. συνενοικιαζομένων ὅλων ἐκείνων τῶν βαλανοκικιδοδένδρων, ὅσων τὸ προϊὸν δύναται νὰ ἐξαχθῆ ἐξ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ λιμένος· τοὐτέστιν ὅλων ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ διηρημένη ἐνοικίασις ἐμπορεῖ νὰ βάλῃ εἰς θέσιν τοὺς συλλέγοντας αὐτὸ νὰ τὸ ἀφαιρέσωσιν ἀπὸ τὸν νόμιμον ἐνοικιαστὴν καὶ νὰ τὸ παραδώσωσιν εἰς ἄλλον τινά· ἀλλὰ καὶ τὸ προϊὸν αὐτὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγήν του ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, ἀποδιδομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Νόμου εἰς χρήματα, εἰς τὸ ἀνῆκον τελωνεῖον. Οἱ διαληφθέντες καρποὶ συνάζονται καὶ μετακομίζονται δι' ἐξόδων τῶν ἐνοικιαστῶν.

Ἄρθρ. 5.

Ὡς πρὸς τὴν ἔγκρισιν ἢ ἀκύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῶν κατ' ἐπαρχίας ἢ τμήματα δημοπρασιῶν καὶ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἴσπραξιν τῶν φόρων, ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει συμμορφωθῆ ἀκριβῶς μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἐφετεινοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου.

Ἄρθρ. 6.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῆ εἰς δύο ἴσας δόσεις τὴν 1 Νοεμβρίου καὶ τὴν 1 Δεκεμβρίου τ. ε.

Ἄρθρ. 7.

Ὅστις ἤθελε φωραθῆ συνάζων καρπὸν, ἄνευ παντικῆς ἀδείας ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδοδένδρων, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφερομένων, θέλει ὑποβάλλεσθαι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ρητῶς εἰς αὐτὴν ὡς τοιαύτην. Αἱ τυχὸν εἰς τὸ ἐπισυνημμένον καταστατικὸν ἐπενεχθησόμεναι τροποποιήσεις θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 2.

Ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν Μας ταύτην, ἐν περιπτώσει παραβιάσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ὅρων τοῦ ἐγκριθέντος καταστατικοῦ, καὶ τοῦτο ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἑταιρία ὀφείλει κατὰ πᾶν ἔτος νὰ ὑποβάλλῃ περιληπτικὴν ἔκθεσιν τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ὡς καὶ εἰς τὸν διοικητὴν Ἀττικῆς.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Σεπτεμβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 23.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 6 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως Γεν. Λογιστηρίου παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ συγκέντρωσις τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, ἥτις κατὰ τὸ καταστατικὸν Διάταγμα τῶν 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 ἐγείνετο μέχρι τοῦδε παρὰ τῷ Γενικῷ ταμείῳ, δὲν ἐνεργεῖται εὐστόχως, ὡς συνεχομένη μὲ τὴν ἐκτέλεσιν καθηκόντων, τὰ ὁποῖα κυρίως ἀνήκουσιν εἰς μόνην τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν·

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ ἐντὸς ταύτης τῆς Γραμματείας σύστασις εἰδικοῦ κλάδου, διευθύνοντος καὶ συγκεντρόνοντος τὸ Δημόσιον Λογιστικόν, εἶναι τόσῳ μᾶλλον ἀναγκαία, ὅσῳ παρέχει εἰς τὴν Γραμματείαν τὰ μέσα τῆς ἐξελέγξεως καὶ ἐπιτηρήσεως ὅλων τῶν ὑπολόγων ἥτις εἶναι ἴδιον αὐτῆς καθῆκον·

Ἐπὶ τῇ προτάσει αὐτῆς ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Συσταίνεται ἐντὸς τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας Γενικὸν Λογιστήριον ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον διευθύνει τὸ λογιστικὸν τοῦ Κράτους ἐν γένει, δέχεται κατὰ περιόδους τὰ στοιχεῖα καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα πάσης ληψοδοσίας, τὰ ἐξελέγχει, καὶ ἐγγράφει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν βιβλίων του.

Διαθέτει τὰ ἔσοδα εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐξόδων καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κράτους, κανονίζει τὰ περὶ κινήσεως τῶν χρημάτων ἀναλόγως μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, διευθύνει καταλλήλως τὰ ἐν τοῖς ταμείοις περισσεύοντα, καὶ ἐπαρκεῖ εἰς τὰ ἐλλείποντα.

Ἑτοιμάζει τοὺς γενικοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν κλεῖσιν αὐτῶν καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν χρήσεων.

Ἄρθρ. 3.

Φροντίζει νὰ γίνεται παρὰ τῶν ὑπολόγων ἡ ἐγγραφὴ ὅλων τῶν εἰσπρακτέων ἐσόδων καὶ τῶν πληρωτέων ἐξόδων, καὶ ἐπιμελεῖται τὴν ἐμπρόθεσμον εἴσπραξιν τῶν ἐσόδων.

Ἄρθρ. 4.

Ἐπιτηρεῖ τὴν διαχείρισιν τῶν ὑπολόγων, προσκαλεῖ τὰς ἀναγκαίας ἐξελέγξεις, καὶ ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς Γραμματείας, ὅσα ἀνακαλύπτει παρὰ τοὺς κανόνας γινόμενα, προβάλλει, συνεννοούμενον μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἀρμοδίων τμημάτων, τὰ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἐξασφαλιστικὰ καὶ περισταλτικὰ μέσα, συνεργεῖ συνήθως εἰς τὴν σύνταξιν τῶν πρὸς τοὺς Οἰκονομικοὺς ἐπιθεωρητὰς ὁδηγιῶν, καὶ λαμβάνει γνῶσιν τῶν ἐκθέσεων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 5.

Δι' αὐτοῦ χορηγεῖται ἡ ἄδεια εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον νὰ ἐκδίδῃ συναλλαγματικὰς ἐπὶ τῶν ἔξω ταμείων, καὶ χρείας τυχούσης νὰ δέχεται τοιαύτας εἰς βάρος του.

Ἄρθρ. 6.

Λαμβάνει ἀπὸ τὰ ἄλλα τμήματα, ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου ἑκάστου μηνὸς καταστάσεις, ἀνακεφαλαιώσεις, πίνακας, ἀντίγραφα, ἀποσπάσματα βιβλίων, ἢ καὶ ἄλλα ὁποιαδήποτε ἔγγραφα ἀπαιτούμενα πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν βεβαιουμένων ἐσόδων πάσης φύσεως εἰσοδημάτων· λαμβάνει δὲ ἀπὸ τὸ ἐν τῇ Γραμματείᾳ Κεντρικὸν λογιστήριον τὸ ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Οἰκονομικοῦ κλάδου, τὰ εἰς τὸ λογιστικὸν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐξόδων τῆς Γραμματείας ἀπαιτούμενα στοιχεῖα.

Ἄρθρ. 7.

Λαμβάνει ἐπίσης κατὰ μῆνα καὶ ἀπὸ τὰς διαφόρους Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας, τὰ εἰς τὸ λογιστικὸν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐξόδων μιᾶς ἑκάστης ἀπαιτούμενα στοιχεῖα.

Ὀφείλει δὲ καὶ τὸ λογιστήριον νὰ κοινοποιῇ εἰς ἑκάστην Γραμματείαν, πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ νὰ συμβαδίζωσιν ἐκ συμφώνου αἱ λογιστικαὶ ἐργασίαι.

Ἄρθρ. 8.

Εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον συγκεντρόνονται καὶ ἀνακεφαλαιοῦνται κατὰ μῆνα οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν διαφόρων Γραμματειῶν, καὶ ὑποβάλλονται παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν· εἰς δὲ τοὺς προϋπολογισμοὺς τούτους, πρέπει νὰ καταδεικνύωνται, συμπεριλαμβανόμεναι εἰς τὸ ἄθροισμα τῶν πιστώσεων τοῦ προηγουμένου μηνὸς, καὶ αἱ δι' ἐκτάκτους δαπάνας χορηγηθεῖσαι εἰδικαὶ πιστώσεις.

Ἄρθρ. 9.

Τὰ παρὰ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας ἐκδιδόμενα ἐντάλματα καὶ αἱ ἐπιτροπικαὶ διαταγαὶ, παραπέμπονται εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, καὶ θεωροῦνται παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Λογιστηρίου διὰ νὰ κατασταθῶσι δεκταὶ παρὰ τοῖς ταμείοις.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ Στρατιωτικὸν Λογιστήριον καὶ τὸ Ναυτικὸν Διευθυντήριον παραπέμπουσιν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου ἑκάστου μηνὸς, τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα ὅλων τῶν ἐν τῷ διαστήματι τοῦ προηγουμένου μηνὸς πληρωθέντων ἐξόδων συνωδευμένα μὲ λεπτομερεῖς καταστάσεις καὶ γενικὰς ἀνακεφαλαιώσεις.

Ἄρθρ. 11.

Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον συντάσσει ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου ἑκάστου μηνὸς τὴν κατὰ τὸ τέλος τοῦ προηγουμένου κατάστασιν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ δύο χρήσεων καὶ ὑποβάλλει αὐτὴν εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς Γραμματείας συνωδευμένην μὲ τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ληψοδοσίας ἑκάστου ὑπολόγου.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

entrepreneurs jouiront seuls des eaux qu' ils auront conquises sur les marais et les lieux bas, au moyen de travaux hydroliques.

Article 9.

Pendant les dix années de la durée de leur privilège, les entrepreneurs auront la faculté de prendre dans les forêts environnantes de la Locride tous les bois nécessaires à la consommation de leur établissement; mais en se soumettant toujours aux lois et réglemens forestiers en vigueur; ils en payeront les impôts et seront, à cet égard, assimilés aux démotes dont ils partageront les charges et les prérogatives, ainsi qu'il sera dit art. 14.

Article 10.

Les terrains qu' occuperont les bàtimens, cours et jardins de l' établissement ne s' étendrout pas audelà de trente stremes et seront concedés à perpetuité à titre de propriété à Messieurs Constant Roberti et Brutus Villeroi et Cie qui devront préalablement en acquiter le prix d' estimation fait par des experts nommés ad hoc.

Article 11.

Pendant la durée de leur privilège, les entrepreneurs jouiront pleinement du droit de franchise pour les importations d' outils, appareils, instrumens et les ustensiles et ingrédiens nécessaires à leur établissement. Les dits objets seront importés par un port que désigneront le gouvernement et les entrepreneurs ; et le débarquement ne pourra s en effectuer que sur le certifiicat préalable d' un agent du gouvernement constataut la destination de ces objets.

Article 12.

Le sucre non raffiné sera soumis à son importation, à l' impôt légal de la douane, mais on remboursera aux entrepreneurs la différence entre le droit d' importation et le droit d' exportation d' une quantité analogue de sucre raffiné qui sera exportée. Dans ce cas, on aura toujours égard à la diminution prevenant du raffinage, la quelle sera fixée à dire d' experts assermentés choisis à Paris par le Ministre de Grèce et les entrepreneurs. Les ports par les quels le sucre raffiiné sera exporté seront désignés une fois pour toutes par le gouvernement et les entrepreneurs.

Article 13.

Messieurs Gonstant Roberti et Brutus Villeroi et Cie jouiront pendant deux ans de la dispense du payement du prix du bail des terres encore incultes. Les terresarablesactuellementenjachère, nesont comprises danscettecathégorie. Ces deux années de franchise commenceront à courir du jour ou les entrepreneurs ou leurs mandataires se mettront en possession des terres qui leur seront concedées. A l' égard des lieux couverts de bois maine tenant et qui sont en friche, les deux années de franchise commençeront du moment ou la coupe des bois sera éffectuée. Dès lors, ils seront compris dans la cathégorie des terres incultes, de manière que la dispense du prix du bail finira après la récolte de la deuxième année. On suppose que les dites terres seront mises en culture immédiatement après la coupe des bois et que la culture sera continuée pendant deux années consécutives.

Article 14.

Les sucres de betteraves seront soumis aux droits de douane de sortie et les deux établissement seront assujetis aux lois en vigueur dans le royaume et aux charges communales de Thronion; mais ils jouiront en même temps des mêmes droits et avantages que les démotes selon les lois en vigueur.

Article 15.

Messieurs Constant Roberti et Boutus Villeroi et Cie s' obligent à faire commencer les constructions de l' établissement et de l' exploitation des terres au plus tard dans un an. Cette année commencera à dater du jour ou le présent contrat, approuvé par le gouvernement, sera communiqué à Messieurs Gonstant Roberti et Brutus Villeroi et Cie. Si, après l' expiration de ce terme, d' une année, les entrepreneurs n' ont pas fait commencer les travaux, le contrat passé entre eux et le gouvernement sera considéré comme nul et non avenu, et le gouvernement pourra concéder le privilège à qui bon lui semblera. Pour l' exécution de cette clause obligatoire, les entpreneurs s' obligent à faire à la Banque de France, un dépôt de deux cent mille francs en argent ou en valeur. Cette valeur leur sera restituée aussitôt qu' ils auront importé en Grèce des appareils, outils et ustensiles propres à la fabrication et au raffiinage des sucres pour la dite somme de deux çent mille francs.

Article 16.

Les entrepreneurs se chargent d' indemniser chaque année pendant la durée de leur privilège la caisse de l' état pour la réduction provenant de l' impôt d' importation du sucre, d' autant que cette réduction ne pourrait pas être couverte par l' exportation de toute espèce de sucre.

Article 17.

Les entrepreneurs s' obligent à prendre dans leurs atéliers de jeunes grecs désignés par le gouvernement jusqu' au nombre de vingt pour leur apprendre la fabrication et le raffinage des sucres indigènes et exotiques, ainsi que la culture de la betterave. Ces jeunes gens pourront rester quatre années ou plus dans l' établissement en gagnant leur subsistance par leur travail.

Article 18.

Le présent contrat, fait en triple expédition, sera soumis le plus tôt possible à la sanction de Sa Majesté le Roi de Grèce.

Fait et passé en notre chancellerie à Paris le vingt-cinq avril dix huit cent trente neuf.

J. COLETIS.

C. Roberti, B. Villeroi.

Nous les sous-signés Secrétraires d' Etat de S. M. le Roi de Crèce étant munis pour ce but du plein pouvoir par le rescrit Royal N° 1669 en date du 14|26 juin a. c. avons ratifié et ratifions le contrat précédent.

Athènes le 16|28 juin 1839.

Le Secrétaire d' Etat

De l' Intérieur
G. GLARAKIS.

Des Finances
G. SPANIOLAKIS.

CHRISTOPOULOS.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Καὶ ἀμοιβαίως πὰν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ ἐξαχθῇ τοῦ Μ. Δουκάτου τοῦ Ὀλδενβούργου διὰ πλοίων Ὀλδενβουργικῶν δύναται ἐπίσης νὰ ἐξαχθῇ δι' Ἑλληνικῶν πλοίων οἱοσδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ὁ προσδιορισμός των, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

Ἄρθρ. 5.

Ἀμφότερα τὰ Ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ χορηγῶσιν ἕκαστον εἰς τὰς εἰσαγωγὰς καὶ ἐξαγωγὰς τὰς γινομένας διὰ τῶν πλοίων τοῦ ἑτέρου πᾶσαν εὐκολίαν παρακαταθήκης (entrepôt), πᾶσαν ἀμοιβὴν ἢ ἐπιστροφὴν δικαιωμάτων τὰς ὁποίας ἤθελον χορηγήσει εἰς τὰς τοιαύτας εἰσαγωγὰς καὶ ἐξαγωγὰς γενομένας διὰ τῶν πλοίων ὁποιουδήποτε ἑτέρου Κράτους.

Ἄρθρ. 6.

Ἐννοεῖται ῥητῶς, ὅτι τὰ προηγούμενα ἄρθρα 2, 3, 4 καὶ 5 δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν κατὰ τὰς ἀκτὰς ναυτιλίαν ἢ τὴν ἀκτοπλοΐαν, δηλαδὴ εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν προϊόντων ἢ τῶν ἐμπορευμάτων ἐπιβιβαζομένων ἀπὸ ἕνα δι' ἄλλον τόπον ἀποβάσεως τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, καθότι ἑκατέρα τῶν δύο Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἐπιφυλάττεται τὴν θαλασσοπλοΐαν ταύτην.

Ἄρθρ. 7.

Ἑκάτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴν ἀπονέμῃ περὶ τὴν ἀπὸ μέρους του ἢ ἀπὸ μέρους ἑταιριῶν ἢ πρακτόρων ἐνεργούντων ἐξ ὀνόματος ἢ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ ἀγορὰν ἀντικειμένων εἰσερχομένων διὰ τῶν πλοίων αὐτοῦ ἢ διὰ πλοίων ἑτέρου ἔθνους, οὐδεμίαν προτίμησιν ὡς πρὸς τὰ αὐτὰ ἀντικείμενα εἰσερχόμενα διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὸ ἕτερον συνομολογοῦν Μέρος.

Ἄρθρ. 8.

Θεωροῦνται ὡς πλοῖα Ἑλληνικὰ καὶ Ὀλδενβουργικὰ ὅσα πλέουν καὶ κατέχονται κατὰ τὰς εἰς ἀμφοτέρους τοὺς τόπους ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρ. 9.

Δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Μ. Δουκάτου τοῦ Ὀλδενβούργου οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγήν των, οὐδὲν δικαίωμα ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθόσον αἱ ἀπαγορεύσεις οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα, ἀρκεῖ μόνον ἡ εἰσαγωγὴ ἡ ἐξαγωγὴ νὰ γίνεται δι' Ἑλληνικῶν ἢ Ὀλδενβουργικῶν πλοίων. Καὶ ἀμοιβαίως δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ ἄλλα μέρη ἀποβάσεως κείμενα εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς θαλάσσης ἢ τὴν ὄχθην τῶν ποταμῶν τοῦ Μ. Δουκάτου τοῦ Ὀλδενβούργου ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος, οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγήν των, οὐδὲν δικαίωμα ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθόσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα, ἀρκεῖ μόνον ἡ εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ νὰ γίνεται δι' Ἑλληνικῶν ἢ Ὀλδενβουργικῶν πλοίων.

l'exportation avait lieu en bâtimens nationaux. Et réciproquement, tout ce qui pourra légalement être exporté du Gd. Duché d'Oldenbourg par bâtimens oldenbourgeois, pourra également en être exporté par bâtimens grecs quelque soit leur destination, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissemens particuliers quelconques que si l'exportation avait lieu en bâtimens nationaux.

Art. 5.

Les hautes parties contractantes assurent chacune aux importations et exportations faites par les navires de l'autre toutes facultes d'entrepôts, toutes primes et remboursemens de droits qu'elles auraient assurés à ces importations ou exportations dans le cas qu'elles auraient été faites par les navires d'un état quelconque.

Art. 6.

Il est expressement entendu que les articles précédens, deux, trois, quatre et cinq ne sont point applicables à la navigation de côte ou de cabotage, c'est-à-dire au transport des produits ou marchandises chargées dans une place de débarquement avec destination pour une autre place de débarquement du même territoire; navigation que chacune des deux hautes parties contractantes se réserve.

Art. 7.

Chacune des deux hautes parties contractantes s'engage à ne donner dans ses achats, ou dans ceux qui seraient faits par des compagnies ou des agens agissant en son nom ou sous son autorité, aucune préférence aux importations faites par ses bâtimens ou par ceux d'une nation tierce sur celles faites dans les bâtimens de l'autre partie contractante.

Art. 8.

Sont considérés comme navires grecs et oldenbourgeois ceux qui navigueront et seront possédés conformément aux réglemens en viguer dans leur pays respectif.

Art 9.

Il ne pourra pas être établi dans les ports de la Grèce, sur les productions du sol ou de l'industrie du Gd. Duché d'Oldenbourg, aucune prohibition ou restriction d'importation ou d'exportation ni aucun droit de quelque espèce ou dénomination que ce soit, qu'autant que ces prohibitions, ces restictions et ces droits, seraient également établis sur les objets de la même nature provenant de toute autre contrée, pourvu que l'importation ou l exportation se fasse par les bâtimens grecs ou oldenbourgeois. Et, réciproquement, il ne pourra pas être établi dans les ports et autres places de débarquement situées au bord de la mer ou des rivières du Gd. Duché d'Oldenbourg sur les productions du sol ou de l'industrie de la Grèce, aucune prohibition ou restriction d'importation ou d'exportation, ni aucuns droits de quelque espèce ou dénomination que ce soit, qu'autant que ces prohibitions, ces restrictions, et ces droits, seraient également établis sur les objets de même nature, prove-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 8.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 4 Μαΐου.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας πρὸς τὸν Μεγαλειότατον Βασιλέα περὶ τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐτῶν 1836, 1837, 1838, 1839, 1840 καὶ 1841.

ΒΑΣΙΛΕΥ!

Ὑποβάλλω εὐσεβάστως ὑπ' ὄψιν Σου τοὺς ἀπολογισμοὺς τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας διὰ τὰ ἓξ παρελθόντα ἔτη. Δὲν τοὺς περιέλαβον ἅπαντας εἰς ἕνα μόνον πίνακα, καθότι ὁ προϋπολογισμὸς ἔλαβε κατὰ τὸ 1839 ἔτος διάφορόν τινα διάταξιν καὶ ἑπομένως τὰ κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη κεφάλαια καὶ ἄρθρα αὐτοῦ δὲν ἀντιστοιχοῦσιν ἀκριβῶς πρὸς τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν τριῶν προηγουμένων· ἀλλ' ἡ τροπολογία δὲν εἶναι τοσαύτη ὥστε νὰ μὴ ἦναι εὔκολος ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ σύγκρισις ἑκάστης δαπάνης καθ' ὅλα τὰ ἔτη.

Τὴν σύγκρισιν ταύτην ἐπιχειρῶν ἤδη κατὰ τὴν σειρὰν τῶν ἐν τῷ ὑπὸ στοιχ. Β. πίνακι κεφαλαίων καὶ ἄρθρων, δὲν θεωρῶ εὔλογον ν' ἀναχωρήσω ἀπὸ τῶν ἀπολογισμῶν τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, τῶν δημοσιευθέντων κατὰ τὸ 1836 καὶ πρὸς τούτους ν' ἀντιπαραθέσω τοὺς ἤδη συνταχθέντας, καθότι κατὰ μὲν τὰ ἔτη 1833 καὶ 1834 δὲν ὑπῆρχε παντάπασιν τὸ δικαστικὸν οἰκοδόμημα τοῦ ὁποίου ἡ συντήρησις προκαλεῖ σήμερον τὰς διαφόρους δαπάνας τοῦ προϋπολογισμοῦ μου, κατὰ δὲ τὸ 1835 ἔτος, ἂν καὶ ἐστυστήθησαν τὰ τακτικὰ δικαστήρια, αἱ πράξεις των ὅμως δὲν εἶχον λάβει τὴν ὁποίαν εἰς τὸ μετέπειτα παρατηροῦμεν ἀνάπτυξιν καὶ ἐκτὸς τούτου, ἡ συνοδεύουσα τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔτους ἐκείνου ἔκθεσις, βραχυλόγος καὶ περιληπτική, δὲν ἐξηγεῖ λεπτομερῶς ὅλους τοὺς ἀριθμούς, οὐδὲ διαλύει ὅλας τὰς ἀμφιβολίας.

Ὡς βάσιν ἄρα τῆς συγκριτικῆς μου ἐργασίας νομίζω καταλληλότερον νὰ λάβω αὐτὰ τὰ καταστατικὰ Διατάγματα ἀφ' ὧν ἀπορρέει τὸ ἀνάλωμα ἑκάστου κεφαλαίου, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα γενομένας τροπολογίας τῶν διαταγμάτων τούτων, ἐξηγῶν τὰς ἀλλοιώσεις τὰς ὁποίας ἔπαθον περὶ τὴν ἐφαρμογήν των, καὶ, ὅπου ἡ δαπάνη ποικίλλεται ἀπὸ τὰς κατὰ τὰ διάφορα ἔτη περιστάσεις αἵτινες πολλάκις οὐσιωδῶς συντελοῦσιν εἰς τὴν κατασκευήν της, ἐκθέτων καὶ αἰτιολογῶν τὰς περιστάσεις ταύτας· ἐπὶ δὲ τέλους θέλω παραβάλει τὸ σύνολον τῶν ἐξόδων μας μὲ τὰ ἔξοδα ἄλλων ἐθνῶν διὰ νὰ ἐξαχθῇ ἀπὸ τούτου τὸ συμπέρασμα ἂν ἡ δικαιοσύνη ἀναλίσκῃ πολλὰ χρήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ ὄχι.

Παρατηρῶ προπάντων ὅτι ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ τελευταίου ἔτους δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ συνταχθῇ πλήρης (1) καὶ ὅτι, ἐκτὸς τῶν δύο πρώτων, ὅλα τὰ λοιπὰ αὐτοῦ κεφάλαια εἶναι ἀτελῆ ἐντεῦθεν διὰ τὸ ἄδηλον τοῦ πραγματικοῦ αὐτῶν ὅρου, ἡ σύγκρισις συνήθως δὲν ὑπερβαίνει τὸ 1840 ἔτος.

---

(1) Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ χρῆσις παντὸς ἔτους διαρκεῖ καὶ μετὰ τὴν λῆξιν αὐτοῦ· ἡ ἀναγκαία αὕτη παράστασις, ἥτις κατὰ πρῶτον περιελάμβανεν τοὺς ἓξ μῆνας τοῦ ἑπομένου ἔτους, ἤδη δὲν λήγει εἰμὴ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἑπομένου τούτου ἔτους, ὥστε ἡ δαπάνη τοῦ 1841 ἔτους δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ περιληφθῇ ὁλόκληρος εἰς τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος πίνακα, συνταχθέντα κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ ε. ε.

Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

1. Προσωπικόν.

Ἄρχομαι ἀπὸ τοῦ πρώτου μέρους τοῦ πρώτου κεφαλαίου ἤτοι ἀπὸ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας. Εἰς τὸν πίνακα τῶν τριῶν πρώτων, τὸ μέρος τοῦτο διαιρεῖται εἰς δύο ἄρθρα, τὰς *τακτικὰς μισθοδοτήσεις* καὶ τὰς *ἐκτάκτους*. Εἰς τὸ δεύτερον τοῦτο ἄρθρον περιλαμβάνεται ἡ μισθοδοσία τοῦ δευτέρου ὑπουργικοῦ συμβούλου ὅστις, κατὰ τὸ καταστατικὸν διάταγμα, ὡς θέλει ἐξηγηθῆ κατωτέρω, ἔμελλε νὰ διατελῇ προσωρινῶς παρὰ τῇ Γραμματείᾳ· ἡ δὲ μισθοδοσία του εἶναι σημειωμένη κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη εἰς δραχμὰς 3600, ἐνῷ πραγματικῶς ἐλάμβανε τὸν ὁποῖον ὅλοι οἱ ὑπουργικοὶ σύμβουλοι μισθὸν, ἤτοι δραχ. 4,200, καθότι τὸ συμπλήρωμα τοῦ ποσοῦ τούτου περιελαμβάνετο τότε εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον. Ἤδη θέλω ὁμιλήσει περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας ὡς περὶ ἑνὸς μόνου ἄρθρου, καθότι εὐλόγως ἓν καὶ μόνον ἀποτελεῖ τὸν προϋπολογισμὸν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1839.

Κατὰ τὸ ἄρθρον πρῶτον τοῦ περὶ σχηματισμοῦ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 Βασ. Διατάγματος καὶ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1. τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) τοῦ αὐτοῦ ἔτους Βασ. Διατάγματος ὁρισθείσας μισθοδοσίας, ἡ δαπάνη τοῦ ἄρθρου τούτου ἔπρεπε νὰ συμποσοῦται ὡς ἑξῆς·

Μισθὸς τοῦ Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας, κατ' ἔτος δραχ.	12,000
Ἑνὸς ὑπουργικοῦ συμβούλου.	4,200
Ἑνὸς δευτέρου ὑπουργικοῦ συμβούλου ὅστις, κατὰ τὸ προαναφερθὲν καταστατικὸν Διάταγμα, ἔπρεπε νὰ διατελῇ παρὰ τῇ Γραμματείᾳ ἐνόσῳ διαρκοῦσιν αἱ νομοθετικαὶ ἐργασίαι.	4,200
Τριῶν ὑπουργικῶν Γραμματέων, ἀνὰ δραχ. 2,400 ἑκάστου κατ' ἔτος.	7,200
Τὸ ἐπιμίσθιον τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως (Τὸ ἐπιμίσθιον τοῦτο κατηργήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου (3 Αὐγούστου) 1838 Β. Διατάγματος). . .	300
Μισθὸς δύο γραφέων (ἡ μισθοδοσία τῶν γραφέων καὶ τῶν κλητόρων ἐπροσδιορίσθη δι' εἰδικοῦ Β. Διατάγματος λόγῳ 100 δραχμ. διὰ τοὺς πρώτους καὶ 60 διὰ τοὺς δευτέρους).	2,400
Ἑνὸς κλήτορος.	600
Τὸ ὅλον	30900

Τὸ πραγματικῶς δαπανηθὲν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ποσὸν κατὰ τὸ ἔτος 1836 ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 18,290 καὶ λεπ. 33 καὶ ἑπομένως εἶναι πολὺ κατώτερον τοῦ κανονικοῦ ποσοῦ, τοῦτο δὲ καθότι ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους ἐκείνου (Β. Διάταγμα τῆς 13 (25) Φεβρουαρίου 1836) ἀνατεθείσης τῆς διευθύνσεως τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα, ἔπαυσεν ἡ μισθοδοσία τοῦ Γραμματέως ἐπὶ μῆνας 10 καὶ 1/2· ἐκτὸς τούτου, ηὔξησαν τὴν μείωσιν ταύτην ἔτι μᾶλλον διαλείμματά τινα συμβάντα περὶ τὴν ἀναπλήρωσιν τῆς θέσεως ἑνὸς γραφέως καὶ ἑνὸς ὑπουργικοῦ γραμματέως αἵτινες εἶχον κενωθῆ ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἔτους ἐκείνου.

Κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος, τὸ ἄρθρ. τοῦτο συμποσοῦται εἰς δραχ. 26,105 καὶ λεπτὰ 46 καὶ εἶναι κατώτερον μὲν πάντοτε τοῦ κανονικοῦ ποσοῦ, ἀλλ' ἀνώτερον τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔτει δαπάνης, καθότι διὰ Β. Διατάγματος τῆς 13 (25) Ἀπριλίου 1837 ἡ Γραμματεία ἔλαβεν εἰδικὸν προϊστάμενον. Ἡ ὑπολειπομένη ὡς πρὸς τὸ 1836 αὔξησις ἐξηγεῖται ἀπὸ τὴν κατὰ τὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ χορηγήσεως προνομίου εἰς τοὺς ΚΚ. Κωνστ. Ῥοβέρτην καὶ Β. Βιλλεροᾶ διὰ τὴν κατασκευὴν Ζαχάρεως.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 6294 ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, χορηγοῦμεν εἰς τοὺς Κ. Κ. Κωνστ. Ῥοβέρτην καὶ Βροῦτον Βιλλεροᾶ προνόμιον διὰ τὴν κατασκευὴν ζαχάρεως ἀπὸ ἓν ἄλλο, παρὰ τὸ σεῦτλον, φυτὸν, τὸ ὁποῖον δὲν ἐχρησίμευσε μέχρι τοῦδε οὐδαμοῦ πρὸς τοῦτον τὸν σκοπόν. Ἡ περιγραφὴ τοῦ φυτοῦ τούτου θέλει παρακατατεθῇ ἐνσφράγιστος εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀπόδειξις, ἂν γεννηθῇ ἀμφισβήτησίς τις μετά τινος βιομηχάνου. Τὸ προνόμιον τοῦτο τελειώνει συγχρόνως μὲ τὸ εἰς τοὺς ἰδίους ἀπὸ τὴν 13 (25) Ἀπριλίου 1833 παραχωρηθὲν προνόμιον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 (25) Ἰουνίου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 28.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Νοεμβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ καταργήσεως τοῦ Διευθυντηρίου τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ ὁρίζομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἀπὸ 16 (28) Ὀκτωβρίου 1839 προσωρινὸν ὀργανικὸν Διάταγμα περὶ Διευθύνσεως τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν καὶ περὶ συστάσεως ἰδιαιτέρου Οἰκονομικοῦ συμβουλίου ἀκυροῦται.

Ἄρθρ. 2.

Τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας θέλει προΐστασθαι εἷς Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ὅστις θέλει ἐνεργεῖ κατὰ τὰς περὶ σχηματισμοῦ καὶ ἁρμοδιότητος τῶν Γραμματειῶν καὶ περὶ τῆς ἐντὸς αὐτῶν ὑπηρεσίας ἰσχυούσας διατάξεις τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 Ἡμετέρου Διατάγματος καὶ τῶν ἑπομένως ἐκδοθέντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ προεδρεύων τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον Ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Νοεμβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ,

---

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραιτήσεως τοῦ Κ. Γ. Κ. Τισαμενοῦ ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐγκρίνωμεν· καὶ ἐγκρίνομεν τὴν παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας Κ. Γ. Κ. Τισαμενοῦ αἰτηθεῖσαν παραίτησιν ἐκ τῆς θέσεως ταύτης, ἐκφράζοντες εἰς αὐτὸν τὴν Ἡμετέραν εὐαρέσκειαν διὰ τὸν ἀκάματον ζῆλον καὶ τὴν δραστηριότητα, τὴν ὁποίαν ἔδειξε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του ταύτης.

Ὁ προεδρεύων τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς ἐπιφορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Νοεμβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Ν. Σιλιβέργου, ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν τὸν Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν καὶ μέχρι τοῦδε πρόεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου Κύριον Ν. Σιλιβέργον, Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ προεδρεύων τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς ἐπιφορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Νοεμβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 29.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν γενομένων ὑπερβάσεων εἰς τὴν παραχώρησιν τῶν κατὰ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τοῦ Πειραιῶς οἰκοπέδων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1834

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀπαρίθμησιν τῶν εἰδῶν ἐξ ὧν ἦτο φορτωμένον τὸ πλοῖον, καὶ τὸ ὁποῖον δηλωτικὸν πρέπει ὁλόκληρον νὰ παρουσιάζηται εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ τόπου ἔνθα προσωρμίσθη τὸ πλοῖον. Δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι κάμμία πληρωμὴ διὰ τὸ μέρος τοῦ φορτίου, τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὸ πλοῖον ἀπερχόμενον, καὶ μεθ' οὗ δύναται νὰ διευθύνῃ τὸν πλοῦν του εἰς ἕτερον ἢ ἑτέρους λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ ὅλου φορτίου του, ἂν σύγκειται ἀπὸ εἴδη τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἐπιτρέπεται, πληρόνον τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα εἰσὶν ἐκεῖ ἐφαρμοστέα, ἢ δύναται καὶ ν' ἀπέλθῃ εἰς ὁποιανδήποτε ἄλλην Ἐπικράτειαν. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι τὰ δικαιώματα, φόροι ἢ βάρη ὁποιαδήποτε, ἐπιβαλλόμενα ἢ ἐπιβληθησόμενα εἰς τὰ σκάφη αὐτὰ, θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸν πρῶτον λιμένα ἔνθα ἠνοίχθη τὸ φορτίον τοῦ πλοίου ἢ ἀπεβιβάσθη ἓν μέρος αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲν δικαίωμα, φόρος ἢ βάρη τοιαῦτα δὲν θέλουν ζητεῖσθαι πάλιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, ὅπου τὰ εἰρημένα πλοῖα ἤθελον μετὰ ταῦτα εἰσέλθει παρεκτὸς ἂν ἤθελον ὑπόκεισθαι καὶ τὰ ἐπιχώρια εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις εἰς ἰδιά τινα δικαιώματα.

sur le manifeste qui contiendra l'énumération des effets dont le bâtiment était chargé, le quel manifeste devra être présenté en entier à la douane du lieu où le bâtiment aura abordé.—Il ne sera rien payé pour la partie de la cargaison que le bâtiment remportera, et avec la quelle il poura continuer sa route pour un ou plusieurs autres ports du même pays et y disposer du reste de sa cargaison si elle est composée d'objets dont l'importation est permise, en payant les droits qui y sont applicables, ou bien il pourra s'en aller dans tout autre pays. Il est cependant entendu que les droits, impôts ou charges quelconques qui sont ou seront payables pour les bâtimens mêmes, doivent être acquittés au premier port où ils rompraient le chargement ou en déchargeraient une partie; mais qu'aucuns droits, impôts ou charges pareils ne seront demandés de nouveau dans les ports du même pays où les dits bâtimens pourraient vouloir entrer après, à moins que les bâtimens nationaux ne soient sujets à quelques droits ultérieurs dans le même cas.

Ἄρθρ. 14.

Συμφωνεῖται ὅτι ἑκάστη τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων δύναται νὰ διατηρῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς ἑτέρας προξένους, ὑποπροξένους ἢ ἐμπορικοὺς πράκτορας, οἵτινες θέλουν ἀπολαμβάνει ἅπασαν τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀνήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των· ἐπιφυλάττονται ὅμως τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μὴν ἐπιτρέπωσι τὴν διανομὴν προξένου, ὑποπροξένου ἢ πράκτορος εἰς ἓν μέρος οἱονδήποτε τὸ ὁποῖον ἤθελον εὕρει εὔλογον νὰ ἐξαιρέσωσιν ἐπὶ τούτῳ.

Art. 11.

Chacune des hautes parties contractantes accorde à l'autre la faculté d'entretenir, dans ses ports et places de commerce, des Consuls, Vice-Consuls ou Agens Consulaires qui jouiront de toute la protection et recevront toute l'assistance nécessaire pour remplir dûment leurs fonctions. Mais elles se réservent la faculté de refuser la résidence d'un Consul, Vice-Consul ou Agent dans tel endroit qu'elles jugeront à propos d'en excepter.

Οἱ πρόξενοι ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ὦσι τακτικῶς διωρισμένοι ἀπὸ τὰς ἀμοιβαίας Κυβερνήσεις των καὶ ἀπολαύσαντες τὸ ἐκτελεστήριον ἐκείνης εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας θέλουν διαμένει, θέλουν ἀπολαύει διά τε ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των, προνόμια ἴσα μὲ τοὺς τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι ἂν τὰ προνόμια ταῦτα δὲν παρεχωρήθησαν εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη εἰμὴ ὑπὸ εἰδικούς τινας ὅρους, ἡ ἑτέρα τῶν συνομολογουσῶν Κυβερνήσεων δὲν δύναται ν' ἀπαιτῇ τὰ αὐτὰ εἰμὴ ἐκπληροῦσα τοὺς αὐτοὺς ὅρους. Ἐν τούτοις ῥητῶς διακηρύττεται ὅτι, ἐν περιπτώσει παρανόμου ἢ ἀνοικείου ἐκ μέρους αὐτῶν διαγωγῆς ὡς πρὸς τοὺς νόμους ἢ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ εἰρημένοι πρόξενοι, ὑποπρόξενοι ἢ ἐμπορικοὶ πράκτορες ἤθελον διαμένει, δύνανται νὰ στερηθῶσι τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκτελεῖν τὰ χρέη των κατὰ διαταγὴν τῆς προσβληθείσης Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει γνωστοποιεῖ εἰς τὴν ἑτέραν τοὺς ὑπαγορεύσαντας τὴν τοιαύτην ἀπόφασίν της λόγους. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τὰ ἀρχεῖα καὶ λοιπὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ προξενείου ἔγγραφα, δὲν θέλουν παντελῶς ἐξερευνᾶσθαι, ἀλλὰ θέλουν διατηρεῖσθαι ἐπιμελῶς ὑπὸ τὴν σφραγίδα τῶν προξένων, ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν πρακτόρων καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

Les Consuls de quelque classe qu'ils soient, dûment nommés par leurs gouvernemens respectifs, et après avoir obtenu l'Exéquatur de celui dans le territoire du quel ils doivent résider jouiront dans l'un et l'autre pays, tant dans leurs personnes que pour l'exercice de leurs fonctions, des privilèges dont y jouissent les Consuls des nations les plus favorisées. Il est pourtant entendu que si ces privilèges ne sont accordes aux autres nations que sous des conditions spéciales, le gouvernement respectif ne peut y prétendre qu'en remplissant ces mêmes conditions. Du reste il est expressément déclaré que dans le cas d'une conduite illégale ou impropre envers les lois ou le gouvernement du pays dans le quel les dits Consuls, Vice-Consuls ou Agens Consulaires résideraient, ils pourront être privés de l'exercice de leurs fonctions par le gouvernement offensé, qui fera connaître à l'autre ses motifs pour avoir agi ainsi. Bien entendu, cependant, que les archives et documens relatifs aux affaires du Consulat, seront à l'abri de toute recherche et devront être soigneusement conservés sous le scellé des Consuls, Vice-Consuls ou agens consulaires et de l'autorité de l'endroit où ils résideraient.

Οἱ πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ ἐμπορικοὶ πράκτορες, ἢ οἱ ἀνηκόντως ἐπιτετραμμένοι νὰ τοὺς ἀναπληρώσωσι, θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα, ὡς τοιοῦτοι, νὰ ἐκπληρῶσι χρέη δικαστῶν καὶ διαιτητῶν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἐπιβλέπουσι τὰ συμφέροντα, ἀναφυησομένας τυχὸν διενέξεις, χωρὶς νὰ δύνανται αἱ ἐγχώριοι ἀρχαὶ νὰ μεσολαβήσωσι, παρεκτὸς μόνον ἂν ἡ διαγωγὴ τῶν πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιάρχου ἤθελε διαταράξει τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἢ ἂν οἱ εἰρημένοι πρόξενοι, ὑποπρόξενοι ἢ

Les Consuls, Vice-Consuls et Agens Consulaires, ou ceux qui seraient dûment autorisés à les suppléer, auront le droit, comme tels, de servir de juges et d'arbitres dans les différens qui pourraient s'elever entre les capitaines et l'équipage des bâtimens de la Nation dont ils soignent les intérêts, sans que les autorités locales puissent y intervenir, à moins que la conduite des équipages ou des capitaines ne troublât

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πεντακοσίων δραχμῶν ποσότητα ἢ καὶ μέρος αὐτῆς οἱονδήποτε, δραχμὴν ἡμίσειαν.

Δὲν πληρόνεταί τι πλέον τῶν δραχμῶν πέντε διὰ τὰς ἐπέκεινα τῶν πεντακισχιλίων δραχμῶν ποσότητας.

2. Διὰ πᾶσαν προσημείωσιν, τὰ ὁποῖα καὶ διὰ τὴν ἐγγραφὴν ὑποθήκης τέλη.

3. Διὰ πᾶσαν τροπὴν προσημειώσεως εἰς ὑποθήκην, δραχμὴν μίαν.

4. Διὰ πᾶσαν καταχώρισιν ἀπαγορεύσεως ἢ σημειώσεως περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 64 καὶ 74 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου, δραχμὴν ἡμίσειαν.

5. Διὰ πᾶσαν ἐξάλειψιν ὑποθήκης δραχμὴν μίαν.

6. Διὰ τ' ἀντίγραφα, τὰς περιλήψεις καὶ τ' ἀποδεικτικὰ τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν Νόμον ὀφείλει νὰ δίδῃ, τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέλει τὰ γράφει.

Τῶν ἐν τοῖς πρώτοις πέντε ἀριθμοῖς τοῦ παρόντος ἄρθρου διαλαμβανομένων τελῶν αἱ πληρωμαὶ θέλουν πιστοποιεῖσθαι διὰ διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν, γραφομένων ἐπὶ ἀσήμου χάρτου, καὶ ὑπογραφομένων εἰς μὲν τὸ στέλεχος παρὰ τοῦ πληρόντος, εἰς δὲ τὸ γραμμάτιον παρὰ τοῦ λαμβάνοντος.

Ἄρθρ. 2.

Ἓν καὶ μόνον τέλος πληρόνεται ὅταν διὰ τὴν αὐτὴν πίστωσιν γίνωνται συγχρόνως παρὰ τῷ αὐτῷ ὑποθηκοφύλακι πράξεις ἐπὶ πολλῶν κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸν αὐτὸν ὀφειλέτην.

Δὲν πληρόνεταί τι διὰ τὰς σημειώσεις περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 3.

Ἀπαλλάττεται τῆς προκαταβολῆς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου διαλαμβανομένων τελῶν τὸ δημόσιον, ἐπιφυλαττομένου εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ ὀφειλέτου διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τέλους, τὸ ὁποῖον κηρύττεται εἰσπράξιμον ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 243 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ τύπον.

Ἀπαλλάττονται δὲ ὁριστικῶς παντὸς τέλους ὅλαι αἱ ὑποθηκικαὶ πράξεις ὅσαι κατὰ τὰ ἐδάφια 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου ἐνεργοῦνται ὑπὲρ τῆς ὑπάνδρου γυναικός, ὑπὲρ τῶν ἀνηλίκων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπηγορευμένων.

Ἄρθρ. 4.

Δύνανται νὰ διορίζωνται εἰδικοὶ ὑποθηκοφύλακες παντοῦ ὅπου διὰ τὴν πληθὺν τῶν ἐργασιῶν των οἱ εἰρηνοδίκαι ἀδυνατοῦν νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν διεξαγωγὴν καὶ ταύτης τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 5.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ἰουλίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ. Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐκλογῆς τῶν κατὰ τὰς νήσους Ὕδραν καὶ Σπέτσας δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ἀρχῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 4, τὸν τελευταῖον παράγραφον τοῦ ἄρθρου 5, καὶ τὸν γ'. παράγραφον τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1836 περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου, καθὼς καὶ τὸ ἄρθρον 65 τοῦ περὶ δήμων Νόμου· θεωροῦντες, ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν νήσων Ὕδρας καὶ Σπετζῶν ἐνασχολούμενοι ἐν γένει περὶ τὴν ναυτιλίαν, ἀποδημοῦσι συνήθως, καὶ ἐκ τούτου αἱ διὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν δημοτικῶν καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων συνελεύσεις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συγκροτῶνται εἰς τὰς νήσους ταύτας ἐκ τῶν δύω τρίτων τῶν ἐκλογέων κατὰ τὸ ἄρθρ. 71 τοῦ περὶ δήμων Νόμου· ἐπὶ τῇ προτάσει τῆ Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς.

Α'. Κατὰ τὰς νήσους Ὕδραν καὶ Σπέτσας θέλουν ἐγγράφεσθαι μὲν εἰς τοὺς ἐκλεκτικοὺς καταλόγους διὰ τὰς δημοτικὰς καὶ ἐπαρχιακὰς ἐκλογὰς ὅλοι οἱ ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ δήμων καὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμων, θεωρεῖται δὲ πλήρης ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλογέων διὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ὁσάκις παρευρεθῶσιν εἰς αὐτὰς καὶ ψηφοφορήσωσι τοὐλάχιστον τὰ δύω τρίτα τῶν παρόντων εἰς τὴν νῆσον ἐκλογέων.

Β'. Τὸ περὶ ἑκάστης ἐκλογῆς πρόγραμμα τοῦ δημάρχου πρέπει νὰ δημοσιεύεται τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς.

Γ'. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Ἰουλίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΕΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ, ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ μεγίστου ὅρου τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρ. 32 καὶ 34 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου, καθὼς καὶ τὸν ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) τ. ε. Νόμον περὶ διανομῆς ἐπαρχιακῶν φόρων· θέλοντες νὰ περιορίσωμεν τὰ ἔξοδα τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὰς ἀπαραιτήτους αὐτῶν χρείας· ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Προσδιορίζεται κατὰ μέγιστον ὅρον ὡς μέτρον τοῦ ἐπιβλητέου ἐπαρχιακοῦ φόρου πρὸς θεραπείαν τῶν τε ὑποχρεωτικῶν καὶ προαιρετικῶν ἐπαρχιακῶν ἐξόδων τῶν τριῶν συναμα ἐτῶν 1840, 1841, 1842, πέντε ἑκατοστά.

1) Τῶν ἀμέσων δημοσίων φόρων ἐπὶ τῶν ζώων, τῶν μελισσίων, τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.

2) Τοῦ ἐννάτου τῆς ὁλικῆς ἀξίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἐπιφερομένων τῶν ἀφαιρέσεων τῶν ὁρισθεισῶν διὰ τοῦ εἰρημένου ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) τ. ε. Νόμου.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ὡς βάσις τῆς ἀναλογίας εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων παρά τε τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων εἰς τοὺς δήμους καὶ παρὰ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων εἰς τοὺς φορολογουμένους θέλει λαμβάνεσθαι.

1) Τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῶν ἀμέσων δημοσίων φόρων ἐπὶ τῶν ζώων, μελισσίων, ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.

2) Τὸ ἔνατον τῆς ὁλικῆς ἀξίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἀφαιρουμένων ἐξ αὐτῆς τοῦ δεκάτου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἢ ἐνοικίου τόσον τοῦ δημοσίου καθὼς καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου (5 ἰουλίου) 1842.

ΟΘΩΝ.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ πιστοποιητικῶν τῶν δημάρχων περὶ τῶν πρὸς ἀπόκτησιν προικοδοτήσεως ἀπαιτουμένων ἰδιοτήτων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀνεβλήθη ἄχρι τοῦδε ἡ ἔκδοσις πολλῶν παραχωρητηρίων ἐγγράφων τῆς προικοδοτήσεως, ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν προικοδοτικῶν καταλόγων, καὶ θεωροῦντες ὅτι ἀρκοῦσι τὰ πιστοποιητικὰ τῶν δημάρχων περὶ τῶν πρὸς ἀπόκτησιν προικοδοτήσεως ἀπαιτουμένων ἰδιοτήτων· ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Αἱ κατὰ τὸν ἀπὸ ἀπὸ 26 Μαΐου (7 Ἰουνίου) 1835 Νόμον μέχρι τοῦδε γενόμεναι προικοδοτήσεις θέλουν ἔχει κῦρος, ἂν καὶ οἱ πλειοδόται δὲν περιέχωνται εἰς τοὺς διὰ τοῦ ἄρθρ. 7 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὡρισμένους προικοδοτικοὺς καταλόγους, ἀλλὰ βεβαιοῦνται μόνον διὰ τῶν ἐκδιδομένων ἀπὸ τοὺς ἀνήκοντας δημάρχους πιστοποιητικῶν αἱ παρὰ τοῦ Νόμου πρὸς ἀπόκτησιν προικοδοτήσεως ἀπαιτούμεναι ἰδιότητες αὐτῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ἐκτελέσει καὶ κοινοποιήσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουνίου (12 Ἰουλίου) 1842.

ΟΘΩΝ

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ταχυτέρας διεκπεραιώσεως εἰς τὰς δημοπρασίας τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῶν φορολογουμένων ταχυτέραν διεκπεραίωσιν εἰς τὰς δημοπρασίας τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 29 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καταστατικοῦ Διατάγματος, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰς ἑξῆς τροποποιήσεις εἰς τὸν περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἐφετεινὸν Νόμον.

Ἄρθρ. 1.

Αἱ δημοπρασίαι δύνανται νὰ ἐνεργῶνται καὶ πρὸ τῶν ἀπαιτουμένων ἀπὸ τὸν Νόμων πέντε ἡμερῶν μετὰ τὴν περὶ αὐτῶν γενομένην διακήρυξιν, ἥτις ἀρκεῖ νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ μέρος, ὅπου γίνεται ἡ δημοπρασία καὶ εἰς τὰ δημοπρατούμενα χωρία, ἀλλὰ τοιουτοτρόπως ὥστε νὰ λαμβάνωσιν ἐγκαίρως γνῶσιν οἱ κάτοικοι αὐτῶν περὶ τῶν ἐνεργουμένων δημοπρασιῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἡμέρα θέλει ὁρίζεσθαι πάντοτε ῥητῶς εἰς τὰς διακηρύξεις.

Ἄρθρ. 2.

Ἑκάστη δημοπρασία θέλει διαρκεῖ μίαν μόνην ἡμέραν κατὰ τὰς διὰ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἐφετεινοῦ Νόμου ὡρισμένας ὥρας.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία δύναται νὰ κοινοποιῇ τὸν παρ' αὐτῆς τεθέντα ἅπαξ, ἢ τροπολογηθέντα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ διαληφθέντος Νόμου, ἐλάχιστον ὅρον εἰς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἐπίτροπον, ὅστις ὀφείλει νὰ τὸν φυλάττῃ μυστικὸν μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας, γινομένης παρ' αὐτοῦ, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου, ἐὰν ἡ τελευταία προσφορὰ ἐφθασεν, ἢ ὑπερέβη τὸν ἐλάχιστον ὅρον.

Ἄρθρ. 4.

Αἱ ἐγκρίσεις τῶν δημοπρασιῶν δύνανται νὰ ἐκδίδωνται κατὰ τὰς παρὰ τοῦ Νόμου ὡρισμένας περιπτώσεις καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἀπὸ τὸ ἄρθρ. 17 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ἀπαιτουμένων πέντε ἡμερῶν.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ἰουλίου 1842.

ΟΘΩΝ.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἀντιμισθίας τῶν ὑποθηκοφυλάκων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες δίκαιον νὰ μὴ μένῃ τοῦ λοιποῦ, ὡς ἄχρι τοῦδε, ἐντελῶς ἄμισθος ἡ τῶν ἔργων τοῦ ὑποθηκοφύλακος ἐκπλήρωσις· παρατηρήσαντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ διορισθῶσιν ἐνιαχοῦ εἰδικοὶ πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ὑπάλληλοι· ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ὑποθηκοφύλαξ θέλει λαμβάνει.

1. Διὰ πᾶσαν ἐγγραφὴν ὑποθήκης μέχρι μὲν χιλίων δραχμῶν, δραχμὴν μίαν.

Ἀπὸ τῶν χιλίων δὲ μέχρι τῶν πεντακισχιλίων, ἀνὰ πᾶσαν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 15.

Ἐὰν τυχὸν τὸ δηλωτικὸν δὲν διαλαμβάνῃ τὸ εἶδος, τὴν ποιότητα καὶ ποσότητα (βάρος ἢ μέτρον) τῶν εἰς τὸ πλοῖον περιεχομένων ἐμπορευμάτων, χρεωσεῖ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης νὰ συντάττῃ καὶ παρουσιάζῃ εἰς τὸ ὑγειονομεῖον, ἐντὸς δεκαοκτὼ ὡρῶν ἀπὸ τῆς προσορμίσεώς του, ἀναπληρωτικὴν δήλωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν σημειοῦνται ὅλα τὰ ἐν τῷ δηλωτικῷ ἐλλείποντα προσόντα. Ἐὰν δὲ τὰ ἐμπορεύματα ἦναι διὰ λογαριασμὸν ἐμπόρων, καὶ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τυχὸν δὲν γνωρίζει ὅλα τὰ ἄνω ῥηθέντα προσόντα, τότε ἀρκεῖ νὰ ὁμολογήσῃ τοῦτο ἐνόρκως καὶ ἐγγράφως, καὶ σημειοῖ εἰς τὴν ἀναπληρωτικὴν δήλωσιν ὅσα ἐξ αὐτῶν γνωρίζει.

Περὶ τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διαλαμβανομένων ὑποχρεώσεων, ὀφείλει ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ ἐπισκεπτομένη πᾶν πλοῖον, τὸ πολὺ ἐντὸς δώδεκα ὡρῶν μετὰ τὴν προσόρμισίν του, νὰ εἰδοποιῇ ἑκάστοτε τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, καὶ τῷ ἐγχειρίζει ἔντυπον ἀναπληρωτικῆς δηλώσεως, διὰ νὰ ἐγγράφῃ εἰς αὐτὴν τὰ τυχὸν ἐλλείποντα ἀπὸ τὸ δηλωτικὸν προσόντα. Ὑπογράψας δὲ αὐτὴν ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης τὴν ἐγχειρίζει εἰς τὸν ὑγειονόμον.

Ἄρθρ. 16.

Πρὶν ἢ δοθῶσιν εἰς τὸ ὑγειονομεῖον τὸ δηλωτικὸν καὶ ἡ ἀναπληρωτικὴ δήλωσις, καθ' ἣν περίπτωσιν αὕτη ἀπαιτεῖται, τὸ πλοῖον δὲν συγχωρεῖται νὰ λάβῃ ἐλευθέραν κοινωνίαν. Ὁ ὑγειονόμος, ὅστις ἤθελε δώσει ἄδειαν ἐλευθέρας κοινωνίας, πρὶν ἢ λάβῃ τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δραχ. 50 — 200.

Ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, γενομένης ἐγκαίρως πρὸς αὐτὸν προσκλήσεως, ἀμελήσῃ νὰ παραδώσῃ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τὰ τελωνιακὰ ἔγγραφα, ὅσα, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 14 καὶ 15 ἀπαιτοῦνται, τὰ ἐν τῷ πλοίῳ εὑρισκόμενα ἐμπορεύματα, ὑποβάλλονται ὡς μὴ περιεχόμενα, ἐν δηλωτικῷ τινι, εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τετραπλοῦν τελώνιον, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ § ά. τοῦ ἑπομένου ἄρθρ. 19 τιμωρεῖται μὲ τὸ τετραπλοῦν τελώνιον τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὰ ἐμπορεύματα, ὁ δὲ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, καθ' ἣν περίπτωσιν μήτε τὸ δηλωτικὸν μήτε ἡ ἀναπληρωτικὴ δήλωσις περιέχουν ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, ἀμελήσει νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν πλοίαρχον τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων, ὑπόκειται εἰς πρόστιμον δρ. 50—200.

Ἄρθρ. 17.

Εἰς τὰ δηλωτικὰ πρέπει νὰ διαλαμβάνωνται ὅλα τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἐμπορεύματα, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν ὅσα φέρουσιν οἱ ναῦται, ἢ οἱ ἐπιβάται, δι' ἴδιον αὐτῶν λογαριασμόν· διὰ δὲ τὰς ζωοτροφίας καὶ ἐφόδια τῶν πλοίων, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ δώσῃ ἰδιαιτέραν σημείωσιν, ταὐτοχρόνως μὲ τὸ δηλωτικόν.

Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι, καθ' ὅσον τὰ ἐμπορεύματα περιέχονται εἰς δοχεῖα, κιβώτια, δέσμας, ἢ ἄλλα παρόμοια πρέπει τοὐλάχιστον νὰ σημειοῦνται τῶν τελευταίων τούτων οἱ ἀριθμοί, καὶ λοιπὰ συνήθη χαρακτηριστικὰ σημεῖα εἰς τὸ δηλωτικόν.

Ἄρθρ. 18.

Πᾶσα εἰσαγωγὴ τῶν, ὡς ζωοτροφιῶν ἢ ἐφοδίων τῶν πλοίων σημειωθέντων, ἀπαγορεύεται, ἂν καὶ ἤθελε ζητηθῇ ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους. Διὰ τὴν παράβασιν τῆς διατάξεως ταύτης ἡ προϊσταμένη τελωνιακὴ ἀρχὴ τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ τετραπλοῦν τοῦ τέλους, ὅσον ἤθελον φέρει αἱ μνησθεῖσαι ζωοτροφίαι ἢ τὰ ἐφόδια τῶν πλοίων. Ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης αἱ ζωοτροφίαι, ἢ τὰ ἐφόδια, ὅσα ὡς φθαρέντα ἢ παθόντα ἄλλην τινὰ παρομοίαν ἀλλοίωσιν, κατέστησαν ἄχρηστα πρὸς τὸν κύριον σκοπόν των, ὅτε ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης τοῦ πλοίου δύνανται νὰ λάβῃ τὴν ἄδειαν τῆς εἰσαγωγῆς, ἀφοῦ προηγουμένως ἡ τελωνιακὴ καὶ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ συντάξωσι πρωτόκολλον δι' οὗ νὰ βεβαιοῦται ἡ τοιαύτη βλάβη ἢ ἀλλοίωσις.

Ἄρθρ. 19.

Ἐὰν δὲ ἄλλα ἢ πλειότερα ἐμπορεύματα ἤθελον εὑρεθῇ ἐπὶ τοῦ πλοίου μὴ διαλαμβανόμενα εἰς τὸ δηλωτικὸν, ἢ τὴν ἀναπληρωτικὴν δήλωσιν, ἢ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν περὶ ζωοτροφιῶν καὶ ἐφοδίων τοῦ πλοίου σημείωσιν, ἐπιβάλλεται χρηματικὴ ποινὴ ἴση μὲ τὸ τετραπλοῦν τελώνιον. Ἐπίσης, ὅταν ἤθελον εὑρεθῇ ἐπὶ τοῦ πλοίου προσορμισθέντος εἰς δεύτερον ἢ τρίτον λιμένα, ἢ ὅρμον, ὅπου ὑπάρχει τελωνιακὴ ἀρχὴ τοῦ Βασιλείου, ἐμπορεύματα μὴ δηλωθέντα εἰς τὸν πρῶτον λιμένα ἢ ὅρμον ὅπου ἔρθασεν, ἐπιβάλλεται ποινὴ ἴση μὲ τὸ τετραπλοῦν τελώνιον, καθόσον δὲν ἀποδεικνύει, ὅτι τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα ἐφορτώθησαν μετέπειτα καὶ δὲν ἐπεβλήθη εἰσέτι ἡ προκειμένη ποινή.

Ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα εὑρευθῶσιν ὀλιγώτερα τῶν εἰς τὸ δηλωτικὸν ἢ τὴν ἀναπληρωτικὴν δήλωσιν διαλαμβανομένων, πληρόνεται χρηματικὴ ποινὴ ἴση μὲ τὸ ἁπλοῦν τελώνιον, τὸ ἀνάλογον εἰς τὰ ἐλλείποντα, θεωρούμενα αὐτὰ ὡς τῆς ἀρίστης ποιότητος. Ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα ἤθελον εἶσθαι καλητέρου εἴδους, ἢ καλητέρας ποιότητος τῆς εἰς τὸ δηλωτικὸν ἢ τὴν ἀναπληρωτικὴν δήλωσιν διαλαμβανομένης, ἐπιβάλλεται ὡς χρηματικὴ ποινὴ τὸ τετραπλοῦν τοῦ τέλους τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὸ περιπλέον τῆς ἀξίας. Ἐὰν δὲ τὸ εἶδος εἶναι κατωτέρας ἀξίας, ἢ ἡ πραγματικὴ ποιότητος εἶναι χειροτέρα τῆς δηλωθείσης, τότε ἐπιβάλλεται χρηματικὴ ποινὴ ἴση μὲ τὴν διαφορὰν τῆς ἀξίας τῶν τελευταίων τούτων, καθόσον ἡ διαφορὰ δὲν προῆλθεν ἀπὸ συμπεσοῦσαν φθοράν. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον διατασσόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς μόνον τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι, ὡς ἐκ τῶν ποινῶν τούτων τὰ ἐμπορεύματα δὲν ἀπαλλάττονται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νομίμου τελωνίου. Ὁσάκις ἡ ἐκφόρτωσις τῶν ἐμπορευμάτων τοῦ πλοίου δὲν πραγματοποιῆται ὁλόκληρος εἰς τὸν λιμένα, ὅπου ἀνεκαλύφθησαν αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀταξίαι, γίνονται εἰς τὰ δηλωτικὰ τῶν πλοίων αἱ ἀνήκουσαι σημειώσεις περὶ πάσης διαφορᾶς, ἥτις εὑρέθη μεταξὺ τοῦ δηλωτικοῦ καὶ τοῦ φορτίου.

Ἄρθρ. 20.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ τοῦ τετραπλοῦ τελωνίου ἐπιβάλλεται καὶ ὅταν ἐμπορεύματα ἀνήκοντα νὰ σημειωθῶσιν εἰς τὸ δηλωτικὸν ἢ τὴν ἀναπληρωτικὴν δήλωσιν, ἐσημειώθησαν εἰς τὴν περὶ ζωοτροφιῶν καὶ ἐφοδίων τῶν πλοίων σημείωσιν.

Ἄρθρ. 21.

Δὲν ὑποχρεοῦται ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης νὰ δηλώσῃ ὅσα εἴδη, κυρίως μὴ ἐμπορεύσιμα, φέρουν πρὸς χρῆσίν των ἐπιβαῖται ἐρχόμενοι ἀπὸ μέρη ὑποκείμενα εἰς κάθαρσιν ἢ ἀποστέλλονται δι' αὐτῶν πρὸς ἄλλους. Τῶν τοιούτων εἰδῶν ὑποχρεοῦται ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, ἐπὶ ποινῇ προστίμου δρ. 50 — 200 νὰ συντάξῃ ἀκριβῆ σημείωσιν καὶ νὰ παραδώσῃ αὐτὴν εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, διὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ καθαρτήριον εἰσόδου τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος εἰδῶν.

Ἄρθρ. 22.

Πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης εἰσάγων δι' ἴδιόν του λογαριασμόν, ἢ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν παρουσιάζεται παραλήπτης, εἴδη ὀγκώδη καὶ μικρᾶς ἀξίας, οἷον καυσόξυλα, ἄνθρακας, ὀπώρας καὶ τὰ τοιαῦτα, μὴ δυνάμενος δὲ νὰ δηλώσῃ μετ' ἀκριβείας τὸ ποσὸν (βάρος ἢ μέτρον) αὐτῶν, ὀφείλει νὰ φανερόνῃ τοῦτο ἐπὶ τοῦ δηλωτικοῦ ἢ τῆς ἀναπληρωτικῆς δηλώσεως, καὶ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν τελώνην νὰ διορίσῃ ὑπάλληλον νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἐκφόρτωσιν καὶ μέτρησιν, ἢ ζύγισιν αὐτῶν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῆς ἑβδομάδος συντάττει ἔκθεσιν, τὴν ὁποίαν καθυποβάλλει εἰς τὸ συμβούλιον.

Ἄρθρ. 26.

Ὁσάκις κωλύεται μέλος τακτικὸν τοῦ συμβουλίου, τὸ προσλαμβανόμενον ἀναπληρωτικὸν λαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ κωλυομένου, ἂν δὲ προσληφθῶσιν ἀμφότερα τὰ ἀναπληρωτικὰ μέλη, τότε τὸ προτιμώμενον εἰς τὴν τάξιν τῆς προσκλήσεως ἔχει τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ταμείου.

Ἄρθρ. 27.

Οἱ ἀναπληρωτικοὶ σύμβουλοι, ἐν ὅσῳ δὲν λαμβάνουν μέρος εἰς τὸ συμβούλιον, δύνανται νὰ διορισθοῦν τιμηταὶ (censeurs) ἢ καὶ εἰδικοὶ ἐπίτροποι τῆς Τραπέζης, εἰς πᾶσαν ὑπόθεσιν, καθ' ἣν ἡ Τράπεζα δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἀπ' εὐθείας.

Ἄρθρ. 28.

Ἡ Τράπεζα ἔχει δύο ταμεῖα, τὸ ἓν γενικὸν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐναποταμιεύονται, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ τὰ ἀποθεματικὰ κεφάλαια καὶ τραπεζικὰ γραμμάτια, τὸ ἕτερον ἡμερούσιον, εἰς τὸ ὁποῖον μεταφέρονται τὰ πρὸς καθημερινὴν χρῆσιν.

Ἄρθρ. 29.

Τὸ γενικὸν ἔχει τρεῖς κλεῖδας, ὧν μίαν κρατεῖ ὁ διευθυντὴς, ἄλλην ὁ Βασιλ. ἐπίτροπος καὶ τὴν τρίτην ὁ ἐπὶ τοῦ ταμείου εἰσηγητὴς σύμβουλος. Τὸ ἡμερούσιον ἔχει μόνον δύο, ὧν τὴν μίαν ἔχει ὁ ἐπὶ τοῦ ταμείου εἰσηγητὴς καὶ τὴν ἄλλην ὁ ταμίας.

Ἄρθρ. 30.

Τὸ γενικὸν ταμεῖον ἀνοίγεται κατὰ συνέπειαν ἀποφάσεως γενομένης ἐν τῷ συμβουλίῳ διὰ νὰ μεταφερθῶσι χρήματα ἢ πράγματα ἀπὸ αὐτὸ, ἢ διὰ νὰ εἰσαχθῶσι. Τὸ γενικὸν ταμεῖον ἐπιθεωρεῖται ἀνὰ τριμηνίαν ὑπὸ ὅλου τοῦ συμβουλίου, συντασσομένης ἐκθέσεως περὶ τῆς καταστάσεως καὶ ἀκριβείας του, καὶ ὑπογραφομένης παρὰ πάντων τῶν μελῶν καὶ τοῦ Βασιλ. ἐπιτρόπου.

Ἄρθρ. 31.

Τὸ ἡμερούσιον ταμεῖον μένει ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην τῶν ἐργασίμων ἡμερῶν μέχρι τῆς ἐπιθεωρήσεως.

Ἄρθρ. 32.

Ὁ ταμίας δέχεται καὶ ἐξαργυρόνει καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὴν 12 π. μ. μέχρι τῆς 2 μ. μ., τὰ παρουσιαζόμενα τραπεζικὰ γραμμάτια εἰς τὴν ὀνομαστικήν των ἀξίαν, ἀνακαλύψας δὲ παραποίησίν τινα, τὰ κατάσχει καὶ εἰδοποιεῖ ἀμέσως τὸν διευθυντὴν, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς 24 ὡρῶν νὰ κάμῃ τὴν καταμήνυσίν του εἰς τὸν εἰσαγγελέα. Ὁ ἴδιος δέχεται καὶ πληρόνει ὅσα χρήματα διαταχθῇ δι' ἐνταλμάτων, καὶ φυλάττει τὰ ἐντάλματα πρὸς ἔλεγχόν του.

Ἄρθρ. 33.

Ὁ ταμίας δίδει ἐγγύησιν εἰκοσιπέντε χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 34.

Ὁ δικηγόρος τῆς Τραπέζης θέλει παρευρίσκεται εἰς τὰς μερικὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου, ὁσάκις προσκαλεῖται διὰ νὰ γνωμοδοτῇ περὶ πάντων τῶν νομικῶν ἀντικειμένων, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ τράπεζα χρήζει τῆς ἐπιστήμης του. Ἡ γνωμοδότησίς του εἶναι ἔγγραφος καὶ ἐπισυνάπτεται εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως.

Πρὸς τούτοις δίδει ὁδηγίας εἰς τοὺς ἐπιφορτισμένους ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τὴν διεξαγωγὴν τῶν δικῶν τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρ. 35.

Ἡ Τράπεζα συντάττει τὰ συμβόλαιά της παρὰ συμβολαιογράφῳ διαμένοντι ἐντὸς ἢ πλησίον τοῦ καταστήματός της, διὰ νὰ μὴν ἀπασχολῆται ὁ διευθυντὴς ἀπὸ τὰς ἄλλας σπουδαίας ἐργασίας του.

Ἄρθρ. 36.

Ἡ σφραγὶς τῆς Τραπέζης φέρει ἐν τῷ μέσῳ τὰ παράσημα τῆς Κυβερνήσεως, γύρωθεν δὲ τὰς λέξεις «*Προνομιαία Ἐθνικὴ Τράπεζα*».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὰς χρηματικὰς ἐργασίας τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρ. 37.

Πᾶσα μετοχὴ σύγκειται ἀπὸ τὸ πρωτότυπον κεφάλαιον τῶν χιλίων δραχμῶν, καὶ ἀπὸ τὸ ἀνῆκον αὐτῇ μερίδιον ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

Ἄρθρ. 38.

Εἰς τὸν καταλογισμὸν τῶν παρ' αὐτῆς λαμβανομένων τόκων ἡ Τράπεζα λογίζει τὰς μονάδας καὶ τὰ κλάσματα ὡς δεκάδας, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸν καταλογισμὸν τῶν παρ' αὐτῆς πληρονομένων τόκων λογίζει τὰς μονάδας καὶ τὰ κλάσματα ὡς μὴ ὑπάρχοντα π. χ. Ἂν ἔχῃ νὰ λάβῃ τόκους διὰ δραχμὰς 545, ἢ διὰ δραχμὰς 540 75/100, ὑπολογίζει τὸν τόκον ἐπὶ δραχμῶν 550· Ἂν δὲ ἔχῃ νὰ πληρώσῃ τόκους διὰ δραχμὰς 545, ἢ δραχ. 540 75/00, ὑπολογίζει τὸν τόκον ἐπὶ μόνον δραχ. 540. Οἱ ὁρισμοὶ οὗτοι δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐτησίων τόκων τῶν μετοχῶν καὶ τοῦ χρεωλύτρου.

Ἄρθρ. 39.

Εἰς τὰς μετὰ τῆς Τραπέζης σχέσεις των οἱ μέτοχοι παρίστανται εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ τακτικοῦ καὶ νομίμου ἀντιπροσώπου των. Οἱ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος μέτοχοι θέλουν λαμβάνει τὸ ἀνῆκον μέρισμά των διὰ τραπεζίτου διοριζομένου παρὰ τῆς Διευθύνσεως ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην αὐτῆς. Δύναται ὅμως νὰ λαμβάνῃ ὁ μέτοχος τὸ μέρισμά του ἂν θέλῃ καὶ ἀπ' εὐθείας διὰ συναλλαγματικῶν του πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Τραπέζης.

Ἡ προθεσμία τῶν συναλλαγματικῶν τούτων δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἶναι βραχυτέρα τῶν 21 ἡμερῶν ὄψεως.

Ἄρθρ. 40.

Ἐν ὅσῳ δὲν γείνῃ αὔξησις τῶν κεφαλαίων τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) τ. ε. περὶ συστάσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης νόμου, ἡ Τράπεζα δὲν θέλει δανείζει εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον ἐπὶ ὑποθήκῃ ἢ ἐνεχύρῳ πλέον τῶν 50,000 δραχμῶν, οὔτε πλέον τῶν 40,000 εἰς προεξοφλήσεις.

Ἡ Τράπεζα δὲν δίδει δάνειον μικρότερον τῶν 500 δραχμῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ ἢ ἐνεχύρῳ, οὔτε προεξοφλεῖ συναλλαγματικὴν κατωτέραν τῶν 300 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 41.

Εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ εἰργασμένου ἢ ἀκατεργάστου χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἡ Τράπεζα θέλει ἐκπίπτει 10 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀξίας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 42.

Εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἐν ταῖς ἐξωτερικαῖς συναλλαγματικαῖς ἀναφερομένων νομισμάτων ἡ Τράπεζα ἔχει βάσιν τὸν νομισματικὸν πίνακα, τὸν ὁποῖον ἀκολουθοῦσι τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους· ὅθεν πᾶσα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς ὠφέλεια τῆς ἐπικαταλλαγῆς (aggio) εἶναι εἰς ὄφελος τῆς τραπέζης.

Ἄρθρ. 43.

Ἡ Τράπεζα προεξοφλεῖ μὲ τὸν κανονισμένον τόκον· ἀλλ' ὅταν ἡ προθεσμία τῆς συναλλαγματικῆς ἢ τοῦ γραμματίου εἶναι κατωτέρα τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν, πληρόνεται προμήθεια 1/5 τοῖς 0/0.

Ἄρθρ. 44.

Ὁσάκις ἡ Διεύθυνσις ἀποφασίσῃ ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων μεταβολὰς τοῦ τόκου ἐντὸς τῶν παρὰ τοῦ νόμου κανονισμένων ὅρων, ὀφείλει νὰ τὸ προειδοποιήσῃ διὰ τῶν ἐφημερίδων.

Τὰ ἀποθεματικὰ κεφάλαια προσδιορίζονται κατὰ προτίμησιν διὰ δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

3. Οἱ ἰδιαίτεροι οὗτοι εἰσπράκτορες, θέλουν τεθῆ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν διοικητικῶν ἢ ἐπιτροπικῶν ταμιῶν, εἰς τοὺς ὁποίους θέλουν παραδίδει τὰ συναζόμενα χρήματα εἰς προθεσμίας καὶ ποσότητας ὁρισθησομένας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

4. Οἱ ὡς ἀνωτέρω εἰσπράκτορες παραλαμβάνοντες παρὰ τῶν ἁρμοδίων ταμιῶν τοὺς ὀνομαστικοὺς καταλόγους, θέλουν μεταβαίνει εἰς τὰς πόλεις καὶ χωρία, ὅπου ὑπάρχουν οἱ φορολογούμενοι ὀφειλέται, καὶ προσκαλεῖ τούτους διὰ προσηκόντως δημοσιευθησομένης τοιχοκολλήσεως καὶ δημοσίας διακηρύξεως, νὰ πληρώσωσι τοὺς φόρους των, ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ Νόμου ἀπὸ 14 (26) Ἰουνίου 1837 ὡρισμένης προθεσμίας τῶν τριῶν ἡμερῶν.

5. Οἱ εἰσπράκτορες, θέλουν συμμορφωθῆ ἀκριβῶς μὲ τὰς ἐκδοθησομένας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ὁδηγίας περὶ τῆς λογιστικῆς τάξεως, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ τηρήτωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των, ἐκδίδοντες διπλότυπα ἀποδεικτικὰ εἰς τοὺς φορολογουμένους.

6. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος δὲν δύναται ὡς ἀγράμματος νὰ ὑπογράψῃ τὸ στέλεχος τοῦ διπλοτύπου βιβλίου ἀντ' αὐτοῦ, θέλουσιν ὑπογράψει δύο μάρτυρες ἐκλεγόμενοι παρὰ τοῦ ἰδίου, δύναται δ' ἐκτὸς τούτου νὰ προσλάβῃ καὶ ἄλλους μάρτυρας εἰδότας ἢ μὴ εἰδότας γράμματα πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον ἐπλήρωσεν εἰς τὸν εἰσπράκτορα. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος δὲν φέρῃ μάρτυρας διὰ νὰ ὑπογράψωσιν ἀντ' αὐτοῦ ὁ εἰσπράκτωρ προσκαλεῖ δύο ἐπὶ τούτῳ, ἐξ ὧν ὁ εἷς πρέπει νὰ ἦναι ὁ ἐφημέριος τοῦ τόπου, ἂν εὑρίσκεται ἐκεῖ. Ἐὰν εἷς μόνος μάρτυς εὑρεθῆ εἰδὼς γράμματα, ἀντὶ τοῦ δευτέρου, θέλουν προσληφθῆ κατ' ἀμφοτέρας τὰς προμνησθείσας περιπτώσεις δύο μάρτυρες ἀγράμματοι.

7. Πᾶσα παράνομος φορολογία ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλη κατάπίεσις ἐκ μέρους τοῦ εἰσπράκτορος, θέλει τιμωρεῖσθαι συμφώνως μὲ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

8. Ἡ ἀντιμισθία τῶν κατὰ τ' ἄρθρα 1 καὶ 2 εἰσπρακτόρων, θέλει πληρωθῆ ἐπὶ τῇ βάσει ποσοστοῦ προσδιορισθησομένου παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθέντος Διατάγματος.

9. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῆ πρὸς τούτοις καθ' ὅλα τὰ χωρία καὶ τὰς πόλεις συγχρόνως μὲ τὴν περὶ πληρωμῆς πρόσκλησιν τοῦ εἰσπράκτορος, ἐπιμελείᾳ τῶν Δημάρχων καὶ εἰδικῶν παρέδρων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Δεκεμβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκαθιδρύσεως Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ συστάσεως Γενικοῦ Λογιστηρίου Ἡμέτερον Διάταγμα τῆς 17 (29) Σεπτεμβρίου

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον καθιδρύεται τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου τοῦ προσεγγίζοντος ἔτους 1843· ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας μετασχηματίζεται τὸ Γενικὸν Ταμεῖον εἰς Κεντρικόν, καταργεῖται τὸ Διοικητικὸν Ἀττικῆς συγχωνευόμενον εἰς τὸ Κεντρικὸν καὶ παύει τὸ ἰδιαίτερον ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

2. Ὁ Γενικὸς ταμίας, ὁ ταμίας ὁ ἐκκλησιαστικὸς καὶ ὁ τῆς Διοικήσεως Ἀττικῆς θέλουν ἐξακολουθήσει μολαταῦτα τὰς γραφικὰς ἐργασίας των διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς συγκέντρωσιν τῆς μέχρι 31 τοῦ ἐνεστῶτος ληψοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων ταμιῶν, τὴν κλεῖσιν τῶν βιβλίων καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν λογαριασμῶν τῆς διαχειρίσεώς των εἰς τὸ Συνέδριον.

3. Τὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου θέλουν κανονισθῆ προσωρινῶς παρὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐσοῦ ἀποπερατωθῶσι καὶ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν οἱ εἰδικοὶ κανονισμοί, τῶν ὁποίων ἡ σύνταξις ἀνατίθεται εἰς τὴν διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 16 (28) Ἀπριλίου ε. ε. συσταθεῖσαν ἐπιτροπήν.

4. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1842 (4 Ἰανουαρ. 1843).

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομιῶν Γραμματεὺς
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ βαθμοῦ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, τοῦ Κεντρικοῦ ταμία καὶ ὑποταμία.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ συστάσεως Γενικοῦ Λογιστηρίου Ἡμέτερον Διάταγμα τῆς 17 (29) Σεπτεμβρίου ε. ε. ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2. Ὁ Κεντρικὸς ταμίας βαθμὸν ὑπουργικοῦ Συμβούλου καὶ μισθὸν τετρακοσίων ἀρ. 400 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

3. Ὁ ὑποταμίας βαθμὸν παρέδρου ὑπουργικοῦ καὶ μισθὸν μηνιαῖον διακοσίων πεντήκοντα ἀρ. 250 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

4. Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1842 (4 Ἰανουαρ. 1843.)

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τελωνείων καὶ τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ.

§. 2. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τελωνείων καὶ αἱ ἀποδοχαί του κανονίζονται ὡς ἑφεξῆς.

Α'. Ἐπιθεωρηταί.

1. Ἐπιθεωρητὴς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν 300 καὶ ἐπὶ λόγῳ ἀποζημιώσεως ἐξόδων διὰ τὴν περιοδείαν του, διὰ τὴν διὰ ξηρᾶς ὁδοιπορίαν μίαν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν τὸ μυριόμετρον (τὰς δύο ὥρας) διὰ τὴν διὰ θαλάσσης θέλει λαμβάνει, ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ πλοιάρχου, τὸν ναῦλον, ὅσον ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἤθελεν ἐγκρίνει· δι' *ενοίκιον καὶ λοιπὰ ἔξοδα*, εἰς Σύραν, Πάτρας καὶ Πειραιᾶ ἀνὰ τρεῖς καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν τὴν ἡμέραν· δι' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη ἀνὰ δύω δραχμὰς τὴν ἡμέραν.

Β'. Τελωνεῖα.

Α'.	τάξεως	1	ἐπιστάτης μὲ μηνιαῖον μισθὸν		δρ.	220
	»	1	ἐλεγκτὴς	»	»	200
	»	1	γραμματεὺς	»	»	120
	»	2	ὑπογραμματεῖς ἀνὰ	»	»	60
	»	1	ἀρχιφύλαξ	»	»	80
Β'.	»	1	ἐπιστάτης	»	»	170
	»	1	ἐλεγκτὴς καὶ ἐνταυτῷ γραμματεὺς		»	150
	»	1	ἀρχιφύλαξ	»	»	70
Γ'.	»	1	ἐπιστάτης	»	»	140
	»	1	ἐλεγκτὴς καὶ ἐνταυτῷ γραμματεὺς		»	120
	»	1	ἀρχιφύλαξ	»	»	60

Γ'. Ὑποτελωνεῖα.

Α'.	»	1	ἐπιστάτης	»	»	120
Β'.	»	1	ἐπιστάτης	»	»	100
Γ'.	»	1	ἐπιστάτης	»	»	80

Δ'. Τελωνιακοὶ σταθμοί.

1	σταθμάρχης			»	»	70

Ε'. Φυλακεῖα.

1	φύλαξ			»	»	50

§. 3. Εἰς τὰ τελωνεῖα καὶ ὑποτελωνεῖα θέλουν διορισθῆ καὶ τελωνιακοὶ φύλακες τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁποίων προσδιορίζει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, ὁ δὲ μισθὸς αὐτῶν προσδιορίζεται μηνιαίως ἀνὰ δραχ. 30 ἕως 50.

§. 4. Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα δι' ὧν συγχωρεῖται ἡ εἰσαγωγὴ ξένων προϊόντων προστίθεται εἷς βοηθὸς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δρ. 60 εἰς τὸν ὁποῖον ἀνατίθενται καὶ τὰ χρέη τοῦ ἐλεγκτοῦ.

§. 5. Ὅπου ὑπάρχουν ἀποταμιευτικὰ καταστήματα, ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου ἔχει ἐνταυτῷ τὴν ἐπιστασίαν καὶ τούτων. Ἐὰν δὲ δὲν ἐπαρκῇ εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὑπηρεσίας, διορίζεται ἰδιαίτερος ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 140.

§. 6. Διὰ τὴν πληθὺν τῶν ἐργασιῶν τοῦ τελωνείου καὶ τῆς διαμετακομίσεως Σύρας, ἐκτὸς τοῦ διαληφθέντος προσωπικοῦ, διορίζονται.

2	γραμματεῖς Β'. τάξεως		μὲ μηνιαῖον μισθὸν		δρ.	120
1	» γ'.	»		»	»	100
1	εἰσπράκτωρ			»	»	120
1	ὑπελεγκτὴς			»	»	140
1	γραμματεὺς Β'.	»	τῆς διαμετακομίσεως		»	120
1	» γ'.	»		»	»	100
1	ἐπιστάτης ἀποθηκῶν			»	»	110
7	ὑποεπιστάται			»	»	70
4	ὑπογραμματεῖς Β'.	»		»	»	60

ἐκ τῶν ὁποίων οἱ δύο διαμένουν, ὁ εἷς παρὰ τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ καὶ ὁ ἕτερος παρὰ τῷ ὑγειονομείῳ.

Τὸ τακτικὸν προσωπικὸν τοῦ αὐτοῦ τελωνείου λαμβάνει τὰ ἑξῆς ἐπιμίσθια κατὰ μῆνα·

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου	Δραχ.	60
Ὁ ἀ. γραμματεὺς	»	20
Ὁ ἐλεγκτὴς	»	40
Ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως	»	40

§. 7. Διὰ τὴν γραφικὴν ὕλην (πλὴν τῶν ἐντύπων βιβλίων καὶ γραμματίων, τὰ ὁποῖα χορηγοῦνται παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας) διὰ θέρμασμα, φῶτα, κάθαρσιν καὶ παρόμοια προσδιορίζονται εἰς ἕκαστον τελωνιακὸν κατάστημα αἱ ἑξῆς μηνιαῖαι ἐπιχορηγήσεις, περὶ τῆς χρήσεως τῶν ὁποίων δὲν ἀποδίδεται λογαριασμός.

Εἰς τὰ τελωνεῖα Α'. τάξεως (συμπεριλαμβανομένου τοῦ καταστήματος τῆς διαμετακομίσεως)	Δραχ.	50
(Ἐξαιρετικῶς δὲ εἰς τὸ τῆς Σύρας)	»	120
Εἰς τὰ τελωνεῖα Β'. τάξεως	»	30
Εἰς τὰ τελωνεῖα Γ'. »	»	20
Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα Α'. »	»	10
Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα Β'. »	»	8
Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα Γ'. »	»	6
Εἰς τοὺς τελωνιακοὺς σταθμοὺς	»	4

Τὰ δὲ λοιπὰ ἔξοδα ἐνοίκιον γραφείου, ἐπίπλων, μετακομίσεως ἐγγράφων καὶ χρημάτων, ταχυδρομικὰ ἔξοδα καὶ λοιπὰ θέλουν ἐκκαθαρίζεσθαι καὶ ἀπολογίζεσθαι ἰδιαιτέρως.

Ἡ μισθοδοσία αὕτη θέλει ἀρχίσει ἀπὸ 1 Ἰουλίου τ. ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ βαθμολογίας τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων καὶ περὶ διορισμοῦ αὐτῶν.

§. 8. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν τελωνείων ἔχουσι βαθμὸν ὑπουργικοῦ παρέδρου. Οἱ ἐπιστάται τῶν τελωνείων, οἱ μὲν τῆς ἀ. τάξεως ἔχουσι βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως ἀ. τάξεως, καὶ προηγοῦνται αὐτῶν· οἱ δὲ τῆς β'. καὶ γ'. τάξεως ὑπουργικοῦ γραμματέως β'. τάξεως· ἀλλ' οἱ μὲν β'. τάξεως ἐπιστάται προηγοῦνται αὐτῶν, οἱ δὲ τῆς γ'. ἔπονται. Οἱ ἐλεγκταὶ τῶν τελωνείων ἔχουν βαθμόν, οἱ μὲν τῆς ἀ. τάξεως ὑπουργικοῦ γραμματέως ἀ. τάξεως· οἱ δὲ τῆς β'. καὶ γ'. ὑπουργικοῦ γραμματέως β'. τάξεως, ἀλλ' ἔπονται αὐτῶν. Οἱ ἐπὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπιστάται ὑπουργικοῦ γραμματέως β'. τάξεως καὶ ἔπονται αὐτῶν. Οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ὑποεπιστάται ἔπονται τῶν ἐλεγκτῶν καὶ τῶν ἐπὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπιστατῶν.

Μεταξὺ των βαθμολογοῦνται, καθ' ὅσον δὲν ὡρίσθη ῥητῶς ἄλλως πως κατὰ τὰς μισθοδοσίας.

§. 9. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ὑπόκεινται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν. Οἱ ἐπιστάται προΐστανται ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ τελωνείου καὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτὸ ὑποτελωνείων, σταθμῶν καὶ φυλακείων, καὶ ὑπόκεινται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, πρὸς τὴν ὁποίαν καὶ ἀναφέρονται ἀμέσως· ὀφείλουν ὅμως νὰ δέχωνται καὶ ἐκτελῶσι τὰς ὁδηγίας τῶν ἐν περιοδείᾳ ἐπιθεωρητῶν, καὶ νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὰς διαταγὰς αὐτῶν.

Τὰ ὑποτελωνεῖα ὑπόκεινται εἰς τὸ τελωνεῖον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ὑπάγονται, λαμβάνουσι παρ' αὐτοῦ διαταγὰς καὶ πρὸς αὐτὸ ἀναφέρονται.

Ὡσαύτως εἰς τὸ τελωνεῖον ὑπόκεινται καὶ πρὸς αὐτὸ ἀναφέρονται οἱ σταθμοὶ καὶ τὰ φυλακεῖα, ἐκτὸς, ἐὰν δι' εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας ἀνατεθῇ κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἡ ἐπιτήρησις αὐτῶν εἴς τι ὑποτελωνεῖον εἰς τὸ ὁποῖον τότε ὑπόκεινται ἀμέσως.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐτέθησαν τὸ πρῶτον εἰς ἀποταμιευτικὸν κατάστημα· ἐὰν δὲ περιέχωνται εἰς δοχεῖα ἐπιδεκτικὰ σφραγίσεως σφραγίζονται ἀπὸ τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν.

Ἄρθρ. 86.

Ὅταν φθάσωσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, ὀφείλουν ὁ ἐπιστάτης τοῦ ἐκεῖ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος καὶ ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ νὰ παρατηρήσωσι τὰς σφραγίδας καὶ τὰ δοχεῖα, ἂν ἦναι εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε δὲν ὑπάρχει ὑπόνοια ἀφαιρέσεως, νὰ ἐξετάσωσι τὰ ἐμπορεύματα εἴτε σφραγισμένα εἶναι, εἴτε μὴ, καὶ παραβάλλωσιν αὐτὰ μὲ τὸ διαβατήριον, καὶ, ἐὰν εὑρεθῶσι σύμφωνα μὲ αὐτὸ, ἐκδίδουσιν ἀπόδειξιν τῆς νέας ἀποταμιεύσεως, τὴν ὁποίαν προσυπογράφουσιν ἀμφότεροι, καὶ τὴν ὁποίαν ὁ ἔμπορος παρουσιάζει εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ καταστήματος ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶχε λάβει τὰ ἐμπορεύματα, καὶ οὕτω λύεται ἡ τὴν ὁποίαν εἶχε δώσει ἐγγύησις· ἐὰν δὲ ἀπεναντίας τὰ ἐμπορεύματα δὲν συμφωνοῦν μὲ τὸ διαβατήριον, τὰ ἐλλείποντα, θεωρούμενα ὡς τοιαῦτα, καὶ τὰ ἐν τῷ διαβατηρίῳ ὡς ἄλλου εἴδους ἢ ποιότητος σημειούμενα ἐμπορεύματα, ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἁπλοῦν τελώνιον τῆς εἰσαγωγῆς, ἐὰν εἰδοποιήθη ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως ἢ ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ περὶ τῆς ἐλλείψεως ταύτης πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ ἐξέτασις τοῦ φορτίου· ἄλλως ὑποβάλλονται εἰς ὀκταπλοῦν τελώνιον· ὅσα δὲ ἐμπορεύματα ἤθελον εὑρεθῇ ἄλλα παρὰ τὰ ἐν τῷ διαβατηρίῳ διαλαμβανόμενα, ὑποβάλλονται εἰς ὀκταπλοῦν ἐξαγωγικὸν τελώνιον· μόνα τὰ διὰ τὰ ἐλλείποντα ἐμπορεύματα τυχὸν πληρωθησόμενα τέλη ἐπιβαρύνουσι τὴν περὶ μετακομίσεως τῶν ἐμπορευμάτων δοθεῖσαν ἐγγύησιν.

Ἄρθρ. 87.

Ἐὰν, ἀντὶ νὰ θέσῃ πάλιν τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα τοῦ τόπου, ὅπου τὰ μετέφερε, προτιμᾷ ὁ ἔμπορος νὰ τὰ εἰσάξῃ ἀμέσως πρὸς ἀνάλωσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους, πληρόνει τὸ κανονισμένον τελώνιον εἰσαγωγῆς, καὶ λαμβάνων τὸ σύνηθες διπλότυπον ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς, φέρει αὐτὸ εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα, ὅπου εἶχε δώσει ἐγγύησιν, ἥτις τοιουτοτρόπως λύεται.

Ἄρθρ. 88.

Ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν δὲν παρουσιάσῃ ἢ ἀπόδειξιν τῆς ἀποταμιεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τόπου, ὅπου μετεφέρθησαν ταῦτα, ἢ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ τῆς εἰσαγωγῆς τελωνίου, ὑποχρεοῦται ὁ ἔμπορος ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ νὰ πληρώσῃ τὸ τελώνιον τῆς εἰσαγωγῆς.

Ἄρθρ. 89.

Ἐὰν ἐν διαστήματι τριῶν ἄλλων μηνῶν φέρῃ ὁ ἔμπορος τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπαιτουμένην ἀπόδειξιν καὶ προσαγάγῃ πρὸς τούτοις ἀξιοπίστους ἀποδείξεις περὶ τῶν ἐξ ἀνωτέρας δυνάμεως περιστατικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐμποδίσθη νὰ τὴν φέρῃ ἐμπροθέσμως, ἀποδίδεται εἰς αὐτὸν τὸ πληρωθὲν τέλος.

Ἄρθρ. 90.

Λογίζεται πάντοτε ὑπὲρ τοῦ ἐμπόρου τὸ ὑπόλοιπον τοῦ χρόνου, τὸ ὁποῖον τυχὸν μένει πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τετραμηνίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἤδη προεπλήρωσε τὸ δικαίωμα, καὶ ἐντὸς τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἀπὸ ἓν εἰς ἄλλο ἀποταμιευτικὸν κατάστημα διαμετακόμισις τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἡ δὲ νέα τετραμηνία ἀρχίζει εἰς τὸ νέον κατάστημα ἀφ' ἧς ἡμέρας συμπληρωθῇ ἡ πρώτη.

Ἄρθρ. 91.

Ὁσάκις ἐμπορεύματα ἐξάγωνται ἐκ τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος διὰ θαλάσσης πρὸς ὁποιονδήποτε σκοπὸν, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἐξαγωγῆς ἐν γένει διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Πρὸς τούτοις ὀφείλει ὁ ἔμπορος νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν ἓν ἀντίτυπον τοῦ φορτικοῦ (polizza di carico) ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν πλοίαρχον, ὅστις παρέλαβε τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὸ πλοῖόν του· τὸ ἔγγραφον τοῦτο θεωρηθὲν ἀπὸ τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν παραδίδεται εἰς τὸν τῆς διαμετακομίσεως ἐπιστάτην, ὡς ἀναγόμενον εἰς τὰ δικαιολογητικὰ τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 92.

Ὅταν ἔμπορος θελήσῃ νὰ εἰσάξῃ πρὸς κατανάλωσιν ὅλα τὰ εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα εὑρισκόμενα ἐμπορεύματα, ἢ μέρος αὐτῶν, χρεωστεῖ νὰ κάμῃ τὴν αἴτησίν του ἐγγράφως, σημειῶν λεπτομερῶς τὰ εἴδη, τὸ ποιὸν καὶ ποσὸν αὐτῶν (βάρος ἢ μέτρον)· ἡ αἴτησις αὕτη γίνεται πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, καὶ οὗτος τὴν διευθύνει πρὸς τὸν τοῦ καταστήματος τῆς ἀποταμιεύσεως, συνεννοούμενοι δὲ ἀμφότεροι δίδουν τὴν ἄδειαν ἐπιτηροῦντες διὰ νὰ ἐξαχθῶσι μόνον τὰ ζητούμενα ἐμπορεύματα, περὶ τῶν ὁποίων γίνονται αἱ ἀνήκουσαι ἐγγραφαὶ εἰς τὰ ἀρμόδια βιβλία καὶ τοῦ καταστήματος τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς.

Β'. Διαμετακόμισις.

Ἄρθ. 93.

Συγχωρεῖται διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους διαμετακόμισις ξένων ἐμπορευμάτων δι' ὅλων τῶν τελωνείων καὶ ὑποτελωνείων εἰς τὰ ὁποῖα ἐπιτρέπει ὁ παρὼν Νόμος τὴν εἰσαγωγὴν ξένων ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρ. 94.

Ὅστις θέλει κάμει χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς διαμετακομίσεως, δίδει εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν διασάφησιν τῶν διακομισθησομένων ἐμπορευμάτων κατὰ τὸ Ἄρθρ. 78. Πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῆς διασαφήσεως τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρ. 79· ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ ἔχει καὶ ἐνταῦθα τὰ διὰ τοῦ ἄρθρ. 36 τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβεβλημένα εἰς αὐτὴν καθήκοντα.

Ἄρθρ. 95.

Ὅταν τὰ ἐμπορεύματα εἰσάγωνται πρὸς διαμετακόμισιν, ἐφοδιάζεται ὁ ἔμπορος κατὰ τὸ ἄρθρ. 85 μὲ διαβατήριον περιέχον λεπτομερῆ σημείωσιν τῶν μεταφερομένων εἰδῶν, τὰ ὁποῖα, ἂν ἦναι ἐπιδεκτικὰ σφραγίσεως, σφραγίζονται· δίδει δὲ ὁ ἔμπορος καὶ ἐγγύησιν ὅτι θέλει φέρει ἀπόδειξιν τοῦ τελώνου ἢ ὑποτελώνου, δι' οὗ ἐξάγονται, περὶ τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἢ ἀπόδειξιν τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος περὶ τῆς ἐκεῖ ἀποταμιεύσεώς των.

Ἄρθρ. 96.

Ὅταν τὰ ἐμπορεύματα φθάσωσιν εἰς τὸ τελωνεῖον ἢ ὑποτελωνεῖον δι' οὗ ἐξάγονται, ἡ ἐκεῖ τελωνιακὴ ἀρχὴ, ἀφοῦ τὰ θεωρήσῃ καὶ εὕρῃ αὐτὰ σύμφωνα μὲ τὰ εἰς τὸ διαβατήριον ἐνδιαλαμβανόμενα, σημειοῖ τὴν πρᾶξίν της εἰς αὐτὸ, ἐκδίδει τὴν πρὸς ἄρσιν τῆς δοθείσης, παρὰ τοῦ ἐμπόρου ἐγγυήσεως πιστοποίησιν, καὶ ἐγχειρίζει ἀμφότερα τὰ ἔγγραφα εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν, ἐὰν ἡ ἐξαγωγὴ γίνεται διὰ θαλάσσης, ἢ εἰς τὴν ὑγειονομικὴν, ἐὰν ἡ ἐξαγωγὴ γίνεται διὰ ξηρᾶς· αἱ δὲ ἀρχαὶ αὗται ἀφοῦ βεβαιωθῶσι δι' ἐξελέγξεως γινομένης παρ' αὐτῶν περὶ τῆς ὑπαρχούσης μεταξὺ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἐγγράφων συμφωνίας, ἢ ὅταν δὲν νομίσωσι τοιαύτην ἐξέλεγξιν ἀναγκαίαν, θέτουν τὸ «ἐθεωρήθη» ἐπὶ τῶν ἐγγράφων αὐτῶν καὶ τὰ ἐγχειρίζουν πρὸς οὓς ἀνήκει.

Ἄρθρ. 97.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα διαμετακομισθέντα ἀποτίθενται εἰς ἀποταμιευτικὸν κατάστημα μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ ἐκεῖ προϊστάμενοι τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ἐκδίδουν τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πιστοποίησιν ἅμα φθάσωσι τὰ ἐμπορεύματα καὶ τεθῶσιν εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατά-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

3. Ἂν ὁ φοιτητὴς ἐκλέξῃ τὴν λεγομένην διδακτορικὴν ἐξέτασιν, ἐξετάζεται κατ' ἰδίαν πρῶτον μὲν τὴν ἔγγραφον ἀποπειρατήριον, ἔπειτα δὲ τὴν προφορικὴν αὐστηρὰν λεγομένην ἐξέτασιν ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συγκειμένης·

ά. Ἐξ ἐκείνων μόνων τῶν καθηγητῶν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, ὅσων τὰ μαθήματα εἶναι ἰδίως ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ ἐξεταζομένου, καὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀκριβέστερος διορισμὸς ἀφίνεται εἰς τὴν σχολὴν, παρὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ ὁ ἐξεταζόμενος τὸν διδακτορικὸν βαθμόν.

β'. Ἐξ ὅλων τῶν καθηγητῶν τῆς ἰδιαιτέρας του σχολῆς, τῶν διδασκόντων τὰ τακτικὰ καὶ ἀναγκαῖα αὐτῆς μαθήματα, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ ὁρίζονται ὑπ' αὐτῆς ταύτης. Ἂν δὲ εἰς ἀμφοτέρας ταύτας τὰς ἐξετάσεις εὑρεθῇ ἔχων τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις, προσκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος τῆς σχολῆς νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν διατριβὴν, γεγραμμένην παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν, καὶ πραγματευομένην περὶ ἀντικειμένου ἀνήκοντος εἰς τὴν εἰδικὴν αὐτοῦ ἐπιστήμην.

Ἀφ' οὗ δὲ ἡ διατριβὴ ῥανῇ εἰς τὴν σχολὴν παραδεκτὴ, διορίζεται παρὰ τοῦ Κοσμήτορος τοῦ δημοσίου διαγωνισμοῦ καὶ τῆς ἀναγορεύσεως ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ ἐξετασθεὶς ἀναγινώσκει τὴν ῥηθεῖσαν διατριβὴν, καὶ ὑπερασπίζεται τὰς ἐν αὐτῇ περιεχομένας θέσεις κατὰ τῶν ἐνισταμένων. Ἀφ' οὗ δὲ καὶ διὰ τοῦ διαγωνισμοῦ ἐπικυρωθῇ ἡ ἐκ τῆς ἐξετάσεως γνωσθεῖσα ἐπιστημονικὴ ἀξία τοῦ ὑποψηφίου, δίδει δημοσίᾳ τὴν συνήθη καθομολόγησιν κατὰ τὸ περὶ τούτου ἐκδοθησόμενον Β. Διάταγμα, καὶ ἀναγορεύεται συναινέσει τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος εἰς διδάκτορα, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Πρυτάνεως, καὶ λαμβάνει ἀκολούθως τὸ δίπλωμα κατὰ τὸν παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ὁρισθησόμενον τύπον. Τὸ δὲ διδακτορικὸν ἀξίωμα τῆς Θεολογίας δὲν θέλει δίδεσθαι εἰμὴ εἰς κληρικούς· ὅθεν οἱ μὴ ὄντες ἀκόμη κληρικοὶ ἀφ' οὗ ἐκπληρώσωσιν ἐπιτυχῶς τοὺς ἀνωτέρω ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ διατριβῆς ὁρισμοὺς, θέλουσι λαμβάνει προσωρινὸν παρὰ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἀποδεικτικὸν μόνον περὶ τούτου.

4. Ἂν ὁ φοιτητὴς ἐκλέξῃ τὴν λεγομένην ἀπολυτήριον ἐξέτασιν, ἐξετάζεται ὁμοίως κατ' ἰδίαν, πρῶτον μὲν τὴν ἔγγραφον ἀποπειρατήριον, ἔπειτα δὲ καὶ τὴν προφορικὴν, αὐστηρὰν λεγομένην ἐξέτασιν ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ τῶν αὐτῶν καθηγητῶν, τοὺς ὁποίους ὁρίζει τὸ πρηγούμενον ἄρθρον 3. Ἂν ὁ ἐξεταζόμενος εὑρεθῇ εἰς ἀμφοτέρας ταύτας τὰς ἐξετάσεις ἔχων τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις, λαμβάνει μετὰ τὴν δημοσίαν καθομολόγησιν τὸ ἀπολυτήριον δίπλωμα κατὰ τὸν ὑπὸ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ὁρισθησόμενον τύπον, καὶ ὀνομάζεται τελειοδίδακτος.

5. Ἂν ὁ μέλλων νὰ ἐξετασθῇ φοιτητὴς ἀνήκῃ ἰδίως εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν, ἐξετάζεται διὰ μιᾶς.

ά. Εἰς ἐκεῖνα τὰ γενικὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς πάντα φοιτητὴν ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητα, καὶ τὰ ὁποῖα ἐσημειώθησαν ἀνωτέρω ἀρ. 2.

β'. Καὶ κυριώτερον εἰς τὰ μαθήματα τοῦ ἰδιαιτέρου κλάδου, τὸν ὁποῖον ἐνηγκαλίσθη, τοὐτέστιν ὁ μὲν φιλολόγος εἰς τὴν κλασικὴν φιλολογίαν καὶ ἀρχαιολογίαν, ὁ δὲ μαθηματικὸς εἰς τὴν καθαρὰν καὶ ἐφηρμοσμένην μαθηματικὴν, ὁ δὲ φυσικὸς εἰς τὴν φυσικὴν, φυσιογραφίαν καὶ χημείαν.

γ'. Εἰς ἐκεῖνα μόνον ἐκ τῶν λοιπῶν μαθημάτων τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, τὰ ὁποῖα ἤθελον κριθῇ ὑπ' αὐτῆς ἰδίως ἀναγκαῖα εἰς τὸν ἐξεταζόμενον, ὡς ἔχοντα πλησιεστάτην σχέσιν μὲ τὸν κλάδον του. Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρ. 3. καὶ 4.

6. Εἰς ὅλας τὰς ῥηθείσας ἐξετάσεις προεδρεύει ὁ Κοσμήτωρ τῆς ἀνηκούσης σχολῆς, ὅστις κρατεῖ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐξετάσεως.

Ὁ αὐτὸς προεδρεύει καὶ εἰς τὸν δημόσιον διαγωνισμὸν τοῦ ὑποψηφίου διδάκτορος· ἕκαστον μέλος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνῃ ἐρωτήσεις εἰς τὸν ἐξεταζόμενον. Ὀφείλει δὲ νὰ παραμένῃ τὰ μέχρι τέλους τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχει νὰ δίδῃ τὴν ψῆφόν του. Δὲν δύναεται δὲ εἰς τὰς διδακτορικὰς καὶ ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις νὰ ἐξετασθῶσι διὰ μιᾶς περισσότεροι τῶν δύο φοιτητῶν.

7. Ἐπὶ ἑκάστου μαθήματος ἡ ἱκανότης τοῦ ἐξετασθέντος φοιτητοῦ ἐκφράζεται διὰ τῶν μερικῶν σημειώσεων« ἄριστα, καλῶς, μετρίως, κακῶς.»

Περὶ τῶν σημειώσεων τούτων ἀποφασίζεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ἂν ὁ φοιτητὴς δὲν ἀνήκῃ εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν, ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν μαθημάτων τῆς ἰδιαιτέρας τοῦ ἐξετασθέντος σχολῆς ἡ πλειονοψηφία τῶν εἰς αὐτὴν τὴν σχολὴν ἀνηκόντων ἐξεταστῶν.

Ἂν δὲ ὁ φοιτητὴς ἀνήκῃ κυρίως εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν, ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν μαθημάτων τοῦ ἰδιαιτέρου του κλάδου ἡ πλειονοψηφία τῶν εἰς αὐτὸν τὸν κλάδον κυρίως ἀνηκόντων ἐξεταστῶν· ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν μαθημάτων τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, εἰς τὰ ὁποῖα ἐξετάζεται ὁ φοιτητὴς σχολῆς τινος, ἀποφασίζει ἡ πλειονοψηφία ὅλων τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς· ἐν δὲ ἰσοψηφίᾳ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ κοσμήτορος.

Ἐκ τῶν μερικῶν σημειώσεων ἐξάγει ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ τὴν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν μαθημάτων γενικὴν σημείωσιν, ἄριστα, καλῶς, μετρίως ἢ κακῶς, κατὰ τοὺς παρὰ τῶν ἀνηκουσῶν σχολῶν ἐφάπαξ ὁρισθησομένους κανόνας.

Ἡ ἐπὶ ταῖς διδακτορικαῖς ἐξετάσεσι γενικὴ σημείωσις, ἄριστα, ἢ καλῶς, ἐπιφέρει τὴν εἰς διδάκτορα ἀναγόρευσιν, καθόσον ἐπιτύχῃ ὁ φοιτητὴς καὶ εἰς τὸν δημόσιον διαγωνισμόν· ἡ δὲ γενικὴ σημείωσις «μετρίως» ἐπὶ ταῖς διδακτορικαῖς ἢ ἀπολυτηρίοις ἐξετάσεσι, παρέχει μόνον τὸ ἀπολυτήριον δίπλωμα.

Ἂν ὅμως ὁ φοιτητὴς ἐπί τινι μαθήματι δὲν ἔλαβεν ἐκείνην τὴν σημείωσιν, ἥτις κατὰ τοὺς ὁρισθησομένους κανόνας ἀπαιτεῖται διὰ νὰ λάβῃ μίαν τῶν πρώτων τριῶν γενικῶν σημειώσεων, ὑποχρεοῦται πρὶν γείνῃ δεκτὸς ἐκ νέου εἰς τὴν ἐξέτασιν, νὰ ἐπαναλάβῃ ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον τὸ μάθημα, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις.

8. Ὁ λεπτομερέστερος διορισμὸς τοῦ τρόπου τῶν τύπων καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαιτουμένων τῶν ἐξετάσεων, ἰδίως τῆς διδακτορικῆς καὶ τῆς ἀπολυτηρίου, ἔτι δὲ τοῦ δημοσίου διαγωνισμοῦ καὶ τῆς ἀναγορεύσεως, ἀφίνεται μέχρι τῆς ἐκδόσεως ἰδιαιτέρων περὶ τούτου διατάξεων τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας εἰς τὴν κρίσιν καὶ πεῖραν τῶν σχολῶν, αἱ ὁποῖαι συνελθοῦσαι θέλουσι συντάξει τὰς περὶ τούτου διατυπώσεις, φροντίζουσαι νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν σύμφωνοι.

9. Τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα καὶ τὸ ἀπολυτήριον ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, τοῦ προεδρεύοντος τῶν ἐξετάσεων Κοσμήτορος καὶ τοῦ γραμματέως, ἐπιτιθεμένης καὶ τῆς μεγάλης τοῦ Πανεπιστημίου σφραγίδος.

10. Ὅσα ἐκ τῶν γενικῶν φιλοσοφικῶν μαθημάτων, τῶν καταλεγομένων εἰς τὸ ἄρθρ. 2. § ά. τοῦ παρόντος Διατάγματος δὲν ἐδιδάχθησαν ἀκόμη πλήρη ἐν τῷ πανεπιστημίῳ, δὲν θέλουσιν ἀπαιτεῖσθαι ἀπὸ τοὺς ζητοῦντας τὸ ἀπολυτήριον δίπλωμα, ἑωσοῦ οἱ διορισθέντες ἢ διορισθησόμενοι πρὸς παράδοσιν αὐτῶν καθηγηταὶ ἀποπερατώσωσι μίαν περίοδον παραδόσεως. Καὶ εἰς τὰ λοιπὰ δὲ τῶν αὐτῶν μαθημάτων θέλει γίνεσθαι εἰς τοὺς ἐντὸς τοῦ τρέχοντος πανεπιστημιακοῦ ἔτους ἐξετασθησομένους ἡ προσήκουσα συγκατάβασις.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Νόμου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 14,255 ἐκθέσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν, καὶ διατάττομεν.

Α΄. Τὸ Β΄. δέκατον, τὸ Ἐκκλησιαστικὸν, τῶν κατὰ τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον διατηρουμένων εὐαγῶν μοναςτηρίων δὲν θέλει ἐκτεθῆ καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος εἰς ἐνοικίασιν διὰ δημοπρασίας, ἀλλὰ θέλει ἀποδοθῆ εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον εἰς χρήματα, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Αἱ κατὰ τὸ Βασίλειον Διοικητικαί τε καὶ Οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ, κατὰ τὴν ἑαυτῆς περιφέρειαν ἑκάστη, βάσιν ἔχουσαι τὴν γενομένην πέρυσιν ἐκτίμησιν τοῦ Β΄. δεκάτου ἑκάστης διατηρουμένης μονῆς, θέλουν ζητήσει καὶ λάβει πρῶτον πληροφορίαν ἀκριβῆ καὶ τελείαν περὶ τῆς εὐφορίας ἢ τῆς ἀφορίας τοῦ ἀπὸ τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων ἐφετεινοῦ εἰσοδήματος. Καὶ ὅπου μὲν τὸ ἀπὸ τῶν μοναστηριακῶν ἀγρῶν, ἀμπελώνων, ἐλαιώνων, καὶ τῶν ἄλλων καρποφόρων δένδρων ἐφετεινὸν εἰς εἴδη εἰσόδημα ὑπάρχει ἴσον μὲ τὸ περυσινὸν, αἱ ἀρχαὶ αὗται θέλουν συντάττει πρωτόκολλον τακτικὸν, τὸ ὁποῖον, συνωδευμένον μ' ἔκθεσιν αἰτιολογημένην, καὶ ὑπογεγραμμένον ὑπ' ἀμφοτέρων αὐτῶν, θέλουν διευθύνει εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν. Ὅπου δὲ τὸ εἰρημένον εἰσόδημα ἤθελεν ὑπάρχει ἔλαττον τοῦ περυσινοῦ, ἀναλόγως ἐνδεχομένης κατὰ τόπον ἀφορίας, αἱ διαληφθεῖσαι ἀρχαὶ θέλουν ἐνεργεῖ νέαν ἐκτίμησιν δι' ἐνόρκων πραγματογνωμόνων, πληρωθησομένων παρὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου τὴν νόμιμον ἀντιμισθίαν των, καὶ καθυποβάλει ὡσαύτως εἰς τὴν αὐτὴν Γραμματείαν τὰ περὶ τούτου πρωτόκολλα, δι' ἠτιολογημένης ἐκθέσεως. Ἐὰν δὲ ἦναι μεῖζον, ἡ ἐκτίμησις τότε μόνον θέλει γίνεσθαι, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι πείθοντες, ὅτι ἡ ἐκ τῆς νέας ἐκτιμήσεως ὠφέλεια ἤθελεν εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένων ἐξόδων. Κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς εἰρημένας περιπτώσεις, καὶ οἱ Διοικηταὶ καὶ Οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι θέλουν ἔχει ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὸ Ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τῶν διὰ κολλίγων καλλιεργουμένων χωραφίων λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος, τοῦ εἰσερχομένου εἰς ἕκαστον μοναστήριον.

Αἱ εἰρημέναι ἀρχαὶ θέλουν ἐξετάζει ἐπίσης καὶ ὑποβάλει εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν ἔκθεσιν, καλῶς αἰτιολογημένην, περὶ τῶν πέρυσι γενομένων παραπόνων ὡς πρὸ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος διὰ νὰ διαταχθῶσιν ἑπομένως τὰ χρειώδη.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν δέκατον θέλει ἐκτιμᾶσθαι παρὰ τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καθ' ἣν ἐποχὴν θέλει γίνει ἡ πληρωμὴ τρεχούσης εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑνὸς ἑκάστου δήμου τιμῆς, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κεῖνται τὰ κτήματα τῶν Μοναστηρίων, ἐκ τῶν ὁποίων πηγάζει ὁ φόρος.

Τὰ οὕτω συντεταγμένα πρωτόκολλα, ἐξετάζουσα ἡ Γραμματεία, θέλει τὰ ἐγκρίνει, ὅταν στηρίζωνται εἰς λόγους ἀποχρῶντας καὶ προφανῶς ἀποδεδειγμένους.

Β΄. Ἡ ἐφετεινὴ ἐπικαρπία τῶν κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων θέλει ἐκτεθῆ εἰς τακτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως, κατὰ τὰς περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ὑπαρχούσας ἐφετεινὰς διατάξεις εἰς λογαριασμὸν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Γ΄. Ἡ πληρωμὴ τῶν κατὰ τὰ προηγουμένα ἄρθρα Α΄. καὶ Β΄. εἰσπρακτέων ἀπὸ δημητριακοὺς ἐν γένει καρποὺς χρημάτων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου θέλει γίνει εἰς πέντε δόσεις.

Τῇ 1. Ὀκτωβρίου 1842.
Τῇ 1. Νοεμβρίου »
Τῇ 1. Δεκεμβρίου »
Τῇ 1. Ἰανουαρίου 1843 καὶ
Τῇ 1. Φεβρουαρίου »

Τῶν ἀπὸ ἐλαιῶνας εἰσπρακτέων, τῇ 1 Φεβρουαρίου, καὶ 1 Μαρτίου τοῦ 1842. καὶ τῶν ἀπὸ σταφίδας, καθ' ἣν προθεσμίαν θέλει ὁρισθῆ διὰ τῶν προσεχῶς ἐκδοθησομένων περὶ φορολογίας τῶν σταφίδων τοῦ Κράτους Νόμων.

Δ΄. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 (17) Ἰουνίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεὺς κτλ. τῆς Ἐπικρατείας
Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν διατάξεων καὶ ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς τοῦ Βασιλείου πόλεις, κώμας καὶ χωρία.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀρ. 3171 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὰ ἄρθρα 1, 2, 4, 5, 9, 10 καὶ 11 τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἀπριλίου 1836 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν Διατάγματος, καθὼς καὶ αἱ ἐπενεχθεῖσαι εἰς αὐτὸ τροπολογίαι διὰ τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἰουνίου ε. ε. Διατάγματος, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς λοιπὰς τοῦ Βασιλείου πόλεις, κώμας καὶ χωρία.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Ἰουνίου 1342.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξοφλήσεως τῶν μέχρι τοῦ 1837 καθυστερούντων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ χορηγήσωμεν εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου τῶν χρήσεων τοῦ 1833 μέχρι τοῦ 1837, ὡς καὶ εἰς ἐκείνους τῆς πρὸ τοῦ 1833 ἐποχῆς, εὐκολίας εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ χρέους αὐτῶν, καὶ συγχρόνως νὰ τακτοποιήσωμεν τὰς ἐκ τῶν καθυστερούντων τούτων πραγματικὰς εἰσπράξεις.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου τῶν πρὸ τοῦ 1833 χρήσεων, καθὼς καὶ εἰς τοὺς τῶν χρήσεων τοῦ 1833, 1834, 1835, 1846 καὶ 1887 καὶ τοὺς ἐγγυητὰς αὐτῶν ὅσοι ἤθελον ἀποχρώντως ἐξασφαλίσει τὸ δημόσιον, θέλουν δοθῆ προθεσμίαι ῥηταὶ καὶ ἀνυπέρβλητοι εἰς ἀπότισιν τῶν χρεῶν των, ὅσα προέρχονται ἐξ ἐνοικιάσεων ὁποιουδήποτε εἴδους δημοσίων φόρων.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐξασφάλισις θέλει γενῆ δι' ὑποθηκεύσεως ἀκινήτων κτη-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ βιομηχανίας ὡς καὶ ἡ ἠθικὴ καὶ διανοητικὴ ἀνάπτυξις τῶν ἀγαπητῶν Ἡμῶν ὑπηκόων καθιστῶσιν ἀναγκαίαν τὴν τακτοποίησιν τῆς εἰς τοὺς πλειοτέρους δήμους ἐνεργουμένης ἤδη διὰ τῶν δημοτικῶν κλητήρων ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὴν σύστασιν αὐτῆς καθ' ὅλους τοὺς λοιποὺς δήμους τοῦ Βασιλείου.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 18 Νοεμβρίου 1837 Ἡμέτερον Διάταγμα.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Θέλουν συστηθῆ τακτικὰ ταχυδρομεῖα εἰς ὅλους τοὺς δήμους τοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρ. 2.

Ἕκαστος δῆμος θέλει βάλλει ἀπὸ τῆς ά. Μαρτίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1843, ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ κατ' ἐκλογὴν τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων ἕνα ταχυδρόμον πεζὸν ἢ ἔφιππον διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν ἀνταποκρίσεων εἰς τὰ προσδιωρισμένα ταχυδρομικὰ γραφεῖα.

Τὰ ῥηθέντα ταχυδρομικὰ ἔργα θέλουσιν ἀνατεθῆ εἰς τοὺς κλητῆρας τῶν ἁρμοδίων δήμων, ὅπου αἱ λοιπαὶ ἐργασίαι αὐτῶν καὶ αἱ ἀποστάσεις τὸ ἐπιτρέπουσι.

Δύναται εἷς καὶ μόνος πεζὸς ἢ ἔφιππος ταχυδρόμος νὰ ἐπιφορτισθῆ τὴν μετακόμισιν τῶν ἀνταποκρίσεων δύω ἢ πλειοτέρων δήμων, ὅπου τοῦτο συμβιβάζεται μὲ τὴν τακτικὴν κίνησιν τῆς ὑπηρεσίας. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν πρώτην καὶ κατὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν προαπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ Γεν. Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων θέλει κανονίσει τὰς διευθύνσεις, ἀναχωρήσεις καὶ ἀφίξεις τῶν δημοτικῶν ταχυδρόμων, λαμβάνουσα ὡς βάσιν τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ Κράτους, ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ θέλει ἐνεργεῖσθαι ἅπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος τακτικὴ συγκοινωνία μεταξὺ ὅλων τῶν δήμων καὶ τῶν πρωτευουσῶν τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων.

Διὰ τὴν σύστασιν τακτικῆς διὰ θαλάσσης ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν δήμων καὶ τῶν πρωτευουσῶν τῶν διοικήσεων ἢ ὑποδιοικήσεων τῶν νήσων καὶ ἐν γένει μεταξὺ τῶν νήσων καὶ τῆς ξερεᾶς θέλουν Μᾶς ὑποβληθῆ ἰδιαίτεραι προτάσεις.

Ἄρθρ. 4.

Μέχρις οὗ συστηθῶσι τακτικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα καθ' ὅλους τοὺς δήμους, οἱ δημοτικοὶ ταχυδρόμοι ἐπιφορτίζονται νὰ δέχωνται καὶ παραδίδωσιν οἱ ἴδιοι τὰς ἀνταποκρίσεις, λαμβάνοντες ἐκ προπληρωμῆς τὰ νενομισμένα ταχυδρομικὰ δικαιώματα, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν ὅμως τοῦ νὰ δίδωσι λόγον τῆς διαχειρίσεώς των δι' ἑκάστην πορείαν εἰς τοὺς ἁρμοδίους ἐπιστάτας τῶν ταχυδρομείων.

Περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν εἰσπράξεων τούτων θέλουσιν ἰσχύει μέχρι νεωτέρας Ἡμῶν ἀποφάσεως αἱ ὁδηγίαι, τὰς ὁποίας ἐγκρίσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας θέλει ἐκδώσει ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων.

Ἄρθρ. 5.

Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀπαλλάξωμεν πάσης διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην δαπάνης τοὺς δήμους, ὅπου ἡ ἐκ τῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων πρόσοδος ἤθελεν ἐπαρκέσει εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

Ἄρθρ. 6.

Ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι διατάξεις ἀκυροῦνται ἀπὸ ά. Μαρτίου 1843 ὁπότε βάλλεται εἰς ἐνέργειαν τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἄρθρ. 7.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου (4 Ἰανουαρίου) 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1842.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 9.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1842 ἔτος.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

Ἄρθρ. 1.

1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1842 εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι ὡς καὶ πρότερον.

ά. Ὁ ἔγγειος φόρος·

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἰδιοκτήτων, ἐθνικῶν ἢ ἐθνικοϊδιοκτήτων κτημάτων.

β΄. Ἡ ἐπικαρπία·

Δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ἀμπελώνων, σταφιδαμπελώνων, ἐλαιοδένδρων, μωρεῶν καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὁποῖα ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

Εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, μωρεῶν, ἐλαιοδένδρων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὁποῖα ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους, χωρὶς τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, ὀπωροφόρων δένδρων κτλ. ὅσα ἐφυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μὲ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ εἰς τοὺς Κρῆτας, ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα, δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ὑπόκεινται ἐκτὸς τοῦ δεκάτου, εἰς ἀπόδοσιν κάνενὸς δικαιώματος λόγῳ ἐπικαρπίας, ἢ ἐμφυτεύσεως, ὅταν τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου.

Ὁ φόρος τῶν κτημάτων ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας, παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας θέλει πληρωθῆ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια, ἢ τὰ παραχωρητήρια ὅρους.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν 3/00 τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἀποκτηθέντων κτημάτων, πληρόνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίας, κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὅρους, τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου, καὶ εἰς τὰς ὡρισμένας προθεσμίας· μόνον οἱ προτιμήσαντες τὴν εἰς εἴδη πληρωμὴν τοῦ φόρου ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκάτωσιν, εἰς εἴδη κατὰ τὸ ἄρθρ. 1. στοιχ. ά.

Ἄρθρ. 4.

Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου·

1. Τὰ ἄχυρα·

2. Ἥμισυ στρέμμα γῆς διὰ λαχανικὰ καὶ ὀπωρικὰ δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην, ὅπου καὶ ἂν τοῦτο ἤθελεν κεῖσθαι·

3. Τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκούκουτζα, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἐξάγεται ἔλαιον·

4. Τὰ ἀσταχολόγια ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγιον, ἐὰν οὗτος εἶναι ὁμολογουμένως ἐνδεής·

5. Ὁ λινόσπορος καὶ ὁ κανναβόσπορος·

6. Ὁ ῥιζαρόσπορος·

7. Τὰ φύλλα τῶν ἰδιωτικῶν συκαμινομωρεῶν.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ φορολογία τῶν βοσκησίμων γαιῶν, λειβαδίων, τῆς ξυλείας καὶ ὑλοτομίας, τῶν ἰδιαιτέρων δασικῶν προϊόντων, οἷον καστάνων, κέρνων, κουκουναρίων, πατάσσης, πρινοκοκίου, τραγακάνθου, φλοιοῦ (φλούδας) κυτρινοκοκίου, (ἀλατζοχερίου). Τῶν πρινοκοκίων καὶ βαλανοκικιδίων κανονίζεται δι' ἰδιαιτέρων Νόμων.

Ἄρθρ. 6.

Ὅταν τὸ κτῆμα εἶναι ἀμφισβητούμενον, μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ δῆμοι καὶ τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα, τότε εἰ μὲν ἡ ἀμφισβήτησις ἔλαβε χώραν (ἀδιαφόρως ἂν προῆλθεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἢ τοῦ ἰδιώτου πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 Νόμου, ἢ ἐὰν ἔλαβεν μὲν ἀρχὴν μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἐποχὴν, προῆλθεν ὅμως, ἐνῷ ὁ ἰδιώτης δὲν εἶχεν τὴν νόμιμον κατοχὴν, ἡ ἐπικαρπία ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιώτου παρὰ τοῦ δημοσίου, ὅταν οὗτος ἤθελεν τυχὸν ἀναγνωρισθῇ ὁριστικῶς ἰδιοκτήτης.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν θέλει ἰσχύει ὅταν τὰ περὶ κατοχῆς εὑρίσκωνται ἤδη προαπεφασισμένα, ὑπὲρ τοῦ ἰδιώτου διὰ τελεσιδίκων ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ἢ ἀποφασισθοῦν τελεσιδίκως ἔπειτα, προτοῦ ὅμως γενῇ ἡ συγκομιδὴ τῶν καρπῶν. Εἰς ταύτας τὰς δύο περιπτώσεις, ἂν καὶ ἡ διένεξις ἐκινήθη πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 Νόμου, ἡ ἐπικαρπία θέλει διαμένει εἰς τὸν ἰδιώτην κάτοχον, ὑποχρεούμενον ὅμως εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου, κατὰ τὰς κατωτέρω τοῦ παρόντος ἄρθρου διατάξεις· τὸ δὲ δημόσιον θέλει ἀποζημιώσει τὸν ἐνοικιαστὴν διὰ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ ἀναλογοῦντος μὲ τὴν ἐπικαρπίαν μέρους τοῦ ἐνοικίου ἂν πρὶν μὲν τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν, ἀφοῦ δὲ ὁ ἐνοικιαστὴς ἔκαμε τὴν τελευταίαν προσφοράν του, ἐξεδόθη ἡ περὶ κατοχῆς ἀπόφασις ὑπὲρ τοῦ ἰδιώτου· ὁσάκις δὲ ἡ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 Νόμου λαβοῦσα ἀρχὴν ἀμφισβήτησις, προῆλθεν, ἐνῷ ὁ ἰδιώτης εἶχεν τὴν νόμιμον κατοχὴν, τότε ἡ ἐπικαρπία δὲν ἀποδίδεται, ὑποχρεοῦται ὅμως ὁ διακάτοχος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ δημόσιον ταμεῖον διὰ τὴν ἐπικαρπίαν ταύτην, εἴτε δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἀναλόγου μέρους τῶν κτημάτων του, εἴτε δι' ἐγγυήσεως τρίτου προσφέροντος ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων του. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν ἡ ἐπικαρπία δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ἐνοικίασιν οὔτε ἔχει ὁ ἐνοικιαστὴς δικαίωμα ἀπαιτήσεως εἰς ἀποζημίωσιν οἱαδήποτε ἂν ἦναι ἡ ἔκβασις τῆς ἀμφισβητήσεως.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ διοικητικὰ δικαστήρια θέλουν ἀποφασίζει προσωρινῶς τὸ περὶ τῆς κατοχῆς ζήτημα, ὁσάκις δὲν προϋπάρχῃ περὶ αὐτοῦ τελεσίδικος εἰσέτι ἀπόφασις τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καὶ προταθῇ τοῦτο ὡς ἔνστασις ἐκ μέρους τοῦ ἑνὸς τῶν διαδίκων, εἰς τὴν περὶ ἀποδόσεως τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας γινομένην ἐνώπιον αὐτῶν δίκην. Ἐπιφυλάττεται ὅμως εἰς τὰ μέρη τὸ δικαίωμα ν' ἀπευθυνθῶσιν ἀκολούθως μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια πρὸς ὁριστικὴν διάλυσιν τῆς περὶ κατοχῆς διενέξεως..

Ἄρθρ. 8.

Οἱ ὡς ἄνω κανονιζόμενοι φόροι διὰ τὸ ἔτος 1842 διατίθεν-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

περὶ ἀπονομῆς ἀδειῶν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους Ἡμέτερον Διάταγμα·

Θεωροῦντες ὅτι ὄχι μόνον κατὰ τὰς ἐν ἀδείᾳ ἀπουσίας τῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ καὶ ἐν περιπτώσει προσωρινῆς παύσεως ἢ ἄλλου κωλύματος αὐτῶν, ἀπαιτεῖται ἐνίοτε νὰ προσλαμβάνηται προσωρινὸς ἀναπληρωτὴς ἢ ἁπλοῦς βοηθὸς πρὸς διεξαγωγὴν τῶν γραφικῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπηρεσίας·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ημετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α΄. Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας, ἀσθενείας, προσωρινῆς παύσεως ἢ ἄλλου κωλύματός τινος τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία, ἀφοῦ ἀκούσῃ τὴν γνώμην τῆς προεστώσης ἁρμοδίας ἀρχῆς, θέλει διορίζει κατὰ τὰς χρείας τῆς ὑπηρεσίας ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ νόμιμος ἀναπληρωτής, ἢ βοηθὸν, ὁσάκις τὸ ὑπάρχον ποσωπικὸν δὲν ἐπαρκῇ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν γραφικῶν ἐργασιῶν.

Β΄. Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἀναπληρωτῶν καὶ βοηθῶν τούτων κανονίζεται καὶ διατάττεται ἑκάστοτε ἐπίσης ἐξ οἰκίας ἁρμοδιότητος παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας· δὲν δύναται δὲ νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν ἑκατὸν δραχμῶν, οὐδὲ νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῆς τακτικῆς μισθοδοσίας τοῦ κωλυομένου ὑπαλλήλου, ὅταν αὕτη εἶναι κατωτέρα τοῦ ῥηθέντος μεγίστου ὅρου. Ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν βοηθῶν ὡς βάσις τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀντιμισθίας αὐτῶν θέλει λαμβάνεσθαι συνήθως ἡ χορηγουμένη ἀντιμισθία εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας μέρος τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἁρμοδίου γραφείου.

Γ΄. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων κανονίζεται καὶ διατάττεται παρὰ τῆς ῥηθείσης Γραμματείας καὶ ἡ ἀντιμισθία τοῦ ἀναπληρωτοῦ ἢ βοηθοῦ, ἥτις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836 Β. Διατάγματος πληρόνεται ἐκ τοῦ μισθοῦ τοῦ ὑπὲρ τὴν διμηνίαν ἀπόντος ἕνεκα ἀσθενείας ὑπαλλήλου.

Δ΄. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Νοεμβρίου 1842.

ΟΘΩΝ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀνεγέρσεως δημοτικοῦ Ναοῦ ἐν τῇ πόλει τῶν Ἀθηνῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α΄. Ἐγκρίνομεν νὰ ἀναγερθῇ ἄνευ ἀναβολῆς δημοτικὸς Ναὸς ἐν τῇ πόλει τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν θέσιν τῆς παλαιᾶς Μητροπόλεως κατὰ τὸ ᾠδε ἐπισυναπτόμενον σχέδιον.

Τὸ συμπεριλαμβανόμενον εἰς τὸ σχέδιον μετόχιον τῆς διαλελυμένης μονῆς τῆς Καισαριανῆς θέλει παραχωρηθῇ εἰς τὸν δῆμον κατ' ἐκτίμησιν καὶ ἐπὶ ἀποδόσει τοῦ ἀντιτίμου εἰς δέκα ἐτησίας ἴσας δόσεις μετὰ τοῦ νομίμου τόκου.

Β΄. Εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ εἰρημένου Ναοῦ θέλουν δαπανηθῇ τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς τὸν δῆμον παραχωρηθέντων ἐκκλησοπέδων κεφάλαια, ὡς καὶ αἱ πρὸς τοῦτο ἐκούσιαι τῶν κατοίκων συνεισφοραί.

Γ΄. Ἐπιφυλάττεται ἡ μεταξὺ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν Ἀνακτόρων θέσις, περὶ ἧς διέλαβε τὸ ἀπὸ 25 Ἀπριλίου ε. ε. Ἡμέτερον Διάταγμα, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ἐγκαίρως εἰς ἀνέγερσιν ἑτέρου δημοτικοῦ Ναοῦ.

Ἐπὶ τούτῳ θέλει διαταχθῇ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Ἀθηνῶν νὰ προοδεύσῃ εἰς τὰ περὶ ἐκτιμήσεως τοῦ γηπέδου τούτου ὡς καὶ τοῦ μνημονευθέντος μετοχίου τῆς Καισαριανῆς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 25, 26, 27 τοῦ ἀπὸ 12 (24) Νοεμβρίου 1836 περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν Διατάγματος.

Δ΄. Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖαι θέλουν ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα καθ' ὅσον εἰς ἑκατέραν ἀνήκει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρ.) 1842.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεὺς

Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 31.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων φόρων κλπ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς εὐκολίαν τῶν φορολογουμένων, καὶ διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ εἴσπραξις τῶν δημοσίων φόρων, κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὅπου ἐδρεύουσι Οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι, οἷον τελῶναι, ὑποτελῶναι, μὴ ἐκπληροῦντες ἤδη ἔργα ταμίου, ἀλαταποθηκάριοι, σταθμάρχαι, δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ εἴσπραξις διαφόρων δημοσίων φόρων κατ' ἐντολὴν καὶ κατὰ τὰς δοθησομένας ὁδηγίας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας. Οἱ τοιοῦτοι θεωροῦνται κυρίως ὡς εἰσπράκτορες, δύνανται δὲ νὰ ἐκπληρώσωσι καὶ καθήκοντά τινα τῶν ταμιῶν κατ' ἐντολὴν αὐτῶν, καὶ συμφώνως μὲ τὰς περὶ τούτου ἐκδοθησομένας ὁδηγίας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

2. Εἰς τὰ μέρη ὅπου, εἴτε δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι Οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι, δυνάμενοι ν' ἀναλάβωσι δημοσίους εἰσπράξεις, εἴτε οἱ ὑπάρχοντες δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς λιανικὰς εἰσπράξεις, ἐπιτρέπεται προσωρινῶς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν νὰ διορίζῃ δημοσίους εἰσπράκτορας, ἔχοντας ἔργον τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων τῆς τρεχούσης ἢ καὶ παρελθουσῶν χρήσεων.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ται εἴτε διὰ δημοπρασίας γινομένης κατὰ τοὺς ἀκολούθους τρόπους, εἴτε δι' ἐπιστασίας καὶ ἀμέσου εἰσπράξεως.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῆς δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως τῶν φόρων.

Ἄρθρ. 9.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν ὡς ἀνωτέρω κανονιζομένων φόρων θέλουν γενῆ κατὰ χωρία, ἐκτὸς μόνον ὅπου τὸ δυσδιάκριτον τῶν ὁρίων μεταξὺ γειτνιαζόντων χωρίων ἀπαιτήσει τὴν ἐξ ἀρχῆς ἕνωσιν πολλῶν χωρίων, τοὐτ' ἔστι τὴν συνδημοπράτησιν αὐτῶν. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας δύνανται νὰ γενῶσιν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀνώτεραι προσφοραί, ἀλλ' ὄχι κατώτεραι τῶν 5 0/0 διὰ δύο ἢ καὶ πλειότερα χωρία τοῦ αὐτοῦ δήμου δημοπρατηθέντα ἤδη, ἢ καὶ δι' ὁλόκληρον δῆμον. Αἱ προσφοραὶ αὗται πρέπει νὰ γενῶσιν εἰς τὸν Διοικητὴν ἢ Ὑποδιοικητὴν, καὶ ἐν ἐλλείψει πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην, οἵτινες ὀφείλουν νὰ δίδουν ἀπόδειξιν παραλαβῆς, καὶ νὰ παραπέμπωσιν ἀμέσως τὰς νέας προσφορὰς εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον διὰ νὰ κυρήττῃ δ'. δημοπρασίαν. Εἶναι δὲ ἀπαράδεκτοι αἱ προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν πέντε ἡμερῶν. Ἕνωσις πολλῶν δήμων δὲν συγχωρεῖται, ἐκτὸς ὅπου διὰ τὸ δυσδιάκριτον τῶν ὁρίων ἤθελε τοῦτο διαταχθῆ ῥητῶς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρ. 10.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατὰ δῆμον ἢ κατὰ πλειότερα χωρία συνενωμένα δημοπρασίας ἐπιτρέπεται τὴν ἐφιοῦσαν ἡμέραν νὰ γενῇ συναγωνισμὸς ἀποπερατούμενος αὐθημερὸν, κατὰ τὰς κανονισμένας ὥρας τῶν δημοπρασιῶν παρὰ τοῦ παρόντος Νόμου, μεταξὺ τοῦ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην μείναντος πλειοδότου καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἔμειναν πλειοδόται εἰς τὰς πρώτας χωριστὰ γενομένας δημοπρασίας, τῶν αὐτῶν χωρίων, δηλαδὴ εἶναι δεκταὶ νέαι προσφοραὶ τῶν κατὰ χωρία καὶ τῶν ἐπὶ ἑνώσει πολλῶν χωρίων πλειοδοτῶν.

Ἕνωσις χωρίων γίνεται μόνον διὰ χωρία τοῦ αὐτοῦ δήμου. Αἱ νέαι προσφοραὶ τῶν κατὰ χωρίων πλειοδοτησάντων, καθὼς καὶ αἱ παλαιαὶ αὐτῶν, αἵτινες τυχὸν ἔμειναν ἀμετάβλητοι, συναθροίζονται καὶ τὸ ἄθροισμα τοῦτο συγκρίνεται μεγαλορώνως μὲ τὴν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἑνώσεως πολλῶν χωρίων πλειοδότου, ἂν τοῦτο τὸ ἄθροισμα ὑπερβαίνῃ τὴν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἑνώσεως πλειοδότου οὗτος ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ νέαν προσφοράν, καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἑωσοῦ δὲν γίνονται περαιτέρω προσφοραὶ, καθ' ἣν περίπτωσιν οἱ κατὰ χωρίον πλειοδοτήσαντες μένουσι καὶ εἰς τοῦτον τὸν συναγωνισμὸν τελευταῖοι πλειστηριασταὶ, ἅπαντες οὗτοι θεωροῦνται ὑπόχρεοι, καὶ ἂν τυχόν τινες ἐξ αὐτῶν δὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὸν συναγωνισμόν. Ἐπίσης οἱ πλειστηριασταὶ τῶν ἑνωμένων χωρίων καὶ ἂν δὲν ἤθελον λάβει μέρος εἰς τὸν ἀνωτέρω συναγωνισμὸν, οὐχ ἧττον θεωροῦνται ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφοράς των, καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν ἤθελον ὑπερβῆ αἱ νέαι προσφοραὶ τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν τὴν προσφορὰν τοῦ ἑνωτικοῦ πλειοδότου. Εἰς δὲ τὴν κατάστρωτιν τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ συναγωνισμοῦ σημειοῦνται ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν, ὅσοι τυχὸν ἤθελον προσφέρει τιμὴν ἀνωτέραν τῆς πρώτης προσφορᾶς των, καὶ τὰ ὀνόματα καὶ αἱ προσφοραὶ ἐκείνων, οἵτινες δὲν ἔκαμαν νέαν προσφοράν.

Ἄρθρ. 11.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν χωρίων θέλουν διακηρυχθῆ κατὰ τὰ περυσινὰ ὅριά των, ἐκτὸς τῶν τροπολογιῶν τὰς ὁποίας αἱ διοικητικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ θέλουν κρίνει ἀναγκαῖον νὰ κάμωσιν Ὑποχρεοῦνται οἱ ἐνοικιασταὶ ἐπὶ ποινῇ ἀποπομπῆς, πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀπαιτήσεως πρὸς τὸ δημόσιον, νὰ ζητήσωσιν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασαφήσεις κρίνουσιν ἀναγκαίας περὶ ὁρίων ἢ θέσεων. Ἡ καταγραφὴ τῶν νέων ὁρίων πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκριβῶς εἰς τὰς διακηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια, ὑπ' εὐθύνην προσωπικὴν τῶν διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀρχῶν. Ἐὰν κάτοικος χωρίου καλλιεργῇ κτήματα κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦ δευτέρου χωρίου.

Ἄρθρ. 12.

Ὅλαι αἱ διάφοροι δημοπρασίαι θέλουν δηλοποιεῖσθαι εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τὰς πρωτευούσας τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ χωρίον, τοῦ ὁποίου οἱ φόροι δημοπρατοῦνται διὰ διακηρύξεως τοιχοκολλημένης καὶ διακηρυττομένης διὰ ζώσης φωνῆς εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῶν χωρίων καὶ πόλεων ἢ κωμοπόλεων.

Αἱ διακηρύξεις τῶν κατὰ χωρία δημοπρασιῶν θέλουν γίνεσθαι δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως, αἱ δὲ τῶν κατὰ πλειότερα χωρία συνηνωμένα καὶ τῶν ἐπὶ δευτέρᾳ προσφορᾷ ἢ ἀκυρώσει γεννησομένων δημοπρασιῶν πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως.

Πρὸς ἐνέργειαν τῶν διαταττομένων διακηρύξεων ὁ διοικητὴς ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐπὶ τούτῳ ἔγγραφον πρόσκλησιν εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις ὀφείλει νὰ τὴν κοινοποιῇ εἰς τοὺς παρέδρους τῶν χωρίων, καὶ οὗτοι εἰς τοὺς κατοίκους ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου. Ἡ διάταξις αὕτη ἀπαιτεῖται ἐπὶ πλήρει ἀκυρότητι τῶν δημοπρασιῶν. Αἱ ἐπὶ ἑνώσει πολλῶν χωρίων, καθὼς καὶ αἱ ἐπὶ ἀκυρώσει γενόμεναι δημοπρασίαι τῶν νήσων θέλουν διακηρύττεσθαι κατ' ἐξαίρεσιν εἰς μόνα τὰ μέρη ὅπου γίνεται ἡ δημοπρασία. Ἂν ὡς ἐκ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῶν περὶ τὰς δημοσιεύσεις τῶν διακηρύξεων ἀνωτέρω διατάξεων ἤθελεν προέλθη ἀκύρωσις δημοπρασίας ὁ ἀποδειχθησόμενος αἴτιος ταύτης διοικητικὸς ἢ δημοτικὸς ὑπάλληλος τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 5—200 δρ. ἐπιβαλλόμενον παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρ. 13.

Ὅταν ὁμὰς φορολογουμένων κατοίκων χωρίου τινὸς θελήσῃ νὰ ἐνοικιάσῃ τὰς προσόδους αὐτοῦ, χρεωστεῖ νὰ πέμψῃ ἀντιπροσώπους εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐφωδιασμένους μὲ τὰ χρειώδη πληρεξούσια ἔγγραφα ὑπογεγραμμένα παρ' αὐτῶν. Ἂν τινες ἐκ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐνοικίασιν, δὲν ἠξεύρωσι νὰ γράφωσιν, ὑπογράφονται ἀντ' αὐτῶν δύο μάρτυρες, ἐξ ὧν ὁ εἷς θέλει εἶσθαι ὁ ἐφημέριος τοῦ χωρίου, εἰς ὃ ὑπάγεται· ἡ ἐνοικίασις αὕτη οὐδαμῶς ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς μὴ ὑπογράψαντας δημότας τὰ πληρεξούσια ἔγγραφα, ἐπιβάλλει εἰς τοὺς ὑπογράψαντας αὐτὰ τὰς ὑποχρεώσεις εἰς ἃς ὑπάγονται πάντες οἱ λοιποὶ ἐνοικιασταί. Οἱ μὴ ὑπογράψαντες δημόται τὰ πληρεξούσια ἔγγραφα θεωροῦνται ὡς ἁπλῶς φορολογούμενοι, καὶ δὲν ἔχουσι πρὸς τοὺς ὑπογράψαντας ἄλλας ὑποχρεώσεις παρὰ τὰς ὁποίας ἔχουσιν ἐν γένει οἱ φορολογούμενοι πρὸς τοὺς ἐνοικιαστάς.

Ἄρθρ. 14.

Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῆ εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν ἢ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν, ὅπου διαταχθῆ τοῦτο ῥητῶς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας. Ἐνεργοῦνται δὲ παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ἢ παρὰ τῶν διὰ τῆς διαληφθείσης Γραμματείας ἐγκριθέντων ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ εἰς ἔλλειψιν ταύτης, τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 15.

Ὅλαι αἱ γινόμεναι δημοπρασίαι τῶν φόρων θέλουν ἐνεργεῖσθαι διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὸν διὰ τὰς δημοπρασίας ὡρισμένον τόπον, καὶ διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῶν 9 μέχρι τῶν 11 ὡρῶν π. μ. καὶ ἀπὸ τῶν 4 μέχρι τῶν 6. μ. μ.

Ἄρθρ. 16.

Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν, καὶ προσυπογεγραμμένα παρὰ τῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραδοχῆς τραπεζικῶν γραμματίων εἰς τὰ διοικητικὰ ταμεῖα.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, θέλοντες νὰ εὐκολύνωμεν τὴν κυκλοφορίαν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων, χωρὶς ἀφ' ἑτέρου νὰ πολλαπλασιάσωμεν παρὰ πολὺ τὰς ἐργασίας τῶν ταμιῶν, εἰς τὴν περίστασιν καθ' ἣν πρόκειται ν' ἀποδίδωνται ὑπόλοιπα τόσων τῶν γραμματίων, ὅσων καὶ τῶν μεταλλικῶν νομισμάτων συγχωροῦμεν, ὁσάκις προσφέρωνται εἰς τὰ διοικητικὰ ταμεῖα τραπεζικὰ γραμμάτια, ἢ νομίσματα μεγαλητέρας ἀξίας τῶν περὶ τῶν ὁποίων πρόκειται πληρωμῶν, ν' ἀποδίδεται τὸ ὑπόλοιπον ἀδιαφόρως, εἴτε εἰς μεταλλικὰ, εἴτε εἰς γραμμάτια, ἀλλὰ τὸ ἀποδοτέον ποσὸν, νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ τὸν ὅρον τῶν 20 τοῖς ἑκατὸν, ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ προσφερομένου γραμματίου, ἢ νομίσματος.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Αὐγούστου 1842.

ΟΘΩΝ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθυντὴς Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς μεταξὺ τῶν Ἰονίων νήσων, Πατρῶν, Βοστίτζης, Λουτρακίου καὶ Πειραιῶς συγκοινωνίας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πληροφορηθέντες ὅτι ἡ Ἰονικὴ Κυβέρνησις προσδιώρισεν ἓν τῶν ἀτμοπλοίων διὰ νὰ συνδέσῃ δὶς τοῦ μηνὸς τακτικὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ τῶν Ἰονίων νήσων καὶ τῶν Πατρῶν, Βοστίτζης καὶ Λουτρακίου· θέλοντες νὰ ἐκτείνωμεν τὴν συγκοινωνίαν ταύτην μέχρι Πειραιῶς, μέχρις οὗ κανονισθῇ ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἐπὶ τὸ ὁριστικώτερον· ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν προσωρινῶς τ' ἀκόλουθα·

1. Διορίζομεν ἓν ἐκ τῶν ἱστιοφόρων πλοίων τοῦ Ἡμετέρου Ναυτικοῦ διὰ νὰ μεταφέρῃ ἀπὸ Καλαμάκιον εἰς Πειραιᾶ τοὺς ἐπιβάτας, τοὺς ὁποίους τὸ Ἰονικὸν ἀτμόπλοιον θέλει ἀποβιβάσει εἰς Λουτράκιον, καθὼς καὶ ἄλλους τυχόντας ἐπιβάτας καὶ ἐναλλάξ.

2. Τὸ πλοῖον τοῦτο θέλει τεθῆ εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομίων, ὅστις θέλει κανονίσει κατ' ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τὴν ἀναχώρησιν καὶ ἄριξιν αὐτοῦ.

3. Ἡ πληρωμὴ τῶν θέσεων διὰ τοὺς ἐπιβάτας τοῦ πλοίου τούτου προσδιορίζεται εἰς δραχ. τέσσαρας διὰ τοὺς τῆς πρώτης θέσεως καὶ εἰς δραχ. δύο διὰ τοὺς τῆς δευτέρας.

4. Παιδία μικροτέρας ἡλικίας τῶν δέκα ἐτῶν θέλουν πληρόνει τὸ ἥμισυ τῆς ἀνωτέρω τιμῆς ἀναλόγως τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν ἤθελον κατέχει.

5. Οἱ ὑπηρέται καὶ αἱ ὑπηρέτριαι πληρόνουν πάντοτε ναῦλον τῆς Β'. θέσεως.

6. Οἱ ἐπιβάται δύνανται νὰ φέρουν μαζή των ἀνεξόδως τὰ ἀναγκαιοῦντα αὐτοῖς ροῦχα, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ἀκόλουθον βάρος·

Α'. Διὰ τὰς θέσεις τῆς Α'. τάξεως ὀκάδας πεντήκοντα ἀριθ. 50.

Β'. Διὰ τὰς τῆς Β'. τάξεως ὀκάδας τεσσαράκοντα ἀριθ. 40.

7. Ἐὰν τὸ βάρος ὑπερβαίνῃ τὴν ἀνωτέρω ἀναλογίαν, διὰ τὸ περιπλέον θέλει πληρόνεσθαι ἥμισυ λεπτὸν τὴν ὀκὰν δι' ἕκαστον μίλιον.

8. Ἡ πληρωμὴ δι' ἕκαστον κύνα προσδιορίζεται εἰς δραχ. τρεῖς.

9. Εἰς τὴν διατίμησιν ταύτην τῶν ναύλων δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία, ὅσας τροποποιήσεις ἡ πεῖρα ἤθελεν ὑπαγορεύσει ὡς ἀναγκαίας, κατὰ πρότασιν τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων.

10. Εἰς τὰς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Αὐγούστου 1842.

ΟΘΩΝ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 21. (Παρελείφθη)

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἀριθ. 21 τοῦ 1842 ἔτους.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν κατὰ τὸ 1843 δημοτικῶν φόρων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 12,337 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1847 (5 Ἰανουαρίου 1841) περὶ δημοτικῶν φόρων Ἡμετέρου Διατάγματος παρεκτείνεται καὶ διὰ τὸ ἐρχόμενον 1843 ἔτος.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 (23) Σεπτεμβρίου 1842.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 12.

Λαμβάνει τοὺς ἐτησίους λογαριασμοὺς ὅλων τῶν οἰκονομικῶν ὑπολόγων, ἐξετάζει καὶ βεβαιοῖ τὴν συμφωνίαν αὐτῶν μὲ τὰ βιβλία τοῦ λογιστηρίου καὶ τὰ παρ' αὐτῷ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, καὶ τοὺς παραπέμπει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μετὰ τῶν ἐγγράφων τούτων. Εἰς τὸ Συνέδριον στέλλει ἐπίσης ἀνακεφαλαιωτικοὺς πίνακας τῶν ἀτομικῶν λογαριασμῶν δι' ἑκάστην τάξιν ὑπολόγων καὶ δι' ἕκαστον εἶδος ὑπηρεσίας, ἔτι δὲ καὶ συγκριτικὰς καταστάσεις ἐξ ὧν τὸ Συνέδριον βοηθεῖται εἰς τὴν συμπαραλαβὴν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀτομικῶν λογαριασμῶν μὲ τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς Οἰκονομίας.

Εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον παραπέμπονται αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ φροντίζει περὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν συνενονούμενον μὲ τὸ τμῆμα τὸ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητήσεων.

Ἄρθρ. 13.

Εἰς ἕκαστον τμῆμα τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν θέλουν σχηματισθῆ, ἀναλόγως μὲ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, συνοπτικὰ λογιστικὰ βιβλία κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς Γραμματείας ὁδηγίας.

Ἄρθρ. 14.

Τὰ ἔξοδα τῶν διευθυνομένων παρὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ὑπηρεσιῶν, ἐξετάζονται καὶ ἐκκαθαρίζονται παρ' αὐτοῦ, αἱ δὲ καταστάσεις αὐτῶν, ἐπικυρούμεναι ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Λογιστηρίου, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ προϊσταμένου τῆς Γραμματείας καὶ παραπέμπονται εἰς τὸ Κεντρικὸν αὐτῆς Λογιστήριον τὸ ἐπὶ τῶν ἐξόδων, διὰ νὰ ἐκδοθῶσι τὰ ἐντάλματα.

Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἑτοιμάζει τὰς προτάσεις περὶ τῆς τροποποιήσεως τῶν προσδιορισθέντων διὰ τοὺς ταμίας ποσοστῶν.

Ἄρθρ. 15.

Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον δίδει εἰδικὰς ὁδηγίας εἰς τοὺς ὑπολόγους καὶ εἰς τὰς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης ἀρχὰς, δι' ὑποθέσεις ὑπαγομένας εἰς τὰ καθήκοντά του, καθ' ἣν ἄδειαν θέλει λάβει παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς Γραμματείας.

Ἄρθρ. 16.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου σύγκειται ὡς ἑφεξῆς, ἐξ

1 Διευθυντοῦ,
2 Παρέδρων,
2 Ὑπουργικῶν γραμματέων ά. τάξεως,
3 » » β'. »
4 Γραφέων.

Ἄρθρ. 17.

Ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Λογιστηρίου τὸ Γενικὸν Ταμεῖον προπολογουγένων τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, θέλει ἐπικαλεῖται Κεντρικὸν Ταμεῖον, καὶ θέλει μὲν συγκεντρόνει καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τὰ διαθέσιμα χρήματα τῶν ἔξω ταμείων, ἀλλὰ θέλει παύσει τοῦ νὰ λαμβάνῃ καὶ ἐξελέγχῃ τὰ λογιστικὰ ἔγγραφα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα θέλουν διευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας (πρὸς τὸ παρ' αὐτῇ Γενικὸν Λογιστήριον.)

Αἱ σχέσεις τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου πρὸς τὰ ἔξω ταμεῖα θέλουν περιορισθῆ ἑπομένως εἰς μόνην τὴν μεταβίβασιν καὶ συγκέντρωσιν τῶν χρημάτων.

Ἄρθρ. 18.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας τὸ διοικητικὸν ταμεῖον Ἀττικῆς καταργεῖται, τὰ δὲ καθήκοντα αὐτοῦ ἀνατίθενται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον.

Ἄρθρ. 19.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου περιορίζεται εἰς

1 Κεντρικὸν Ταμίαν,
1 Ὑποταμίαν,
1 Ὑπουργικὸν Γραμματέα ά. τάξεως,
1 Γραφέα, καὶ
1 κλητῆρα.

Τὸ ἀναγκαῖον βοηθητικὸν προσωπικὸν πληρόνεται ἀπὸ τὸν Κεντρικὸν Ταμίαν, ὅστις ἀπολαμβάνει ἐπὶ τούτῳ ποσοστὸν ἐκ τῶν εἰσπράξεων κατὰ τὸ ἀπὸ 6 (18 Νοεμβρίου) 1841 Β. Διάταγμα.

Ἄρθρ. 20.

Ἰδιαίτερον Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον δὲν θέλει ὑπάρχει εἰς τὸ ἑξῆς, ἀλλ' ἡ διάκρισις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων θέλει γίνεται εἰς τὰ βιβλία τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, καὶ εἰς τοὺς ἐτησίους λογαριασμοὺς θέλουν καταδεικνύεσθαι διακεκριμμένως, κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τὰ εἰρημένα ἔσοδα καὶ ἔξοδα.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (29) Σεπτεμβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας

Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 24.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Ὀκτωβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1842 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ μένωσι καὶ ἐφέτος ἀπηλλαγμένοι, ὅσον ἔνεστι, οἱ ἀγαπητοὶ Ἡμῶν ὑπήκοοι ἀπὸ τὰς καταπιέσεις, αἵτινες συνήθως συνοδεύουν τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως τῶν φόρων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1842 προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν.

§ 1.

ά. Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἶγας καὶ πρόβατα) τριάκοντα πέντε λεπτὰ κατὰ κεφαλήν.

β'. Διὰ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν·

γ'. Διὰ τοὺς ὄνους δραχμὴν μίαν·

δ'. Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.

§. 2.

Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου.

ά. Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, χοίρων καὶ προβάτων.

β'. Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν, καὶ ἀφοῦ ἔπαυσαν νὰ θηλάζωσι, μέχρι τῆς ἡλικίας τριῶν ἐτῶν συμπληρωμένων.

γ'. Οἱ ἀροτῆρες βόες, ἂν καὶ σφάζονται διὰ γῆρας.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπρα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Πίναξ Β΄. Διαχείρισις τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. κατὰ τὰ ἔτη 1839, 1840 καὶ 1841.

Κεφάλαια	Ἄρθρα	Διασάφησις κονδυλίων	Χρῆσις 1839 Τὰ πληρωθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1839 ἕως 31 Δεκεμβρ. 1840		Χρῆσις 1840 Τὰ πληρωθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1840 ἕως 31 Ἰανουαρίου 1841		Χρῆσις 1841 Τὰ πληρωθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1841 ἕως 28 Φεβρουαρ. 1842		Ὁλικὸν ποσὸν	
Α΄.		*Γραμματεία.*								
	1	Προσωπικὸν	34936	66	29773	92	29558	94	94269	52
	2	Ὑλικὸν	5723	67	5805	12	5745	5	17273	84
Β΄.		*Ἄρειος Πάγος*								
	1	Προσωπικὸν	49450	85	49829	96	49867	32	149148	13
	2	Ὑλικὸν	2665		2850		3560	46	9075	46
Γ΄.		*Ἐφετεῖα,*								
	1	Προσωπικὸν	79658	63	79581	36	68296	7	227536	6
	2	Ὑλικὸν.	8864	35	13726		7526		30116	35
Δ΄.		*Κακουργιοδικεῖα*								
	1	Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἔξοδα	2192	69	1462	17	1512	3	5166	89
	2	Ἀποζημιώσεις συνέδρων καὶ ἐνόρκων	14113		14173		9298	76	37584	76
Ε΄.		*Πρωτοδικεῖα*								
	1	Προσωπικὸν	260758	89	257278	56	253628	31	771665	76
	2	Ὑλικὸν	33982	20	34321	50	36643	50	104947	20
ΣΤ΄.		*Ἐμποροδικεῖα*								
	1	Προσωπικὸν	21553		20780		19478	66	61811	66
	2	Ὑλικὸν	3379		3165		3108		9652	
Ζ΄.		*Εἰρηνοδικεῖα*								
	1	Προσωπικὸν	35818	37	52740	65	49202	27	137761	29
	2	Ὑλικὸν	6410		6899		20		13329	
Η΄.		*Ὑποδίκων φυλακαὶ*								
	1	Ἐνοίκια φυλακῶν	2732	62	3756	74	3203	92	9693	28
	2	Ἐπισκευὴ φυλακῶν	3972	72	414	41	550	31	4937	44
	3	Μισθοὶ φυλακιτῶν	6159	49	5741	58	5270		17171	7
	4	Διατροφὴ ὑποδίκων	38916	6	34207	26	32265	76	105389	8
Θ΄.		*Ἔξοδα ποινικῆς δικαιοσύνης*								
	1	Ἐπιμίσθια ἀνακριτῶν	4315	30	3970		1315		9600	30
	2	Ἔξοδα μεταφορᾶς ἀνακριτῶν	4730	40	6521	76	10441	25	21693	41
	3	Ἐνοίκια ἀνακριτηρίων	626	50	740		594	47	1960	97
	4	Ἀποζημιώσεις μαρτύρων	124654	95	136216	50	157244	2	418115	47
	5	Ἔξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων	1726	47	1165	3	1295	62	4187	12
	6	» Εἰς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεων	2244	99	4316	96	3799	84	10361	79
Ι΄.		*Οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ κτιρίων.*								
ΙΑ΄.		Ἐπισκευαὶ διαφόρων οἰκοδομῶν	1456	5	1300		1000		3756	5
		Ἀπρόβλεπα ἔξοδα								
	1	Ὑπηρεσία ὑποθηκῶν	195		87	50	206	25	488	75
	2	Ἔξοδα ἐκτάκτων Στρατοδικείων	7281	53	10709	14	1378		19368	67
ΙΒ΄.		Κλεισμέναι χρήσεις			453	75	935	94	1389	69
		Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Μαρτίου 1842.	758518	39	781986	87	756945	75	2297451	1

Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Γραμματεὺς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πιτροπῆς, γράφει τὴν γνώμην του καὶ τοὺς λόγους του εἰς ἰδιαιτέραν ἔκθεσιν, ἥτις σφραγίζεται παρὰ τοῦ ἰδίου καὶ πέμπεται εἰς τὴν Γραμματείαν, καὶ ἂν ὑπάρχῃ δεῖγμα τοῦ ἐμπορεύματος, τίθεται εἰς τὸ ἐμπεριέχον αὐτὸ περιτύλιγμα.

Ἄρθρ. 33.

Ἀνίσως ὁ ἔμπορος κάμῃ ἔνστασιν κατὰ τῆς ἐκτιμήσεως, διορίζουν οἱ ἀνωτέρω ἕνα ἐκτιμητὴν καὶ ἕτερον ὁ ἔμπορος, οἵτινες ἀποφασίζουσιν. Ἐν περιπτώσει δὲ διχοψηφίας, ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ διορίζει τρίτον ἐκτιμητὴν πρὸς σχηματισμὸν πλειοψηφίας.

Ἄρθρ. 34.

Καὶ εἰς περίπτωσιν φθορᾶς ἐμπορευμάτων, ὑποκειμένων εἰς ὡρισμένον τέλος, γίνεται κατὰ τὸν ἀνωτέρω ἐκτεθέντα τρόπον ἐκτίμησις τῆς ἐνεστώσης ἀξίας αὐτῶν, καὶ ἐλαττοῦται τὸ διωρισμένον τελώνιον κατὰ λόγον τῆς ἀποδειχθείσης ἐλαττώσεως τῆς συνήθους ἀξίας αὐτῶν,

Ἄρθρ. 35.

Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται δημοσίως εἰς τὸ τελωνιακὸν κατάστημα, ἅμα δὲ γενῇ ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐν μιᾷ ἑκάστῃ διασαφήσει ἐμπορευμάτων, σημειοῦνται εἰς τὴν ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσαν ἐπὶ τούτου στήλην αἱ παρὰ τῶν ἐκτιμητῶν ἀναγνωρισθεῖσαι τιμαὶ ἑνὸς ἑκάστου ἐμπορεύματος, τίθεται ἐπ' αὐτῆς ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοιχοκολλᾶται ἀμέσως ἐκ νέου ἡ διασάφησις εἰς τὸ προσδιωρισμένον μέρος, ὅπου θέλει διαμένει τρεῖς ἡμέρας. Ἕκαστος τῶν ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως ὑπαλλήλων, καὶ ἐν γένει οἱ προϊστάμενοι τῶν τελωνιακῶν Ἀρχῶν, ὅσοι ἀμελήσουν τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν ἑνὸς ἑκάστου ἐκ τῶν διαταττομένων ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ καὶ τῷ ἄρθρῳ 28 περὶ δημοσιεύσεως τύπων, θέλουν τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον 50 — 300 δραχ. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἤθελεν ἀποδειχθῆ ὅτι ἐκτίμησις ἐμπορεύματός τινος ἔγεινε παρ' ἀξίαν, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ ποινικοῦ Νόμου περὶ τούτου ὡρισμένων, οἱ ἔνοχοι θέλουν τιμωρεῖσθαι καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τετραπλοῦν τοῦ τέλους τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὴν διαφοράν, ἥτις ἤθελεν ὑπάρχει μεταξὺ τῆς ἀληθοῦς τιμῆς καὶ τῆς παρ' ἀξίαν καταδειχθείσης.

Ἄρθρ. 36.

Ὁ ὑγειονόμος ἔχει τὸ δικαίωμα, καὶ τοὐλάχιστον ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, ἢ ὁσάκις ἔχῃ βαρείας ὑπονοίας, χρεωστεῖ νὰ κάμῃ ἐπιθεώρησιν τῶν ἐμπορευμάτων, ἐν ὅσῳ ταῦτα εὑρίσκονται εἰσέτι εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τελωνείου, καὶ ἀφοῦ ἡ τελωνικὴ Ἀρχὴ θεωρήσασα αὐτὰ ἔδωκεν ἤδη τὴν ἄδειαν τῆς εἰσαγωγῆς, καὶ νὰ τὰ παραβάλλῃ μὲ τὰς περὶ αὐτῶν εἰς τὰ τακτικὰ βιβλία τοῦ τελωνείου γενομένας ἤδη ἐγγραφάς. Εἰς περίστασιν καθ' ἣν ἤθελον ὑπάρχει ἀταξίαι ἢ διαφοραὶ, συντάττει πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ὑπογραφόμενον καὶ παρὰ τοῦ τελώνου, ἢ ἐν ἀρνήσει αὐτοῦ παρὰ δύο μαρτύρων, τὸ ὑποβάλλει πάραυτα εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐπιθεωρητὴν τοῦ τμήματος, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν.

2. Ἐξαγωγή.

Ἄρθρ. 37.

Ὅταν τις θέλῃ νὰ ἐξάξῃ ἐμπορεύματα εἴτε διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, εἴτε πρὸς μεταφορὰν ἐντὸς αὐτοῦ, ὀφείλει πρὶν ἀρχίσῃ τὴν εἰς τὸ πλοῖον εἰσβίβασιν αὐτῶν, νὰ δώσῃ λεπτομερῆ διασάφησιν κατ' εἶδος, ποιὸν καὶ ποσὸν (βάρος ἢ μέτρον) εἰς τὴν τελωνικὴν Ἀρχὴν, ἥτις ἐπιθεωρεῖ καὶ συγκρίνει τὰ εἰσβιβαζόμενα μὲ τὰ εἰς τὴν διασάφησιν περιεχόμενα εἴδη, καὶ δίδει τὴν ἄδειαν τῆς εἰσβιβάσεως. Ἐὰν εὑρεθῇ διαφορὰ μεταξὺ τῶν εἰς τὴν διασάφησιν διαλαμβανομένων καὶ τῶν εἰσβιβαζομένων, εἴτε κατὰ τὸ εἶδος, εἴτε κατὰ τὸ ποιὸν ἢ ποσὸν (βάρος ἢ μέτρον), ἁρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 28 ὡρισμένα.

Ἄρθρ. 38.

Ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνικῆς Ἀρχῆς, κατὰ συνέπειαν τῆς παρ' αὐτοῦ γενομένης ἐπιθεωρήσεως, συντάττει τὸ δηλωτικὸν τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον διευθύνει εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν, ἥτις μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου καὶ τὴν βεβαίωσιν ὅτι ἐπεβιβάσθησαν ὅλα, καὶ μόνον τὰ ἐν τῷ δηλωτικῷ διαλαμβανόμενα ἐμπορεύματα, τὸ παραδίδει εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην.

Ἐπὶ τούτου ἔχει δικαίωμα ἡ λιμενικὴ Ἀρχὴ, καὶ χρεωστεῖ, ὁσάκις λάβῃ βαρείας ὑπονοίας, ὅτι τὰ εἰσβιβασθέντα ἐμπορεύματα δὲν εἶναι σύμφωνα μὲ τὸ δηλωτικὸν, νὰ διατάττῃ ν' ἀνοίγωνται τὰ κιβώτια, δοχεῖα, ἢ δέματα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν ἄδειαν νὰ ἐκφορτώνῃ τὸ πλοῖον, πρὸς ἐξέλεγξιν τοῦ φορτίου. Καὶ μόνον ἐὰν ἤθελον ἀνακαλυφθῇ ἀταξίαι ἢ διαφοραὶ μεταξὺ τῶν εἰς τὰ βιβλία τοῦ τελωνείου γενομένων ἐγγραφῶν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν πραγματικῶς ἐπὶ τοῦ πλοίου εὑρεθέντων, συντάττεται πρωτόκολλον σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 39.

Πᾶν πλοῖον ἀναχωροῦν ἀπὸ λιμένα τοῦ Κράτους, δι' ὁποιονδήποτε μέρος πρέπει νὰ λαμβάνῃ δηλωτικὸν τοῦ φορτίου του. Ἂν δὲ τὸ πλοῖον προῆλθεν ἀπὸ ἄλλο μέρος μὲ φορτίον προσέλαβέ τι εἰς αὐτὸ καὶ ἀκολουθῇ τὸν πλοῦν του, γίνεται παρὰ τῆς τελωνικῆς Ἀρχῆς μνεία τοῦ εἴδους, τῆς ποιότητος καὶ τοῦ ποσοῦ (βάρους ἢ μέτρου) τῶν εἰσβιβασθέντων ἐμπορευμάτων ὄπισθεν ἢ παρὰ πόδας τοῦ πρωτοτύπου παλαιοῦ δηλωτικοῦ, καὶ ἐπιστρέφεται τοῦτο εἰς τὸν πλοίαρχον, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ παρόντος Νόμου.

Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν εἰς τὸ πρωτότυπον δηλωτικὸν δὲν ὑπάρχει τόπος κενὸς διὰ νὰ γίνωνται αἱ ἀνήκουσαι σημειώσεις, πρέπει νὰ συρράπτεται εἰς αὐτὸ χωριστὸν φύλλον καὶ νὰ σφραγίζεται τοιουτοτρόπως, ὥστε νὰ μὴν ἦναι δυνατὸν, χωρὶς νὰ φαίνεται ν' ἀφαιρῆται τὸ φύλλον.

Τὰ δηλωτικὰ μὲ τὰ ὁποῖα ἐφοδιάζονται τὰ πλοῖα σημειοῦνται κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν εἰς βιβλίον κρατούμενον ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς τελωνικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 40.

Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ μὲ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 38 γενομένην παρ' αὐτῆς ἐπίσκεψιν, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ κάμῃ καὶ ὅταν τὰ ἐμπορεύματα εὑρίσκωνται εἰσέτι εἰς τὸ τελωνιακὸν κατάστημα, ἐὰν δὲν εὕρῃ διαφοράν τινα μεταξὺ τῶν ἐπιβιβασθέντων ἐμπορευμάτων καὶ τῆς παρὰ τοῦ τελωνείου γενομένης ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ κρατούμενον βιβλίον ἐξαγωγῆς, θέτει παρὰ πόδας τῆς ἐγγραφῆς ταύτης τὸ « ἐθεωρήθη. »

Ἄρθρ. 41.

Οἱ κυβερνῆται τῶν πλοιαρίων τῶν ἁλιευόντων σπόγγους εἰς τὰ ἑλληνικὰ παράλια παρουσιαζόμενοι πᾶσαν τρίτην ἡμέραν εἰς τὰ ὑγειονομεῖα πρὸς θεώρησιν τῶν ναυτιλιακῶν αὐτῶν ἐγγράφων, ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωνται πᾶσαν φορὰν καὶ εἰς τὰς τελωνιακὰς ἀρχὰς διὰ νὰ πληρώνωσι τὸ τελώνιον τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ σπόγγου, ὅσον ἔχουν ἁλιευμένον, καὶ δὲν εἰσάγουν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, καὶ νὰ λαμβάνωσιν ἀποδεικτικὰ τῆς πληρωμῆς καὶ ἐνταυτῷ δηλωτικόν· ἐὰν δὲ, συμπληρωθέντος τοῦ φορτίου των μέλλουν ν' ἀπέλθωσιν ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, θέλουν λαμβάνει ἀπὸ τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν τοῦ τελευταίου λιμένος δηλωτικὸν ἐξαγωγῆς χωρὶς νὰ πληρώσωσι πλέον τελώνιον, ἀλλὰ παραδίδοντες τὰ ὁποῖα ἐκ διαλειμμάτων εἶχον λάβει δηλωτικὰ μεταφορᾶς.

Αἱ λιμενικαὶ καὶ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ θέλουν φροντίζει νὰ σημειόνωσι πάντοτε εἰς τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα τῶν τοιούτων πλοιαρίων, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ δοθέντος εἰς αὐτὰ δηλωτικοῦ τῆς ἐξαγωγῆς, καὶ νὰ ἐξετάζωσιν εἰς τὴν ἐπιστροφήν των, ἐὰν ἀναχωροῦντα εἶχον λάβει τὰ ναυτιλικά των ἔγγραφα διὰ ξένην ἐπικράτειαν. Ἐὰν δὲ ἀνακαλύψωσιν ὅτι εἶχον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐν Ναυπλίῳ δικαστήρια ἔδρευον εἰς δημόσια καταστήματα· ἡ διατήρησις τῶν σαθρῶν τούτων οἰκοδομῶν αἴτινες ἔχρηζον συχνῶν ἐπισκευῶν ἀποτελεῖ τὴν δαπάνην τοῦ ἄρθρου τούτου, ἥτις δὲν ὑπάρχει πλέον ἐν τῷ παρόντι, καθότι ἅπαντα τὰ δικαστήρια τοῦ Βασιλείου συνεδριάζουσιν ἤδη εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας.

Ἀπρόβλεπτα ἔξοδα.

1) Ὑπηρεσία ὑποθηκῶν.

Τὰ *απρόβλεπτα έξοδα* τοῦ ὑπὸ στοιχ. Β. πίνακος ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τοῦ ὑπὸ στοιχ. Α. Περὶ τοῦ πρώτου αὐτῶν ἄρθρου δὲν ἔχω νὰ παρατηρήσω πολλά. Ἡ Κυβέρνησις ἀναλαβοῦσα εἰς βάρος της τὴν κατασκευὴν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου ἀπαιτουμένων βιβλίων, διέταξε νὰ ληφθῇ κατὰ τὸ 1836 ὅτε κατὰ πρῶτον ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ὁ νόμος οὗτος, ἡ δαπάνη τῆς πρώτης κατασκευῆς ἥτις ἦτο καὶ σημαντικωτέρα ἀπὸ τὰ γραφικὰ τῆς Γραμματείας ἔξοδα (ἴδε ἀνωτέρω τὰς περὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐξηγήσεις μου), μετὰ δὲ ταῦτα ἐσυστήθη ἰδιαίτερον ἄρθρον ἐν τῷ τέλει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Γραμματείας διὰ νὰ ἐπαρκῇ ἀπὸ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῶν βαθμηδὸν πληρουμένων βιβλίων.

2) Ἔκτατα στρατοδικεῖα.

Μεταβαίνω εἰς τὸ δεύτερον ἄρθρον, τὰ ἔκτακτα στρατοδικεῖα. Κατὰ τὸ ἄρθρον 511 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἡ στρατιωτικὴ δίκη διατάσσεται ἕνεκα στάσεως, φόνου, ληστείας, πειρατείας καὶ ἐμπρησμοῦ ὁσάκις τὰ κακουργήματα ταῦτα ἀναφανῶσιν ἐπὶ τοσοῦτον ἐπίμονα, ὥστε νὰ ἦναι χρεία ἐκτάκτων μέτρων πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας. Ἡ Βασ. Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ τρὶς καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν τοῦτο διάστημα εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ φοβεροῦ τούτου ὅπλου, πρῶτον κατὰ τὸ 1836 ὅτε ἐσυστήθησαν συγχρόνως δύω ἔκτακτα στρατοδικεῖα εἰς Λαμίαν καὶ εἰς Μεσολόγγιον διὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐκραγεῖσαν ληστανταρσίαν· δεύτερον, κατὰ τὸ 1838, εἰς Ὕδραν διὰ τὴν ὀλιγοχρόνιον στάσιν ἥτις κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἀνεφάνη εἰς τὴν νῆσον ταύτην ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νόμου καὶ, τρίτον, κατὰ τὸ αὐτὸ ἐκεῖνο ἔτος, εἰς τὴν Πελοπόννησον διὰ τὴν ληστείαν τὴν μαστίσασαν τὰς ἐπαρχίας τῆς χερσονήσου ταύτης. Ἐκ τῶν τριῶν τούτων στρατοδικείων τὸ μὲν ἐν Ὕδρᾳ συστηθὲν διήρκεσε πολλὰ ὀλίγον, τὰ κατὰ τὴν Στερεὰν δὲν διελύθησαν εἰμὴ κατὰ τὸ 1837, τὸ δὲ τῆς Πελοποννήσου μόλις κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ παρελθόντος ἔτους διελύθη· ἀλλ' ἐκ τῆς παρατάσεως ταύτης τῶν ἐκτάκτων τούτων δικαστηρίων καὶ πρὸ πάντων τοῦ Πελοποννησιακοῦ δὲν πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι δι' ὅλου τοῦ διαστήματος ἡ παρουσία των ἦτον ἀπαραιτήτως ἀναγκαία. Εἶναι ἀπεναντίας βέβαιον ὅτι τὸ ἐν Πελοποννήσῳ στρατοδικεῖον, μάλιστα μετὰ τὸ πρῶτον τῆς ὑπάρξεώς του ἔτος, διετέλει ὡσεπιτοπολὺ ἀργὸν καὶ ὅτι ἰδίως περὶ τὰ τέλη μῆνας ὁλοκλήρους δὲν ἐδίκαζε παντάπασιν· ἀλλ' ἡ Βασ. Κυβέρνησις συστήσασα ἅπαξ τὰ δικαστήρια ταῦτα δὲν ἐθεώρει εὐλόγως κατάλληλον νὰ τὰ διαλύσῃ πρὶν ἢ ἐντελῶς ἐξαλειφθῇ τὸ προκαλέσαν τὴν χρῆσιν αὐτῶν κακὸν καὶ ἡ ἐξάλειψίς του πιστοποιηθῇ, οὕτως εἰπεῖν, διὰ παρελεύσεως ἱκανοῦ χρόνου· τοῦτο δὲ διὰ νὰ μὴ ἀναγκάζεται μετὰ στιγμιαίαν τινὰ κατάπαυσιν νὰ ἐπανέρχεται αὖθις εἰς τ' αὐτά.

Τοῦ ἄρθρου τούτου ἡ δαπάνη σύγκειται 1 ἀπὸ τὰ ἐπιμίσθια τῶν μελῶν τῶν ἐκτάκτων στρατοδικείων, 2 ἀπὸ τὰ ἐνοίκια τῶν καταστημάτων αὐτῶν καὶ 3 ἀπὸ τὰ κυρίως γραφικὰ αὐτῶν ἔξοδα.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 515 τῆς ποινικῆς δικονομίας τὸ ἔκτακτον στρατοδικεῖον σύγκειται ἀπὸ πέντε δικαστὰς, συμπεριλαμβανομένου τοῦ Προέδρου, (ὧν μέρος στρατιωτικῶν, μέρος δικαστικῶν ὑπαλλήλων), ἀπὸ τὸν εἰσαγγελέα καὶ τὸν γραμματέα, τὰ δ' ἐπιμίσθια αὐτῶν κανονίζονται ἀπὸ τὸ ἄρθρον 63 τῆς ποινικῆς διατιμήσεως, τροποποιούμενα καθ' ὅσον τὰ δικαστήρια ταῦτα ἑδρεύουσιν εἰς καθέδρας πλημμελειοδικῶν ἢ ὄχι, καθότι εἰς τὴν πρώτην περίστασιν τὰ μέλη τῶν πλημμελειοδικῶν τὰ λαμβανόμενα πρὸς συγκρότησιν τοῦ ἐκτάκτου στρατοδικείου δὲν λαμβάνουν ἐπιμίσθια, ὡς μὴ μακρυνόμενα τῆς ἕδρας των.

Κλεισμέναι χρήσεις.

Τὸ τελευταῖον κεφάλαιον τῶν κλεισμένων χρήσεων δὲν τὸ ἀναφέρω εἰμὴ διὰ νὰ δώσω τέλος εἰς τὰς περὶ τῶν καθέκαστα τῶν ἀπολογισμῶν ἐξηγήσεις μου. Ἀπὸ τὸ κεφάλαιον τοῦτο πληρόνονται τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα ἔξοδα χρήσεώς τινος ὅσα δὲν ἐπρόφθασαν νὰ πληρωθῶσιν ἐνόσῳ ἡ χρῆσις αὕτη ἦτο ἀνοικτή.

Γενικαὶ παρατηρήσεις.

Αἱ αἰτίαι τῆς αὐξήσεως τῆς δικαστικῆς δαπάνης καθ' ὅλα τὰ ἔτη περὶ ὧν δίδεται ἤδη λόγος, μάλιστα δὲ κατὰ τὰ ἔτη 1838 καὶ 1839 ἐξετέθησαν ἐν πλάτει ἀνωτέρω· ἑπομένως ἐνταῦθα θέλω περιορισθῆ νὰ παρατηρήσω καὶ ν' ἀποδείξω ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη λαμβανομένη, εἰς τὸν ἀνώτατον αὐτῆς γνωστὸν ὅρον ἤτοι κατὰ τὸ 1840 ἔτος, δὲν εἶναι δυσανάλογος οὔτε πρὸς τὸ σύνολον τῆς δαπάνης τοῦ κράτους, οὔτε πρὸς τὸν πληθυσμὸν τοῦ βασιλείου, οὔτε πρὸς τὰς ἄλλας περιστάσεις τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ σύνολον τῆς τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου δαπάνης τοῦ κράτους κατὰ τὸ εἰρημένον 1840 ἔτος ἀναβαίνει εἰς 17,901,211 δραχμῶν καὶ λεπτὰ 19· ἡ δικαιοσύνη λοιπὸν καταναλώσασα δρ. 781 986 καὶ λεπ. 87 ἐδαπάνησε 4 6/17 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀναλώματος. Συγκρίνοντες τὴν ἀναλογίαν ταύτην μὲ τὴν εἰς ἄλλα κράτη ὑπάρχουσαν, εὑρίσκομεν αὐτὴν μικροτέραν μὲν παρὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς Βυρτεμβέργην λ. χ. τῆς ὁποίας ἡ δικαστικὴ δαπάνη ἀναβαίνει εἰς 7 3/10 τοῖς 100 καὶ παρὰ τὴν τῆς Βαυβαρίας καὶ τοῦ Βάδεν, ὅπου ἡ δικαιοσύνη καταναλίσκει συνήθως 6 τοῖς 100 μεγαλητέραν δὲ παρὰ τὴν τῆς Πρωσσίας, δαπανώσης 3 6/10 τοῖς 100 καὶ τῆς Γαλλίας τῆς ὁποίας ἡ δικαιοσύνη δὲν ἀναλίσκει ὑπὲρ τὰ 2 4/10 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ὅλου τῶν ἐξόδων τοῦ κράτους. Ἂν ἤδη λάβωμεν ἕτερον τῆς δαπάνης μέτρον, τὴν ἀναλογίαν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ βλέπομεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς κατοικημένη κατὰ τὸ 1840 ἀπὸ 880,000 περίπου κατοίκους καὶ δαπανήσασα 780,000 περίπου δραχμὰς ἐπέβαλεν εἰς ἕκαστον κάτοικον, διὰ τὴν συντήρησιν καὶ διανομὴν τῆς δικαιοσύνης φόρον 88 λεπτῶν, ὃ ἐστὶ ὀλιγώτερον παρὰ τὸν εἰς Βαυβαρίαν λ. χ. ἀναλογούμενον (25 κραϊτσάρια κατὰ κεφαλὴν) καὶ τὸν εἰς Βάδεν (24 κραϊτσ.) καὶ ὄχι πολὺ μεγαλήτερον τοῦ ἀναλογοῦντος ἐν τῇ Γαλλίᾳ ὅπου ἕκαστος κάτοικος πληρόνει 57 ἑκατοστὰ διὰ τὴν δικαιοσύνην ἤτοι 63 λεπτὰ περίπου.

Ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω παραλληλισμοὺς ἐξάγεται ἤδη, ὅτι αἱ δαπάναι μας οὖσαι ὀλιγώτεραι ἀπὸ τὰς δαπάνας διαφόρων εὐνομουμένων ἐθνῶν δὲν δύνανται νὰ κατακριθῶσιν ὡς ὑπερβολικαί, μάλιστα ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν φαίνονται σχετικῶς μεγαλήτεραι εἰμὴ ἀπὸ τὰ ἔξοδα μεγάλων τινῶν ἐπικρατειῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὁ ὅλος προϋπολογισμὸς περιέχει πολλὰς καὶ παντοειδεῖς δαπάνας αἵτινες δὲν δύνανται μὲν νὰ ὑπάρχωσιν εἰς ἐπικρατείας μικρὰς καὶ μάλιστα εἰς τὴν ὅσον ἐνεστι περιορίζουσαν τ' ἀναλώματά της Ἑλλάδα, ἐξογκοῦσαι δὲ εἰς ἐκείνας τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀναδεικνύουσα μικρότερον τὸν τῆς δικαιοσύνης.

Ἀλλ' ἐπιμελέστερον ἐγκύπτοντες εἰς τὴν παραβολὴν τῶν δαπανῶν μας μὲ τὰς Γαλλικὰς, αἵτινες παριστῶσι τὸν ἐλάχιστον σχετικὸν ὅρον ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω παρατεθείσας, εὑρίσκομεν ὅτι συνηγοροῦσιν ὑπὲρ ἡμῶν οὐσιωδῶς καὶ οἱ ἑξῆς λόγοι.

1. Εἰς τὴν Γαλλίαν, κατὰ τὸ ἐδάφιον 9 τοῦ 3 ἄρθρου τῆς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Χρεωλυτικὸς πίναξ τοῦ ἐκ τῆς προικοδοτήσεως προκύπτοντος χρέους.

Μετὰ παρέλευσιν τοῦ	Ἐκ 2000 δρ. χρέους προικοδοτήσεως ἐτησία δόσις					Ὑπόλοιπον τοῦ ἐξοφλητέου χρέους		Παρατηρήσεις.
	Τόκος 5 0/0		Χρεωλύσιον 1 0/0		Τὸ ὅλον			
	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Δρ.	Λ.	
1	100		20		120	1980		
2	99		21		120	1959		
3	97	95	22	5	120	1936	95	
4	96	85	23	15	120	1913	80	
5	95	69	24	31	120	1889	49	
6	94	47	25	53	120	1863	96	
7	93	20	26	80	120	1837	16	
8	91	86	28	14	120	1809	2	
9	90	45	29	55	120	1779	47	
10	88	97	31	3	120	1748	44	
11	87	42	32	58	120	1715	86	
12	85	79	34	21	120	1681	65	
13	84	8	35	92	120	1645	73	
14	82	28	37	72	120	1608	1	
15	80	40	39	60	120	1568	41	
16	78	42	41	58	120	1526	83	
17	76	34	43	66	120	1483	17	
18	74	16	45	84	120	1437	33	
19	71	87	48	13	120	1389	20	
20	69	46	50	54	120	1338	66	
21	66	93	53	7	120	1285	59	
22	64	28	55	72	120	1229	87	
23	61	49	58	51	120	1171	36	
24	58	57	61	43	120	1109	93	
25	55	50	64	50	120	1045	43	
26	52	27	67	73	120	977	70	
27	48	88	71	12	120	906	58	
28	45	33	74	67	120	831	91	
29	41	60	78	40	120	753	51	
30	37	68	82	32	120	671	19	
31	33	56	86	44	120	584	75	
32	29	24	90	76	120	493	99	
33	24	70	95	30	120	398	99	
34	19	93	100	7	120	298	62	
35	14	94	105	6	120	193	56	
36	9	68	110	32	120	83	24	

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 23.

Τῶν ἐξῆς ἐμπορευμάτων, ὅσων δὲν δύναται ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης νὰ φανερώσῃ ἐπ' ἀκριβὲς τὸ ποσὸν (μέτρον ἢ βάρος) ὀφειλει, ἐὰν δὲν ἐξαιρῆται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 15 ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς δηλώσεως ταύτης, νὰ τὸ δηλώσῃ τοὐλάχιστον, ὡς ἔγγιστα. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ μεταξὺ τοῦ δηλωθέντος ἀπὸ τὸν πλοίαρχον καὶ τοῦ πραγματικοῦ αὐτῶν ποσοῦ (μέτρου ἢ βάρους) διαφορὰ, δὲν ἐπιφέρει ποινὴν, ὅταν δὲν ὑπερβαίνῃ, ἐπὶ μὲν εἰδῶν ἀνεπιδέκτων μειώσεως, οἷον μετάλλων, ξύλων οἰκοδομῆς καὶ τῶν ὁμοίων, δύω καθ' ἑκατὸν, ἐπὶ δὲ εἰδῶν ὑποκειμένων εἰς μείωσιν, οἷον γεννημάτων, ῥευςῶν κλ. δέκα καθ' ἑκατόν. Ὅταν τὸ ποσὸν (βάρος ἢ μέτρον) τῶν ἀποβιβασθέντων ἐμπορευμάτων ἦναι ὀλιγώτερον τοῦ δηλωθέντος, πληρόνεται, οὐχ ἧττον τὸ ἁπλοῦν τέλος, καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον ἔλλειψεν ὑπὲρ τὰ δύω ἢ τὰ δέκα καθ' ἑκατὸν, κατὰ τὸ εἶδος τῆς πραγματείας. Ὅταν δὲ ἦναι περισσότερον τὸ ὑπερβάλλον, τὰ δύω ἢ δέκα καθ' ἑκατὸν, ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν τετραπλοῦ τελωνίου.

Ἄρθρ. 24.

Ἐὰν, κατὰ τὸν διάπλουν συμβῇ βλάβη ἢ καὶ παντελὴς φθορὰ ἐμπορεύματός τινος, ὀφείλει ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης νὰ φανερώσῃ τοῦτο, ἅμα φθάσῃ εἰς τὸν λιμένα, καὶ τότε ὁ τελώνης συνωδευμένος ἀπὸ τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν μεταβαίνει εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἀφοῦ ἐξακριβώσῃ τὰ περὶ τῆς συμβάσης βλάβης καὶ τῶν περιστατικῶν αὐτῆς, συνάπτει πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται παρ' αὐτοῦ, παρὰ τῆς συνοδευσάσης αὐτὸν λιμενικῆς ἀρχῆς καὶ παρὰ τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου.

Ἄρθρ. 25.

Ὁ ὑγειονόμος χρεωστεῖ νὰ θέτῃ τὸ «ἐθεωρήθη», ἐπικυρῶν αὐτὸ καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του εἰς ἓν ἕκαστον δηλωτικὸν ἢ ἀναπληρωτικὴν δήλωσιν, τὰ συνταττόμενα κατὰ τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 τοῦ παρόντος Νόμου, καὶ καταχωρῇ αὐτὰ εἰς τὸ βιβλίον ἐπίτηδες κρατούμενον παρ' αὐτοῦ. Ἑπομένως δὲ θέλει διευθύνει ταῦτα πρὸς τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῆς παρούσης διατάξεως ὑπόκειται ὁ ὑγειονόμος εἰς πρόστιμον 50 — 200 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 26.

Ὁσάκις ἐπιστρέφεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην τὸ παλαιὸν αὐτοῦ δηλωτικὸν, διότι δὲν ἀπεβίβασεν ὅλα τὰ ἐμπορεύματά του, σημειοῦνται ὄπισθεν ἡ παρὰ πόδας αὐτοῦ, ὡς καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ κρατούμενον παρὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς βιβλίον εἰσαγωγῆς, ὁ ἀριθμὸς, τὸν ὁποῖον ἔθεσεν ὁ ὑγειονόμος εἰς τὸ ἐπιστρεφόμενον δηλωτικὸν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον, τὰ εἴδη, ἡ ποιότης καὶ τὸ ποσὸν (μέτρον ἢ βάρος) τῶν ἀποβιβασθέντων ἐμπορευμάτων, καὶ ἐπικυροῦνται ταῦτα διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, ὁ δὲ λιμενάρχης βεβαιοῖ παρὰ πόδας τῆς σημειώσεως ταύτης εἰς τὸ βιβλίον τῆς εἰσαγωγῆς τὴν μὴ καθ' ὁλοκληρίαν ἐκφόρτωσιν τοῦ φορτίου τοῦ πλοίου, διὰ νὰ δικαιολογῆται τοιουτοτρόπως καὶ ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ δηλωτικοῦ.

Ἄρθρ. 27.

Ὁ παραλήπτης ἐμπορεύματος, τὸ ὁποῖον ἀποβιβάζεται ἀπὸ πλοῖον, ὀφείλει πρὶν γείνῃ ἡ ἀποβίβασις νὰ δώσῃ εἰς τὸ τελωνεῖον ἀκριβῆ καὶ λεπτομερῆ διασάφησιν γεγραμμένην εἰς φύλλον, μονογραφημένον καὶ ἀριθμημένον ἀπὸ ὑπάλληλον τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διωρισμένον ἐπὶ τούτῳ παρ' αὐτῆς, διαλαμβάνουσαν τὸ εἶδος, τὴν ποιότητα καὶ τὴν ποσότητα (μέτρον ἢ βάρος) αὐτοῦ. Διασάφησις μὴ γεγραμμένη ἐπὶ τῷ ὡρισμένῳ φύλλῳ ἢ μὲ ἀορίστους λέξεις, μὴ καταδεικνύουσα τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, δὲν εἶναι δεκτὴ, καὶ θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη· ὁ δὲ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ὅστις ἐδέχθη αὐτὴν, τὸ μὲν πρῶτον τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 100 μέχρι 500 δραχμῶν, ἐν δὲ ὑποτροπῇ, ὑπόκειται εἰς ἔτι βαρυτέραν ποινὴν καὶ εἰς ὁριστικὴν παῦσιν. Ἐὰν δὲ ὁ παραλήπτης ἤθελε διϊσχυρισθῆ, ὅτι δὲν γνωρίζει ἀκριβῶς τὰ εἰς κιβώτια, δέσμας, ἢ ἄλλα δοχεῖα περιεχόμενα ἐμπορεύμτα καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν (βάρος ἢ μέτρον) δι' ἔλλειψιν τυχὸν τῶν ἀπαιτουμένων ἐγγράφων ἐκ μέρους τοῦ ἀνταποκριτοῦ του, τότε τὰ ἐμπορεύματα μένουν ὡς εἰς παρακαταθήκην εἰς τὸ τελωνεῖον, ἕως ὅπου ληφθῶσι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἔγγραφα, ἢ, ἂν προτιμήσῃ νὰ πληρώσῃ τὸ διπλοῦν τέλος, ἀνοίγονται ἐντὸς τοῦ καταστήματος τοῦ τελωνείου ἐνώπιον τοῦ ἐλεγκτοῦ καὶ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου.

Ἄρθρ. 28.

Ἀφοῦ δοθῇ ἡ διασάφησις, τίθεται ἐπ' αὐτῆς τὸ « ἐθεωρήθη » ὑπὸ τοῦ τελώνου καὶ ἐλεγκτοῦ καὶ τοιχοκολλᾶται πάραυτα εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἀνοίγονται τὰ ἐμπορεύματα, εἰς τρόπον, ὥστε νὰ δύναται καθεὶς ν' ἀναγινώσκῃ αὐτὴν εὐκόλως· μένει δὲ τοιχοκολλημένη μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρ. 35, θέλει ἀποσπασθῆ διὰ νὰ γραφῇ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἐκτίμησις. Ἐπιμελείᾳ δὲ ἀμφοτέρων ἀνοίγονται δημοσίως τὰ δοχεῖα καὶ λ. π. ζυγίζεται ἢ μετρεῖται τὸ πρᾶγμα καὶ παραβάλλεται μὲ τὴν διασάφησιν πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀκριβείας αὐτῆς.

Ἐάν τὰ ἐμπορεύματα εὑρεθῶσιν ὀλιγώτερα τῶν εἰς τὴν διασάφησιν διαλαμβανομένων, πληρόνεται ἁπλοῦν τελώνιον ἐπὶ τῶν ἐλλειπόντων, θεωρουμένων αὐτῶν ὡς τῆς ἀρίστης ποιότητος. Ἐὰν δὲ εὑρεθῶσι πλειότερα, ὑποβάλλονται τὰ πλεονάζοντα εἰς ὀκταπλοῦν τελώνιον· ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα ἤθελον εἶσθαι καλλιτέρου εἴδους ἢ καλλιτέρας ποιότητος τῆς εἰς τὴν διασάφησιν διαλαμβανομένης, ὑποβάλλονται εἰς ὀκταπλοῦν τελώνιον τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὸ περιπλέον τῆς ἀξίας. Ἂν δὲ τὸ εἶδος ἦναι κατωτέρας ἀξίας, ἢ ἡ πραγματικὴ ποιότης ἦναι χειροτέρα τῆς δηλωθείσης, τότε πληρόνεται ἁπλοῦν τελώνιον ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς τελευταίας ταύτης, καθ' ὅσον ἡ διαφορὰ δὲν προῆλθεν ἀπὸ συμπεσοῦσαν φθοράν, ἡ ὁποία βεβαιοῦται διὰ πρωτοκόλλου, κατὰ τὰς ἐν τῷ τέλει τοῦ ἄρθ. 18 διατάξεις.

Ἄρθρ. 29.

Ἐὰν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 22 καὶ 23 ὁ παραλήπτης δὲν γνωρίζῃ ἐπ' ἀκριβὲς τὸ ποσὸν (βάρος ἢ μέτρον) τῶν ἐμπορευμάτων, ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς αὐτὸν αἱ διὰ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην σημειούμεναι ἐκεῖ διατάξεις.

Ἄρθρ. 30.

Ὁσάκις ἐμπόρευμά τι διαιρῆται εἰς τάξεις ὑπαγόμενον εἰς διάφορον ὡρισμένον τέλος, κατὰ τὴν διάφορον αὐτοῦ ποιότητα, ἢ ὁσάκις τὸ τελώνιον πληρόνεται ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐμπορεύματος, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τελωνίου κατὰ τὴν ποιότητα, ἢ ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐμπορευμάτων γίνεται παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου καὶ τοῦ ἐλεγκτοῦ. Ἐν δὲ διχοψηφίᾳ προσκαλεῖται ὡς τρίτος ὁ ὑγειονόμος διὰ νὰ σχηματίζεται πλειοψηφία, καὶ συντάσσεται περὶ τούτου πρωτόκολλον καλῶς αἰτιολογημένον. Εἰς τὸ τελωνεῖον Σύρου κατ' ἐξαίρεσιν προσκαλεῖται ὡς τρίτος εἰς τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν ἀντὶ τοῦ ὑγειονόμου, ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως.

Ἄρθρ. 31.

Οἱ ἐκτιμηταὶ ὁσάκις εἶναι δυνατὸν, λαμβάνουν δείγματα τῶν ἐκτιμηθέντων (ἡ ταὐτότης τῶν ὁποίων ἐπιβεβαιοῦται διὰ τῆς ὑπογραφῆς αὐτῶν καὶ τοῦ ἐμπόρου) σφραγίζουν αὐτὰ καὶ ἐπιθέτουσιν αὔξοντα ἀριθμὸν, καὶ τὰ πέμπουσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ σφραγιστοῦ δείγματος σημειοῦται καὶ εἰς τὸ ἀντιστιχοῦν μέρος τοῦ βιβλίου τῆς εἰσπράξεως.

Ἄρθρ. 32.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκτίμησιν διαφωνῇ κἀνὲν τῶν μελῶν τῆς ἐ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Α΄. Νὰ παραχωρηθῇ δωρεὰν καὶ κατ' ἐκτίμησιν εἰς ἕκαστον μὲν τῶν ναυτῶν τῶν πυρπολησάντων τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμέραν ἐκ τῶν διαθεσίμων ἐθνικῶν γαιῶν Β. στρέμματα γῆς καλλιεργησίμου καὶ μεσαίας ποιότητος δεκαπέντε, εἰς ἕκαστον δὲ ναύκληρον στρέμματα τριάκοντα.

Β΄. Ἐὰν ἐκ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ναυτῶν καὶ ναυκλήρων ἀπεβίωσέ τις, ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἔχουν τὸ αὐτὸ δικαίωμα τοῦ ἀποθανόντος, καὶ θέλει γενῇ πρὸς αὐτοὺς ἡ παραχώρησις τῶν γαιῶν.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαρτίου 1842.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραχωρήσεως γαιῶν εἰς τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ, τῶν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος πεσόντων ἐν πολέμῳ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν κατὰ τὴν ἐπίσημον σημερινὴν ἡμέραν δείγματα τῆς Ἡμετέρας πατρικῆς προνοίας ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν τῶν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος πεσόντων ἐν πολέμῳ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διατάττομεν.

Α΄. Νὰ παραχωρηθῶσι χάριν προικίσεως.

Εἰς τὴν Μαρίαν, θυγατέρα Λαζάρου Τσαμαδοῦ ἐξ Ὕδρας.

Εἰς τὴν Μαρίαν, θυγατέρα Ἀναγνώστου Πετμεζᾶ ἐκ Κυναίθης

Εἰς τὴν Εὐδοξίαν Ν. Βελισσαρίου πλοιάρχου ἐκ Ψαρρῶν.

Εἰς τὴν Φούρη Μανώλη Γκιούστου ἐξ Ὕδρας.

Εἰς τὴν Μπίλιον Θεοδώρου Θ. Βόκου ἐξ Ὕδρας.

Εἰς μίαν θυγατέρα τοῦ ποτὲ Συνταγματάρχου Γ. Κίττου.

Εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ ποτὲ ἀξιωματικοῦ Ἀποστολάρα ἐξ Ὀλύμπου.

Εἰς τὴν Ἄννην θυγατέρα Γ. Λαδοπούλου,

Εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐξ Ἀργυροκάστρου τῆς Ἠπείρου Κυριακούλη.

Εἰς τὴν Αἰκατερίναν Π. Μαλέμου ἐκ Σουλίου.

Εἰς τὴν Θεοδώραν Ι. Μίτσα ἐξ Ἑρμιόνης·

Εἰς τὴν Ἐλισάβετ Διαμάντω Χ. Ἀναστασίου ἐξ Εὐβοίας.

Εἰς τὴν Αἰκατερίναν τοῦ ποτὲ Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

Εἰς τὴν Παρασκευὴν Νικολάου Ῥοπόδη.

Εἰς τὴν Μαριγὼ Καλαμαρᾶ ἐκ Κρήτης.

Εἰς τὴν θυγατέρα Ἀντωνάκηνας Ἀνδριακόνυμφης.

Εἰς τὴν Θεοδωροῦλαν Κ. Φέκα Ἀντωνοπούλου ἐκ Τριπόλεως.

Β΄. Εἰς τὴν πρώτην νὰ παραχωρηθῇ κατ' ἐκτίμησιν καὶ δωρεὰν γῆ καλλιεργήσιμος ἀξίας δραχ. ἓξ χιλιάδων ἐκ τῶν διαθεσίμων ἐθνικῶν γαιῶν κατ' ἐκλογὴν τῆς ἰδίας.

Γ΄. Εἰς μίαν ἑκάστην ἐκ τῶν μετὰ τὴν πρώτην ἓξ, νὰ παραχωρηθῇ ἐπίσης δωρεὰν καὶ κατ' ἐκτίμησιν ἀξίας δραχ. τριῶν χιλιάδων καὶ πεντακοσίων γῆ καλλιεργήσιμος κατ' ἐκλογὴν αὐτῶν ἐκ τῶν διαθεσίμων ἐθνικῶν γαιῶν.

Δ΄. Εἰς μίαν ἑκάστην τῶν λοιπῶν νὰ παραχωρηθῇ δωρεὰν καὶ κατ' ἐκτίμησιν ἀξίας δραχμῶν δύω χιλιάδων καὶ πεντακοσίων γῆ καλλιεργήσιμος κατ' ἐκλογὴν ἐπίσης αὐτῶν ἐκ τῶν διαθεσίμων ἐθνικῶν γαιῶν.

Ε΄. Ἡ παραχώρησις τῶν γαιῶν θέλει ἐνεργεῖσθαι ἅμα τελῆται ὁ γάμος.

ΣΤ΄. Τὸ ποσὸν μιᾶς ἑκάστης προικίσεως θέλει ἐκπεσθῇ ἐν καιρῷ, ἀφ' ὅσα τυχὸν ἑκάστη τῶν διαληφθεισῶν οἰκογενειῶν ἔχει νὰ λαμβάνῃ διὰ παλαιὰς πρὸς τὸ δημόσιον ἀπαιτήσεις της.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Μαρτίου 1842.

ΟΘΩΝ

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἀριθ. 7 τοῦ 1842 ἔτους.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προικήσεως τινῶν ὀρφανῶν θυγατέρων τῶν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος πεσόντων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Διατάγματός μας περὶ προικίσεως διαφόρων ὀρφανῶν τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς ἀπέθανον πολεμοῦντες ὑπὲρ πατρίδος ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διατάττομεν.

Νὰ προικισθῶσιν ἐπίσης κατὰ τὸν διαγραφέντα ἤδη εἰς τὸ ἀνωτέρω Ἡμέτερον Διάταγμα τρόπον καὶ τὰ ἑξῆς ὀρφανά.

Ἡ θυγάτηρ Παναγιώτου Μπούρα ἐκ τοῦ χωρίου Κωνσταντίνους τῆς Μεσσηνίας.

Ἡ Μαρία θυγάτηρ τοῦ ἐκ Παλούμπα τῆς Γόρτυνος Γεωργίου Πλαπούτα, καὶ

Ἡ θυγάτηρ τοῦ Σταΐκου Σταϊκοπούλου, προσδιοριζομένου τοῦ ὅρου τῆς τιμῆς τῶν παραχωρηθησομένων γαιῶν εἰς δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας καὶ πεντακοσίας·

Προσέτι ἡ θυγάτηρ Γιάννη Πέτροβα ἐκ Μεσσηνίας·

Ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐκ Τριφυλίας Γεωργίου Κλέντρα·

Ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐκ Τριφυλίας ἐπίσης Κώνστα Μπουχανᾶ·

Ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀναστασίου Γυφτάκη ἐκ Τριφυλίας·

Ἡ θυγάτηρ τοῦ Παππασταθούλη ἐκ Λαγκαδίων τῆς Γόρτυνος.

Ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐξ Ἄργους Νικολάου Πρωτοπαππᾶ, προσδιοριζομένου διὰ ταύτας τοῦ ὅρου τῆς τιμῆς τῶν παραχωρηθησομένων γαιῶν εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας καὶ πεντακοσίας.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία συμμορφουμένη καθ' ὅλα τὰ λοιπὰ μὲ τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Ἡμέτερον περὶ προικοδοτήσεως διαφόρων ὀρφανῶν Διάταγμα νὰ δημοσιεύσῃ καὶ τὸ παρὸν καὶ ἐνεργήσῃ αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαρτίου 1842.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας κατάστασιν τῶν ὅσα εἰσέπραξαν καὶ παρέδωκαν εἰς τὰ διοικητικὰ ταμεῖα εἴτε εἰς χρήματα, εἴτε εἰς ὁμολογίας ἐμπόρων. Εἰς τὰς καταστάσεις ταύτας ἐπισυνάπτονται τὰ γραμμάτια καὶ αἱ ἀποδείξεις τῶν ταμιῶν δι' ὅσα παρέλαβον.

§. 31. Εἰς τὰς μηνιαίας καταστάσεις συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ διαχείρισις ὄχι μόνον τῶν ἰδίων τελωνείων, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς ταῦτα ὑποτελωνείων καὶ τελωνιακῶν σταθμῶν.

§. 32. Τὰ τελωνεῖα ἀποστέλλουν κατὰ τριμηνίαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, καὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτὸ καταστημάτων, συνωδευμένον μὲ τὰ πρὸς ἐξέλεγξιν ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα. Τοὺς τῶν ὑποτελωνείων καὶ σταθμῶν λογαριασμοὺς ὀφείλουν οἱ ἐπιστάται τῶν τελωνείων νὰ προεξετάζωσι καὶ ἐξελέγχωσι διὰ τῶν βιβλίων καὶ λοιπῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

§. 33. Εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῆς τετάρτης τριμηνίας ἐπισυνάπτεται γενικὸς λογαριασμὸς τῆς ἐτησίου διαχειρίσεως εἰς διπλοῦν ἀντίτυπον.

§. Οἱ εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν παρουσιαζόμενοι λογαριασμοί, ἐξελέγχονται ἀμέσως ἀπὸ τοὺς διαμένοντας παρ' αὐτῇ δύο ἐπιθεωρητάς, καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξελέγξεως αὐτῶν, ὅταν, ἀφ' οὗ λησθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ δικαιολόγησις αὐτῶν, ἐγκριθῶσι παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς Γραμματείας, εἶναι προσωρινῶς ὑποχρεωτικὰ ὡς πρὸς τοὺς τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἐξελέγξεως τῶν λογαριασμῶν παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

§. 35. Τὸ ἓν τῶν ἀντιτύπων τοῦ γενικοῦ ἐτησίου λογαριασμοῦ πάντων τῶν τελωνιακῶν Ἀρχῶν, ὁμοῦ μὲ ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, πέμπεται εἰς τὸ Ἐλγκτικὸν Συνέδριον, κατὰ τὰς τεθείσας παρ' αὐτοῦ προθεσμίας πρὸς ὁριστικὴν ἐξέλεγξιν καὶ συμπαραβολὴν μὲ τοὺς γενικοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

§. 36. Οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις αὐτῶν, καὶ ὑποχρεοῦνται ν' ἀποζημιώσωσι τὸ δημόσιον διὰ πᾶσαν ζημίαν, τὴν ὁποίαν ἤθελον προξενήσει διὰ παραβάσεων τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν.

§. 37. Δὲν συγχωρεῖται ἡ ἔκδοσις διπλῶν ἀποδεικτικῶν, δηλωτικῶν, διαβατηρίων ἢ ἄλλων ἐροδιαστικῶν ἐγγράφων ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, οὐδ' ἀντίγραφα τῶν τοιούτων ἐγγράφων δίδονται ἀπὸ τοὺς τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους εἰς ἰδιώτας ἄνευ διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

§. 38. Πᾶσα παράβασις τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου, τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὰς ποινάς, τὰς ὁποίας καὶ ἐπιβάλλει ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

§. 39. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἔχει τὴν ἄδειαν καὶ χρεωστεῖ νὰ μεταθέτῃ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τοὺς ἀρχιφύλακας τῶν τελωνείων, ἀλλὰ πώποτε δὲν θέλει συγχωρεῖ τὴν διαμονὴν αὐτῶν εἰς τὸ αὐτὸ τελωνεῖαν πλέον τῶν ἓξ μηνῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας

Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 13.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ κανονίσωμεν τὰς ἐξετάσεις τῶν φοιτητῶν τοῦ Ἡμετέρου Πανεπιστημίου, ἀκούσαντες ἐπὶ τούτῳ καὶ τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Παιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα·

1. Ἕκαστος φοιτητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, ἀφ' οὗ φοιτήσῃ εἰς αὐτὸ τὸν ἀρκοῦντα διὰ τὴν ἀκαδημαϊκὴν σπουδὴν, χρόνον, ὅστις ὁρίζεται διὰ μὲν τοὺς ἰατροὺς καὶ νομικοὺς ὄχι ἐλλάσσων τετραετίας, διὰ δὲ τοὺς φοιτητὰς τῶν ἑτέρων δύο σχολῶν ὄχι ἐλάσσων τριετίας, καὶ ἀκροασθῇ ἐν αὐτῷ τῷ χρόνῳ·

ά. Ὅσα γενικὰ μαθήματα ἐκ τῶν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς ὑποχρεοῦται ν' ἀκούσῃ.

β'. Ὅλην τὴν σειρὰν τῶν εἰδικῶν μαθημάτων τοῦ ἐπιστημονικοῦ κλάδου, τὸν ὁποῖον ἐνηγκαλίσθη· δύναται νὰ ζητήσῃ νὰ καθυποβληθῇ εἰς ἐξέτασιν κατὰ μίαν τῶν παρὰ τῆς ἀνηκούσης σχολῆς πρὸς τοῦτο ὡρισμένων ἢ ὁρισθησομένων ἐποχῶν, διευθύνων εἰς τὸν Κοσμήτορα τῆς σχολῆς, δεκαπέντε ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐξετάσεως, ἔγγραφον περὶ τούτου αἴτησιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπισυνάπτει καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν καθηγητῶν, τῶν ὁποίων τὰς παραδόσεις ἤκουσε καὶ σύντομον βιογραφίαν ἑαυτοῦ, δηλοῦσαν κυρίως ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς μέχρι τοῦδε παίδευσίν του.

2. Ἡ ἐξέτασις δι' ὅλους τοὺς φοιτητὰς εἶναι δύο εἰδῶν· ἡ μὲν λεπτομερεστέρα καὶ ἀκριβεστέρα, διδακτορικὴ καλουμένη, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι δεκτοὶ μόνοι οἱ πλήρη τετραετίαν τοὐλάχιστον φοιτήσαντες εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἡ δὲ ὀλιγώτερον λεπτομερὴς ὀνομαζομένη ἀπολυτήριος, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι δεκτοὶ καὶ οἱ πλήρη τριετίαν φοιτήσαντες ἐκ τῶν τῆς φιλοσοφικῆς καὶ Θεολογικῆς σχολῆς φοιτητῶν. Διὰ νὰ γενῇ δὲ δεκτὸς εἰς ὁποιανδήποτε τῶν ἐξετάσεων τούτων ὁ φοιτητὴς, ὀφείλει·

ά. Ἂν δὲν ἀνήκῃ ἰδίως εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν καὶ δὲν μέλλῃ νὰ ἐξετασθῇ ὡς κύριος φοιτητὴς, νὰ παρουσιάσῃ ἀποδεικτικὰ τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, ὅτι, ἠκροάσθη τὰ γενικὰ ἐκεῖνα μαθήματα, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς πάντα φοιτητὴν ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητα, τουτέστι τὴν λογικὴν, τὴν μεταφυσικὴν, τὴν ἠθικὴν, τὸ φυσικὸν δίκαιον, τὴν ψυχολογίαν, τὴν γενικὴν ἱστορίαν, τὰ στοιχειώδη μαθηματικὰ, τὴν πειραματικὴν φυσικὴν, καὶ ὅτι ἐξετασθεὶς εἰς τὸ τέλος τῆς ἀκροάσεως ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἀνήκοντος καθηγητοῦ, ἢ ἐξετασθεὶς διὰ μιᾶς μετὰ τὴν ἀκρόασιν ὅλων αὐτῶν ὑπὸ πάντων ὁμοῦ τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν, ἔδειξεν ὅτι κατέχει ἀρκούντως τὰ ῥηθέντα μαθήματα.

β'. Νὰ παρουσιάσῃ ἀποδεικτικὰ τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν, ὅτι ἠκροάσθη ἐπιμελῶς ὅλα τ' ἀναγκαῖα μαθήματα, ὅσα συναπαρτίζουσι τὴν ἰδιαιτέραν του ἐπιστήμην, ἢ ἔχοντα πλησιεστάτην σχέσιν πρὸς αὐτὴν εἶναι ἰδίως δι' αὐτὴν ἀναγκαῖα· καὶ πρὸς τούτοις ἂν μὲν εἶναι θεολόγος ἢ νομικὸς, ἰδίως τὴν κλασικὴν φιλολογίαν, καθόσον εἶναι εἰς αὐτὸν ἀναγκαία, ἂν δ' ἀνήκῃ εἰς ἄλλην σχολὴν, τὴν γενικὴν φυσικὴν ἱστορίαν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

11. Εἰς τοὺς ἀποπερατώσαντας τὸν ὡρισμένον χρόνον τῆς ἀκαδημαϊκῆς των φοιτήσεως καὶ τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων των, μὴ θέλοντας δὲ νὰ ἐξετασθῶσι καὶ ἔτι εἰς τοὺς ἀποφοιτῶντας πρὸ τοῦ ὡρισμένου χρόνου τῆς φοιτήσεως, δίδεται κατ' αἴτησίν των ἀποδεικτικὸν εἰς τὸ ὁποῖον σημειοῦται ὁ χρόνος τῆς φοιτήσεως, ἡ κατ' αὐτὴν ἐπιμέλεια καὶ διαγωγὴ, τὰ μαθήματα ὅσα κατὰ τὰ ἰδιαίτερα ἀποδεικτικὰ τῶν καθηγητῶν ἤκουσαν, καὶ τὸ ἐξαγόμενον τῆς φιλοσοφικῆς προκαταρκτικῆς ἐξετάσεως, ἢ τῶν καθ' ἕκαστον μάθημα ἐξετάσεων, τὰς ὁποίας τυχὸν ἔκαμε· φέρει δὲ τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο τὰς αὐτὰς ὑπογραφὰς, ὡς εἰς τὸ ἄρθρ. 1 καὶ τὴν μικρὰν τοῦ Πανεπιστημίου σφραγίδα.

12. Οἱ φοιτήσαντες καὶ διδαχθέντες εἰς ξένα πανεπιστήμια καὶ μὴ ἔχοντες διδακτορικὸν ἢ ἀπολυτήριον δίπλωμα, ἔχοντες δὲ χρείαν ἢ ἄλλως θέλοντες νὰ λάβωσι τοῦτο ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ, ὑποβάλλονται εἰς τὰς αὐτὰς, ὡς ἀνωτέρω, ἐξετάσεις, ἀφ' οὗ πρῶτον παρουσιάσωσιν ἀπόδειξιν, ὅτι μετέβησαν εἰς τὴν ἀκαδημαϊκὴν σπουδὴν δεόντως προπαρεσκευασμένοι, καὶ ὅτι φοιτήσαντες εἴς τι πανεπιστήμιον τὸν ἀπαιτούμενον τῆς φοιτήσεως χρόνον, ἤκουσαν ὅλα τ' ἀναγκαῖα μαθήματα τῆς ἐπιστήμης των.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Παιδεύσεως Γραμματεία τοῦ Βασιλείου ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐνέργειαν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Μαΐου 1842.

ΟΘΩΝ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 14.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἐξόδων τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν γινομένων ἀνακρίσεων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ πολλοὶ ὅροι τῆς ἐν τῷ Βασιλείῳ ἰσχυούσης ποινικῆ διατιμήσεως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὰς ἀνακριτικὰς πράξεις αἵτινες ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐδρευόντων Ἡμετέρων προξενικῶν ὑπαλλήλων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἐγκρίνομεν ὥστε τὰ συμβαίνοντα κατὰ τὰς ἀνακριτικὰς ταύτας πράξεις εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἔξοδα νὰ δικαιολογῶνται, ὄχι διὰ τῶν διατάξεων τῆς εἰρημένης διατιμήσεως, ἀλλὰ διὰ τακτικῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς. Οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι θέλουν ἐκάστοτε συντάττει καταστάσεις περὶ τῶν ἐξόδων των καὶ ὑποβάλλει αὐτὰς συνωδευμένας μ' ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα εἰς τοὺς ἁρμοδίους ἀνακριτὰς καὶ εἰσαγγελεῖς, εἰς οὓς ἀνήκει νὰ τὰς θεωρῶσι καὶ νὰ τὰς κηρύττωσιν ἐκτελεστὰς, καθ' ὅσον εὕρωσι τὰ δαπανηθέντα εὔλογα καὶ αἰτιολογημένα.

Ἡ διάταξις τοῦ 10 ἄρθρου τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου ἀπὸ 14 (26) Αὐγούστου 1836, καθ' ἣν τὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας συντασσόμενα ἔγγραφα ὑπόκεινται εἰς τὴν περιαφὴν τοῦ λευκοῦ χάρτου ὅταν παρουσιάζωνται εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου ἀρχὰς, δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰ μνησθέντα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει γινομένων ἀνακριτικῶν ἐξόδων.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὰ γενόμενα ἤδη ἄχρι τοῦδε ἔξοδα, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ὁ ἀπὸ 12 (24) Δεκεμβρίου 1841 Νόμος περὶ τῆς ἀνακριτικῆς ἐξουσίας τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ προξενικῶν ἀρχῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Μαΐου 1842.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταῤῥυθμίσεών τινων τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι τὰ ἑπόμενα ἄρθρα τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἀπριλίου 1836 Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν χρήζουσι ἐπιδιορθώσεως, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὸ γ'. ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 2 τροπολογεῖται ὡς ἀκολούθως·

« Ἑκάστη οἰκοδομὴ γενομένη ἐναντίον τοῦ ὅρου τούτου θέλει μεταῤῥυθμίζεσθαι, ἐὰν δὲ δὲν ἦναι ἐπιδεκτικὴ μεταῤῥυθμίσεως, θέλει καταδαφίζεσθαι, καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην περίπτωσιν δι' ἐξόδων τῶν ἰδιοκτητῶν. »

2. Εἰς τὸ ἄρθρ. 9 ἐδ. ά. μετὰ τὴν λέξιν « πλίνθους, » προστίθεται ἡ λέξις « ὀπτάς. »

Τὸ τέταρτον δὲ ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροπολογεῖται ὡς ἑξῆς·

« Ὅλαι αἱ οἰκίαι καὶ ὅλαι αἱ οἰκοδομαὶ θέλουν στεγάζεσθαι ἔξωθεν μὲ ὕλην μὴ ὑποκειμένην εἰς ἐμπρησμὸν, οἷον κεράμους, μέταλλον, λίθους καὶ τὰ παραπλήσια. »

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 11 ἀντὶ τῆς λέξεως « πήγματα » ἀντικαθίσταται ἡ λέξις « ἰκριώματα » καὶ ἀντὶ τῆς λέξεως « τάφρους » ἡ λέξις « λάκκους. »

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Ἰουνίου 1842.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐφετεινοῦ Β΄. δεκάτου τῶν διατηρουμένων, καὶ τῆς ἐφετεινῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων τοῦ Βασιλείου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἄρθρ. 21 τοῦ ἀπὸ 5 (17) Μαΐου τ. ἔ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἡ ἀξία τῶν ἀνωτέρω γαιῶν θέλει ἐκπεσθῆ ἀφ' ὅσα τυχὸν μία ἑκάστη ἐκ τῶν διαληφθεισῶν ἀτόμων ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸ ἔθνος.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Δι' ἰδικιτέρου Β. Διατάγματος ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) τ. ε. ἡ Α. Μ. εὑρεστήθη νὰ διατάξῃ νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὸν Ἀντώνιον Ἰγγλέσην πατέρα τοῦ εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Καραϊσκάκη πεσόντος ἐνδόξως Ταγματάρχου Ἰγγλέση ἀνάλογον μέρος γῆς, μὲ τὸν ὁποῖον ἔφερε βαθμὸν, κατὰ τὰς Π. Πάτρας, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 20 (1 Ἰουνίου) 1834 Υ. Β. Διατάγματος.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ καταδιώξεως τῶν ἀκρίδων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες, ὅτι ὁ φθοροποιὰ μάστιξ τῆς ἀκρίδος, ἐπισκήψασα ἐσχάτως μάλιστα εἰς τὰς πλειοτέρας ἐπαρχίας τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου εἰς μέγα ἀριθμὸν, ἐπαπειλεῖ μεγίστην φθορὰν εἰς τὰ προϊόντα τῆς γῆς, θέλοντες νὰ ἐνισχύσωμεν τὰ μέχρι τοῦδε ληφθέντα πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ κακοῦ μέτρα, καὶ ν' ἀπαλλάξωμεν τοὺς ἀγαπητοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους ἀπὸ τὰς ὀλεθρίους συνεπείας τοῦ δεινοῦ τούτου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν § 29 τοῦ περὶ καθηκόντων τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τοῦ Κράτους Διατάγματος, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑρεξῆς·

Α'. Ἡ καταδίωξις καὶ ἐξολόθρευσις τοῦ φθοροποιοῦ ἐντόμου τῆς ἀκρίδος θέλει ἐνεργηθῆ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν δημοτῶν, ἐπιβαλλομένης ἐξ ἴσου εἰς ὅλους παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς· καθ' ὅσον δὲν ἐξαιροῦνται διὰ τοῦ ἄρθρ. 36 τοῦ περὶ δήμων Νόμου.

Β'. Ἕκαστος δημότης ὀφείλει ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς προσδιοριζομένης παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς νὰ συνάξῃ καὶ παραδώσῃ τὸ ὁρισθὲν παρ' αὐτῆς ποσὸν τῶν ἀκρίδων εἰς τοὺς ἐπιτετραμμένους τὸ ἔργον τοῦτο.

Εἶναι δὲ ἐλεύθερος ἕκαστος νὰ συνεισφέρῃ τὴν ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ μερίδα δι' ἄλλου.

Καὶ κατὰ τὰς δύο δὲ περιπτώσεις εἶναι ὑπόχρεως ὁ δημότης νὰ παραδίδῃ καθ' ἑκάστην ἀνάλογον ποσὸν τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ μερίδος.

Γ'. Ἂν τις ἀρνηθῇ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ὑποχρέωσίν του, ἢ δὲν παραδώσῃ τὸ ἀναλογοῦν ποσὸν τῆς ἡμέρας, ὁ δήμαρχος ἐπιφορτίζει τὴν ἐπιοῦσαν εἰς ἄλλον τὸ χρέος τοῦτο δαπάνῃ τοῦ ἀρνουμένου ἢ ἀμελοῦντος.

Ἡ ἀντιμισθία τοῦ ἀντικαταστάτου κανονίζεται ἑκάστοτε παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κατὰ λόγον τοῦ ποσοῦ τῶν ἀκρίδων, τὸ ὁποῖον δύναταί τις νὰ συνάξῃ ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας σχετικῶς ὡς πρὸς τὴν πληθὺν καὶ ἡλικίαν τῶν ἀκρίδων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τῶν ἡμερομισθίων τῶν ἐονατῶν.

Δ'. Ἂν διὰ τῆς ἐπιβληθείσης ἅπαξ προσωπικῆς ἐργασίας δὲν κατορθωθῇ ἡ ἐξάλειψις τῶν ἀκρίδων, ἡ προσωπικὴ ἐργασία ἐπιβάλλεται ἐκ νέου μέχρι τῆς παντελοῦς ἐξοντώσεως αὐτῶν.

Ε'. Αἱ αὐταὶ ὑποχρεώσεις ἐπιβάλλονται συγχρόνως κατὰ διαταγὴν τῆς ἁρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ εἰς τοὺς δημότας τῶν ὁμόρων δήμων, ὁσάκις εἰς τὴν περιφέρειαν δήμου τινὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀκρίδων ἦναι τοσοῦτος, ὥστε ἡ ἐξάλειψις αὐτῶν ἀποβαίνει ἀδύνατος διὰ μόνης τῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων αὐτοῦ.

ΣΤ'. Οἱ ἀρνούμενοι ἢ ἀμελοῦντες θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀντιμισθίας τοῦ ἀντικαταστάτου πρὸς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, καὶ ἐὰν δὲν ἤθελε πραγματοποιηθῇ ἡ ἀντικατάστασις· ἐκτὸς δὲ τούτου θέλουν καταδιώκεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 634 τοῦ ποιν. Νόμου.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ταχίστην δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Μαΐου 1842.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως Ὑπουργείου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις, τὰς ὁποίας ὁ κύριος Ἀδόλφος Τόσχε ὑπέβαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν Μας ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἐν Μασσαλίᾳ συνεταίρων του, περὶ συστάσεως Ὑπουργείου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Θέλοντες νὰ ἐνισχύσωμεν τοὺς ἐργολάβους τούτους εἰς τὴν σύστασιν καὶ ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπωφελοῦς τούτου καταστήματος· ἐπὶ τῇ κοινῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων Γραμματειῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀποφασίσαμεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρ. 1.

Χαρίζεται εἰς τὸν κύριον Α. Τόσχε καὶ συντροφίαν ἀτέλεια τῶν δικαιωμάτων τοῦ τελωνίου δι' ἓν ἔτος ἐπὶ τῶν ἐργαλείων καὶ τοῦ ἀκατεργάστου ὑλικοῦ, ἅτινα ἤθελον εἰσαγάγῃ εἰς τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐν Καρύστῳ ἀνεγερθησομένου Ὑπουργείου των.

Ἄρθρ. 2.

Ἀπαλλάττονται δι' ἓν ἔτος τῶν τελωνιακῶν τελῶν τὰ ὑέλινα προϊόντα τοῦ ῥηθέντος καταστήματος, ὁσάκις μετακομίζονται διὰ θαλάσσης ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς εἰς ἄλλους λιμένας καὶ τόπους τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρ. 3.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις 1, 2, θέλουν ληφθῆ τὰ ἁρμόδια μέτρα, ὥστε νὰ ἀπομακρυνθῇ πᾶσα κατάχρησις.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, καθ' ὅσον εἰς ἑκάστην ἀνήκει.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ἀπριλίου (12 Μαΐου) 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μάτων ὑπερβαινόντων κατὰ τὴν ἀξίαν τὸ χρέος, ἐπὶ τῇ παραδοχῇ τῶν ἁρμοδίων Διοικητῶν, Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων καὶ Ταμιῶν, οἵτινες κηρύττονται προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὸ ἀδιαφιλονείκητον τῶν ὑποθηκευμένων κτημάτων καὶ διὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 3.

Ἕκαστον χρέος τῆς κατηγορίας τοῦ πρώτου ἄρθρου, καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ὑπάρχουσιν αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ δευτέρῳ ἐξασφαλίσεις θέλει διαιρεθῇ εἰς εἴκοσιν ἴσας δόσεις πληρωτέας δὶς κατ' ἔτος τὴν 1 Μαρτίου καὶ τὴν 1 Ἰουλίου, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὴν 1 Μαρτίου 1843.

Εἰς τὰς δόσεις ταύτας συμπεριλαβάνεται ἐν εἴδει χρεωλυσίου καὶ ὁ τόκος ὁ ἀναλογῶν εἰς τὸ μὴ ἀποβεσθὲν εἰσέτι μέρος τοῦ ἀρχικοῦ χρέους.

Ἄρθρ. 4.

Οἱ λαμβάνοντες τὰς ἀνωτέρω προθεσμίας ὀφειλέται δύνανται νὰ ἐξοφλήσωσι καὶ πρὸ τῶν προθεσμιῶν τὰς δόσεις των, ἢ καὶ νὰ προπληρώσωσι μέρος αὐτῶν ἐκπιπτομένου κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἀναλόγου μέρους τοῦ τόκου.

Ἄρθρ. 5.

Αἱ κατὰ συνέπειαν τοῦ παρόντος Διατάγματος εἰσπρακτέαι ποσότητες θέλουν θεωρηθῆ ὡς ἔκτατα ἔσοδα τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους, εἰς τὸ ὁποῖον λήγουσιν αἱ νέαι προθεσμίαι.

Ἄρθρ. 6.

Τ' ἀνωτέρω ἐπεικῆ μέτρα δὲν θέλουν ἐφαρμόζεσθαι εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκείνους, οἵτινες δὲν ἔσπευσαν ἐντὸς δύο μηνῶν μετὰ τὴν ἐν τῷ ἀνήκοντι δήμῳ γενησομένην δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, νὰ ἐξασφαλίσωσι τὸ δημόσιον, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου δευτέρου, οὗτοι θέλουν καταδιώκεσθαι δι' ὅλων τῶν νομίμων μέσων, καὶ ἄνευ περαιτέρω συγκαταβάσεως.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ἰουνίου 1842.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας

Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 15.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 6 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διοδίων ἐπὶ τῆς ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ὁδοῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 17 Μαρτίου τ. ε. πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀθηνῶν περὶ ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῆς ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ἀγούσης δημοτικῆς λιθοστρώτου ὁδοῦ πρὸς ἀπάντησιν τῶν διὰ τὴν διατήρησιν αὐτῆς ἀπαιτουμένων ἐξόδων.

Θεωροῦντες ὅτι οἱ ὑπάρχοντες πόροι τοῦ ῥηθέντος δήμου δὲν ἐξαρκοῦσι καὶ εἰς τὰ διὰ τὴν ὁδὸν ταύτην ἀπαιτούμενα ἔξοδα, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας καὶ συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α΄. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν νὰ εἰσπράττῃ διόδια ἐπὶ τῆς ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ἀγούσης ὁδοῦ ἐπὶ τρία ἔτη ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς 1 τοῦ προσεχοῦς Ἰουλίου τ. ε.

Τὰ διόδια ταῦτα προσδιορίζονται εἰς πέντε λεπτὰ ἑφ' ἑκάστου ζώου.

Β΄. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑποβαλλόμενα εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν διοδίων ζῶα εἶναι οἱ χρήσιμοι εἰς ἱππασίαν ἵπποι, τὰ ὑποζύγια καὶ πᾶν εἶδος φορτηγοῦ ζώου μεταβαίνοντος ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ἢ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν διοδίων.

1. Οἱ ἵπποι τῆς Αὐλῆς.

2. Οἱ ἵπποι τῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπροσώπων τῶν ξένων Δυνάμεων καὶ τῆς συνοδείας αὐτῶν.

3. Οἱ ἵπποι τῆς χωροφυλακῆς, τοῦ ἱππικοῦ, τῶν ζευγιτῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

1. Ὅλα τὰ διερχόμενα τὴν ὁδὸν ζῶα διὰ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἐξοχὴν πρὸς καλλιέργειαν τῶν γαιῶν καὶ συγκομιδὴν τῶν καρπῶν.

Γ΄. Τὰ εἰσπραττόμενα ἐκ τῶν διοδίων χρήματα θέλουν χρησιμεύει ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ διὰ τὴν διατήρησιν καὶ βελτίωσιν τῆς ῥηθείσης ὁδοῦ ἀπαιτούμενα ἔξοδα ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν μηχανικοῦ διοριζομένου παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ὁ δὲ δῆμος, ὑποχρεοῦται νὰ συμπληρώνῃ κατὰ προτίμησιν τὸ ἐλλεῖπον τῶν ἐξόδων τούτων ἐκ τῶν ἄλλων δημοτικῶν πόρων, ὁσάκις παρουσιασθῇ τοιαύτη ἀνάγκη.

Δ΄. Τὰ διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ ταύτης προκαταβληθέντα ἀπὸ τὸ δημόσιον κεφάλαια, καθὼς καὶ τὰ μέχρι τοῦδε πληρωθέντα χάριν τῆς διατηρήσεως αὐτῆς ἔξοδα θέλουν ἀποδοθῆ βαθμηδὸν εἰς τὸ δημόσιον παρὰ τοῦ δήμου ἄνευ τόκου ἐκ τῶν περισσευμάτων τῶν διοδίων, ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως καὶ χρήσεως τῶν ὁποίων θέλει ἐνεργεῖ διὰ τοῦτο ἡ διοίκησις Ἀττικῆς ἰδιαίτερον ἔλεγχον.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 16.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ διανομῆς τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 32 καὶ 33 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου· θεωροῦντες ἀναγκαῖον νὰ ὁρισθῶσιν ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον αἱ βάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλει θεμελιοῦσθαι ἡ διανομὴ τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

στὴς παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, ὀφείλει νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία κατὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν γίνεται ἔναρξις τοῦ θέρους.

Οἱ φορολογούμενοι δὲν δύνανται νὰ ἐμποδίζωνται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 25.

Διὰ τὴν συγκομιδὴν, τὸ ἁλώνισμα ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων ὀφείλουν οἱ φορολογούμενοι νὰ ζητήσουν τὴν ἄδειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου. Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἤθελε τὴν δώσει ἐντὸς 24 ὡρῶν, ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ἁλωνίσῃ, λυχνίσῃ, καρπολογήσῃ ἢ κοπανίσῃ. Ἐπίσης ἔχει τὴν ἄδειαν ὁ φορολογούμενος νὰ ἀποσφαγίσῃ τοὺς ἁλωνισμένους καρπούς του, ὅταν ὁ ἐνοικιαστὴς προσκληθεὶς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, ἤθελεν ἀναβάλει ἐπὶ 24 ὡρῶν μετὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ νὰ τοὺς μετρήσῃ, πλὴν ἀπαιτεῖται εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν νὰ ζητήσῃ προηγουμένως ὁ φορολογούμενος τὴν παρουσίαν τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ παρέδρου καὶ δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν μέρος εἰς τὸ μέτρημα. Ἑπομένως ὁ ἱερεὺς καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ὁ πάρεδρος, ἐκδίδει ἀπόδειξιν εἰς τὸν φορολογούμενον, ὅτι ἐμετρήθη τὸ ἁλῶνί του, σημειῶν εἰς ταύτην ἀκριβῶς τὸ ποσὸν τοῦ μετρηθέντος προϊόντος. Τὴν ἀπόδειξιν ταύτην ὑπογράφοντες ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ πάρεδρος καὶ οἱ δύο μάρτυρες, ἐγχειρίζουν εἰς τὸν φορολογούμενον ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς πέμπεται εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις τὸ κοινοποιεῖ εἰς τὸν ἐνοικιαστήν. Ἐὰν κατὰ τὰς ἀνωτέρω δύο περιπτώσεις τῆς προσκλήσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ, οὗτος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ δὲν ἤθελεν εὑρεθῇ εἰς τὸ χωρίον, πιστοποιεῖται τοῦτο παρὰ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου κάτωθεν τῆς κλίσεως καὶ ἐπιστρέφεται αὕτη εἰς τοὺς φορολογουμένους δυναμένους τότε νὰ ἐνεργήσωσι τὴν συγκομιδὴν, ἁλώνισμα ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων ἢ νὰ προβῶσιν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἱερέως, ἢ δημάρχου ἢ παρέδρου καὶ τῶν δύο μαρτύρων εἰς τὴν ἀποσφάγισιν καὶ τὸ μέτρημα τῶν καρπῶν.

Ἐὰν ὁ ἱερεὺς, ὁ δήμαρχος, ἢ ὁ πάρεδρος, ἀποποιηθῶσι καὶ οὗτοι τὴν παρουσίαν των, συνδρομὴν, ἢ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀποδείξεως, ὑποβάλλονται εἰς ποινικὴν ἐπὶ ἀρνήσει ὑπηρεσίας καταδίωξιν, οἱ δὲ φορολογούμενοι δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ἐργασίας των φροντίζοντες νὰ ἔχωσιν ἀποχρώσας ἀποδείξεις τόσον περὶ τῆς ἀρνήσεως ταύτης, καθὼς καὶ περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἐνοικιαστὴς παρὼν τυχὸν εἰς τὸ χωρίον ἠρνήθη τὰς ζητηθείσας ἄδειας.

Ἄρθρ. 26.

Ἡ παράβασις τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου τιμωρεῖται, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἡ περίπτωσις τοῦ ἑπομένου, μὲ πρόστιμον 3 — 5 δραχμῶν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου ἐπιβαλλόμενον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 27.

Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων ἤθελεν συγκομίσει λαθρέως, ἢ κρύψει προϊόντα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ νομίμου φόρου, ἢ δι' ὁποιονδήποτε τρόπον προσπαθήσει ν' ἀποστερήσῃ τὸν ἁρμόδιον ἐνοικιαστὴν ἢ ἐπιστάτην τοῦ δημοσίου τῶν ὀφειλομένων φόρων, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἁπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἐπροσπάθησε τοιουτοτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ. Καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ ἀνακάλυψις τῆς ὑπεξαιρέσεως ἐγεινε, ἐπὶ προσόδων εἰσπραττομένων διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς χρηματικῆς ποινῆς τὸ ἥμισυ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, εἴτε ἰδιώτης ἤθελεν εἶσθαι οὗτος, εἴτε φύλαξ, ἢ ὑποεπιστάτης τῆς εἰσπράξεως, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους κατέβαλε, διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων. Ἡ ὡς ἀνωτέρω ἀναφερομένη χρηματικὴ ποινὴ θέλει καταγινώσκεσθαι ἀπὸ τὸ πλημμελειοδικεῖον ἐκεῖνο εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἐπράχθη τὸ πλημμέλημα· αἱ δὲ περὶ τοῦ ἁπλοῦ φόρου διενέξεις εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἁρμοδιότητος τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων. Ἡ ἐνώπιον τούτων ἀγωγὴ δύναται νὰ κινηθῇ καὶ πρὸ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως· ἀλλ' ἡ ἀθωωτικὴ ἢ ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ πλειμμελειοδικείου δὲ ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἁπλοῦ φόρου ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου διοικητικοῦ δικαστηρίου. Ἡ ἀνάκρισις τῶν εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναφερομένων παρανομημάτων θέλει ἐκτελεῖσθαι ἀπὸ τοὺς Δημάρχους ἢ δημοτικοὺς Παρέδρους ἢ τοὺς λοιποὺς ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους.

Οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι θέλουν ἐκτελεῖ τὴν προανάκρισιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας. Θέλουν δὲ ἀρχίζει καὶ ἀποπερατώνει αὐτὴν ἄνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως.

Ἄρθρ. 28.

Περὶ τῶν εἰς εἶδος λαμβανομένων φόρων.

Τὸ ποσὸν τῶν εἰς εἶδος λαμβανομένων ἐγκτητικῶν φόρων λαμβάνεται ὡς ἀκολούθως.

α. Τῶν μὲν ἀσταχυορόρων γεννημάτων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ καλαμβοκίου μετρουμένων διὰ τοῦ κοιλοῦ ἐπὶ τῶν ἁλωνίων. Ἡ ῥόβη, λαθούρια καὶ ὅσα ἄλλα οἱ χωρικοὶ συνειθίζουν ν' ἀφίνουν εἰς δεμάτια, φορολογοῦνται κατὰ θημωνίαν ἢ εἰς δεμάτια.

β'. Ὁ ἀραβόσιτος ὅστις κοπανίζονται ἀμέσως δεκατίζεται ἅμα κοπανισθῇ, ὁ δὲ μένων προσωρινῶς ἀποκοπάνιστος δεκατίζεται κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον. Πρῶτον βάλλεται εἰς κοφίνια διὰ νὰ μετρηθῇ εἰς κώνους· ἔπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἑνὸς κοφινίου μὲ τὰς σφραγίδας τοῦ Δημάρχου, τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ οὕτω λαμβάνεται ὁ ἐπίλοιπος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φορολογουμένου. Τὸ δὲ κοφίνιον παρακατατίθεται ὅπου προσδιωρίσει ἡ δημοτικὴ ἀρχή. Ἀφοῦ δὲ ξηρανθῇ ὁ ἀραβόσιτος ἀνοίγεται τὸ ἐπισφραγισμένον κοφίνιον, ἐκτίθεται εἰς τὸν ἥλιον ἐπὶ δύο ἡμέρας, κοπανίζεται, ἐντὸς σακκίου, καθαρίζεται ζυγίζεται, καὶ ἀκολούθως ἀποδεκατίζεται.

Τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων φόρους ὀφείλει ὁ φορολογούμενος ν' ἁλωνίσῃ, λυχνίσῃ, ἢ κοπανίσῃ δι' ἰδιαιτέρων του ἐξόδων.

γ'. Τὰ ὄσπρια, οἷον ὀρύζια, κίμηνον, σίσαμον κτλ. δεκατίζονται ξηρὰ, μετρούμενα, ἢ ζιγιζόμενα εἰς τὸ ἁλώνιον.

δ'. Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς ἔλαιον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, ἢ εἰς ἐλαίας ἁλατισμένας, ὅταν αὐταὶ χρησιμεύουν διὰ φαγί.

ε. Τὰ σῦκα τῆς Μεσσήνης καὶ Καλαμῶν, ὅσα ξηραίνονται διὰ ν' ἀποταμιευθῶσιν ἀποδεκατίζονται εἰς εἴδη, καὶ παραδίδονται εἴτε εἰς τὸ παράλιον, ὅπου ἐξάγονται, εἴτε εἰς ἄλλο μέρος ὅπου ἀποταμιεύονται.

ς'. Τὰ κουκκούλια ζυγίζονται εἰς τοὺς κοινοὺς μαγγάνους, ἢ εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι ἢ ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδος ἐπὶ ἐκτιμήσει ἐὰν συμφωνήσωσιν ὅτε ἐνοικιαστὴς καὶ φορολογούμενος.

ζ'. Τὰ δὲ ἰδιαίτερα δασικὰ προϊόντα φορολογοῦνται κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας διατάξεις τῶν Νόμων.

Ἄρθρ. 29.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν ὑπὸ στοιχ. α, β, γ, ὅταν οὗτοι λαμβάνωνται εἰς εἶδος, παραδίδονται εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ προμηθεύσῃ ἐξ ἰδίων της ἐξόδων ἡ κοινότης ἐκ τῶν πρὸς τοιαύτην χρῆσιν καταλλήλων ἀποθηκῶν ἢ καλυβῶν τοῦ χωρίου. Ἀπὸ τὴν ἀποθήκην ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ τοὺς μετακομίσῃ κοπανισμένους καὶ τετριμμένους μέχρι διαστήματος πέντε ὡρῶν, διὰ δὲ τὸ παραιτέρω διάστημα, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς πέντε ὥρας, ὀφείλει καὶ πάλιν νὰ τοὺς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀπέλθει ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας χωρὶς νὰ ἐφοδιασθῶσι μὲ τοιαῦτα ἔγγραφα καὶ μὲ δηλωτικὸν ἐξαγωγῆς, ὑποβάλλουν τὸν πλοίαρχον εἰς πρόστιμον 30—100 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 42.

Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερος λιμενάρχης καὶ ὑγειονόμος διὰ νὰ ἐκτελέσωσι τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἐπιβαλλόμενα εἰς αὐτοὺς χρέη, ἀναπληροῖ τὸν ὑγειονόμον ὁ λιμενάρχης καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἐὰν δὲ οὔτε ὑγειονόμος, οὔτε λιμενάρχης ὑπάρχῃ διωρισμένος, ἀναπληροῖ αὐτοὺς ἡ δημοτικὴ ἀρχή.

Β΄. Διὰ ξηρᾶς

1. Εἰσαγωγή.

Ἄρθρ. 43.

Ἔμπορος ἢ ἀγωγιάτης εἰσάγων πραγματείας διὰ ξηρᾶς, ὀφείλει ἅμα ρθάσῃ εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἐπιστάτην λεπτομερῆ διασάφησιν κατ' εἶδος, ποιὸν καὶ ποσὸν αὐτῶν (βάρος ἢ μέτρον) ἐπὶ μιᾶς ἑκάστης διασαφήσεως· ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου θέτει τὸ « ἐθεωρήθη » ἐπικυρῶν αὐτὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του καὶ σημειῶν ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου τοιούτου ἐγγράφου αὔξοντα ἀριθμόν, καταχωρεῖ αὐτὸν εἰς βιβλίον κρατούμενον ἐπίτηδες παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐπομένως διευθύνει αὐτὰ πρὸς τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν.

Ἄρθρ. 44.

Πρὶν δώσῃ τὴν ἄδειαν τῆς εἰσαγωγῆς, ὀφείλει ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ εἰσκομιζόμενα ἐμπορεύματα καὶ νὰ παραβάλῃ αὐτὰ μὲ τὴν διασάφησιν, ἐν περιπτώσει διαφορᾶς ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 19 καὶ 28 ὁρισθέντα

Τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην δύναται νὰ κάμῃ ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, καὶ ἐν ὅσῳ ἀκόμη τὰ ἐμπορεύματα εὑρίσκωνται εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον.

Ἄρθρ. 45.

Εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου ἐπιβάλλονται κατὰ τὰς περιστάσεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου τὰ αὐτὰ χρέη καὶ καθήκοντα, ὁποῖα ἐπιβάλλει τὸ ἄρθρ. 36 εἰς τὸν ὑγειονόμον.

2. Ἐξαγωγή.

Ἄρθρ. 46.

Πᾶς ἔμπορος ἢ ἀγωγιάτης μέλλων νὰ ἐξάξῃ ἐμπορεύματα διὰ ξηρᾶς, εἴτε ὑποκείμενα εἰς τελώνιον, εἴτε μὴ, ὀφείλει νὰ δώσῃ εἰς τὸ ἁρμόδιον κατὰ ξηρὰν τελωνεῖον διασάφησιν λεπτομερῆ, καὶ νὰ ἐφοδιασθῇ, ἀφοῦ πληρώσῃ τὸ τυχὸν ὀφειλόμενον τελώνιον, μὲ δηλωτικὸν θεωρημένον παρὰ τοῦ ὑγειονόμου. Πρὶν δώσῃ ὁ τελώνης τὸ δηλωτικὸν καὶ τὴν ἄδειαν τῆς ἐξαγωγῆς, ὀφείλει νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ἐμπορεύματα καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τοῦ ἄρθρου 28.

Ὁ ὑγειονόμος ἔχει τὰ αὐτὰ χρέη καὶ καθήκοντα ὡς πρὸς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐμπορευμάτων, ὁποῖα τὰ ἄρθρα 39, 38 καὶ 40 ἐπιβάλλουν εἰς τὸν λιμενάρχην.

Γ΄. Διατάξεις ἐφαρμοζόμεναι ἐπὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς διὰ θαλάσσης καὶ διὰ ξηρᾶς.

Ἄρθρ. 47.

Πᾶσα εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ ἐμπορευμάτων, ἢ ἁπλῆ ἀποβίβασις εἰς τὴν ξηρὰν, ἢ ἐπιβίβασις εἰς πλοῖον, πρέπει νὰ γίνεται ἐν γνώσει καὶ μὲ γραπτὴν ἄδειαν τῶν προϊσταμένων τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν διὰ τῶν διωρισμένων θέσεων καὶ εἰς τὰς διωρισμένας ὥρας· ἄλλως θεωρεῖται ὡς λαθρεμπόριον καὶ ὑποβάλλεται τὸ ἐμπόρευμα εἰς ὀκταπλοῦν τελώνιον.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑποβάλλεται, καθόσον ὁ παρὼν Νόμος δὲν ὁρίζει ῥητῶς ἄλλως πως, καὶ ὅστις ἤθελε καθ' ὁποιονδήποτε ἄλλον τρόπον στερήσει δολίως τὸ δημόσιον τῶν ὀφειλομένων τελῶν, ἐὰν ᾖναι ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐλευθέρων τέλους ἐμπορευμάτων, ὑποβάλλεται ὁ κομιστὴς εἰς πρόστιμον ἀπὸ 20 μέχρις 100 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 48.

Ὅστις ἐκ τῶν πλοιάρχων, κυβερνητῶν, ἐμπόρων, ἢ ἀγωγιατῶν παραβαίνει τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις ὁρισθέντα περὶ ἀκριβοῦς δηλώσεως τῶν εἰσαγομένων ἢ ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον ἀπὸ 20—100 δραχ. ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα ᾖναι ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς ἐλευθέρων τελωνίου.

Ἄρθρ. 49.

Ἐὰν πλοίαρχοι, ἢ κυβερνῆται, ἔμποροι, ἢ ἀγωγιάται ὀφείλοντες νὰ ὑπογράψωσιν εἰς βιβλία, ἢ εἰς τὰς διδομένας ἀπ' αὐτοὺς δηλώσεις, ἢ διασαφήσεις δὲν ἠξεύρωσι νὰ γράψωσι, προσκαλεῖται παρὰ τῶν ἰδίων τρίτος τις γνωρίζων νὰ γράψῃ καὶ ὑπογράφῃ ἀντ' αὐτῶν. Οἱ προϊστάμενοι τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν ὑγειονόμοι καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες ἤθελον παραδεχθῇ δήλωσιν ἢ διασάφησιν ἄνευ τῆς ἀπαιτουμένης ὑπογραφῆς, ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον 25—100 δραχ. ἐκτὸς περαιτέρω ποινικῆς καταδιώξεως, ἂν ὑπάρχῃ πρὸς τοῦτο λόγος.

Ἄρθρ. 50.

Ἐὰν ἀνακαλυφθῇ ὅτι ἐλλείπει ἢ ὅτι ὑπάρχει κενὸν κιβώτιον, δέσμη, βαρέλιον, ἢ ἄλλο τι δοχεῖον ἐκ τῶν δηλωθέντων, θέλει πληρόνεσθαι ἁπλοῦν τελώνιον διὰ τὸ ἐλλεῖπον, θεωρουμένου τοῦ δοχείου, ὡς ἐκ τῶν μεγίστων τοῦ εἴδους του καὶ περιεκτικοῦ τῆς ἀρίστης ποιότητος τοῦ ἐμπορεύματος, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ δηλωτικὸν περιεῖχε τὸ δοχεῖον· ἐὰν δὲ εἰς τὸ δηλωτικὸν δὲν σημειοῦται μήτε τὸ εἶδος τοῦ ἐμπορεύματος, τότε ὑποτίθεται, ὅτι τὸ ἐλλεῖπον ἢ τὸ κενὸν δοχεῖον, βαρέλιον καὶ λ. π. περιεῖχε τὸ πολυτιμότερον ἐξ ἐκείνου τοῦ εἴδους τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα συνήθως τίθενται εἰς τοιαῦτα δοχεῖα, βαρέλια καὶ λπ. κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς τὸν λιμένα, ὅθεν τὸ πλοῖον ἐφόρτωσεν.

Ἄρθρ. 51.

Ἡ χρηματικὴ ποινὴ τοῦ λαθρεμπορίου θέλει λαμβάνεσθαι ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ λαθρεμπορευμένου ἐμπορεύματος, καὶ ὅταν ἡ ποινὴ αὕτη ὑπερβαίνῃ τὴν ἀξίαν τοῦ προκειμένου, ἢ ὅταν τὸ ἐμπόρευμα αὐτὸ δὲν εὑρεθῇ, πάντες οἱ συνένοχοι τοῦ λαθρεμπορίου εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι διὰ τὴν πληρωμὴν ὅλης τῆς ποινῆς, ἢ τοῦ ὑπερβαίνοντος τὴν ἀξίαν τοῦ ἐμπορεύματος μέρους αὐτῆς, καὶ ἂν ἤθελον ἐγκαταλείψει αὐτό.

Ἄρθρ. 52.

Οἱ κύριοι τῶν ἐμπορευμάτων εἶναι πάντοτε πολιτικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις τῶν ἐπιτρόπων, παραγγελιοδόχων, ὑπηρετῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐνεργούντων ἐξ ὀνόματος ἢ διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 53.

Εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ προβλεπομένας περιστάσεις οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν τελωνείων ἐπιβάλλουν τὸ πρόστιμον, ἀλλὰ χρεωστοῦν ν' ἀναφέρουν ἀμέσως πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, ἥτις δύναται νὰ ἐγκρίνῃ, ἐλαττώσῃ, αὐξήσῃ, ἢ καὶ ἀπορρίψῃ τὸ πρόστιμον, δύναται δὲ νὰ ἐπιβάλῃ καὶ αὐτὴ τὸ πρόστιμον αὐτεπαγγέλτως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρ. 54.

Αἱ περὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καθ' ὅλα καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους διὰ θαλάσσης μεταφορὰν τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρ. 55.

Διὰ τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς καὶ τὰ πρὸς γεωργίαν καὶ κρεοπωλίαν (τροφὴν) ζῶα, τὰ ὁποῖα ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 28.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Γ. Κ. Τσαμενοῦ ὡς προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν τὸν μέχρι τοῦδε Διευθυντὴν τῆς Γραμματείας τῶν οἰκονομικῶν Κύριον Γ. Κ. Τσαμενὸν πρόεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Νοεμβρίου 1842.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς Ν. ΣΙΔΗΒΕΡΓΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ πράξεων τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ἀφορωσῶν τὸν δικαστικὸν Κλάδον.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Α.

1. Ἡ αἴτησις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Τριφυλίας, τοῦ νὰ συστηθῇ καὶ ἕτερον εἰρηνοδικεῖον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ, τοῦ ὁποίου ἡ δικαιοδοσία ν' ἀπαρτίζηται ἀπὸ τὸν δῆμον Φλεσσιάδος δὲν δύναται νὰ γενῇ δεκτὴ δι' οὓς λόγους τὰ μειοψηφοῦντα μέλη τοῦ αὐτοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἐπρότειναν ὅτι τὸ εἰρηνοδικεῖον τοῦτο δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ μὲ μόνον τὸν δῆμον Φλεσσιάδος ὅστις διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου τ. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος ὑπήχθη εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἐράνης· καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἄλλην αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου νὰ ὑπαχθῇ ὁ δῆμος Τριπόλης εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Κυπαρισσίας, τοῦτο ἐνηργήθη ἤδη διὰ τοῦ ἄνω μνησθέντος Ἡμετέρου Διατάγματος.

2. Ἐπίσης δὲν δύναται νὰ γενῇ δεκτὴ ἡ αἴτησις τοῦ αὐτοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου περὶ μεταθέσεως τῆς ἕδρας τοῦ πρωτοδικείου Καλαμῶν εἰς Κυπαρισσίαν, διότι α) ἡ πόλις τῶν Καλαμῶν ἔχει περισσοτέραν ἐμπορικὴν κίνησιν καὶ ὡς ἐκ τούτου πλείονας σχέσεις μὲ τοὺς παρακειμένους τόπους παρὰ τὴν Κυπαρισσίαν, β) διότι προστεθείσης ἤδη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πρωτοδικείου τούτου ὁλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου, ἡ σημερινὴ ἕδρα τοῦ πρωτοδικείου εἶναι ὡς πρὸς τὰ μέρη τῆς δικαστικῆς ταύτης περιφερείας ἀσυγκρίτως κεντρικωτέρα παρὰ τὴν Κυπαρισσίαν. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου περὶ συστάσεως ἰδιαιτέρου εἰς Κυπαρισσίαν πρωτοδικείου διετάξαμεν νὰ Μᾶς καθυποβληθῶσιν αἱ ἀνήκουσαι πληροφορίαι διὰ ν' ἀποφασίσωμεν περὶ αὐτῆς.

3. Περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Μαντινείας περὶ τῆς ἐν Τρίπολιν μεταθέσεως τοῦ ἐν Ναυπλίῳ ἐφετείου, δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἡ προσήκουσα ἀπόφασις πρὶν τῆς ζητηθείσης γνωμοδοτήσεως ἐπαρχιακῶν τινων συμβουλίων ὡς πρὸς ζήτημα συνεχόμενον μετ' αὐτῆς.

4. Ὡσαύτως δὲν δύναται νὰ γενῇ δεκτὴ ἡ αἴτησις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Παρνασίδος τοῦ νὰ μετατεθῇ ἡ ἕδρα τοῦ πρωτοδικείου Λαμίας εἰς Ἄμφισσαν, διότι εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους συμφέρει νὰ εὑρίσκηται παρὰ τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν, ὅπου συνήθως συρρέουσαν οἱ ζητοῦντες νὰ ὑπεκφύγωσι διὰ τῆς δραπετεύσεως τὰς νομίμους καταδιώξεις κακοῦργοι, δικαστήριον πρωτοδικῶν, καὶ ἡ μετ' αὐτοῦ συνδεδεμένη ἐντονωτέρα ἐνέργεια τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας.

5. Ἡ αἴτησις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Εὐρυτανίας τοῦ νὰ διορισθῇ ἰδιαίτερον εἰρηνοδικεῖον διὰ τοὺς δήμους Ἀγραίων, Παρακαμπυλίων καὶ Ἀπεραντίων ἐξεπληρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου ε. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος.

6. Ἡ αἴτησις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Οἰτύλου περὶ τοῦ νὰ ὑπαχθῇ δικαστικῶς ἡ ἐπαρχία αὕτη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐν Καλάμαις πρωτοδικείου ἐνεργήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 1 (13) Αὐγούστου ε. ε. Νόμου.

7. Ἡ αἴτησις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Ἄνδρου τοῦ νὰ διορισθῇ ἰδιαίτερως συμβολαιογράφος εἰς Κόρθιον δὲν δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ γενῇ δεκτὴ χωρὶς νὰ περιορισθῶσι τὰ δικαιώματα τοῦ αὐτόθι ὑπάρχοντος εἰρηνοδικείου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναται πλέον νὰ συντηρηθῇ. Διετάξωμεν ὅμως νὰ μᾶς καθυποβληθῶσιν αἱ ἀνήκουσαι πληροφορίαι καὶ ἡ κατὰ νόμον ἀπαιτουμένη γνωμοδότησις τοῦ ἐν Σύρῳ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ὡς πρὸς τὴν ἑτέραν αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου, περὶ συστάσεως δευτέρου συμβολαιογραφείου εἰς τὸν δῆμον Ἄνδρου.

Β'.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Νοεμβρίου 1842.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 30.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ καὶ ἀντιμισθίας τῶν βοηθῶν ἢ ἀναπληρωτῶν τῶν κωλυομένων διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

« *Ὀρκίζομαι νὰ διοικήσω τὰ συμφέροντα τῆς Ἐθνικῆς* » *Ἑλληνικῆς Τραπέζης τιμίως, καὶ εὐσυνειδότως, καὶ σύμφω-* » *να μὲ τοὺς περὶ αὐτῆς Νόμους καὶ Κανονισμούς* ».

Ἄρθρ. 3.

Ὁ δὲ προσδιοριζόμενος διὰ τοὺς κατωτέρους ὑπαλλήλους ὅρκος, εἶναι ὁ ἀκόλουθος·

« *Ὀρκίζομαι νὰ ὑπηρετήσω τὴν Ἐθνικὴν Ἑλληνικὴν Τρά-* » *πεζαν τιμίως καὶ εὐσυνειδότως καὶ σύμφωνα μὲ τοὺς περὶ* » *αὐτῆς Νόμους καὶ Κανονισμούς* ».

Ἄρθρ. 4.

Εἰς τὸ δίπλωμα τοῦ διορισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος καὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑποκαταστημάτων πρέπει νὰ προσδιορίζηται καὶ ἡ ἀντιμισθία των, στηριζομένη εἰς τὰ ἐγκριθέντα ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἄρθρ. 5.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται κατὰ τῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ γενικῆς ἢ μερικῆς συνεδριάσεως τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 6.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι ἐπίπληξις ἢ πρόστιμον ἐκ δραχμῶν 5—100, τὸ ποσὸν τοῦ ὁποίου κατατίθεται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Τραπέζης πρὸς ὄφελος τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

Ἄρθρ. 7.

Τὸ συμβούλιον, διὰ βαρείας ἐλλείψεις, ἀναξιότητα ἢ κακὴν διαγωγὴν θέλει ἀποβάλλει τοὺς ἅπαξ διορισθέντας ὑπαλλήλους τῆς τραπέζης, καὶ τοὺς ἀντικαθιστᾷ δι' ἑτέρων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ Διεύθυνσις δὲν χρεωστεῖ νὰ ἐκθέτῃ τοὺς λόγους τῆς ἀποβολῆς εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς παύσεως.

Ἄρθρ. 8.

Εἰς τὰς θέσεις τοῦ Α΄. λογιστοῦ, Α΄. ταμία, πρωτοκολλιστοῦ καὶ γραμματέως δὲν συγχωρεῖται νὰ διορίζωνται ἄνθρωποι συγγενεῖς μετὰ τῶν μελῶν τῆς Διευθύνσεως μέχρι τετάρτου βαθμοῦ εἰς εὐθεῖαν ἢ πλαγίαν γραμμὴν, ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστείας. Ἡ διάταξις ὅμως αὕτη δὲν πρέπει νὰ προσβάλῃ εἰς τὸ μέλλον τὰ δικαιώματα τῶν ὑπαρχόντων ὑπαλλήλων, ἂν οἱ ἀκολούθως εἰς τὴν Διεύθυνσιν ἐκλεγόμενοι ἤθελον εὑρεθῇ συγγενεῖς.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ Διεύθυνσις θέλει κανονίσει τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας τῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 10.

Ὁ Διευθυντὴς ὑπογράφει ὅλην τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Τραπέζης, καθὼς καὶ τὰ ἐν ὀνόματι αὐτῆς γενόμενα συμβόλαια, διευθύνσεις, ἐκδόσεις, ὀπισθογραφήσεις καὶ ἀποδοχὰς συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων.

Εἶναι ὁ ἔφορος τῆς ἀσφαλείας τοῦ καταστήματος καὶ τῆς ἐντὸς αὐτοῦ εὐταξίας καὶ ἐπαγρυπνεῖ τὴν ἐργασίαν τῶν ὑπαλλήλων.

Ὁσάκις κωλύεται νομίμως ὁ Διευθυντὴς, καὶ τὸν ἀναπληροῖ ὁ ὑποδιευθυντὴς, ἢ ἕτερον μέλος τοῦ συμβουλίου, πρέπει νὰ γίνεται ἡ ἐξῆς διάκρισις εἰς τὴν ὑπογραφὴν, « κωλυομένου τοῦ Διευθυντοῦ ».

Ἄρθρ. 11.

Ὁσάκις ἀπαιτεῖται ἡ πρόσκλησις ἀναπληρωτικοῦ μέλους πρὸς συγκρότησιν τοῦ συμβουλίου τῆς Διευθύνσεως, προτιμᾶται τὸ λαχὸν εἰς τὴν ἐκλογὴν τὰς περισσοτέρας ψήφους, καὶ, ἰσοψηφίας οὔσης, τὸ πρεσβύτερον.

Ἄρθρ. 12.

Ἂν συμβῇ θάνατος εἰς δύο τακτικὰ μέλη, ἢ καὶ εἰς τὰ δύο ἀναπληρωτικὰ, ἡ Διεύθυνσις συγκαλεῖ ἀμέσως γενικὴν συνέλευσιν.

Ἄρθρ. 13.

Ὁσάκις ἀπαιτεῖται ἐκτάκτως ἡ συγκάλεσις τῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων, ἡ ἐπὶ τούτῳ πρᾶξις πρέπει νὰ ἦναι αἰτιολογημένη.

Ἄρθρ. 14.

Τὰ γενικὰ καθήκοντα τῶν μελῶν τῆς Διευθύνσεως ὁρίζονται ἀπὸ τὸν περὶ τῆς Τραπέζης Νόμον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν λοιπὴν νομοθεσίαν· ὡς πρὸς τὰ εἰδικὰ καθήκοντα, κανονίζονται τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 15.

Διορίζονται δύο μερικαὶ συνεδριάσεις καθ' ἑβδομάδα διὰ τὰς προεξοφλήσεις, καὶ δύο διὰ τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνεχύρῳ δάνεια. Αἱ γενικαὶ συνεδριάσεις γίνονται ἐκτάκτως εἰς ἄλλας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος· εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης συνεδριάσεως ἀκούονται πρότερον οἱ ἐπὶ τῶν τραπεζικῶν γραμματίων, ἐπὶ τοῦ ταμείου, καὶ τῶν καταστίχων εἰσηγηταὶ, καθ' ὅσον ἔχουν νὰ προτείνουν κατεπείγοντα πράγματα· μετὰ ταῦτα ἀκούονται αἱ λοιπαὶ εἰσηγήσεις.

Ἄρθρ. 16.

Εἰς ἑκάστην μερικὴν συνεδρίασιν, εἰμὲν πρόκειται περὶ ὅσων ἡ εἰσήγησις ἀνετέθη εἰς τὸν Διευθυντὴν, πρέπει νὰ παρευρίσκεται ὁ ἴδιος. Ἂν δὲ πρόκειται περὶ δανείων ἐπὶ ὑποθήκῃ ἢ ἐνεχύρῳ, ὁ ὑποδιευθυντὴς, τὸν ὁποῖον ὅμως ὁσάκις θέλει ὁ Διευθυντὴς δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ ὁ ἴδιος.

Ἄρθρ. 17.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου περιέχουν καὶ τὴν γνώμην τῶν ἑτερογνωμούντων, γράφονται κατὰ συνέχειαν τῶν πρακτικῶν, καὶ φυλάττονται μυστικαὶ, ὑποκείμεναι εἰς μόνης τῆς συνελεύσεως τὸν ἔλεγχον.

Τὰ πρακτικὰ ὑπογράφονται παρ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 18.

Διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης τὰ μέλη τῆς Διευθύνσεως ἐνεργοῦν τὰ χρέη εἰσηγητοῦ ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου ὡς ἐφεξῆς.

Ἄρθρ. 19.

Ὁ Διευθυντὴς εἶναι εἰσηγητὴς, α) εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς γενικὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1841 κανονισμοῦ, καὶ β) εἰς τὰς προεξοφλήσεις καὶ τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια.

Ἄρθρ. 20.

Ὁ ὑποδιευθυντὴς εἶναι ἐν τῷ συμβουλίῳ εἰσηγητὴς, α) τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείων, β) τῶν ἐπὶ ἐνεχύρῳ.

Ἄρθρ. 21.

Εἷς τῶν συμβούλων ἐπιτηρεῖ τὸ ταμεῖον καὶ εἶναι ὁ εἰσηγητὴς εἰς ὅλας τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀναγομένας εἰς τὸν κλάδον τοῦτον.

Ἄρθρ. 22.

Ὁ ἕτερος σύμβουλος ἐπιτηρεῖ τὰ κατάστιχα καὶ τὰς ἐργασίας τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑποκαταστημάτων, καὶ εἶναι ὁ εἰσηγητὴς ὡς πρὸς ταῦτα.

Ἄρθρ. 23.

Ὁ ἐπὶ τῶν γραμματίων τῆς Τραπέζης εἰσηγητὴς, εἶναι ὑπόχρεως νὰ συντάττῃ ἔκθεσιν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ εἴδους τῶν εἰς κυκλοφορίαν προσδιορισθέντων γραμματίων, καὶ περὶ τῆς ἀνακλήσεώς των. Αἱ τοιαῦται ἐκθέσεις, ὑπογραφόμεναι παρ' αὐτοῦ, ὑποβάλλονται εἰς τὸ συμβούλιον πρὸς γνῶσίν του.

Ἄρθρ. 24.

Ὁ ἐπὶ τῶν καταστίχων εἰσηγητὴς ὑπογράφει εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἡμέρας μετὰ τοῦ ταμία τὸ ἡμερολόγιον, ἅπαξ δὲ τῆς ἑβδομάδος συντάττει ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῆς ἀκριβείας τῶν βιβλίων, τὴν ὁποίαν ὑποβάλλει εἰς τὸ συμβούλιον.

Ἄρθρ. 25.

Ὁ ἐπὶ τοῦ ταμείου εἰσηγητὴς ἐπιθεωρεῖ μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἡμέρας τὸ ἡμερούσιον ταμεῖον, ἅπαξ δὲ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἑκάστη τελωνιακὴ ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτηρῇ ἐπιτοπίως τὰς εἰς αὐτὴν ὑπαγομένας τελωνιακὰς ἀρχὰς, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀπεσταλμένων.

§. 10. Τὸ προσωπικὸν τῶν τελωνείων ἀπὸ τὸν ἀρχιφύλακα, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, διορίζομεν Ἡμεῖς· τοὺς δὲ φύλακας διορίζει ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία.

§. 11. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ δίδουν τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως. Οἱ ἐπιστάται καὶ οἱ ἐλεγκταὶ ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ ὑπάλληλοι ἐνώπιον τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου ἢ τοῦ ὑποτελωνείου εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγονται.

§. 12. Τὰ περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν ἐπισταθῶν τῶν τελωνείων καὶ τῶν ὑποτελωνείων, τῶν ἐλεγκτῶν, τῶν ἐπιστατῶν τῆς διαμετακομίσεως τῶν ἀρχιφυλάκων καὶ σταθμαρχῶν θέλουν προσδιορισθῆ δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων.

Α'. Ἐπιθεωρηταί.

§. 13. Ἐκ τῶν ἓξ ἐπιθεωρητῶν συνήθως οἱ δύο ἐναλλὰξ δύνανται νὰ διαμένωσι παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείᾳ τῆς Ἐπικρατείας, οἱ δὲ λοιποὶ τέσσαρες περιοδεύοντες ἀκαταπαύστως ἐπιτηροῦν καὶ ἐπιθεωροῦν ὅλας τὰς τελωνιακὰς Ἀρχὰς μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν φυλακείων, καὶ ἐξετάζουν ἂν ὅλα τὰ τῆς τελωνιακῆς ὑπηρεσίας ἐκτελῶνται μὲ ἀκρίβειαν κατὰ τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὰς ὁδηγίας.

Θεωροῦν τὰ βιβλία καὶ ἐξελέγχουν τὴν ἀκρίβειαν τῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν εἰς τὰ ταμεῖα τῶν τιλωνείων μετρητῶν· ἐξακριβόνουν αὐτοπροσώπως τὴν ὀρθότητα τῶν δηλωτικῶν, τῶν διασαφήσεων, τῶν ἐκτιμήσεων, καὶ πληροφοροῦνται περὶ τῶν γενομένων ἐν τῇ ἀπουσίᾳ των πράξεων, ἀνερευνῶντες τὴν νομιμότητα αὐτῶν διὰ παντοίας ἐρεύνης καὶ παντὸς θεμιτοῦ μέσου ἐλέγχου, ἐπιχειροῦν, ὅταν τὸ κρίνωσιν ἀναγκαῖον, διοικητικὰς προανακρίσεις καθ' ὁποιουδήποτε τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου, καὶ ἐν περιπτώσει ἀσυγγνώστου ἀμελείας, ἐξ ἧς προέκυψεν ἢ ἠδύνατο νὰ προκύψῃ ζημία εἰς τὸ δημόσιον, ἢ ὅταν λάβωσιν ὑπονοίας βασίμους καταχρήσεως, δύνανται νὰ παύωσι προσωρινῶς τοὺς ὑπόπτους ἐνεργοῦντες οἱ ἴδιοι ἢ ἀναθέτοντες προσωρινῶς εἰς ἄλλον τινὰ τὰ χρέη τοῦ παυθέντος· ὀφείλουν δὲ ν' ἀναφέρουν καὶ πληροφορήσουν τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ἐντὸς 24 ὡρῶν.

§. 14. Περὶ τῆς ἐξελέγξεως τοῦ βιβλίου τῆς εἰσπράξεως καὶ τοῦ ταμείου ὀφείλουν οἱ ἐπιθεωρηταὶ νὰ συντάττουν ἀμέσως πρωτόκολλον ἀκριβές, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς χρέος νὰ ὑπογράψῃ ὁ ἐπιθεωρούμενος ὑπάλληλος, προσθέτων ἂν ἔχῃ τινὰ παρατήρησιν ἐπὶ τῶν διαλαμβανομένων· ἐν περιπτώσει δὲ ἀρνήσεως, βεβαιοῦται ἡ ἄρνησις αὕτη διὰ δύο μαρτύρων.

§. 15. Χρεωστοῦν οἱ ἐπιθεωρηταὶ νὰ παρατηρῶσιν ἀδιαλείπτως τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου, καὶ νὰ καθυποβάλλωσι τὰς παρατηρήσεις των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν δι' ἰδιαιτέρας ἐκθέσεως.

§. 16. Ἅμα τελειώσωσι τὴν ἐπίσκεψιν τῶν τελωνείων, ὑποτελωνείων, σταθμῶν καὶ φυλακείων ἑνὸς τμήματος, εἶναι εἰς χρέος νὰ ὑποβάλλωσιν οἱ ἐπιθεωρηταὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν γενικὴν ἔκθεσιν περὶ πάντων ὅσα παρετήρησαν εἴτε περὶ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῶν κανονισμῶν, εἴτε περὶ τῆς διαγωγῆς ἑκάστου τῶν ὑπαλλήλων.

§. 17. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἀποστέλλονται πρὸς περιοδείαν ἑκάστοτε παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ, εἷς εἰς ἕκαστον τμῆμα, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν εἶναι ἰδίως προσδιωρισμένος εἰς ἓν ἀπὸ αὐτά· τρὶς τοῦ ἔτους τοὐλάχιστον πρέπει νὰ γίνεται δι' ἐπιθεωρητῶν ἡ ἐπίσκεψις ὅλων τῶν τελωνιακῶν καταστημάτων.

§. 18. Οἱ ἐναλλὰξ διαμένοντες παρα τῇ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείᾳ δύο ἐπιθεωρηταὶ ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν καταστάσεων, λογαριασμῶν καὶ βιβλίων, τὰ ὁποῖα οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι διευθύνουν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν κατὰ διωρισμένας περιόδους. Συμπράττουσι δὲ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν τελωνείων μετὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τοῦ κλάδου τούτου.

§. 19. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ, χρείας τυχούσης, ἐπιφορτίζονται παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας καὶ μὲ ἄλλα παρὰ τὰ ῥηθέντα δημόσια χρέη.

Β'. Ἐπιστάται.

§. 20. Οἱ ἐπιστάται τῶν τελωνείων ὡς προϊστάμενοι ἔχουν τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐπιτήρησιν τῆς ὑπηρεσίας καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς, ἰδίως θεωροῦν τὰ δηλωτικὰ, τὰς ἀναπληρωτικὰς δηλώσεις καὶ τὰς διασαφήσεις, εἰσπράττουσι τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα καὶ τὰς χρηματικὰς ποινὰς, κρατοῦν οἱ ἴδιοι τὸ ταμεῖον καὶ τὸ βιβλίον τῆς εἰσπράξεως, καὶ προσέχουν νὰ φυλάττωνται ἐν τάξει καὶ ἐνήμερα ὅλα τὰ λοιπὰ βιβλία τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐπισκέπτονται τὰ πλοῖα, παρευρίσκονται εἰς τὴν ἐξέτασιν, τὸ ζύγισμα, τὴν μέτρησιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν ἐμπορευμάτων, συγκρίνουν τὰ δηλωτικὰ, τὰς ἀναπληρωτικὰς δηλώσεις, διασαφήσεις καὶ τὰς σημειώσεις περὶ ζωοτροφιῶν καὶ ἐροδίων τῶν πλοίων μὲ τὰ πραγματικῶς ὑπάρχοντα πράγματα.

Ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ τελωνίου, καὶ τῶν αὐτοῖς ὑποκειμένων ὑποτελωνείων, σταθμῶν καὶ φυλακείων.

Κρατοῦν βιβλίον ποιότητος τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει, ἀναφέροντες κατ' αὐτῶν εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ἐν περιπτώσει καταχρήσεως ἢ ἀμελείας. Βασίμου δὲ ὑπονοίας καταχρήσεως κατὰ ὑπαλλήλου δοθείσης, ζητοῦν παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, παρὰ τοῦ διοικητοῦ, νὰ γίνῃ ἀμέσως διοικητικὴ προανάκρισις κατὰ τοῦ ὑπόπτου ὑπαλλήλου· δύνανται δὲ νὰ ἐνεργήσωσι ταύτην οἰκοθεν οἱ ἴδιοι, ὁσάκις ὑπάρχῃ κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς, εἰδοποιοῦντες μολονοτοῦτο τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν.

Παραλαμβάνουν κατὰ δεκαήμερον ἀπὸ τοὺς ὑπαγομένους εἰς αὐτοὺς ὑποτελώνας καὶ τοὺς σταθμάρχας τὰ παρ' αὐτῶν εἰσπραττόμενα χρήματα, καὶ, καθόσον ταῦτα ἤθελον παραδίδεσθαι εἰς τὸ διοικητικὸν ταμεῖον, κατὰ ῥητὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διαταγὴν, τὰς ἀποδείξεις τῆς παραδόσεως, λαμβάνουν καὶ προξετάζουν τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν, συγκεντρώνουν τὴν λῆψοδοσίαν αὐτῶν εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ τελωνείου, παραδίδουν κατὰ δεκαήμερον εἰς τὰ διωρισμένα διοικητικὰ ταμεῖα τὰ εἰσπραχθέντα χρήματα μετὰ τὴν κράτησιν τῶν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ, καὶ τῶν τακτικῶν ἐξόδων τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἀποστέλλουν κατὰ μῆνα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν κατάστασιν τῶν εἰσπραχθέντων, καὶ τῶν εἰς τ' ἁρμόδια διοικητικὰ ταμεῖα παραδοθέντων χρημάτων.

Οἱ ἐπιστάται εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀσφαλῆ τήρησιν τῶν παρ' αὐτῶν εἰσπραττομένων χρημάτων μέχρι τῆς παραδόσεώς των εἰς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον.

Γ'. Ἐλεγκταί.

§. 21. Οἱ ἐλεγκταὶ λαμβάνουν τὰς διασαφήσεις, παρευρίσκονται εἰς τὴν ἐκφόρτωσιν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ εἰς τὸ ἄνοιγμα τῶν δέσμων καὶ δοχείων, καταγράφουν τὰς πραγματείας λεπτο-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 72.

Οἱ εἰς ξένας ἐπικρατείας διωρισμένοι ἑλληνικοὶ Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι καὶ προξενικοὶ Πράκτορες χρεωστοῦν νὰ πληροφοῦνται, ἂν εἰς τὰ δηλωτικὰ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος προερχομένων πλοίων ἑλληνικῶν διαλαμβάνωνται ἀκριβῶς ὅλαι αἱ ἐν αὐτοῖς πραγματεῖαι κατά τε τὸ εἶδος, ποιὸν καὶ ποσὸν (βάρος ἢ μέτρον). Ὁσάκις δὲ ἀνακαλύψωσι κατὰ ταῦτα διαφοράς, πιστοποιοῦν τὸ περιστατικὸν δι' ἐγγράφου τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, καὶ εἰ δυνατὸν τοῦ ἐμπόρου πρὸς ὃν ἐπέμφθησαν τὰ ἐμπορεύματα, καὶ ἀναφέρουν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ ἀποταμιεύσεως καὶ διαμετακομίσεως ξένων ἐμπορευμάτων.

Α'. Ἀποταμίευσις (entrepôt).

Ἄρθρ. 73.

Πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου ὑπάρχουν εἰς Π. Πάτρας, Σύραν, Ὕδραν, Ναύπλιον καὶ Πειραιᾶ καταστήματα ἀποταμιεύσεως (entrepôts) εἰς τὰ ὁποῖα ἀποτίθενται πρὸς καιρὸν τὰ ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας κομιζόμενα ἐμπορεύματα, ὅσα οἱ ἔμποροι δὲν θέλουν νὰ εἰσάξωσιν ἀμέσως εἰς τὸ Κράτος πρὸς κατανάλωσιν. Τοιαῦτα καταστήματα θέλουν συστηθῆ καὶ ἄλλα δι' ἰδιαιτέρων Διαταγμάτων, ἂν ἡ σύστασις αὐτῶν ἤθελε θεωρηθῆ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως συμφέρουσα.

Ἄρθρ. 74.

Τὰ εἰς τὰ ἀποταμιευματικὰ καταστήματα ἐναποτιθέμενα ἐμπορεύματα εἶναι ἐλεύθερα τέλους τῆς εἰσαγωγῆς, δύνανται δὲ καὶ πάλιν νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους χωρὶς νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς δικαίωμα ἐξαγωγῆς· ἐν ὅσῳ ὅμως μένουν ἀποταμιευμένα πληρόνουν κατὰ τετραμηνίαν ἓν καθ' ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, αἱ δὲ ὀγκώδεις καὶ ἐλαφραὶ δύω καθ' ἑκατόν.

Τὰ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην κατηγορίαν ὑπαγόμενα ἐμπορεύματα θέλουν προσδιορισθῆ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 75.

Δὲν εἶναι δεκτὰ εἰς τὰς δημοσίους ἀποθήκας τῶν ἀποταμιευτικῶν καταστημάτων εἴδη κυρίως ὑποκείμενα εἰς ἐμπρησμὸν, δυσώδη, ἢ δυνάμενα νὰ βλάψωσι τὰ εἰς τὰς ἀποθήκας ταύτας ἐναποτεθειμένα ἄλλα εἴδη. Τὰ τοιαῦτα συγχωρεῖται νὰ θέτῃ εἰς ἰδιωτικὴν ἀποθήκην ὁ ἔμπορος.

Ἄρθρ. 76.

Εἴδη ὀγκώδη καὶ μικρᾶς ἀξίας, οἷον

α) Ξύλα διὰ καύσιμον, οἰκοδομὴν καὶ ναυπηγίαν, ξύλινα σκεύη, δηλ. σκάφαι, πινάκια, λεκάναι, πτυάρια, στεφάνια, καθῆκλαι, κόσκινα καὶ τὰ παρόμοια·

β) Χόρτινα σχοινιὰ, ψάθαις καὶ τὰ παρόμοια·

γ) Πήλινα δοχεῖα καὶ τὰ παρόμοα.

δ) Γεννήματα ὄσπρια, ἀμύγδαλα εἰς φλοιοὺς, βάλανοι, καρύδια καὶ τὰ παρόμοια μὴ περιεχόμενα εἰς δοχεῖα, εἶναι δεκτὰ εἰς τὰς ἀποθήκας τὰς δημοσίους μόνον, ἐὰν ὑπάρχῃ κενὸς τόπος ἀνάλογος εἰς αὐτὰς, ἀλλὰ πληρόνεται δι' αὐτὰ τὸ διπλοῦν τοῦ νενομισμένου δικαιώματος ἐπὶ ὀγκωδῶν εἰδῶν, ἤτοι τέσσαρα καθ' ἑκατόν. Εἰς πᾶσαν δὲ περίπτωσιν συγχωρεῖται νὰ τεθῶσιν αὐτὰ παρὰ τοῦ ἐμπόρου εἰς ἰδιωτικὴν ἀποθήκην πληρόνοντος δικαίωμα ἓν καθ' ἑκατόν.

Ἄρθρ. 77.

Τὰ εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἀποτεθειμένα εἴδη εἶναι ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπιστάτου τῆς διαμετακομίσεως, ὅστις ἑπομένως κρατεῖ τὸ κλειδίον τῆς μιᾶς ἐκ τῶν δύω ἀνομοίων κλειδαριῶν, μὲ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ κλείεται ἡ ἀποθήκη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 78.

Ὅταν τις θέλῃ νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποταμιεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο δι' ἀναφορᾶς του εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, παρουσιάζων καὶ λεπτομερῆ διασάφησιν αὐτῶν κατὰ τὰ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὡρισμένα. Ἀφοῦ δὲ γείνῃ ἡ ἀπαιτουμένη ἐπίσκεψις καὶ ἐξέτασις αὐτῶν, δίδει ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ τὴν ἄδειαν εἰς τὸν ἐπιστάτην τῆς διαμετακομίσεως, ὅστις τὰ παραλαμβάνει καὶ τὰ ἐγγράφει λεπτομερῶς εἰς βιβλίον κρατούμενον παρ' αὐτοῦ, σημειόνων τὴν ἐποχὴν τῆς ἀποταμιεύσεως.

Ἄρθρ. 79.

Ἐὰν, γενομένης τῆς ἐπισκέψεως καὶ ἐξετάσεως, εὑρεθῶσι τὰ ἐμπορεύματα ὀλιγώτερα ἢ περισσότερα τῶν εἰς τὴν διασάφησιν διαλαμβανομένων, ἢ καλλιτέρας ἢ κατωτέρας ποιότητος, ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς εἰσαγωγῆς περὶ παρομοίων περιπτώσεων διατάξεις.

Ἄρθρ. 80.

Ὁ ἔμπορος, ἅμα ζητήσῃ τὴν ἀποταμίευσιν ἐμπορεύματός τινος, πληρόνει εὐθὺς τὸ δικαίωμα μιᾶς τετραμηνίας, τρεῖς δὲ ἡμέρας πρὶν αὕτη παρέλθῃ, προπληρόνει τὸ δικαίωμα διὰ τὴν δευτέραν τετραμηνίαν καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Ἄρθρ. 81.

Τὰ εἰς ἐμπορικόν τι κατάστημα τεθέντα ἐμπορεύματα, ἢ μέρος αὐτῶν, δύναται ὁ ἔμπορος νὰ μεταφέρῃ εἰς ἄλλο τοιοῦτον κατάστημα, ἢ νὰ ἐξάξῃ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀμέσως διὰ τοῦ μέσου τῆς διαμετακομίσεως, ἢ νὰ εἰσάξῃ πρὸς ἀνάλωσιν, εἴτε εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ὅπου εὑρίσκονται ἀποταμιευμένα, εἴτε εἰς ἄλλο μέρος ὅπου ἡ εἰσαγωγὴ ξένων ἐμπορευμάτων εἶναι συγχωρημένη.

Ἄρθρ. 82.

Τὰ εἰς τὰ ἀποταμιευτικὰ καταστήματα εὑρισκόμενα ἐμπορεύματα, ἢ καὶ εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἀποταμιευμένα, συγχωρεῖται νὰ πωληθῶσιν εἰς ἄλλους, χρεωστεῖ ὅμως ὁ πωλητὴς νὰ δηλώσῃ τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὸν ἐπιστάτην αὐτῶν καὶ νὰ ἐμφανίζεται ἐνώπιόν του μαζὶ μὲ τὸν ἀγοραστὴν, διὰ νὰ γίνεται ἡ ἐγγραφὴ αὐτῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ νέου κυρίου.

Ἐκ τῆς μεταβιβάσεως ταύτης δὲν παρατείνεται ἡ διετὴς προθεσμία, ἥτις λογίζεται πάντοτε ἀπὸ τῆς πρώτης ἀποταμιεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρ. 83.

Οὐδὲν εἶδος συγχωρεῖται νὰ διαμείνῃ ἀποταμιευμένον εἰς τὰς δημοσίους, ἢ εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ὑπὲρ τὰ δύω ἔτη· συμπληρωθέντων τούτων ἢ εἰσάγεται εἰς ἀνάλωσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ πληρόνει τὸ τελώνιον τῆς εἰσαγωγῆς, ἢ ἐξάγεται πάλιν ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας ἐλεύθερον τέλους. Ἐὰν δὲ δὲν παρουσιασθῇ ὁ κύριος αὐτοῦ διὰ νὰ τὸ παραλάβῃ, θεωρεῖται ὡς τὰ μένοντα εἰς τὰ τελωνεῖα ἀζήτητα πράγματα, καὶ ἐνεργοῦνται τὰ περὶ τούτων ὡρισμένα εἰς τὸ Κεφ. Θ'.

Ἄρθρ. 84.

Ὁ ἔμπορος δὲν ἔχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως, ἂν, πρὸ τῆς λήξεως τῆς τετραμηνίας, δι' ἣν προεπλήρωσε, λάβῃ τὰ ἐμπορεύματά του ἢ μέρος αὐτῶν ἀπὸ τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα.

Ἄρθρ. 85.

Ὅταν τις θέλῃ νὰ διαμετακομίσῃ ἐμπορεύματα ἀπὸ ἓν εἰς ἄλλο ἀποταμιευτικὸν κατάστημα, ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐγγύησιν ὅταν ἡ διαμετακόμισις γίνεται διὰ ξηρᾶς, ὅτι θέλει φέρει ἀπόδειξιν τῆς ἀποταμιεύσεως αὐτῶν εἰς τὸ κατάστημα, εἰς τὸ ὁποῖον τὰ στέλλει. Τούτου γενομένου ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς καὶ ὁ τῆς διαμετακομίσεως ἐπισκέπτονται αὐτὰ καὶ ἐφοδιάζουν τὸν ἔμπορον μὲ διαβατήριον διαλαμβάνον ἀκριβῶς τὸ εἶδος τῶν διαμετακομιζομένων ἐμπορευμάτων, τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν αὐτῶν (βάρος ἢ μέτρον)· ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν